

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THEIR
VAMPIRE QUEEN
SERIES

queen
takes
rook

JOELY SUE BURKHART

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

VEZİR KALEYİ ALIR

JOELY SUE BURKHART

İÇİNDEKİLER

Vezir Kaleyi Alır

1. Rik
2. Shara
3. Shara
4. Guillaume
5. Shara
6. Shara
7. Itztli
8. Shara
9. Shara
10. Shara
11. Shara
12. Shara
13. Rik
14. Shara
15. Daire
16. Shara
17. Shara
18. Rik
19. Shara
20. Rik
21. Shara
22. Shara
23. Daire
24. Shara
25. Shara
26. Rik
27. Shara

28. Shara

29. Shara

30. Shara

31. Shara

Vezir Şah Mat Oluyor Alıntı Yazar

Hakkında

VEZİR KALEYİ ALIR

ONLARIN VAMPIR KRALIÇESİ KİTAP 4

Joely Sue Burkhart tarafından

Son Isador kraliçesi ile Skye Hanesi arasındaki destansı hesaplaşma başlıyor.

Yeni kraliçe kardeşiyle güçlenen Shara Isador, biraz dinlenmek için inşaatı devam eden malikânesine dönmeyi planlamaktadır. Özellikle yeni ikiz Kan'ını tanımak istiyor ve onları almakla hata yapmış olabileceğinden korkuyor. Onları sevmiyor. Henüz sevmiyor.

Ancak güneş tanrısı ve New York kraliçesinin başka planları vardır.

Tuzaklar, genç ama son derece güçlü vampir kraliçeyi yakalamak için kurulmuştur. Zaniyah'ın yuvasındaki biri onlara ihanet etmiştir ve Shara'nın güvendiği uşağı, Roma kraliçesi Marne Ceresa'dan büyük bir paket geldiğini haber vermek için onu arar. Kesinlikle bir tuzak. Yoksa bilinmeyen korkulan Üçlü Kraliçe'den bir zeytin dalı olabilir mi?

Copyright © 2018 Joely Sue Burkhardt Cover

Art by Cover Me Darling

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın açık ve yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, taranamaz, basılı ya da elektronik olarak dağıtılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş herhangi bir kurum, olay ya da kişiyle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yetişkin Okuma Materyalleri

 Vellum ile oluşturuldu

Sevgili ablam için.

*Virgöl savaşçılarima ve beta okuyucularima teşekkür
ederim: Mads Schofield, Shelbi Gehring, Alyssa Muller,
Meagan Cannon West, Sherri Meyer,
Laura Walker, Briana Walker,
Stephanie Cunningham, Kiersten Wukitsch, Kaila
Duff ve Jennifer Swan*

RIK

Içift kişilik bir yatağa dört tam boy kan sığdırmanın mümkün olduğunu asla düşünmezdim, ama kraliçemiz için bunu yaptık.

İşe yaramasının tek yolu üstümüzde uyumasıydı. Bu kadar sert bir "şilte" üzerinde bu kadar derin uyumayı başarması yorgunluğunun ne kadar derin olduğunun bir göstergesiydi. Gerçi Daire'nin sürekli mırlamasının da yardımı oldu.

Yan tarafıma doğru kıvrılmıştı, başı omzumdaydı. Saçma sapan saçları yüzümdeydi. Gerçi onun ve Nevarre'nin uzun saçlarını seviyordu, bu yüzden Blood'ın geri kalanı saç uzatma yarışması başlatmakla ilgili şakalaşmaya başlamıştı bile. Ve evet, benim saçlarım da uzundu. Beni kesmeyi düşünen ilk pislik, vücudunun birkaç parçasının eksik olduğunu görecekti.

Ezra, Daire'ye yakın duruyordu ama bir santim bile kıpırdasa kendini yerde bulacak ve muhtemelen Daire'yi de kendisiyle birlikte sürükleyecekti. Guillaume bana dönük olarak yan yattı, düşmemek için kalçasını benimkinin ve Shara'nın üzerine kilitledi. Pozisyonu Shara'nın kığını kasıklarına sıkıştırıyordu, bu yüzden en ufak bir sakıncası olduğunu sanmıyorum. Shara yüzünü Ezra'nın göğsüne gömmüştü ama burnunu gıdıklayan o ayı postuyla nasıl uyuyabildiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Normalde onunla birlikte yatan kişiyi değiştirdiğim altı saatlik süre yaklaşıyordu. Ancak o bu kadar derin uyurken, yeni Kan'ın içeri girmesiyle onu zorlamayı planlamıyordum. En yeni iki Kan, Zaniyah ikizleri, ona katılma şansı için can atıyorlardı. Umurumda olduğundan değil. Bekleyebilirlerdi. Önlerinde bir sürü Kan vardı.

Belki benim için küçük bir şeydi ama kraliçemin yatağına gelmelerini kolaylaştırmak için hiçbir şey yapmazdım. Zaniyah Hanesi'nin, kan çemberlerine koydukları geas'ı ifşa etmeyerek kraliçemi yuvalarına "kabul etmelerinden" dolayı ağızımda hâlâ acı bir tat vardı. Shara o geas'ı bozmuştu ama bu ona pahalıya patlamıştı ve bir daha Zaniyah'tan tek bir kişiye bile güvenmeyeceğim kesindi.

:*Mayte burada,:* Mehen misafir odasının kapısından, "*İçeri girmek istiyor.*" dedi:

Özellikle de kraliçelerine güvenmiyordum.

Nedenini soracaktım ama saat daha sabahın dördüydü. Bunun tek bir nedeni olabilirdi.

Shara mağarada bir kraliçeyle yaptığı ilk gezintiden keyif almıştı ama tekrar şırmamak isteyeceğinden emin değildim. Ne istediği konusunda çok netti. Diğer kraliçeye dokunmamızı istemiyordu. Mayte'nin Kanına dokunmak istemiyordu, bu da mağarada paylaştığımız hafif ve kolay sevişmenin aksine bu kraliçeyi yatağına almayı daha karmaşık hale getirecekti.

"Tek başına geliyor. Mehen ekledi. :*Alfa yok. Kan yok:*

Bir nefes çektim. Lanet olsun. Eğer kraliçem bensiz bir yere gitmeye kalkarsa.

Vücudumdaki her kas itiraz etti. Şiddetle. Yine de Mehen'i kaçırdığı zamanki gibi gözümün önünden ayrılmasına izin vermiştim. Ona kesinlikle seks için değil, onu hapishanesinden kurtarmak için gitmiş olsa da her anından nefret etmişim.

Ya bir gün o başka bir kraliçenin yatağına giderken benim geride kalmamı emretseydi? Ya hepimize geride kalmamızı emretseydi?

Bu düşünce kaya trolünün derimin altında kabarmasına neden oldu, etrafımızdaki tüm evi yıkabilmek için serbest bırakılmak için yalvarıyordu. Yine de gerçek içimi parçaladı, kalbimi şeritlere ayırdı. Eğer o emretseydi... Yapardım. Hepimiz yapardık. Hiçbir Kan kraliçesine emir vermedi. Hiçbiri. Onun alfası bile.

Benim için küçük bir davranış olmasına rağmen, Mehen'e Mayte'nin sırf geride kalmak zorunda kalan alfasına eziyet etmesi için içeri girmesine izin vermesi emrini verdim.

Yapabiliyorsanız örtünün, dedim Blood'ın geri kalanına. *Kraliçemizin diğer kadınların yanında pantolon giyme konusundaki fikrini biliyorsunuz:*

Ezra çarşafı Daire ve kendisinin üzerine çekti ve neredeyse yataktan düşecekken içinden küfretti. Guillaume battaniyenin köşesinden tuttu ve en azından ilgili kısımlarını örtmeyi başardı.

Mayte, arkasında yerde sürüklenen ince, uzun bir bornoz giyerek yatak odasına girdi ve yatakta hepimizi görünce derin bir nefes aldı. Parmak ucunda yaklaştı ve bakışlarımla buluştu.

Zihnimin arkasında bir gıdıklanma hissettim. Lanet olsun. Shara ile olan bağı aracılığıyla benimle konuşmak istiyordu. Bir an düşündüm, kafamın içinde benim olmayan bir kraliçenin dokunuşundan hoşlanmıyordum. Ama Shara'yı uyandırmayarak kibar olmaya çalıştığını varsaydım, bu yüzden zihnime erişmesine izin verdim.

Evet mi?

Onu görmeme izin verdiğin için teşekkür ederim. Uyuyamıyorum: Bağın içinde alaycı bir şekilde güldü, bakışları kraliçeme kilitlendi. :Onun yanında olmak istedim, her ne kadar...:

Sözünü bitirmedi ama ben tamamen anlamıştım. Gece ya da gündüz, her an onun yanında olmak istiyordum, beni sevişmeye dahil etmek istese de istemese de.

Her gece böyle mi uyuyor? Bu kadar çok mu?

Yeterince büyük bir yatağımız olsaydı, nöbetçi olmadan hepimizle birlikte uyurdu:

Gözleri büyüdü ve başını salladı. *"Eğer bizi tekrar ziyaret etme lütfunda bulunursa, bunu göreceğim. Onunla yatabilir miyim? Üstte olmak ya da ezilmek umurumda değil. Ne gerekiyorsa.:*

O kadar basit değil:

Bakışları yere düştü, omuzları çöktü. Shara uyandığında diğer kraliçenin gözlerinin ona baktığını görmekten hoşlanacaksa onu göndermek istemedim. Ama Mayte'nin herhangi birimize dokunması, hatta ona yaklaşması bile hoşuna gitmezdi. Diğer kraliçenin gözlerini almasına izin vermeden herkesi çıplak bir şekilde yataktan çıkarmak...

"Teker teker yer değiştirebiliriz. Guillaume önerdi.

Ezra bir küfür savurdu -yumuşakça, çünkü Shara kıpırdandı ve göğsüne sokuldu. *Onun için değil:*

Evet, anlıyorum: Guillaume cevap verdi. Ben de. Ama Shara neyi tercih ederdi? Bir gece daha geçirdikten sonra yuvasına döneceğiz ve yine bize kalacak. Mayte'nin sadece iki gecesi var ve bu gece neredeyse bitmek üzere...:

"Aygır haklı... Ezra homurdandı ama razı oldu, yataktan dikkatlice kayarken ayısının yüzeye çıkmasına izin verdi.

Guillaume'un cehennem atı daha zordu, boz ayıyla aynı esnekliğe sahip değildi. Bunun yerine yataktan geriye doğru düşmeyi ve

Zemin. Bir cehennem atının devasa toynaklarının fayans döşeli zeminde yüksek sesle çınlamaması ve kraliçemizi uyandırmaması için parmak uçlarında yürümeye çalışmasını izlemek beni kahkahalara boğdu.

Sırada sen varsın: Daire'ye söyledim.

Shara'nın başını göğsüne yaslayacak kadar yanıma yerleşti ve Ezra'yı arkasına almadan daha fazla yer kapladı. Yaklaştı, mırıltısı yatağı titretiyordu. *"Beni duymazsa uyanacak."*

Muhtemelen doğru, ama belki de kraliçesi ona geldiği için uyanmak isteyecektir. *:Go. Eğer uyanır ve seni geri isterse, o zaman seni arar:*

Daire savaş kedisine döndü ve Shara yüzünü onun kürküne sürttü. Uykusunda bile parmaklarını Daire'nin kürküne doladı ve ona tutundu. Daire, *"Sana söylemiştim," dercesine* memnun bir şekilde küçük bir of çekti ve ayrılmadan mırlamaya devam etti.

Kan odadan çıkarken sessizce duran Mayte'ye baktım. Gözleri yüzümü aradı. *Bana dokunmalarını istemiyor, değil mi?*

Hiç de değil. Ama o da senin kanına dokunmak istemiyor:

Kanımı tutmama izin verdiği için minnettarım: Yatağın ayak ucundan karşı tarafa doğru yaklaştı. *Ondan başka kimseye dokunmayacağım:*

Yanında Guillaume olmadan, Shara'nın alt bedeni yatağa doğru sarktı, ancak hâlâ göğsümün üzerinde sallanıyordu. Mayte ona yaklaştı ve yüzünü Shara'nın sırtının alt kısmındaki çukura bastırdı.

Mayte'nin bağı benimki olmasa da, bağda yoğun bir zevk ve özlem dalgası hissettim. Derin bir nefes aldı ve parmaklarını Shara'nın kalçasının kıvrımları boyunca hafifçe okşadı. Dokunuşunu yumuşak ve nazik tuttu ama Shara'nın bağındaki kıpırdanmayı hâlâ hissediyordum. Başını kaldırmadı ya da farkındalığını göstermek için hareket etmedi ama bağima dokundu:

Sen uyurken yanında olmak istedi. Yalnız geldi ve senden başka kimseye dokunmamayı kabul etti:

Başını kaldırdı ve Mayte'nin bağındaki sıçramayı hissettim. Umut, özlem, gönderilebileceğine dair ıstırap. Shara yüzünü savaş kedisinin boynuna sürttü ama onu serbest bıraktı: *Git, tüy yumağım mırıldanan makinem:*

Kemiklerimin zonklamasına neden olan daha alçak bir sesle gürledi, ama hoş bir şekilde hafifçe zıpladı ve kapıya doğru yürüdü. Onun gidişini izledi ve kuyruğunu bir o yana bir bu yana çevirip kocaman omzunun üzerinden geriye baktığında usulca güldü.

"Savaş kedisi olduğumda bile kıcıma bakmadan duramıyorsun."

Bunu biliyorsun. Ne kadar muhteşem olduğunu görmesin diye yer değiştirdiğin için teşekkürler:

Yüzüme bakmak için biraz yuvarlandı. Başımı kaldırdım ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım: *"Benim de gitmemi ister misiniz kraliçem?"*

Elini ensemden geçirerek başımı tuttu, sanki boynumun gerilmesinden korkuyormuş gibi. Ona yakın olmak için omurgamdaki tüm omurları kırabilirdim. *Sen ayrılmak istemediğin sürece alfamın kalmasını istiyorum:*

Asla.:

Mayte yatağın kenarına oturdu ve ipek b o r n o z u omuzlarından sıyırdı. "Emrinizdeyim kraliçem. Sizi nasıl memnun edebilirim?"

SHARA

W Bir daha asla yalnız kalmayacağımın güvencesiyle uyanmak harikaydı, gerçi daha önce hiç çiçek kokusuyla uyanmamıştım. Daha önce.

Mayte'nin koyu renk saçları omuzlarına dökülmüş, dolgun göğüslerinin üzerine dökülüyordu. Meme uçları sertleşmişti, saçlarının arkasından dışarı bakıyordu ve birden dilimde nasıl bir his uyandıracaklarını merak ettim. Benimkiler onunkilerin üzerinde nasıl hissedilirdi.

"Nelerden hoşlanırsın?" Heves sesini sertleştirdi. "Kan'ın Kan'ı almasına izin veriyorsun, belki de izlemek hoşuna gidiyordur. Etzli ya da Tepeoyollotl'u senin için beni becermesi için çağırabilirim. Nasıl istersen. Belki bana zarar vermelerini istersin. Ya da Kanımızı inkar edip bizi birlikte izlemelerini sağlayabiliriz. Sahip olamayacakları şeylerle onlara eziyet ederiz."

Kaşlarımı çatmamaya çalıştım ama bunların hiçbiri bana... seksi gelmedi. İzlemeyi seviyordum, en azından Kanım söz konusu olduğunda, ama birinin incinmesini, aşağılanmasını ya da reddedilmesini izlemekten hoşlanmıyordum. Mehen Daire'yi incitmişti, evet ama bu bir cezalandırma ya da inkâr değildi. Mehen Daire'ye sadece istediğini vermişti ve daha baskın olan Kan'ın onu ne kadar dikkatli idare ettiğini görme ayrıcalığına sahip olmuşum. Sert ama acımasızca değil. Derinliklerin kudretli kralı bile hassas olabilirdi ve o da kendini kontrol ederek

Daire güvendeydi. Bu tür sert sevişmeleri gece ya da gündüz, her zaman izleyebilir ve daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını isteyebilirdim.

Ama erkeklerimizin yatağın başında durup kraliçelerinin dokunuşunu izlemesi fikri hoşuma gitmedi. Onları inkar etmek. Sırf yapabildiğim için onları ihtiyaçtan incitmek. Bu ince bir çizgiydi. Acıyı ya da birinin sevgilisine acı çektirmesini izlemeyi umursamıyordum, yeter ki hepsi bundan zevk alsın. Rik bu tür bir oyundan asla zevk almazdı. Ben bir başkasına, hatta başka bir kadına dokunurken onu yatağın yanında durup izlemeye zorlarsam, bu onun için işkence olurdu.

Zevk değil.

"Bu tür oyunlardan hoşlanmıyorum," dedim sonunda. "Kanım arasında herhangi bir kıskançlık, kızgınlık veya inkârı teşvik etmek istemiyorum."

Mayte rahatladı, gözlerinde boğazımı sıkın yumuşak bir bakış belirdi. "Ve bu seni bu kadar çok sevmelerinin nedenlerinden sadece biri. Ne istersiniz kraliçem?"

"Bana sadece Shara deyin, lütfen. Ne istediğime gelince, gerçekten bilmiyorum. Senden önce hiç bir kadınla birlikte olmadım. Sen oldun mu?"

"Hayır. Hâlâ kanımı istiyorum ama sana da dokunmak istiyorum. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Burada, benim çatımın altında olduğunu bildiğim için uzak kalamazdım. Uyuyor olsan bile seninle birlikte, sana yakın olmalıydım."

Ona bakarken açlığımın kıpırdadığını hissettim. İhtiyaç, okyanusun derinliklerindeki bir dalga gibi içimde kabardı. Dalga beni daha yükseğe kaldırdı, güç verdi. Beni yatağımdaki güzel kadına yaklaştırdı.

Dudaklarının tadına tekrar baktım, yumuşaklığından zevk alıyordum. Bir erkeğin kaya gibi sert vücudunu severdim ama o yumuşacıktı. Seni saten gibiydi. Saçları, omzunun üzerinden kayan ağır ipek. Dudakları gür ve dolgundu, benim için açılıyor, daha derine kaymamı istiyordu. Ağzını keşfetmek için zaman ayırdım, onun tadını kafama kazımaya çalıştım. Mexico City'ye bir daha ne zaman döneceğimi ya da başka bir kadın için böyle hissedip hissetmeyeceğimi bilmiyordum.

Çok acıkmıştım ve o da nadir bulunan bir lezzetti. Onu yememek için konsantre olmak zorundaydım.

Dişlerim acıyordu ama dudaklarımı sadece kulağının altından boğazına bastırdım.

İnledi. "Evet, Shara. Seni tekrar beslememe izin ver. Lütfen, benden ihtiyacın olanı al."

Tepkisini ölçmek için Rik'e baktım. Beni izledi, gözleri ağır ve karanlıktı. Sadece benim için.

Böylesine sağlıklı, erkeksi bir alfanın her iki kadına da bakacağını düşünebilirsiniz. Ne de olsa Mayte çıplaktı ve kesinlikle güzeldi. Çoğu erkek muhtemelen iki kadının sevişmesini izlemenin hayalini kurmuştur.

Ama Rik *benimdi*. Tamamen, geri dönülmez bir şekilde benim. Benim kayam. Her zaman benim. Sonsuza kadar.

Bana ay ve yıldızmışım gibi bakıyordu ve gözlerini bir an bile benden ayırsa ölecekti.

"Kraliçen senin olsun, Shara," diye gürledi, başparmağını alt dudağıma sürtmek için uzandı. "Bana da sahip ol, nasıl istersen, ne zaman istersen, nasıl istersen."

Boğazım sıkıştı ve kalbim kaçmak istercesine göğüs kafesime sertçe çarptı. *:Seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum...:*

Ve seni seviyorum kraliçem:

Mayte'yi sırt üstü yatırdım. Nazik olmaya çalıştım ama nefesi yumuşak bir solukla dışarı fırladı ve içimde bir şeylerin canlanmasına neden oldu. Kanımın yırtıcı olduğunu bilsem de, kobra kraliçesi olmadığım sürece kendimi hiç yırtıcı olarak görmemiştim. Ama onun parlayan gözlerine, ayrılmış dudaklarına, yastığının üzerine yayılmış saçlarına bakarken kendimi sinsice dolaşan bir orman kedisi gibi hissettim.

Mayte jaguarları çağırırdı. Bu onun yeteneğiydi. İçimden bir şey mi çağırıyordu? Yeni bir şey mi?

Biraz ürperdim, çok fazla endişelenemeyecek kadar tahrik olmuşum. En azından Henüz.

Eğildim ve dudaklarımı meme ucunun üzerine kapattım. O eşsiz narın Ağzımdaki bir kadın meme ucunun sertliği tüylerimi diken diken etti. Kanımın vücudunda bu kadar küçük ama bu kadar sert, yumuşaklıkla yastıklanmış başka bir yer yoktu.

Onun arzusu benim arzum oldu. Benim açlığım, onunki. Parmak uçlarımı hafifçe kollarında, omuzlarında ve boğazında gezdirdim, göğüs uçlarını emerken yanlarından aşağı indim. Başta yumuşakça, ama o beni iterek devam etmemi sağladı. Onun bağı kafamın içinde parlıyordu. Ona dokundukça, yumuşak, inci gibi ay ışığı gibi daha da parlıyordu. Kokusu ısındı, ben ona dokundukça daha tatlı ve daha baharatlı hale geldi.

Kahretsin, o kadar yumuşaktı ki. Göğüsleri ellerimi dolduruyordu, teni ağzımdaki kırılgan çiçek yaprakları gibiydi. Dişlerimi göğsünün dolgunluğuna batırma ihtiyacıyla titriyordum. Onu benim olarak işaretlemek için. Teninin yüzeyinin altında kaynayan o tatlı, sıcak kanı tatmak için.

Rik bana dokunduğunda böyle mi hissediyordu?

"Yırtıcı bir canavar gibi mi?" Diğer kadına dokunmamasını istediğini düşünerek daha da yaklaştı. Eğildi ve kalçama yumuşak öpücükler kondurdu. "Evet. Her seferinde."

Öne doğru kaydım ve karnımın üzerine yatarak Rik'in bacaklarıma ve kığıma erişmesine izin verdim. Uyluk kaslarımı yoğurdu ve dizlerimin arkasındaki çukuru yaladı.

Mayte parmaklarını saçlarıma doladı, başımı bir an yukarı çekerek gözlerinin içine bakmamı sağladı. "Seni tatmin ediyor olmam gerekiyordu, Shara."

"Öylesin."

"Ama-"

"Sana dokunsam sorun olur mu? Tadına baksam?"

Altımda titredi, gözleri karardı. "Bir kraliçenin arzusunu tatmanın bir Kanı ne hale getirdiğinin farkında mısınız?"

"Evet. Bize ne yapıyor?"

Bir omzu hafifçe kalktı, dudaklarında alaycı ama lezzetli bir gülümseme belirdi. "Bilmiyorum. Öğrenmek ister misin?"

"Evet. Hem de çok. Ben de senin kalçandan beslenmek istiyorum. Ancak sizi uyarmalıyım ki sık sık o kadar derin beslenirim ki kanım çekilir. Kendimi tutmaya çalışacağım."

"Hayır," diye araya girdi, gözleri duyguyla parlıyordu. "Kendini tutma. Benim için değil. Hepinizi istiyorum, Shara. Seni besleyebildiğim kadar beslemek istiyorum. Bu anlaşmada sana çok az şey verdim. Eminim sahip olduğum her şeyi alabileceğinin farkındasındır. Sevdiğim her şeyi. Kızımı bile alabilirdin ya da Isador'a bir tehdit olarak onu öldürebilirdin."

Gözyaşları boğazını tıkamış gibi kelimeleri kalınlaştı, bu da benim gözlerimin de yaşlarla dolmasına neden oldu. "Bırakın seni ve kızınızı, ben kimseyi böyle incitmem."

"Yapabilirdin ama yapmadın. Yapmazdın. Lütfen, beni al, nasıl istersen. Ve eğer bayılırsam, ya da, tanrı korusun, ölürsem, öyle olsun. Beni istediğin gibi tüket. Kendimi Isador Hanesi'nden Shara'ya gönüllü bir kurban olarak sunuyorum."

Güç içimde kabardı ve arzumu daha da kararttı. Sözleri içimde bir şeyleri tetikledi. Belki konumundan ya da evinin soyundan kaynaklanıyordu, ama yırtıcı tarafım bu tatlı kokulu, güzel kadının istediğim zaman yiyip bitirmem için bir sunağa uzanması fikrini sevdi. *"Ona zarar vermeme izin verme,"* dedim Rik'e bağda.

Yanağını baldırıma sürttü, beni sakinleştirmeye yardımcı olmak için kasıtlı bir törpüleme yaptı.

"Nasıl isterseniz kraliçem, öyle olacak."

Sözleri içimi burktu, bağı daha karanlık bir anlam sızdırdı. Geas karmaşasından sonra onun tüm evini yok etmeye karar verseydim beni gönülden desteklerdi. Onu zerre kadar umursamıyordu. Ama beni önemsiyordu ve ona gerçekten zarar verirsem daha sonra ne kadar kötü hissedeceğimi biliyordu.

Vücudunda daha aşağılara kaydım, ilerlerken ağzımı tenine sürttüm. Beslenmek için duyduğum dürtüyle savaşıarak onu dişlerimle tırmaladım. Bekleyecektim. Çıgıllıkları kulaklarımı tırmalayana ve kanı vücudunun zapt edemeyeceği kadar zevkle kaynayana kadar bekleyecektim. Sonra ziyafet çekecektim. Ama teninin ağzıma değen ipeksi sıcaklığı bir eziyetti. Teninin narin yüzeyinin hemen altında, sıcak karamel gibi zengin ve tatlı kanının kokusunu alabiliyordum. Alnımda boncuk boncuk ter vardı ve dişlerim kalbimle birlikte zonkluyordu.

Karnını bir leğen kemiğinden diğerine kadar öptüm. Kalçasının kıvrımındaki deri kâğıt inceliğindeydi ve beni açlıktan titretiyordu. Ama sadece kıvrımını yaladım ve kokusunu içime çektim. Beni istiyordu. Bunu istiyordu.

Rik amımın üzerine eğildiğinde böyle hissetti.

"Yaklaşamadım bile. Fısıltısı kafamın içinde yankılanan uzak bir gök gürültüsü gibiydi. Büyük avucunu kalçalarımın arkasında gezdirdi ve kıcımlı sıklıkla: Dünyanın en güzel, en nadide parfümü gibi kokuyorsun. Miskini solumak için her şeyi yaparım. Arzunu tatmak için. Bu dünyada senin kanın dışında daha iyi bir şey yok. İkisini karıştırıp baş döndürücü bir karışım elde edebilirsem daha da iyi olur:

Evet, şu anda hissettiğim şey tam olarak buydu. Kontrolün jiletli tel dansı. Tek bir yanlış adımda dişlerimi kalçasına batırırdım ve işim biterdi. Ya da kendim boşalırdım. Yapabilirdim, kolayca, fark ettim. Arzu içimde uğulduyordu. Eğer Rik parmaklarını kalçalarımın arasına kaydırırsa, beni ıslak ve şişmiş bulacak, siki için can atacaktı.

Tıpkı Mayte gibi. Sadece onun için yanıp tutuşmuyordu. Ağzım için yanıp tutuşuyordu. Parmaklarım için. Dilimi. Dişlerimi.

Benim için acı çekiyordu.

SHARA

Lamına yumuşak bir öpücük kondurarak hislerin üzerime akmasına izin verdim. Kasık kıllarının kırıışması. Arzusunun kokusu, topraksı, misk kokulu ve sarhoş edici. Kendi arzumla yeni bir şekilde bağlantı kurmamı sağladı.

Tahrik olduğumda kokum yükseliyordu. Kukum böyle kabarıyor, kan pompalıyor, dokunulmak için can atıyordu. Daire kalçalarımın arasına sokulduğunda tadım böyleydi. Biraz tuzlu ama tatlıydı da. Şeftaliye çok benziyordu, yumuşak, tatlı ve mükemmeldi. Arzusu dudaklarımı ve dilimi kapladı ve bir kıvılcım gönderdi

kafamın içinde.

Gücüm arttıkça kollarımdaki ince tüyler karıncalanıyordu. Mehen'in menisini tattığımda, arzum bir kalp atışında şehvete dönüşmüştü, doldurulmaya, okşanmaya, mümkün olduğunca sert ve uzun süre dövülmeye ihtiyaç duyan türden bir arzu. Mayte'nin kremi sistemime ulaştığında böyle hissetmedim.

Hayır. Bunun yerine, onun yumuşak kalçasını ağzıma almak ve gürleyen bir hırıltı çıkarmak istedim.

Kalçaları, kanımın damarlarımda kaynamasına neden olan yavaş bir yuvarlanışla dalgalandı. İşaret parmağımı içine kaydurdım, iç kaslarının sıcak sıklılığını hissettim. İnledi ve bana karşı daha sert itti. Parmakları saçlarıma dolandı. Zihni bana açıldı. Bağda, üzerimizde parlayan kocaman, dolunay ile gizli mağarada süzülüyorduk.

Her çatlağını yaladım ve parmaklarımı daha derinlerine sokarak içini okşadım. Onun zevkini arıyordum. Çığlıklarını duymak, arzusunun taze selini dilimde tatmak istiyordum.

"Senin beni tattığın gibi onun da seni tatmasına izin ver," diye fısıldadı kafamın içinde.

Rik onun sözlerini duydu, bunu istese de istemese de. Baldırlarımı ve dizlerimi yavaşça okşamaya devam etti, ağzı hâlâ kalçamdaydı ama aramızdaki bağda onun hevesini hissediyordum. Dizlerimin üzerinde doğruldum ve ihtiyacı olan tek davet bu oldu.

Uyluk kemiğimin kalçamla birleştiği hassas çizgiyi ısırarak ısırdı ve bu kıvrımı sıcak, ağrıyan göbeğime kadar takip etti. Mayte'ye karşı inlememe neden olan uzun, lezzetli bir kaydırmayla dilini bana doğru düzleştirdi. Ben ondan beslenirken o da benden besleniyordu. Onu okşadım, aramızdaki bağ sayesinde daha derinlerine kaydım. İçini saran karanlık bir gölge, gücüm onunkine karşı bir şimşek fırtınası gibi parlıyordu.

Ağzıma boşaldı ve zevkinin dilime çarptığını, kaslarının parmaklarıma sıkıca yapıştığını hissedebiliyordum. Gücü beni yemyeşil, karanlık bir ormana, hayatla dolup taşan zengin balçık kokusuna boğdu. İmgelemde, ayak izleriyle topraktan kopan filizler, vücuduna dolanan sarmaşıklar ve gecenin içinde açan çiçeklerle bana doğru yürüyordu.

Ben boşalırken Rik dilini içimin derinliklerine itti, alçak bir açlık gümbürtüsüyle beni yuttu. Başımı arkaya attım, doruk noktasının içimde yuvarlanmasına izin verdim, kalçalarındaki büyük elleri beni sabit tuttu. Sonra sertçe saldırdım, dişlerimi uyluğunun iç kısmına batırdım. Kanı dilimin üzerinde patladı, zengin ve sıcak, arzusunun tatlı, ballı tadıyla karıştı. Omurgam eğildi ve Rik'in avuçlarında titredim.

Yaklaşarak tek bir yumuşak hamleyle içime girdi. Güzel kraliçem beni beslerken alfam tarafından doldurulmak neredeyse dayanabileceğimden daha fazlaydı. Tekrar boşaldım, ani, sert bir doruk noktası kaslarımı o kadar sıktı ki Rik yumuşak bir zevk homurtusu çıkardı. İçimde hareket etmesine bile gerek yoktu. Sadece içimi doldurdu. Sertçe. Sabit bir şekilde.

Ve sonra tekrar boşaldım. Gelmeden duramadım.

Nefes nefese başımı kaldırdım, kanının tadına bakmayı bırakırsam zevkin biraz doruğa çıkıp biraz azalacağını umuyordum. Başı yastığın üzerinde sallanıyordu, gözleri ağır ve sersemlemişti ama onu bayıltacak kadar almamıştım. Rik bana karşı esnedi, biraz daha derine itti ve sırtım eğildi, başım Mayte'ninki gibi çaresizce geriye düştü.

İçimde bir şey kabardı. Büyük bir şey. İçimde kemikler çatırdadı.

Rik durakladı, elleri kalçalarımda gerildi. "Shara..."

Ama durmasını istemiyordum. Dizlerimin üzerine çökerek ona doğru eğildim ve o da otomatik olarak kollarını bana doladı.

Bana ısırarak bir şey veriyor.

Dişlerimi ön koluna geçirdim ve o da içime girerek dizlerimi şilteden kaldırdı. İçime boşalırken orgazm koca bedenini sarstı. Menisinin sıcak selinin içimi doldurduğunu, kalçalarımın aşağı damladığını hissedebiliyordum. Dudaklarımdan bir hırıltı süzüldü.

Daha önce böyle bir ses çıkardığımı hiç sanmıyorum. Neredeyse...

Mayte elini bana doğru uzattı ve içinden bir ses

Be

n. Zihnimin karanlığında iki göz lamba gibi parlıyordu.

Başımı iki eliyle kavradı ve beni kendisine doğru çekti, Kalçaları etrafımda kayıyor. "Evet, hayvanım. Çağırma gel. Kraliçemize bu hediyeyi vermeme izin ver."

Güç bir gayzer gibi yukarı doğru fışkırdı, karanlık, devasa şekli içime doğru çekti, kemikleri yolundan kaydırdı. Derim kayarak kürklü başka bir şeye dönüştü. Ve tüylerle. Ve pençeleri.

Kazara onu inciteceğimden korkarak uzaklaşmaya çalıştım ama o başımı ellerinin arasına aldı. Onun gücü benimkine şarkı söylüyordu ve içimdeki tanrıçanın armağanları bu çağrıdan zevk alıyordu.

Ona baktım ve yeni gözlerle gördüm. Derisinin altındaki en küçük kılcal damarın izini sürebilen gözler. Kalbim çılgınca çarpıyordu. Kobra kraliçesine dönüştüğümde Rik'i öldürdüğüm gibi onu da öldürmek istemiyordum.

Ama bu kez aynı kopukluğu hissetmiyordum. Rik'e zarar verdiğimde rüya görüyor olsam da, ona zarar verdiğimin korkunç farkındalığını hatırlıyordum... ve umursamamıştım. Bu formda aynı duygusuz kopukluk yoktu. Hâlâ kendimi çok kendim gibi hissediyordum, dönüştüğüm yaratığın farkında ve tamamen içindeydim. Büyük bir şey. Yatak iskeleti birleşik ağırlığımızın altında gıcırdadı. Onu çiraya çevirmekten korktuğum için kıpırdamaya korkuyordum. Rik'in benimle ilk seviştiği zamanki gibi bir yatak daha yok olmuştu.

Güldüm ama bu insan sesi değildi. Boğazımdan daha çok öksürük hırıltısı gibi çıktı.

"Oh," diye fısıldadı Mayte, gözleri heyecan ve zevkle parlıyordu. "Çok güzelsin, Shara. Bak tanrıçalarımız sana ne vermiş."

Çevresel görüşümde bir şey kıpırdadı. Başımı çevirdim ve ne gördüğümü anlayamadım. Kanat mı? Ama kendimi bir kuş ya da wyvern gibi hissetmiyordum.

Jaguarları aradı.

Jaguarların kanatları yoktu.

Ben neyim? İkisine de sordum.

"Belirli bir adın olduğunu sanmıyorum," dedi Rik, sesi saygıyla yumuşamıştı. "Sen kanatlı bir kedisin. Daha doğrusu, mavi-siyah kanatları olan siyah bir jaguar." Elini arka kalçamda gezdirdi, parmakları kürkümün derinliklerine doğru ilerliyordu.

Lanet olası *kürk*. Her bir tüy, parmaklarının içlerinde gezinmesinin verdiği hisle titriyordu.

Mayte, dilimin üzerinde hissettiğim keskin dişlere rağmen parmaklarını çenemin üzerinde gezdirdi. "Kafan bana daha aslan gibi görünüyor, neredeyse sfenks gibi."

İkisinin de bana korkmadan ya da tereddüt etmeden dokunmalarını sevdim. Tekrar kobraya dönüşmüş olsaydım bana gözlerindeki o yumuşak ışıkla bakacağını sanmıyordum. Gerçi ben farkında olmadan devasa bir yılanı dönüştüğümde Rik yataktan fırlamamıştı.

"Bence sen bir melezsın," diye devam etti. "Aslan ve jaguar. Jaglioness, belki? Jaguar rozetlerine sahipsın ama kafanın şekli kesinlikle dişi aslan gibi. Ve bu kanatlar... Bir tür kartal olabilir mi?"

Kelimeleri bile bulamadım. Neden şimdi? Neden bu şekil?

"Mirastaki kavanozların üzerindeki şekilleri hatırlıyor musun?" Rik sordu. "Onlardan biri kedi kafası değil miydi?"

Evet, birinin bir tür kedi, diğerinin de kobra olduğundan oldukça emindim. Eğer insan derisine sahip olsaydım, tüylerim diken diken olurdu. Mehen'i kurtarmak için kobraya ihtiyacım vardı. Bu şekle neyi başarmak için ihtiyacım olacaktı? Dahası, ya Mayte'yi kendi yatağına geri gönderseydim? Yine de bu kanatlı kedi formuna geçebilecek miydim? Yoksa bu sadece onunla sevişme fırsatını değerlendirdiğimde tam olarak ortaya çıkan bir yetenek miydi?

Başım ağrıyordu, kulaklarım bulanık olsa bile.

Mayte usulca gülerek kolunu boynuma dolayacak kadar eğildi ve beni yanına çekti. Hâlâ korkmadan, dev bir kediyle çıplak yatmak dünyanın en doğal şeyiymiş gibi tüylerimi okşuyordu. Kanatlarım, Rik onları yanlarıma doğru katlamama yardım edene kadar garip bir şekilde çırpındı.

Nasıl geri dönebilirim?

"Benim gücüm artık senin, Shara. Kedini uyuması için içeri çağır. Sorgusuz sualsiz itaat edecektir."

Daire gibi mırlayıp mırlayamayacağımı merak ederek tereddüt ettim. O bunu nasıl yapıyordu? Nefesimi üfledim ve yine hırıltılı bir ses çıktı.

Bağın içinde Daire o alçak, derin mırıltıyla gümbürdüyor, boğazımın alt kısmındaki noktayı bulana kadar içimde kayıyordu. O kaslara dokundu ve çılgınca hızlı seğirmelerini sağladı. Ve evet, içimde bir mırıltı titreşti.

Oooooooh. Daire'nin mırıltısını sorgusuz sualsiz seviyordum ama kendi organlarımın içten içe uğuldaması yepyeni bir çılgın titreşim seviyesiydi.

Aramızdaki bağa usulca güldü.: *Şimdi neden bu kadar mırıldandığımı hakkındaki gerçeği biliyorsun. Harika hissettiriyor ve ben de seni iyi hissettiriyorum.*

Rik sanki son damla kanını emmişim gibi yanıma düştü, oysa onu sadece boşalmasını sağlamak için ısırıştım. Elini yan tarafımda gezdirdi ve sağ kanadımın sırtımdan çıktığı yeri okşadı.

Gözlerim başımın içinde geriye yuvarlandı ve mırıltım daha da azaldı.

Dinlen, kraliçem. Yeni şeklinin tadını istediğin kadar çıkar. Tekrar dönüşmek muhtemelen büyük bir enerji gerektirecek, en azından bu ilk seferde ve bu yolculuk zaten rezervlerinizi tüketti...:

Yüzümü çenesinin altına sürttüm ve dilimi hafifçe boğazına dokundurdum. Binlerce küçük ayrıntı beynime hücum etti. Vücut ısısı. Yüzeye çok yakın olan kan damarlarının sayısı. Onu ısıırırsam dilimin üzerine kaç ons kan fişkıracaktı. Kedi, onu öldürmenin ne kadar kolay olacağını bildiği için boğazını çeneleriyle kavramak ve doğrudan etine karşı mırlamak istiyordu. Bunu yapmama izin verirdi. Sorgusuz sualsiz. Bu düşünce midemi bulandırdı, çünkü o kağıt inceliğindeki deriyi kazara yırtmanın ne kadar kolay olacağını biliyordum.

Ama alfam irkilmedi bile. Aslında, savunmasız boğazı keskin dişlerime dayanmış halde ağır bir uykuya daldı.

SHARA

W Tekrar uyandığımda pencerelerden güneş ışığı giriyordu ve Mayte gitmişti. Rik yatakta yanıma oturdu, çoktan giyinmişti. I Kendime baktım ve bir noktada normal insan şeklime geri döndüğümü görerek rahatladım. Yine de kendimi belli belirsiz aldatılmış hissetmekten alıkoyamıyordum. Sabahın erken saatlerinin geri kalanını başka bir kanın tadını çıkarmak ya da Mayte'ye dokunarak keyifli bir üçlü seans daha yapmak yerine uyuyarak geçirmiştım. Bu kadar uzun ve ağır uyuduğuma inanamıyordum. Midem günlerdir bir şey yememiş gibi gurulduyordu.

Rik sırtarak bana bir fincan kahve uzattı. "Buna ihtiyacın vardı. İstedığınız zaman bol bol üçlü seanslar olacak kraliçem." Kaşlarını bana doğru sallayarak kasıtlı olarak kıs kıs gülmemi sağladı. "Ya da daha fazlası elbette. İstedığınız kadar çok şekilde hizmet vermeye hazırız."

Bir yudum aldım ve mutlulukla iç çektim. Her şeye rağmen yaşayabilirdim. "Ama Mayte ile değil."

Yumuşak bir şekilde homurdandı. "Çok doğru. Onu ben göndermedim. Bir saat önce uyandı ve sanki ev yanıyormuş gibi koşarak dışarı çıktı."

Onun sözleriyle tetiklenen zihnimdeki goblen, bilinçli bir çaba sarf etmeden canlandı ve bana tüm evin ve ötesinde civarda yaşayan toprak ve insanların zihinsel bir resmini gönderdi. *Onun* yuvası, şimdi benim yuvam. Onu çocuğuyla birlikte küvetin yanında dizlerinin üzerinde gülerken hissettim. Kanı huysuz ve sessizdi, onlara kısaca dokunduğumda bana ters ters bakıyordu. Çevredeki her canlı ruh, onların sağlığı, ihtiyaçları, korkuları... her an benim için hazırды. Yüz yirmi üç kişiyi hemen değerlendirmek şaşırtıcı derecede kolaydı.

Yakın çevreme geri döndüğümde, her bir kanıma bakmaktan kendimi alamadım. Çoğunlukla, biraz hınzırca neşe ve sağlıklı bir dozda sahiplenmeyle karışık şiddetli bir kararlılık hissettim. Ancak en yeni iki Kan'da, Mayte'nin ikiz kardeşlerinde sabırsızlık ve çaresizliğe varan bir açlık hissettim.

Sadece Rik'in bağına odaklandım. :*Sanırım bir hata yapmış olabilirim.:*

Gözleri kısıldı. *"Sizi ilgilendiren nedir kraliçem?"*

Kuşkularıma rağmen ikizlerin duygularını incitmek ya da diğer Kan'ımın beni koruma arzusuyla daha da sapkınca davranmasına neden olmak istemiyordum. Daire ve Nevarre bana kıyafet getirirken usulca iç çektim ve yatağın kenarına kaydım. Bir başka güzel elbise, bu seferki beyaz tüllü bir kumaştan yapılmıştı. Beyaz beni tedirgin ediyordu; dikkatli olmazsam her tarafıma kan bulaştırmak gibi sinir bozucu bir huyum vardı. :*Sevmediğim bir Kanı almayacağımı söylemiştim. Onları sevmiyorum.:*

Yine de bunun doğruluğunu hissettiniz, bu yüzden tahminimce eninde sonunda onları seveceksiniz. Temel orada. Eğer bu olasılığı hissetmemiş olsaydınız onları düşünmezsiniz bile...:

Ama?

Rik ses çıkarmadı ama bağımızdaki iç çekişi duyabiliyordum. :*Onlara henüz güvenmiyorum. Seni geas'tan korumak için hiçbir şey yapmadıkları halde, senin kanın olarak hizmet etmek istediklerini unutamam...:*

Sanki Mayte'nin bana söylemediğini bilmiyorlarmış gibi konuştular:

Onun bağı zihnimde sertleşti, erimiş çelik oldu. *Buraya gelmeden önce senin Kan'ın olmak istiyorlardı. Tehlikeyi biliyorlardı. Başka birine, hatta kız kardeşlerine ve kraliçelerine bile güvenip uyarıyı dikkate almak yerine, bu endişeyi dile getirmek için gelişinizde hazır bulunmaları gerekirdi. Güvenliğiniz konusunda dikkatsiz davranırlarsa ve ne kadar küçük olursa olsun bir riski başka bir Kanın halledeceğini düşünürlerse, onları öldürürüm...:*

Sakin bir şekilde söyledi, ancak her bir kelime aramızdaki bağda niyetle yankılandı. Abartmazdı. Eğer beklentilerini karşılamazlarsa hiç tereddüt etmeden boyunlarını kırardı.

:*Size dokunma hakkını kazanana kadar beklemelerini sağlayın. Unutmayın ki çoğu kan nadiren kraliçelerine dokunur ya da ondan beslenir. Sevgilerinden ve bağlılıklarından tamamen emin olana kadar beklemenin onlara hiçbir zararı olmayacaktır...:*

Giyinip kafeinimi aldıktan sonra, guruldayan midemin etkisiyle aşağıya indim. Saatin kaç olduğundan emin değildim, ancak herhangi bir öğünün kahvaltı olarak adlandırılması için kesinlikle çok geç bir saatti. Neyse ki Mayte'nin adamları

Geç kalkanlara alışkın olan kahvaltı salonunda geleneksel kahvaltılıkların yanı sıra çorba ve sandviçler de bulunuyordu.

Gina bana gülümsedi, bir fincan kahve neredeyse bitmek üzereyken masaya gelmişti bile. "Günaydın kraliçem. Hazır olduğunuzda, sizinle birlikte gözden geçirmem gereken bazı şeyler var."

"Ben de." Oturdum ve bana bir tabak getirmesi için Rik'e güvendim. "Eve gittiğimizde mirasa tekrar bakmak istiyorum."

Hemen telefonunu eline aldı ve hızla yazmaya ba ladı. "Tabii ki. Orada olduğundan ve seni bekledi inden emin olacağım."

Sorgulamadan dedi imi yapması çok hoşuma gitti. "Evde başka neler oluyor?"

"Genel m teahhidimiz tatile rağmen bazı i leri bitirmek için çok hevesliydi. Belli ki mevsim normallerinin dışında güzel bir hava vardı, dolayısıyla Eureka Springs'e d nd   m zde yatak odanız ve banyonuz sizin için hazır olacak."

Rik taba ımı önüme koydu ve ben de biberli ve so anlı çırpılmış yumurtaya daldım. Normalde meyve gibi hafif bir şeyler isterdim ama o kadar uzun süre uyumu tum ki vücudum protein istiyordu. Elbette bunu bir şekilde biliyordu, v cudumla benden daha uyumluydu. "Vay canına, gerçekten mi? Çok hızlıydı."

Gülümsedi. "Yılın durgun bir döneminde ikramiye almaya hevesli küçük bir i  i ordusu vardı. Sırada mutfak var. O küçük orduyla bile Winston tam bir hafta  alı aca ını tahmin ediyor ama tadilattan memnun kalana kadar tüm yemeklerin süresiz olarak teslim edilmesini ayarladı."

Mayte kucağında kızıyla içeri girdi, her ikisi de parlak, renkli elbiseler giymişti. "Günaydın, Majesteleri."

Aya a kalkmaya ba ladım ama elini hızla omzuma bıraktı. "Lütfen, kendini  zme. Benim için değil."

"O zaman siz de bana Majesteleri dememelisiniz. Özellikle de kendi  atınız altında."

Gülümseyerek, kucağında Xochitl ile yanıma oturdu. "Ona iyi bir örnek olmalıyım ve burası hâlâ sadece senin lütfunla benim  atım." Küçük kız kıkırdadı ve bana doğru uzandı. "Oh, hayır, tatlım. Kraliçemiz yemeğini bitirene kadar bekle."

"Saçmalık."  atalı yere bıraktım ve ona kollarımı açtım. Küçük kız emekleyerek kuca ıma geldi, gözleri parlıyordu. "Günaydın, Xochitl."

Kıkırdadı. "Öğleden sonra, şapşal."

"Demek öyle. Dün gece çok geç yattım ve çok uyurum."

"Annem de bugün geç yattı."

Yüzüm kızarır korkusuyla Mayte'ye bakmadım. "Bugün ne yaptın?"

"Babam bu sabah beni ata bindirdi. Kendi midillim var." "Var mı? Adı ne onun?"

"Esperanza."

"Güzel bir isim. Rengi ne?" "Beyaz. Kız olduğunu nereden anladın?"

Gülümsedim ve fısıldamak için eğildim, "Çünkü kızlar en iyisidir."

"Bugün yemekten sonra benimle ata binebilir misin? Lütfen?" Arabayı çekti.

gözleri heyecanla parlayarak birkaç uzun saniye boyunca yalvardı.

"Korkarım nasıl binileceğini bilmiyorum."

"Size gösterebilirim. Çok kolay. Babamın seçebileceğin bir sürü atı var."

Dudaklarımı büktüm ve başımı kapının yanındaki Guillaume'a doğru eğdim. "Binecek bir atım var. Sadece dizginleri nasıl kullanacağımı ya da attan nasıl düşmeyeceğimi bilmiyorum."

Guillaume aramızdaki bağdan dolayı tiksinti dolu bir homurdanmaya benzeyen bir ses çıkardı: *"Sanki altınızda debeleniyor olsam bile üzerimden düşmenize izin verecekmişim gibi."*

Elimde olmadan ona baktım, sonra açlığım kıpırdandı. Onu altımda hoplatmak istedim. Hem de çok.

"Bir ata mı dönüşüyor?" Xochitl kıpırdanarak annesine baktı. "Annemin sadece jaguarları var. Atları çağırabilir miyim anne?"

"Ne diyeceğini bilmek için henüz çok erken tatlım."

Mayte'nin bağında bir tereddüt, kızını hayal kırıklığına uğratma konusunda bir isteksizlik sezdim. Mayte'nin annesi ve büyükannesi ondan önce sadece jaguarları çağırmıştı, bu yüzden Xochitl'in tanrıçasının ona da aynı hediyeleri vermesi çok muhtemeldi.

Xochitl bana baktı. "Kanında başka ne var?"

"Bir kaya trolü, savaş kedisi, cehennem atı, kurt, ejderha, kuzgun ve bir ayı. Ayrıca amcalarınız dev bir kara köpeğe ve tüylü bir yılanı dönüşebilir."

Xochitl çenesini yukarı kaldırdı, gözleri ani bir kararlılıkla parlıyordu. "O zaman ben de tek boynuzlu atları arayacağım."

Gücüm kıpırdandı, saçlarım yüzümde hafifçe dalgalandı. Kahverengi gözlerine bakarak ciddiyetle sordum: "İstedığının bu olduğuna emin misin? Tek boynuzlu atlar mı?"

"Evet. Tek istediğim bu. Sonsuza dek."

Gücüm içimde parıldıyor, onun niyetiyle değişiyordu. Isis ona bu hediye benim aracılığımla verebilirdi. Mayte'nin bağına dokundum: *"Tanrıçam bu hediye vermeye istekli, eğer sen karşı çıkmazsan..."*

Ondan gözyaşı dolu bir duygu dalgası hissettim: *:"Mübarek olsun, teşekkür ederim, Yüce Olan. Evet, lütfen, ona elimden gelen her şeyi verirdim, ama ona jaguarlardan başka Kan veremem..."*

Daha önce kan aldı mı? Bu gücü ona başka türlü verebileceğimi sanmıyorum..."

Evet, benimkini ve babasınınkini içti. Henüz beslenmeye ihtiyacı olmasa da bunun ne anlama geldiğini biliyor. Henüz dişleri yok:

Çocuğun umutla parlayan gözlerine tekrar baktım. Devasa dişlerimi gösterip onu korkutmak istemedim, bu yüzden elimi Rik'e uzattım. İşaret parmağımın ucunu dikkatlice deldi ve ben de kanımı çocuğa sundum. "Tek boynuzlu at hediyeni al, Xochitl. Onları senin yap."

Gül goncası ağız parmağımın üzerine kapandı ve sertçe emdi, sanki bir şeker parçasıydım ve her damlasını almaya kararlıydı. Gözleri bir an için gökkuşağı gibi parladı, kristaller ve elmaslar gibi ışıldadı. Sonra geri çekildi ve ıslıl ıslıl gülümsedi. "Artık büyümek için sabırsızlanıyorum, böylece tek boynuzlu atlarıma sahip olabilirim!"

Mayte gülümsedi, gözleri kızınıninki kadar ıslıl ışıldı ama gözyaşlarıyla doluydu. "Ne diyorsun, canım?"

"Teşekkür ederim, kraliçem."

"Rica ederim, Xochitl, Tekboynuzların Prensesi."

"Gidip babama söyleyeceğim!" Kucağımdan atladı ve kapıya doğru koştu, ama durakladı, omzunun üzerinden bana baktı. "Yine de gezintiye çıkacak mısın? Lütfen?"

Güldüm ve başımı salladım. "Tabii ki. Eğer Guillaume için sakıncası yoksa." "Yaşasın!" Kapıdan dışarı fırladı.

Dikkatimi tekrar yemeğime verdim. Birkaç dakika sonra Mayte, "Onunla çok iyi anlaşıyorsun. Harika bir anne olacaksın."

"Belki bir gün."

Mayte bana sorgulayan bir bakış attı, kaşları çatılmıştı. "Çocuk istemiyor musunuz? Sanırım... Yani, eğer çocuk sahibi olabiliyorsan ve çocuklar

türümüz için çok nadir olduğundan, mümkün olduğunca çok çocuk sahibi olmak isteyeceğinizi düşündüm. Elde edeceğiniz güç muazzam olacaktır."

"Xochitl doğduğunda kaç yaşındaydın?"

"Neredeyse iki yüz otuz yaşındayım ama sadece çocuk sahibi olamadığım için. Yıllarca aklımıza gelen her şeyi denedim. Her kraliçe bunu yapar."

"Sadece yirmi iki yaşındayım. Son beş yıldır yalnızdım, kaçıyordum ve ölümüne korkuyordum. Sadece birkaç haftadır kanım var ve ne olduğumu bile biliyorum. Yuvama yerleşmeyi ve bir çocuk sahibi olmayı düşünmeden önce yapmam gereken milyonlarca şey var. Bunlardan en önemlisi de hepimizin güvende olduğundan emin olmak."

"Elbette, önce Keisha Skye ve Marne Ceresa ile ilgilenin, ama-"

"Onlar benim tek düşmanım değil," diye fısıldadım usulca. "Aslında, düşmanlarımdan en kötüsü bile değiller."

Mayte'nin gözleri büyüdü ve sesi fısıltıya dönüştü. "Marne'den daha kötü kim var?"

"Ra."

"Işık tanrısı mı? Onun seninle ne ilgisi var?"

İskeletin beni yatak odamdaki geçitten sürüklemeye çalıştığını hatırladığımda dizim hayali bir sancı hissetti. "Her şey."

GUILLAUME

I Sabırsızlıktan kuyruğumu kıpırdatmamaya çalıştım, ancak farklı raptiye parçaları hakkında gevezelik eden adamı terslemeyi çok isterdim. beni eyerlerken.

Sinirlendiğimi anlayan Shara bağlanarak sordu: "Sakıncası *olmadığına* emin misin?

Hiç de değil kraliçem. Normal bir ata binebilmen için eyer ve dizginin nasıl çalıştığını öğrenmen gerekiyor. Keşke bir deri parçası hakkında bilmek isteyebileceğin her şeyi sana anlatmaya kendini bu kadar adanmış olsaydı...

Yeni Kan, Itztli, kolanı son bir kez daha sıkmak için sert bir çekiş yaptı. Gereksizdi, çünkü ben kolanı gevşetmek için bu tür numaralara başvuracak ve kraliçemi yere düşürme riskini alacak standart bir at değildim. Arka toynağımı kaldırdım ve kasıtlı olarak aptalın ayağına diktim.

Ben bir cehennem atıydım. Kükürt kokusu, yanmış deri kokusuyla birlikte burnumu yakıyordu.

Hakkını yemeyelim, adam botundan duman çıkmaya başladığında bile sesini çıkarmadı.

"G," diye azarladı Shara.

:*Oops.*: Toynağımı kaldırdım ve aptal ayağını yolumdan çekti. Daha da iyisi, bu dersi bitirdiğim mesajını yüksek sesle ve net bir şekilde aldı.

"Binmenize yardım edebilir miyim, Majesteleri?" "Elbette."

"Daha küçük bir binekte sol ayağınızı üzengiye koyup sırtına çıkmanızı önerirdim ama bu çok uzun." Eğildi ve parmaklarını birbirine bağladı. "Sol ayağını bana ver, ben de seni yukarı fırlatayım. Dikkatli ol," diye ekledi son kelimeyi aceleyle, alfamızın sözsüz uyarısını hissederek.

Dallas'ta binicilik kıyafeti almayı düşünmediğimiz için ödünç aldığımız botlarla kaplı ayağını kaldırdı ve Itztli onu nazıkçe sırtına attı. Hassas tenimi doğrudan temastan ayıran deriye rağmen, onun ağırlığı sırtımdaki sinirleri canlandırdı. Bir savaş atının içgüdülerine sahiptim. Eyerdeki ağırlığını kaydırırken kaslarının gerildiğini, kalçalarının ve topuklarının hafifçe bastırdığını hissedebiliyordum. Kullandıkları ağır Batı tarzı kement eyeri yerine daha ince bir İngiliz tarzı eyeri çok isterdim. Eyersiz daha da iyi olurdu.

Onu eyersiz ve çırılçıplak soymuştum. Bir kere. Kraliçemin çıplak amını sırtımda taşımak, en hafif tabiriyle hayatımı değiştiren bir deneyim olmuştu.

"Üzengi biraz fazla kısa," dedi Itztli. "Onları bir çentik aşağı indirelim."

Kardeşi diğer tarafıma yaklaştı, üzengilerini düzeltmek gibi küçük bir şey için bile olsa kraliçemize dokunma hevesleri acı verici bir şekilde ortadaydı. Rik'i izledim, bakışları acımasızdı. Kraliçemiz tarafından alınmak için ne kadar çaresiz oldukları zerre kadar umurunda değildi. Onları mümkün olduğunca uzun süre bekletecekti.

Tlcel deri kayışları yerine oturarak, "Ayaklarınızın üzerinde durun," dedi. "Hadi bunu test edelim."

Ağırlığını ayaklarına vererek eyerde biraz yükseldi. Artık dengesinin doğru olduğunu hissedebiliyordum. Üzengiler onun için kesinlikle çok kısaydı.

"Çok daha iyi. Pekâlâ, tekrar oturabilirsin. Topuklarınızı olabildiğince aşağıda tutun ve... um... kendinizi eyere iyice oturtun."

Keyifli kışını eyerin daha derinlerine doğru kıvırdı ve cesaretle mırıldanmamak için elimden gelen tek şey buydu. Takdirimi hissetti ve sesi boğuklaşarak güldü. "Ata binmenin sevişmekle bu kadar çok benzerliği olduğunu fark etmemiştim."

Senin için canter yapana kadar bekle:

"Dizginleri eline al," dedi Itztli, sesi öncekinden daha derindi. "Ağzında biti hissedene kadar biraz sıkın. Bir ata nereye gitmek istediğini bu şekilde söylersin, ağırlığını değiştirmek ya da dizginlerini sıkmakla birlikte.

uyluklar. Atın ne kadar iyi eğitildiğine bağlı olmakla birlikte, bir atı genellikle karşı dizinizle yan tarafına doğru iterek yönlendirebilirsiniz. Sanki onu gitmek istediğiniz yöne doğru itiyormuşsunuz gibi."

Ağzımla temas edene kadar dizginleri parmaklarının arasından kaydırıldı. İçgüdüsel olarak boynumu dikleştirdim, kulaklarım ileri geri titreyerek onun emrini bekledim.

Tlancel, "Kulaklarına dikkat et," dedi. "Seni dinliyor. Ona neredede, ne zaman ve ne kadar hızlı olduğunu söylemeye hazır."

Tekrar güldü ve boynumu okşadı. "Evet. Yatak odasına çok benziyor. Ama bazen bir kız sadece erkeğin kontrolü ele almasını ister."

Eğer bir at olmasaydım, Tlancel'in nefes almakta zorlanmasına gülerdim, sözlerini tökezleyerek söylemesi bir yana.

"Kendi içgüdülerinizden ziyade atınızın içgüdülerine güvenmek isteyeceğiniz zamanlar vardır. Örneğin, dik bir arazide veya geceleyin bir yol seçerken. Atların gece görüşü insanlardan daha iyidir ve atlar içgüdüsel olarak toynaklarını en güvenli yola koyma yeteneğine sahiptir."

"Atlar arkalarını iyi göremezler," diye ekledi Itztli o kadar derin ve çığ bir sesle ki kuyruğumu ona doğru salladım. "Kolayca ürkerler ve arkalarını kontrol etmek için dönüp dururlar. Ya da binlerce kez gördükleri bir şeyden çekinirler. Eğer kontrolden çıktığını hissederseniz, kafasını iki yana doğru çekin. Onu bir daire çizmeye zorlayın. Ne kadar ürkmüş olursa olsun sonunda duracaktır."

"*Gösteriş yapmama izin verecek misin? Rik'in neyin peşinde olduğumu bildiğinden emin olsam da, odağımı dar tutarak bağ aracılığıyla ona sordum.*

Zihnimde güldü, büyüü aramızdaki bağda yıldız ışığı gibi parlıyordu:

Uyluklarını sık ve eyerde derin kal. Ben seninle ilgileneneğim:

Sol arka toynağımın üzerinde dönerek her iki ikizi de yolumdan ve daha da önemlisi kraliçemizden uzaklaştırdım. Bunu hızlı ama o kadar yumuşak bir şekilde yaptım ki kraliçemiz yerinde kalmakta hiç zorlanmadı.

İkizlerden uzakta, ısınmak için genç bir aygırken kullandığım eski bir at terbiyesi alıştırmasına başladım. Desideria pençelerini bana geçirmeden önce. O zamanlar genç ve idealisttim. Onurumun bana ne kadar ağır geleceğini bilmediğim zamanlar.

Geniş bir daire çizerek yavaşça tırıs gidiyordum, boynum eğikti, her toynağımı yer sıcak lavmış gibi kaldırıyordum, ama o kadar yumuşaktı ki bir kez bile teması kaybetmedi

eyerle birlikte. Üzengi üzerinde durmasına ya da yükselmesine gerek yoktu. Sonra gerçekten gösteriş yapmak için, dört toynağım da yeri terk ederek sıçramadan önce eyerde ona iyi bir sallanma hareketi vererek ileri geri ip değiştirdim. O kadar yumuşak indim ki dişlerini bile sıkmadı.

Rik, Daire ve Ezra arkamızdan gelirken, ikizler de bineklerine atlayıp bizi takip etmek için çabaladılar. Mehen ve Nevarre üstümüzde havada daireler çiziyordu. Xin onun hayalet kurduydu ve gözlerim onu göremese de, cehennem atım sessizce ileride keşif yapan bir yırtıcının tamamen farkındaydı. Kraliçemizin bağı yolu göstermeden onu göremesem bile kokusunu alabiliyordum.

Nazik bir dörtnal yürüyüşüne geçtim, ancak pelvisinin eyere dayandığından emin olmak için yürüyüşümde yeterince sıçrama yapmaktan kendimi alamadım. Bekleyen atlıların, Xochitl ve babasının bineklerinin etrafında döndüm. Çocuk güldü ve ellerini çıırttı. "Benimle alay ediyordun. Ata binmeyi öğrenmek için yardıma ihtiyacın yok."

Yanlarında yürümeye başladığımda Shara alaycı bir şekilde güldü. "Bu başka bir at olsaydı, ilk beş dakikada düşerdim. Nereye gidiyoruz Xochitl?"

"Babam sana bu gece Ateş Töreni'nin nerede yapılacağını gösterebileceğimi söyledi."

Durdum ve homurdandım. Yuvanın dış sınırının bir adım ileride parıldadığını hissedebiliyordum.

Kraliçemiz de bunu hissetti ve hiçbir şey söylemese de anlık endişesini hissettim. Hayatı boyunca avlanmıştı ve bir yuvada bulunabilecek güvenliği daha yeni öğrenmişti. Daire ve Ezra güvenli olduğundan emin olmak için önden giderken, Rik sol tarafımıza yaklaştı, dizi omzuma değdi. Güpegündüz etrafta hiç köle olmamalıydı ve eğer Keisha Skye herkesin düşündüğü kadar akıllıysa, Shara'ya New York'ta kendi bölgesinde saldırmak için beklerdi, başka bir kraliçenin bölgesinde değil. Keisha kraliçemizin ne kadar güçlü olduğunu bilemezdi, hele ki ilk kardeşini aldıktan sonra.

Görünmez bariyeri aştım ve sesi hafif çıksa da titredi. "Ateş Töreni nedir?"

"Evdeki tüm ışıkları söndürüyoruz ve büyük şenlik ateşleri yakıyoruz ama hemen yakmıyoruz. Davullar çalınır, dans edilir, şarkılar söylenir ve ben bütün gece uyanık kalırım." Kaşlarını çatı. "Eğer başarabilirsem. Bu yıl geleceğim."

"Eminim yapacaksın, kelebek." Kızıyla gülümseyerek konuşmasına rağmen Tepeyollotl'un sesi gök gürültüsüyle yuvarlanıyordu. Neredeyse benim kadar büyük siyah bir aygıra binmişti, hayvanı kontrol etmek için tek bir dizgin ya da üzengi bile yoktu. Belli ki antik Aztek tanrılarının raptiye gibi önemsiz bir şeye ihtiyacı yoktu. I

savaşa da aynı şekilde adım atacağını hissediyordu: silah yok, kalkan yok, sadece korkunç varlığı. Etrafındaki hava yoğun ve tehlikeliydi, sanki her an içinden bir kasırga patlayacak ve yoluna çıkan her şeyi harap edecekti.

"Ona törenden bahset baba. Ne anlama geldiğini."

"Eskiden elli iki yıllık döngünün sonunda yaşamın devam edeceği umuduyla tören düzenlerdik. Köylerdeki tüm ateşler söndürülür ve rahipler güneşin yeniden doğacağını ve yaşamın devam edeceğini doğrulayacak işaretleri beklerdi. Zaniyah, töreni modern takvimin Yeni Yıl Arifesinde yapma geleneğini başlattı. Amaç aynıdır. Yeni bir yıla başlamak, yaşam için yeni bir takdir, ateş ve güneş ışığı hediyelerimiz ve baharın vaadi."

"Ve ölüm," diye ekledi küçük kız.

"Fedakarlık." "Artık kurban vermiyoruz, kelebek." "Ama eskiden yapardınız."

Başını salladı ve yüzünün sert hatlarını yumuşatan alaycı bir gülümsemeyle kraliçeme baktı. "Kraliçelerimiz artık bizim için gerekli fedakârlığı yapıyor."

Shara'nın düşüncesi tüm bağlarımızda yankılandı: *"Her zaman kana geri döner..."*

Bağları sıkılaştı, tam olarak korkuyla değil, hazırlık ve acımasız bir kabullenişle. Hepimizi korumak için ne gerekiyorsa tereddüt etmeden yapacaktı, ancak karşılaşacağı sınavı dört gözle beklemiyordu. Hiçbirimiz beklemiyorduk. Aslında, tanrıçaların onu kurban etmek istedikleri son seferde yaşadıklarını hatırlayınca mideme dev bir korku yumağı yerleşti.

Kendi yuvasındaki koruyu büyüüttüğü zamanki gibi tekrar acı çekmek istemiyordu.

Öldüğü zaman.

SHARA

etime batan dikenlerin yakıcılığı hafızamda canlandı. Yine bir kalp ağacının
Tüzerinde ölmek istemedim. Gerçi tanrıçalar Zaniyah Hanesi için bir koru
yetiştirmek isterlerse...

Benden ne isterlerse yapardım.

Xin'in sessiz, hareketsiz bağı zihnimde aniden keskinleşti. :*Mağaranın
yanındaki ağaç kümesinden beni izleyen bir şey var. Araştıracam:*

Nevarre yüksek sesle gırtladı ve daireler çizerek alçaldı ama keskin
gözleri bile Xin'in hissettiği şeyi göremedi.

Tüm bölgeyi ateşle patlatabilirim: Mehen teklif etti, ejderhası araziye
yıkım getirmeye hevesliydi.

*Hayır, dedim ona sertçe. Banyo yapan ve sadece mahremiyet isteyen biri
olabilir. Kimsenin kazara zarar görmesine izin vermeyeceğim:*

Onların kokusu yok: Xin, kurdu ağaçların arasından hayalet gibi
süzülürken fısıldadı: "*Neredeyse benim kadar görünmezler.*

Rik tereddüt etmedi. :*Shift. Hazır ol.:*

Daire ödünç aldığı atından aşağı sıçradı ve yere düşmeden önce vites
değiştirdi. Rik kaya trolüne dönüştü ve önümüzde pozisyon alırken korkmuş
atı kaçtı. Guillaume, beni tehlikeden olabildiğince çabuk uzaklaştırmak için
savaşa atılmaya ya da ters yönde sert bir şekilde koşmaya hazırmış gibi
altımdan destek aldı. Ezra'nın güçlü ayısı ve Daire'nin savaş kedisi önümde
savunma pozisyonu aldı ve Tlazel'in tüylü ejderhası gökyüzüne yükselerek
avdaki ejderha ve kuzguna katıldı. Itztli kanadımızı korumak için sağımda
kaldı.

Güvenliğim için duydukları endişe içimi ısıttı ve yapış yapış yaptı... ama
aynı zamanda beni sinirlendirdi. Zaten yaşayan iskeletlerden kaçmış ve diğer
kraliçelerin beni tuzağa düşürme girişimlerinden kurtulmuştum, Mayte'nin
yuvasındaki geas'ı kırmaktan bahsetmiyorum bile. Şüphesiz-

Hepimizi kurtarma yeteneğinizden ve gücünüzden hiç şüphem yok: Rik
içimde bir çığ gibi gürlledi. :*Ama senin de gereksiz yere zarar gördüğünü ya
da vergilendirildiğini görmeyeceğim:*

Mağaranın kenarındaki çalılar hışırdadı ve karanlık bir şekil aniden
çalılıkların arasından fırladı. Bir köpek. Bir köpek için endişeleniyorlardı.
Zavallı şey oldukça zayıf ve cılız görünüyordu, kirli ve isle kaplanmıştı. Yine
de oldukça büyüktü. Neredeyse Xochitl'in midillisi kadar büyüktü.

Xin dişlerini hırıldayarak zavallı yaratığın peşinden koştu: :*Kokusu yok.
Normal bir köpek değil:*

Kendi dev siyah köpeğim Itztli'ye baktım. "Senin gibi bir kan mı?"

"O benim kraliçemin değil," dedi Tepeyollotl. "Onun yuvasının bir parçası da değil. Onu tanıyamıyorum."

Itztli'nin burnu havaya kalktı, ağzı hafifçe aralandı: *Hayır kraliçem. Benim gibi değil. O Kan değil. O...: Yeğenin babasına baktı: "O daha çok Tepeyollotl'a benziyor.*

"Bir tanrı mı? Bir Aztek tanrısı mı?"

Tepeyollotl kızının dizginlerini kaptı ve yuva sınırına doğru geri dönmeye başladı. "Tanıdığım kadarıyla yok. Güvende olmak için Kanınızın ondan kurtulmasına izin vermenizi öneririm kraliçem."

Itztli, Xin'in davetsiz misafiri yakalamasına yardım etmek için ileri atıldı. İkisi de kendi başlarına güçlü birer Kan ve güçlü yırtıcılardı. Ama diğer köpek onları atlatmaya devam etti. Kolayca. Sanki-

Tepeyollotl'un çocuğu güvenli bir yere götürmeyi başardığından emin olmak için eyerde döndüm.

Dünya, yoğun acı veren bir ışık parıltısı içinde kayboldu. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü. Gözbebeklerim haşlanmış, retinalarım dağlanmıştı. Sadece bir kişi... Tanrı... bunu daha önce yapabilmişti. :*Ra!*:

Kanat seslerini duyuyordum ama hiçbir şey göremiyordum. Rik kollarını bana doladı ve beni Guillaume'un omuzlarına doğru sıkıştırdı: *:Benim için burada değil. Xochitl için burada!*

Xin'in acısını daha onun iniltisini duymadan hissettim. Güçlü çenesini davetsiz misafirin üzerinde parçalayıp onu kurdumdan sürüklerken Itztli'nin ağzındaki kanın tadını aldım. Nevarre ışığın parıltısıyla sersemlemiş bir halde çılgınca yere doğru yuvarlandı. Mehen ve Tlcel daha yüksekteydiler ve zarar görmemişlerdi ama kuzgunum...

"Onu yakaladım kraliçem," dedi Tlcel ve yere çakılmadan önce Nevarre'yi yakaladı.

Rik'i ittim ve taş bedenini bana doğru tutmasına rağmen doğrulmama izin verdi. Akan gözyaşlarımı kırıştırdım ve Xochitl'i aradım. Beyaz midillisi yerde cansız yatıyordu. Babasının bineği çırpınıyor ve çaresizce düşüyordu, en azından bir bacağı kırılmıştı. Jaguarların kudretli tanrısı gerçekten de devasa hayvanına dönüşmüştü. Ama büyük bir altın kartal kızını tekmeleyerek ve çığlık atarak gökyüzüne taşırken o sadece orada durup hayal kırıklığıyla kükreyebiliyordu.

Yuva uzakta. Kraliçe annesinden uzakta.

Mayte bağın içinde o kadar yüksek sesle çığlık attı ki irkildim. Tüm kanı bize doğru koşuyordu ama onlar da jaguarlardı. Mayte'yi asla yakalayamazlardı.

Yırtıcı kuş.

Mehen dev kuşun üzerine dalarak onu geri döndürmeye çalıştı. Çocuğa zarar vermekten korktuğu için onu ateşle patlatmaya cesaret edemedi. Dev kuş da bunu biliyordu ve kendi uyarısını çığlık çığlığa haykırdı. O kadar büyüktü ki... Kudretli pençelerinin bir hareketiyle küçük kızı parçalayabilir ya da karnını deşebilirdi. Çaresizdik, onlar uçup giderken durup izlemek zorunda kaldık.

Çaresizmiş, kıcımın kenarı.

Guillaume'un geniş sırtının üzerinde ayağa kalkarken kendimi sabitlemek için Rik'in omuzlarını kullandım. Kollarımı iki yana açtım ve gözlerimi kapattım.

Tanrıçaların bana yeni bir şekil vermesinin -kanatlı- bir sebebi vardı.

Kanatlı jaguarın işe yaradığını kanıtlama zamanı gelmişti.

SHARA

Power içimde yükseldi, sinirlerimi ve duyularımı canlandırdı. Rik'in kalp atışlarının bir timpani davulu gibi sabit gümbürtüsünü duydum ve altımda Guillaume'un teninin en ufak seğirmesini hissettim. Kanım içimde uğulduyordu

damarlar, tanrıça intikamının yükselen bir senfonisi.

Xochitl annesinin bağı sayesinde benimdi ve hiçbir çocuğum asla zarar görmeyecekti.

Sağ bileğimi yırtarak açtım ve güç dalgası beni titretti, başım hızla geriye düştü. İçimdeki karanlık canavar şişerek tenime yaklaştı. Bu sefer pulları değil, kürkü ve tüylü kanatları vardı. Jaguarım, insanının ayak bileklerine sürtünen bir kedi gibi bağlarımın arasından kendine yol açtı ve sonra beni dışarı itti. Dişler ve pençeler, bir jaguarın avlanma içgüdüleri, bir şahinin hızı ve çevikliğiyle birleşti.

Evet, kaçırılan bir kartalı avlamak için tam da ihtiyacım olan şekil buydu.

Guillaume ağırlığını altımda kaydırarak duruşunu genişletti. Bir atın kendini dev bir yırtıcıdan koruma içgüdüğü bir yana, bu şekildeki ağırlığımı ve boyutumu bile düşünmemiştim.

"Jaguarın benden bir parça yemeye karar verse bile, bu cehennem atı hiçbir yere gitmiyor kraliçem..."

Endişelenmeme rağmen, bağda güldüm. *Atları yemek yok. Yine de daha sonra senden büyük bir ısırik almak istemeyeceğime söz veremem...*

Kanatlarımı açtım ve deneysel bir kanat çırtım. Pratik yapmak için zamanım yoktu. Tek yapabileceğim Isis'e güvenmek ve bana verdiği büyüünün işini yapmasına izin vermektir. Çömelip gücümü topladım. İrademi odaklayarak. Sıçrayacaktım

havaya uçururdum. O lanet kartalı yakalayıp paramparça edecektim. Xochitl güvende olacaktı.

Öyle olmasını istedim.

Guillaume başını eğerek yolumdan çekildi. Cehennem atının önünde duran Rik de devasa bir defans oyuncusu gibi eğildi, yumruğunu yere dayadı. Geniş sırtı daha yukarıdaydı ve bana mükemmel bir kaçış yolu sağlıyordu.

İleri fırladım ve Rik'in aşılmaz taş postunun üzerine sıçradım. Elinden geldiğince sert bir şekilde yukarı itti ve bana havada ekstra bir ivme kazandırdı. Kanımla beslenen, aşkımla yükselen güç içimde kabardı. Yukarı doğru yükseldim, kanatlarım havayı mükemmel bir şekilde yakaladı. Koştum ama havada.

Geliyorum, dedim Xochitl'e bu sabah ona kanımı vererek kurduğum küçük bağ aracılığıyla. Korkma tatlım. Dövüşmeni, tekmelemeni ve çılglık atmanı istiyorum. Kartalın seni düşürmesini sağlayacağız ve ejderham seni yakalayabilir:

Bizi takip etmek için bir cipe koşarken Mayte'nin bağı kafamda parladı ve alev alev yandı, öfkesi ve korkusu o kadar acıydı ki ağızımda tadını alabiliyordum.

Bebeğim, Shara. Bebeğimi aldı.:

Ve onu geri alacağım:

İstirap bağımızı büktü. *Çok korkuyor. Kanaması var. Kuşun onu yiyeceğini düşünüyor:*

Hayal gücümün, Ra'nın genç ve savunmasız bir Aima kraliçesi için hazırlayabileceği korkunç senaryolarla dolup taşmasına izin vermek istemedim.

Cesedimi çiğnemen lazım:

:Niyeti bu olabilir,: Rik kafamın içinde gürlledi. :Bu bir tuzak olabilir.:

Nasıl? Mayte fısıldadı, sesi kafamın içinde parçalara ayrıldı.

Onu nasıl buldu? Onun var olduğunu nereden bilebilirdi? Siz gelene kadar ailemden başka kimse onun doğumundan haberdar değildi ve ne sizin ne de Kanınızın böyle bir şey yapmayacağını adım gibi biliyorum: Sanki biri kalbine bıçak saplamış gibi nefesi kesildi. Ailemden biri. Sana ihanet edebilmek için bana ihanet ettiler:

Ne kadar yol kat ettiğimi ve altın kartalın ne kadar ileride olduğunu ölçmek için Kan bağlarıma odaklandım. Leviathan dev kuşu güvenli bir mesafeden takip ediyordu. Tlcel Nevarre'ı güvenli bir yere bıraktıktan sonra peşimden geldi. Kanımın geri kalanı yaya olarak peşimden geliyordu ama benim uçabildiğim kadar hızlı değillerdi; Guillaume ve Itztli, Tlcel'den sonra bana en yakın olanlardı. Ve Rik. Geri dönmüş ve cehennemime binmişti.

At. Bu sefer kaya trolünün ağır adımları yüzünden geride kalmayacaktı.

Eğer bu bir tuzaksa.

Yaylanmaya hazır olmalıydım.

Ra bir ağla iki Aima kraliçesi yakalamak niyetinde olsa bile, beni kolay bir av olarak görmezdi. Beni Kansas City'deki yatak odamdan kaçırmaya çalıştığında bu dersi çoktan öğrenmişti. Ama eğer öğrenmediyse, onu geldiği yere geri göndermekten büyük heyecan duyardım.

TLACEL

A Yüzlerce yıl boyunca yaşayıp -hayır, zar zor var olup- sahiplenilmeyi bekledikten sonra, kraliçem sonunda benim için gelmişti.

İnanılmaz derecede güçlü, güzel ve büyüleyici bir kraliçe. Vücudumdaki her hücre onun tarafından ele geçirilmek için yanıp tutuşuyordu. Sadakatimi kanıtlamak istiyordum. Benden istediği her şeyi yapmaya istekli olduğumu.

Ama istediğim son şey bizi yeğenimi kurtarmakla görevlendirilmiş bulmaktı. Xochitl'in saçının tek bir teline zarar gelme riskini almaktansa, ne kadar korkunç olursa olsun herhangi bir tehlikeyle kendim yüzleşmeyi tercih ederdim.

Havayı zahmetsizce yarıyorum, gökyüzünde kıvrımlı, tüylü bir efsane şekli. Shara Isador bunu mümkün kıldı. Onun kanı. Onun gücü. Onun için Quetzalcoatl'in, Büyük Tüylü Yılan'ın etini giydim ama içimde uğuldayan bu muhteşem güçle bile, yeğenimi götüren hırsız altın kartalın peşinden koşan kraliçeme zar zor ayak uydurabildim. Kanatları olan siyah bir jaguar. Hiç böyle bir mucize görmemiştim.

Bağıma dokundu ve içimde bir şimşek çaktı. *Onu nereye götürdüğünü düşünüyorsun?*

:Huitzilopochtli'nin ana piramidi Mexico City'deydi, ama artık çoktan yok oldu, sadece şehrin altında ufalanmış bir harabe...:

Diğer kanından biri, büyük ejderha, bizimle konuştu: *"Küçük bir su kütesinin etrafında dönüyor, sanki sizi bekliyormuş gibi, kraliçem..."*

Farkına vardım ve bana verdiği gücün her zerresini gökyüzünde daha hızlı ilerlemek için kullandım. *Acele etmeliyiz:*

Neden? Ne oldu?

Atalarımız obrukların öteki dünyaya açılan kapılar olduğunu düşünürdü. Eğer onu portaldan geçirirse, onu asla geri alamayız:

Shara'nın acelesi benimkiyle eşleşti ve ani bir hız patlamasıyla bulanıklaştı.

"Bu bir tuzak." diye hırladı ejderha. "Seni yemliyor.

"Fark etmez." diye karşılık verdi. "Onu bizden almayacak.

Kocaman bir yumruk kalbimi sıktı. Bunun alfamızın uyarısı olduğunu anlamam bir anımı aldı. *:Sen ve Mehen ben gelene kadar onu koruyabilecek kadar yakın olan tek kişilersiniz. Ona zarar gelmeyecek, yoksa bu organı göğsünden söküp sana yediririm:*

:Anlaşıldı, alfa.:

Yanında duracak kadar hız kazanmayı başardım. Kartal cenote üzerinde tembelce daireler çiziyordu. Bizi görünce muzaffer bir çığlık attı.

:Bu kadar saçmalık yeter,: Mehen hırladı. *:O piçin kafasını ısıırıp koparacağım ve çocuğu suya düşmeden yakalayacağım...:*

Kraliçemizin onayını beklemedi ve küçük kuşun üzerine atladı.

Kartaldan çıkan ışık, uzaktan bile gözlerimi yakan acı verici bir parlaklıkla parladı. Kudretli ejderha acıyla uludu ve yuvarlanarak kireçtaşı duvardan suya çarptı. Kartal bir daire daha çizdikten sonra kanatlarını çırttı ve yüzeye doğru alçaldı.

"Mehen düştü," dedi Rik'e.

Bağlarımız onun öfkesinin gücüyle titriyordu ve kafamda iri adamın cehennem atının boynuna eğilerek onu daha güçlü dörtnala koşturmaya çalıştığı bir görüntü belirdi.

Sanki biri yüzeyin derinliklerinde parlak bir spot ışığı yakmış gibi obruktan yukarı doğru ışık parlıyordu. Gökkuşakları havada parıldıyordu. Parıldayan çembere doğru yaklaştıkça, ayın gelgitlere yaptığı gibi sürekli çekişini hissettim. Beni daha yakına çekti ve mantıksız bir korku olsun ya da olmasın, artık bana kilitlendiğine göre yolumdan dönebileceğimi sanmıyordum. Geçit açılmıştı ve geçmemize izin vermek için sabırsızlanıyordu, diğer tarafta ne olduğunu sadece tanrılar biliyordu.

Kartalın peşinden aşağıya doğru koşarken ağaçlar, kökler ve sarmaşıklarla tıkanmış dik kireçtaşı kayalıkları geçti. Siyah bir şekil yukarı fırladı ve kartalı yakaladı.

suya batmadan önce. Ejderha Mehen, altın kartalı parçalara ayırırken öfkeyle kükrüyordu.

Xochitl çığlık attı ve suya düşerek bir taş gibi battı.

Yüzebiliyor mu? Shara bana sordu.

Evet, ama bir önemi yok. Portalda o var.:

Rik, onun peşinden gidiyorum. Tlancel, beni geri çekmen gerekecek. Onu yakaladığımda sana söylerim:

Kanatlarını sıkıca kavradı ve suya daldı, vücudu suda ilerlerken insan şekline geri döndü. Ellerini ileriye doğru uzattı, Xochitl'i arıyordu. Saniyeler sonra ben de su yüzeyine çıktım. Üzerimden soğuk su akıyordu. Kraliçemi görebilmek için gözlerimi dört açtım. Hâlâ kanatlı yılan formumdayken suyu yarararak geçtim ve ağzım baldırına değdi. Bileğini çenemle kavrayıp onu sudan dışarı sürükleyebilmeliydim. Tabii yakınımnda kaldığım ve geçitte çok fazla batmadığım sürece.

Su birden ısındı, sanki kız kardeşimin en sevdiği yüzme havuzuna atlamışım gibi. Suyu altın rengi bir ışık kapladı, o kadar parlaktı ki insan halimde olsam gözlerim yaşlarla dolardı. Kenara dönme, bakışlarımı kaçırma ve gözlerimi koruma içgüdülerime karşı koydum. Görmek zorundaydım. Kraliçemi yakalamaya ve onu dışarı çıkarmaya hazır olmalıyım.

Çok ileri gitti: Rik kafamın içinde gürledi. Onu geri çekmelisin. Şimdi.:

"Henüz değil" diye fısıldadı, daha da zorlayarak. Parmak uçlarının Xochitl'in saçlarını okşadığını hissettim. Iskaladım. Geçti.:

Kraliçemin bağı sayesinde Xochitl'in ona baktığını gördüm, gözleri kocaman, ağzı çığlık çığlığa açık, sudan mavi-yeşil gökyüzüne düşüyordu. Dünya çılgınca eğildi, dengem tersine dönmüş yeni dünyada kendini düzeltmek için mücadele ediyordu. Shara da sudan çıktı ve Xochitl'in saçlarını yakalamak için ellerini uzattı. Çocuğu kendine doğru çekti ve kollarını koruyucu bir şekilde ona doladı.

Şimdi!:

Çenemi alt bacağına etrafına geçirdim ve kanatlarımı geriye doğru açarak portaldaki ivmemizi durdurmaya çalıştım. Kanatlarım suya sürtünerek ilerlememizi kesinlikle yavaşlattı ama yine de öteki dünyanın derinliklerine doğru kaymaya devam ettik. Shara beline kadar suya gömülmüştü ve beni ters dönmüş dünyaya daha da yaklaşıtıyordu. Huitzilopochtli'nin dünyası. Kraliçemin bakışları arasında yükselen altın bir piramit gördüm.

güneşi delecek kadar yükseldi. Piramidin kenarlarından kıpkırmızı akıntılar akıyor ve koyu kırmızı bir nehri beslemek için yere damlıyordu.

Bir nehir. Kan nehri. Çok fazla kurban. Çok fazla ölüm.

Eğer onları geri çekemezsem kraliçem ve yeğenim de bu kanlı nehre katılacak.

Ruhsuz kurbanlar kraliçemin altında durmuş, hem acı hem de coşkuyla inliyorlardı. Boş göz çukurlarından ve açık ağızlarından altın ışık fişkırıyordu. Derileri garip bir şekilde gevşek görünüyordu, sanki tamamen boş bir çuval gibiydiler. Kolları havada sallanıyordu, lastik gibi ve gevşekti ama kesinlikle ona doğru uzanıyorlardı. Onu tanrıları için sahiplenmeye hevesliydim.

Sarsıldım, daha çok gerildim. Kanatlarımda bir şey yırtıldı. Acı zihnimi parçaladı. Ama kendimi geri attım. Dünyamıza geri döndüm, kraliçemizi güvenli bir yere sürükledim. Karanlık görüşümü doldurdu ve ağızımda kan tadı aldım. İçimde derinlerde bir şeyi kırdım. Kontrolden çıktım, artık onu doğru yöne çekip çekmediğimi bile anlayamıyordum.

Kan. Onun kanı, ağızımda. Onun tadına odaklandım, gücün tatlı telaşına. *Isis, Yüce Olan. Coatlicue, Tanrıların Annesi. Bana kraliçemi kurtaracak kadar güç ver ve sonra benimle istediğini yap.*

Bir şey kuyruğumu yakaladı ve neredeyse bedenimden koparıyordu. Acıya karşı mücadele etmedim ama onu kucakladım. Hâlâ hayattaydım ve bu zorlu tutuş benim alfamdı. Beni kuyruğumdan tutarak portaldan dışarı çekti, Shara'yı da yanımda sürükledim ve o da Xochitl'i göğsüne bastırdı. Rik kraliçemizi yakaladı ve onu sudan çıkardı. Boğulurcasına ve nefes nefese, Xochitl'i de sudan çıkardı.

Nevarre aşağı doğru süzülerek küçük kızı gömleğinin arkasından yakaladı ve onu obruğun kenarına doğru kaldırdı. En azından kuzgun ilk patlamada ölmemişti. Umarım ejderha da aynı şekilde kurtulmuştur.

Sıvı altın güç suda dalgalandı. *Geçit hala açık, diye soludum. Çık dışarı!*

Kara ejderha sudan çıktı ve obruğun kenarına tutundu. *:Henüz uçamıyorum ama en azından sudan çıkabilirim:*

Ben de aynısını yapmaya çalıştım ama içimde kemik yerine kırık yumurta kabukları yüzüyormuş gibi hissettim. Akıntı beni kenarlardan uzaklaştırıp, bir girdabın suyu -ve içindeki her şeyi- korkunç bir yoldan geçide doğru çektiği merkeze doğru döndürdü.

"Beni iyileştir, ben de onu dışarı çıkarayım. Mehen dedi ki.

Rik şaha kalkarak sudan çıktı ve Shara'yı ejderhanın yanındaki obruğun kenarına doğru fırlattı. Shara ona kolunu uzattı ve ejderha çenesini büyük bir dikkatle bileğinin etrafına kapattı, gözleri ondan su içerken vecd içinde kapandı.

Dikkatli gözlerle beni izliyordu. Suyun içinde daha da dibe battım. Sanki devasa bir küvetin tıpası patlamış ve dünyanın tüm suyu giderden akıp gidiyormuş gibi donuk bir uğultu kafamı doldurdu. Girdap genişledi, merkeze doğru kısır bir daire çizerek beni daha hızlı içine çekti. Yüzerek çıkmaya çalışmadım. Gücümün olmadığını biliyordum. Ağzımı suyun dışında tutmak için tek yapabildiğim buydu:

Su başımın üstünden geçerken gökyüzüne baktım. Çok maviydi. Kraliçemi ve yeğenimi, halkımın gelecekteki kraliçesini kurtarmıştım. Tek dileğim buydu. Gece çöktü, siyah gökyüzüne yayıldı, ölüm yaklaşıyordu.

Pençeleri içime battı ve beni yukarı çekti. Karanlık ya da ölüm değil, Leviathan. Kafamın içinde iğrenç bir kahkaha attı: *"Pullu tavuğu bile geride bırakmayı reddetti."*

Başım dönüyordu, Leviathan beni yukarı ve obruktan dışarı taşıırken acının ötesindeydim. Kaya trolü formundaki Rik'in yanından geçtik, kraliçemiz kireçtaşı uçurumuna tırmanırken sırtına yapışmıştı. Ejderha beni yere fırlattı ve Itztli kanayan bileğini yüzüme yapıştırdı. *Seni onun gibi iyileştiremem ama en azından o gelene kadar acını hafifletmeme izin ver:*

Bu, kardeşimin beni beslemeye istekli olması için ölüme ne kadar yakın olmam gerektiğinin bir göstergesiydi. Dün gece bizi aldığında bu korkuyu kraliçemizden saklamakla iyi yapmıştı ama yakında tüm çirkin sırları öğrenecekti. Ona gereksiz yere eziyet etmeyecektim ama ona bir minnettarlık dalgası gönderdim.

O Isis'in son kraliçesi. Eğer ölürsem, beni geri getirecek:

İtiraz etmedi. Hıçkırarak ağlayan yeğenimi kucağına alan Mayte yanımda diz çöktü, gözleri yaşlıydı. "Ah, kardeşim. Kendine ne yaptın böyle?"

Elini başıma koydu ve gücü pullarımın üzerinde kıvılcımlar saçtı. Beni daha önce de iyileştirmişti ama bu sefer... İstedğim onun dokunuşu değildi. Yumuşak bir iç çekti ve alaycı bir gülümsemeyle elini çekti. "İşte kraliçemiz."

Rik mağaranın kenarını temizledi ve Shara yanıma kaydı. Kanının kokusunu şimdiden alabiliyordum, kanının tek bir damlası bile dilime geçmeden büyüsü içime işliyordu. Onun bağı, berrak bir gece yarısı gökyüzünde yumuşak, parlayan bir ay gibi parlıyor, içimdeki her şeye ışık tutuyordu.

aynı anda onları silerken canımı acıttı. Başımı kucağına aldı ve bileğini ejderhanın ısırtığından kan damlayan ağzıma bastırdı.

Çenemi açtım ve kırılğan kolunu dikkatlice ağzımın içine aldım, derisini daha fazla yırtmadan kanının boğazımdan aşağı damlamasına izin verdim. Parmakları başımı ve boynumu okşayarak derimi güç ve kuvvetle yoğurdu. "Bugün sen olmasaydın, hem Xochitl hem de ben Ra için kaybolmuş olurduk."

Rik alçak sesle, tehlikeli bir şekilde gürledi ama çocuğu kurtarmak için kendi hayatını ve bizim hayatımızı riske attığı için onu suçlamadı. Ben onun en yeni Kanı olabilirdim ama içimde parlayan bağı sayesinde onun kalbini biliyordum. Asla geri çekilip başkasının yardım etmesini beklemezdi. Risk altındaki hiçbir çocuk için, hele de yeğenim gibi kalbine aldığı bir çocuk için. Xochitl'i bir Isador varisi yapmıştı. Onun için ölebilirdi. Herhangi birimiz için.

Bunun olmasına asla izin vermeyiz.

Büyük jaguar tanrısı yaklaştı, sanki içinde derinlerde bir yer hâlâ acıyormuş gibi hareket ediyordu. Elini Mayte'nin omzuna koydu. "Hepinize teşekkür ederim. Güneş Tanrısı'nın bize bu kadar etkili bir şekilde saldılabileceğini hiç düşünmemiştim. Kızımın götürülüşünü çaresizce izlemek zorunda kaldığım için, tüm muazzam gücümün hiçbir şey ifade etmediğini bilmek oldukça alçakgönüllü."

Sesi kesildi ve Xochitl ona doğru uzandı. Onu kollarının arasına aldı ve Mayte onun gözyaşlarını sildi. "Sen olmasaydın, Shara, kaybolurduk. Ama ev halkımdan birinin bize ihanet etmiş olduğunu itiraf etmek benim için büyük bir utanç. Gelmeden önceki son dakikaya kadar Zaniyah'a geleceğinizi çok az kişi biliyordu. Bu olaydan önce tüm halkımın yüzde yüz sadık olduğuna yemin edebilirdim ama Bianca birilerinin Skye Hanesi'ni sizi beklediğimiz konusunda uyarmasından korkuyordu."

"Bianca." Shara bu ismi düz bir şekilde söyledi, ağzı sanki acı bir şey tatmış gibi burkuldu.

"Hayır," diye soludu Mayte, başını sallayarak. "Buna inanamıyorum. Ailesi nesillerdir Zaniyah'a hizmet ediyor."

"Geleceğimi başka kim biliyordu? Ra'nın inananlarından birine ulaşacak bağlantılara başka kim sahip olabilir? Xochitl'in babasıyla ata binme alışkanlığını başka kim biliyor?"

Solgun, kız kardeşim gözlerini kapattı, nefesinin altından usulca fısıldarken ağzı hareket ediyordu. Saçları havalandı, yüzünde dalgalandı, sesi

yükseliyordu, ama sözlerini anlayamıyordum. Kadim dilimizde konuştuğunu biliyordum ama bu kelimeleri kulaklarımın anlaması yasaktı.

Gözlerini bir kez daha açtığında, soğuk elmaslar gibi parlıyorlardı. "Büyü yapıldı. Yuvaya döndüğümüzde gerçeği öğreneceğiz."

"Peki ya siyah köpek?" Shara Rik'e dönerek sordu. "Onu yakalayabildik mi ya da en azından öldürebildik mi?"

:*O bende*,: Xin bağlarımızda dedi ki: *Onu senin için hayatta tuttum*:

Shara'nın yüzünde acımasız bir gülümseme belirdi. Bu bakış karşısında tüylerim diken diken oldu. İntikam. Acı ve ceza vaadi. Adalet. Bir tanrıçanın haklı öfkesi.

Ra'nın planı başarısız olduğunda ölmemeye cesaret eden kişi için neredeyse üzülüyordum. Neredeyse.

SHARA

W Jeep'teki acil durum zulasından battaniyelere sarınarak, Rik ve ben Mayte ve Tepeyollotl ile birlikte eve döndük. Arabayı o kullandı ve Xochitl'i kucağında zıplattı. Artık güvende olduğu için çabucak toparlandı ve ailesine kendi bakış açısından neler olduğunu hevesle anlattı.

Tlancel'i bizimle gelmesi için ikna etmeye çalışmışım ama Mehen ve Nevarre'yle birlikte uçacak kadar iyileştiğinde ısrar etmişti. Geçitten kaymamızı engellemek için kendini parçalamıştı. Kırık kemikler, parçalanmış kaslar, morarmış ve kanayan organlar. Bağına dikkatlice dokunmaya devam ettim, herhangi bir zorluk ya da kalıcı ağrı olup olmadığını izledim, belki bir tur daha iyileşmeye ihtiyacı vardır diye.

Öne doğru eğildim ve Mayte'ye fısıldadım, "Ne zaman kendi Kanını çağırabilecek? Daha fazla korumaya ihtiyacı var."

"Bu büyük ölçüde değişir," diye fısıldadı. "Bir kraliçe ne kadar güçlüyse, genel olarak konuşursak, Kanı o kadar erken çağrılır. Ama bu başka pek çok faktöre de bağlı. Yuva onun gücünü besler ve daha çabuk ortaya çıkmasına yardımcı olur, bu da Kanı ona daha erken çeker, ancak ergenliği geçene kadar, hatta senin yaptığın gibi yirmili yaşlarının başına kadar hiç çağırmayabilir."

Yanındaki adama baktı ve bizim bağımıza geçti: "*Onu her şeyden korumaya yeteceğini düşünmüştüm ama onun da güçleri sınırlı. Gökyüzünden bir şeyin inip onu alıp götürceğini hiç hayal etmemiştim. Keşke jaguarlardan daha fazlasını çağırıyaydım:*

Uçan jaguarımı çağırmama yardım ettin, diye hatırlattım ona. Niyet her şeydir. Bu gece bir törenden bahsetti. Belki de bir çağrı göndermeyi denemelisin.

gökyüzünde ekstra bir koruma katmanı için başka bir kanatlı jaguar için.:

Evet. Sayenizde artık daha güçlüyüm, kraliçem. Kendisi gelene kadar onu korumamıza yardım edebilecek birkaç Kan daha çağırabilecek kapasiteye sahibim:

Xochitl annesine döndü, gözleri parlıyordu. "Anne, uçan ata ne diyorsun?"

"Pegasus adında uçabilen bir at varmış."

"O zaman Pegasus gibi uçan tek boynuzlu atları çağıracağım. Uçabilen Kan istiyorum, böylece beni tekrar yakalamaya çalışan herhangi bir kötü kuşu parlak boynuzlarıyla bıçaklayabilirler."

Mayte gülümsedi, yine de bağındaki kırılmayı hissettim. Bir annenin, kızının çok çabuk büyümemesini istemesi. Acı, korku ve hayal kırıklığının kaçınılmaz olduğunu bilse de, bir daha asla böyle bir tehlikeyle karşılaşmamasını.

Tanrıça, onun da hayatında büyük ve sarsılmaz bir sevgi olsun.

"Kulağa harika bir plan gibi geliyor, tatlım."

Yuvanın içinden geçerken karıncalanma hissettim ama bu sefer enerji daha çok kızgın arıların vızıldadığı bir kovan gibiydi. Mayte arabayı bir grup insanın bizi beklediği evin arka tarafına sürdü. Cipi park ettiğinde dizlerinin üzerindeki consiliarius'u ortaya çıkararak ayrıldılar. Ağzından ve burun deliklerinden kan damlıyordu, gözleri kocaman açılmış ve bembeyaz parlıyordu. Mayte cipten inerken ayağa kalkmaya çalıştı ama çaresizce düşüp sarsıldı, kalkamadı. Bir şey gürültüyle patladı ve ağzı acıyla buruştu.

Mayte'nin büyüğü dalga geçilecek bir şey değildi.

"Kalbim, lütfen Xochitl'i yiyecek bir şeyler almaya götür."

Tepeyollotl kızlarını şakacı bir şekilde savurarak dikkatini gelişen sahneden ustaca uzaklaştırdı. "Sence tek boynuzlu atlar ne yer, kelebek? Sarah'dan özel yemekler yapmasını istemeliyiz, böylece çağrına hemen gelirler."

"Pasta!" Mutfaklara doğru giderlerken kahkahalarla ciyakladı. "Pasta yiyorlar, baba."

Cipten indiğinde Gina yanına geldi ve gözleri endişeyle doluydu. "Ne oldu? Bir dakika önce konuşuyorduk, sonra korkunç bir çığlık attı, dizlerinin üzerine çöktü ve sürünerek buraya gelirken ağlamaya ve yardım için yalvarmaya başladı. Yardım etmeye çalıştım ama..." Başını iki yana salladı.

Mayte düz ve sert bir sesle, "En güvendiğim sırdaşım," dedi. "Benim hainim."

Gina titreyen nefesini içine çekti. Ondan en ufak bir şüphe duymadığını hemen anlamasını sağlamak için elini sıkıca elime aldım.

"Kraliçem," diye acı içinde inledi Bianca. "Xochitl'i kullanacaklarını bilmiyordum. Yemin ederim. Sadece Isador olması gerekiyordu."

"Zaniyah'a ihanet ettin. Yeni kraliçemizi en büyük düşmanına ihanet ederek evimize utanç getirdin ve sonra onlara tek Zaniyah varisimizi verdin. Neden? Bunu neden yaptın?"

"Bizi korumaya çalışıyordum! Seni koruyacağım! Her şeyi alacağını düşündüm ve önce ondan kurtulabilirsem..." Bianca sertçe yutkundu, çenesinden aşağı kan damlıyordu. Vahşi gözlerle yardım için bana döndü. "Lütfen, Yüce Olan, hiçbir fikrim yoktu-"

Öfkeden titredim. Yüce Olan. Bu Isis'in adıydı. Benim değil. Gökyüzü karardı. Ufukta bulutlar kaynadı ve gök gürledi. Şimşek gökyüzünü yırttı, kalabalığı döven ve hepimizi sırlıslam eden bir yağmur tufanına yol açtı. Ama Isis'in öfkesini yağmur dindiremezdi.

Bianca gururunu topladı ve omurgasını sertleştirerek sesini fırtınaya karşı yükseltti. "Sana bir şey olmadı. Xochitl iyi. Ayrıca, her zaman başka bir varis alabilirsin. Ben hepimizi kurtarmaya çalışıyordum."

"Kendi canını kurtarmak için bir çocuğu Ra'nın cehennemine gönderirsin." Sesim Isis'in gök gürültüsüyle yankılandı. Rüzgâr meydanda savruluyor, masaları, sandalyeleri ve hatta birkaç saksı bitkisini deviriyordu. "Senin gibi solucanlar affedilemez."

"Bu gece Ateş Töreni olmayacak." Mayte'nin sesi artık kendisi gibi çıkmıyordu. Ona bakarken, tanıdık yüz hatlarının üzerine bindirilmiş farklı bir şekil gördüm; hareket halindeki birinin bulanık bir fotoğrafı ya da eski moda çift pozlanmış bir film gibi. Tanrıçası onun üzerinde geziniyor, uzun siyah saçları dizlerine kadar dalgalanıyordu.

Hayır. O saç değildi. Yılanlardı. Neredeyse bir etek gibi bacaklarının etrafından sarkıyorlardı.

Mayte, "Belki de bu solucan kurban vererek günahlarının kefareti ödemenin bir yolunu bulabilir," dedi.

Bianca'nın kabadayılığı çabucak kayboldu. "Hayır, lütfen. Artık fedakârlık yapmıyoruz."

Coatlicue'nun avatarına ve gücünün varisine bakarken, içimdeki kesinliğin değiştiğini hissettim. Fedakârlık gerekiyordu. Çok fazla kan. Ama o kanın hepsi intikam için dökülmek zorunda değildi. Mayte'nin yapması gereken şeye müdahale edemezdim...

Ama benim de başarmam gereken acımasız, kanlı bir görevim vardı.

İçimdeki basınç yükseldi ve başımı yana doğru sürükledi. Bakışlarım Itztli'ninkilerle çarpıştı ve dün gece bana gösterdiği obsidyen kılıcı hatırladım. Aklıma gelir gelmez ileri atıldı ve bıçağı ayaklarımın dibine sermek için önümdeki çamura diz çöktü.

"Kraliçem. Beni kılıcınız olarak kullanın. Seninim."

ITZTLI

I Kraliçeme kardeşim kadar isteyerek geldim ama o kadar kolay değil. Nabzım boğazımda çılgınca atıyor, midem korku ve tedirginliğin ekşi tadıyla çalkalanıyordu. Dün gece gücüme kavuşmanın sevinciyle hafızamdaki karanlık lekeleri bastırmayı başarmıştım ama yakında gerçeği öğrenecekti. Tlcel onun hizmetinde ne kadar değerli olacağını çoktan kanıtlamıştı.

Şimdi ne kadar canavar olabileceğimi kanıtlayacaktım.

Shara bir an obsidyen kılıcıma baktı ve bakışlarımla tekrar buluştuğunda aynı siyahlık gözlerini doldurdu, buzlu camın ısıltılı karanlığı. Kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Tanrıçalar bu gece aramızda dolaşıyordu. Coatlicue beni çoktan mahkûm etmişti. Eğer İsis beni de geri çevirirse, aileme ihanet eden consiliarius ile birlikte kurban edilmek için yalvaracaktım.

Kraliçem başını geriye eğerek battaniyenin omuzlarından yere kaymasına izin verdi. Yağmur gözyaşları gibi yanaklarından süzülüyordu. Yumuşak bir iç geçirdi ve Mayte'nin bakışlarıyla buluştu. "Bu noktada büyük bir ağacınız olsaydı çok mu rahatsız edici olurdu?"

Kız kardeşimin çıkardığı ses bir kahkaha olabilirdi ama kulaklarımı acıttı. Dün gece iki kız tanrıça gibi mağarada gülüşüp birbirlerine su sıçratmışlardı ama bu gece toprak ananın öldürücü yıkımı onların gücüyle kükrüyordu. "Hiç de rahatsız edici değil, özellikle de avlu için biraz gölge sağlayacak kadar büyükse."

"Sanırım yeterince büyük olacak." Shara bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi ve ırkıldım. Beni çırılçıplak soydu. Tek bir bakışla, beni tarttı

kalbimi ve zihnimi didik didik etmeye başladı. Geride kalan zehri çok çabuk bulacaktı.

Geri çekilmedim. Saklanmaya çalışmadım. Her şeyi ona bıraktım.

Çenemi kavradı, parmakları çenemde sertçe duruyordu. Bu baskı içimdeki bir şeyi harekete geçirdi. Başını kaldırdı, canavarın ilgisini çekti. Benim dev köpeğim değil. Hayır, bu tamamen başka bir şeydi. Varlığımın her zerresiyle nefret ettiğim bir şey.

Kafamın içinde fısıldadı. *Beni neyden koruyorsun?*

O çatlak kapıyı sonuna kadar itip açabilir ve iğrenç sırlarımı teker teker dışarı çıkarabilirdi. Bunu yapmadığı için, bu gerçeklerle kendi zamanımda teker teker yüzleşmeme izin verdiği için minnettarlık *boğazımı* tıkadı:

İkiz tanrı hikayeleri halkım arasında yaygındı, bu da ikiz olarak büyümenin gerçekliğini çok daha zor hale getiriyordu. Eski zamanlarda, ikizler doğduğunda birinin öldürülmesi alışılmadık bir durum değildi. Bazen hangi ikizin kurban edilmesi gerektiğini anlamak kolaydı, çünkü biri sakat doğardı. Benim gibi diğerlerinde ise şekil bozukluğu hemen belli olmazdı.

Ben, Quetzalcoatl'ın korkunç ikizi Xolotl gibi devasa siyah bir köpektim ve Tlcel de güzel tüylü yıldı.

Doğduğum günden beri hep böyle oldu.

Zihnimin derinliklerine, bilinçli düşüncelerimin ötesine, gerçek anılara kaydı. Onları bir kitap gibi okuyor, çocukluğumun anlık görüntülerini bir film gibi izliyordum.

Annemiz bizi Tenochtitlan'ın istilas ve güçlü Aztek uygarlığının çöküşü sırasında dünyaya getirmişti. Büyükanmem ve Mayte sık sık annemizin Tenochtitlan düştüğünde öldüğünü söylerlerdi ama bu tam olarak doğru değildi. Mayte'yi yüzlerce yıl sonra dünyaya getirecek kadar uzun süre yaşadı.

Ama annem Tenochtitlan'dan ayrıldıktan sonra asla eskisi gibi olmadı. Beni doğurduktan sonra.

Güç sahibi genç bir kraliçe olan Citla Zaniyah, Teotihuacan'ın Büyük Tanrıçası'nın soyundan gelen daha yaşlı ve daha ünlü bir kraliçenin yanına evlatlık olarak gitmişti ve geri döndüğünde değişmişti. Susturulmuştu. Kırılmış. Hiç kimse onun orada geçirdiği zamandan ya da babamızın ya da babalarımızın kim olduğundan bahsetmedi. Yine de fısıltıları duydum.

Tlcel'den çok farklıydım. Kibar ve cömertti, güzel ve nazikti. Bir başkasına asla zarar vermezdi.

Öte yandan ben, asık suratlı, karanlık ve evet, son derece tehlikeli olmakla ün kazanmıştım. Çöp kırıntıları için açlıktan ölmek üzere olan bir köpek gibi ölümüne savaşırdım. Annem zihnine çekilmişti ve büyükannem yeni Zaniyah yuvasını kurmak ve ailemizi Tenochtitlan'dan taşımakla meşguldü. Ama bir şey hep aklımdaydı.

Annemin hiç kanı olmadı. Bir alfası bile olmadı. O zaman bize kim babalık yaptı?

Büyüdüğümde büyükanneme anneme ne olduğunu sordum. Sadece başını salladı ve bazı şeylerin unutulmasının daha iyi olduğunu söyledi.

Unutulmuş. Nasıl ortaya çıktığım gibi. Kardeşimden nasıl bu kadar farklı olduğum gibi. Bir kraliçeye hizmet etme şansına aç genç Aima erkekleri olarak olgunlaştıkça, aramızdaki farklar daha da keskin ve acımasız hale gelmişti.

Yüzümü buruşturarak o anılardan uzaklaştım ve Shara'ya odaklandım. Yüzümü iki eliyle kavradı ve üzerime eğilerek gözlerimin içine derin derin baktı. Zihnimdeki sayfayı çevirdi ve ilk kez ailemden olmayan biriyle kanımı paylaşıyordum. İlk kardeşimle, ilk sevgilimle. Utanç boğazımı tırmaladı ve anıyı kapatmaya çalıştım ama kraliçemi reddedemezdim.

Tatlı, yeni kanın ilk tadı. Sıcak teni benimkine değiyordu. Çıglıklara dönüşen haykırıışları. Benimle mücadele ettiğinde, yüzümü ve kollarımı tırmaladığında bile duramadım. Acı beni daha da alevlendirdi. Daha fazlasını istiyordum. Derimi şeritler halinde parçalamasını istiyordum. Onu kendi kanımla kaplamak ve onunkini de giymek istiyordum.

Beni onun üzerinden sürüklemek zorunda kalmışlar, görüşümü bulandıran kırmızı sis yavaşça dağılana kadar beni vahşi bir hayvan gibi dövmüşlerdi. Nefes nefese, acı içinde dikleşmiş ve kanlar içindeyken, benden kaçışını sadece izleyebildim. Yüzündeki o dehşet ve korku ifadesi sürekli aklıma geliyordu, ama özellikle de beslenirken. Ailemden bile. Yüzyılı aşkın bir süredir Tlcel'in ya da Mayte'nin kanına dokunmamıştım. Çok uzun zaman olmuştu.

Birinin beni de onlardan koparmasından korkuyordum. Vahşi bir canavara dönüşeceğimden ve dünyada en çok sevdiğim insanları yiyip bitireceğimden. Ya da kanımın tadına bakarlarsa, aynı vahşi, akılsız kan ve acı açlığının onlara da bulaşacağından.

Yaşımıza ve potansiyel gücümüze rağmen hiçbir zaman bir kraliçeye hizmet etmememizin nedenlerinden biri de buydu. Tlcel bensiz gitmeyi reddetti ve ben de onu beslemeye dayanamadım.

ya da bir daha bir kadına dokunma riskini göze alamam.

:Kardeşle yaşadığımız o olaydan sonra, Büyükanne bizi annemin bakıcılık yaptığı yuvaya gönderdi. Nasıl türediğim hakkındaki gerçeği bilmem gerektiğini söyledi. Hepimizi korumak için nereden geldiğimi anlamam gerekiyormuş:

Teotihuacan'ın Büyük Tanrıçası'nın soyundan gelen Theresa Tocatl'ın yuvasına gitmiştik. Tanrıça hakkında çok az şey biliniyordu, ancak her zaman örümceklerle tasvir edilirdi. Bazen de dişlerle kaplı dev bir ağız olarak. Kanının her biri eski tanrıların soyundan geliyordu. Bir jaguar tanrısı. Bir güneş tanrısı. Bir Quetzalcoatl tanrısı. Ve derisi yüzülmüş tanrı.

İkinci Kan'ın nasıl beslendiğini gördükten sonra, babamın kim olması gerektiğini biliyordum. Şu anda bile aklıma geldikçe irkiliyorum.

Biz Aima'lar kandan zevk alırdık ama Derisi Yüzülen acıdan da en az kan kadar zevk alırdı ve karanlık zevklerini bahtsız insan kadınlara saklardı. Kurbanının derisini sadece göğsünde küçük bir yarık açarak tamamen soyabilir ve deriyi giymesi için kraliçesine verirdi.

Daha da kötüsü, gücü kurbanını canlı tutmasına ve tüm bu süre boyunca çığlık atmasına izin verdi. Sonunda ölene kadar, mümkün olduğunca uzun süre onun acısıyla beslendi. Ne de olsa insanlar çok kırılgandı. Aima kraliçeleri gibi değillerdi.

Ne yazık ki acı içmek onu sarhoş bir insan kadar geveze yapmıştı ve yıllar önce annemin başına gelenleri bana acımasız ayrıntılarıyla anlatmıştı.

Kansız genç bir kraliçe. Korumasız. Nasıl kullanacağını bilmediği büyük bir güçle.

Bana babalık eden canavarı öldürdüm. Hepsini öldürdüm, kraliçelerini bile, ama olan olmuştu.

Ona işkence etti ve hepsi ona tecavüz ederken onu hayatta tutmak için gücünü kullandı: Tlancel ve ben Tocatl'ın Kanı tarafından tecavüz ve dehşet yoluyla doğurulduk ve ben onun en büyük dehşetiydim. Ona en çok işkence eden kişi benim içimde yaşıyor:

SHARA

SO kadar çok acı, suçluluk ve utanç, hepsi tamamen kendi kontrolü dışındaki bir şey yüzünden. Bu gereksiz suçluluk duygusunu yüzlerce yıl taşımıştı.

Doğuştan sahip olduğu güçleri beslemediği ya da tadını çıkarmadığı bir noktaya gelmişti.

Dün geceyi nasıl atlattın? Kanımı alabildin ve beslenmeme de izin verdin. Yanlış bir şey sezmedim ve sana güvenmemek için bir neden arıyordum:

Acımasız bir gülümseme dudaklarını büktü: *"Tanrıça bana senin büyüğü bir örümceği tereddüt etmeden öldürdüğünü gösteren bir imge gönderdi ve ben de senin benim taşıdığım örümceği de öldürebileceğini umdum. Büyük Tanrıça ve Derisi Yüzülmüş Olan içimde yaşıyor kraliçem. Böyle bir Kana tahammül edemezsen seni tamamen anlarım. Sizden tek isteğim beni burada kurban etmeniz, böylece kanım en azından Zaniyah topraklarını besleyecek ve Tlcel'in hizmet etmeye devam etmesine izin vermeniz için yalvarıyorum...:*

Mayte'nin yuvasındaki geas'ı bir örümcek olarak hayal etmişim ama onun bağında böyle bir şey hissetmemiştim. Sadece dev siyah köpek.

Bununla birlikte, beslenmek ya da başkalarının beslenmesine izin vermek konusundaki isteksizliğini de hissetmemiştim.

Bağları inançla güçlendi. Onu reddedeceğimi biliyordu. Kendi bıçağının kalbine saplanması için hazırlandı.

Yanılmıyorsam, kız kardeşinizin tacı insan eli ve kalbi gibi görünecek şekilde yapılmıştı. Tüm tanrıçaların ölüm ve yıkımdan oluşan karanlık tarafları vardır ve bize uygun gördükleri hediyeleri verirler...:

Yüzü sertleşti, gözleri kılıcı gibi parladı: *"Coatlícue'ya bu laneti üzerimden kaldırması için yüzyıllarca yalvardım. Ya da en azından Tlcel'in normal bir hayat yaşayabilmesi için ölmeme izin vermesi için. Ama o bana ölümde bile onur vermeyi reddetti:*

Yüzünü kavrayışımı yumuşattım ve işaret parmağımı dudağının üzerinde hafifçe gezdirdim. Gözleri kısıldı, en küçük okşamadan bile şüpheleniyordu. *"Tanrıçanın senin için bir amacı olduğu aklına gelmedi mi? Benim senin için bir amacım olabileceği? Endişelendiğin bu karanlık ihtiyaçlara rağmen?*

Işığın geri döndüğünde ne kadar değerli ve harikulade olduğunu hatırlatan bir karanlık olmak istemiyorum. Tlcel'i al. Beni kurban et. En iyi seçenek bu:

Tanrıçalar kafamın içinde fısıldadı. *Fedakarlık yap. Kalp ağacını büyüt. Tohumumuzu Zaniyah'ın yuvasına ekin. Korumuzda bir ağaç daha.*

Bu ağaç evdeki benim ağacımla iletişim kurabilir miydi? Ne tür bir ağaç yetiştirecek? Ne kadar kana ihtiyaç duyar?

Seeneklerimi düşünürken dikkatimi dağıtmak için bu soruların zihnimde titreşmesine izin verdim. Yine bir kalp ağacının üzerinde ölmeye hevesli değildim ama Mayte ve halkını koruyacaksa bunu tereddüt etmeden yapardım. Ama bu sefer onlara hayatımın kanını vermek için çağrıldığımı hissetmiyordum.

Çağrıldığımı hissettim.

Onlara *kendisinininkini* vermek için.

Onun iradesinden emin olmak için tereddüt ettim. Hangi tanrıçanın onun kanını ve hayatının sözünü istediğinden bile emin değildim; İsis mi, Coatlicue mu, Morrigan mı, yoksa daha önce hiç duymadığım şu Büyük Örümcek Tanrıçası mı? Ya da hepsi birden. Onun kanı, acısı ve nihai fedakârlığı için duyduğum arzu gücümün içinde dönüp duruyordu. Kristal berraklığındaki suyun üzerine hevesle damlayan siyah bir mürekkep gibi, girdaplar çizerek ve yayılarak tüm havuzu lekeledi.

Ölmek ve kendisine ihtiyaç duyulduğunu kanıtlamak istedi. Taşıdığı karanlık hediyeler için onu cezalandırmamı istedi.

Kendi gücüm bu hediyelerin tadını çıkardığında.

Uzandım ve obsidyen kılıcını aldım. Doğrulurken yüzünü izledim ve daha da önemlisi bağını dinledim. Ürkmedi, gözlerini kaçırmadı ya da teklifini kabul ettiğim için şaşırmış gibi davranmadı. Bağları eskisi kadar acımasız, ürkütücü bir sessizlik içindeydi; siyah köpeğinin alçak, kederli sızlanışı dışında, efendisi affedemediğinde affedilmek için yalvarıyordu.

"Kanına ihtiyacım var, Itztli, ve büyük ihtimalle, hayatına."

"Vücudumdaki her damla kanı alın kraliçem. Seninim."

SHARA

T Başıımı geriye atarak yükselen aya baktım ve siyah kılıcımı başımın üzerine kaldırdım. Genelde bu kadar törensel biri değildim ama Zaniyah klanı beni izlerken, ritüellere ve tanrıçalara olan saygımı görmeleri gerektiğini hissettim. "Yüce Olan, son kızın sana bir kurban sunuyor ve kız kardeşlerin bu gece."

Sanki biri cennet musluklarını kapatmış gibi yağmur bir anda durdu. İnsanlar etrafımda fısıldaşıyordu. Solgun Mayte sessizce bana baktı. Halkının önünde kararımı protesto ederek ne beni ne de kendini küçük düşürmek istemezdi ama onu biraz da olsa rahatlatma ihtiyacı hissettim. *:Bu çirkin olacak ama daha önce kendim yapmadığım ve hayatta kalmadığım bir şey değil...:*

Itztli'nin de bu düşünceyi duyduğundan emin oldum ama tek tepkisi nefesini hafifçe çekmek oldu.

Yapmanız gerekeni yapın kraliçem: Mayte usulca cevap verdi. *Kardeşim, seni seviyorum:*

"Ve seni seviyorum kardeşim. Samimiyet bağında yankılandı, onu ya da Xochitl'i bir daha göremeyeceği düşüncesi yürek burktı. İkiziyle vedalaşırken bile gözlerini *benden* ayırmadı: *Nihayet benden kurtuldun kardeşim:*

Tlancel onun yanında dizlerinin üzerine çöktü ve bana baktı. "Beni de alın kraliçem. Bu dünyaya birlikte geldik ve birlikte ayrılacağız."

Başıımı yana eğdim, rüzgârdaki uzak fısıltıları dinledim. Gece hızla çöküyordu. "Bugün beni ve Xochitl'i kurtarmak için zaten hayatını riske attın. Bu fedakârlık senden istenmiyor, Tlancel."

"Bensiz ölmesine izin vermeyeceğim."

Obsidyen bıçağı sol avucumun üzerine koydum ve derin bir kesik attım. "Bu gece kimin yaşayıp kimin öleceğine ben karar vereceğim."

Havada kanımın kokusu varken, tüm Kanım daha da dikkatle bana odaklandı, otomatik olarak yaklaştı, sırtımda ve önümde diz çökmüş iki adamın her iki yanında sıkı bir halka oluşturdu. Mayte bana doğru bir adım attı ama ben başımı salladım. "Isador Hanesi bu gece Zaniyah Hanesi için bu fedakârlığı yapıyor. Bu kurban savunmanızı güçlendirecek ve Arkansas'taki yuvamla doğrudan bağlantı kurmanızı sağlayacak ama bunu tamamlamak için çok fazla kan ve güç gerekiyor."

Kanımın Itztli ile aramdaki çamurlu toprağa düşmesine izin verdim. Beslenmeyle ilgili şüphelerine rağmen burun delikleri alevlendi ve gözleri ateşle parladı. Açlık çekiyordu ve bunda şaşılacak bir şey yoktu. Karanlık Tanrı'nın gücünü açığa çıkarma korkusuyla ihtiyaçlarını hiçbir zaman tam olarak benimsememişti.

Hafifçe öne eğildi, gözleri parmaklarımdan aşağı damlayan kanıma kilitlendi. Kanayan avucumu uzattım ama ona dokunmadım ya da bağını çekiştirmedim. Beni kendi rızasıyla tatmak istemeliydi, yoksa onu asla tam olarak gücüne kavuşturamazdım.

Dudakları işaret parmağıma değdi, dili düşmeden önce bazı damlacıkları toplamak için dışarı fırladı. Kirpikleri aşağı doğru indi. Nefesi kesildi, nabızı adrenalinin ani yükselişiyle sıçradı. Bağ sayesinde kalbinin ağır ağır atışını hissettim. Acımasız arzusunun dalgalanmasını. İhtiyaçtan titriyordu, kasları onu dizlerinin üzerinde kilitli tutmak için zorlanıyordu.

Dişlerim aşağı inerek beni ağzımı açmaya ve onları havaya çıkarmaya ya da kendi dudaklarımı delme riskini almaya zorladı. Bu his karşısında içimde küçük elektrik şimşekleri çaktı. Ağzım acıyordu, dişlerim çok hassas, çok çıplaktı ve gömülmeleri gerekiyordu. Derinlere.

Onun içinde.

Ağzı yüzünü buruşturarak kendi dişlerini ortaya çıkardı. Göğsünden alçak, tıktırılı bir hırıltı yükseldi. Ama sonra bu sesi bastırdı, dudaklarını kilitledi, boğazını sıkı, açlık ve arzu iniltisini yuttu.

Aptal adam. Bu ihtiyacı benden saklayabileceğini mi sanıyordu? Ben, İsis'in son kızı, beni şehvetten, açlıktan ve kandan koruması için ona ihtiyaç duyuyordum.

-Bana verdiği hediyeleri mi?

İhtiyaç duymadan bu kadar uzun yaşadım. Bu gece kesinlikle onsuz ölebirim.:

Bir an için zihnim dondu. Tanrıça. Kesinlikle yanlış anlamışım.
Hala bakire misin?

Dudakları tiksintiyle kıvrıldı ve bakışlarını kaçırmaya çalıştı, ama kanımın sürekli damlaması onu sabit tuttu. *:Felaketle sonuçlanan ilk kardeşimi alma girişiminden beri bir kadını hiç tanımadım. Babamın yaptığı gibi bir kadına zarar verme riskini almayı reddettim:*

Yanındaki Tlcel'e baktım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı: *:Sen de mi? Hala bakire misin?*

İkizim olmadan hiçbir yere gitmem. Yani evet, ikimize de dokunulmadı kraliçem, dün gece bizi kan olarak aldığınızda bize verdiğiniz zevk dışında...:

Alnımı tokatlamamak ve inançsızlıkla iç çekmemek için tek yapabildiğim buydu.

İki tane beş yüz yaşında bakire.

Daire bağın içinde homurdandı: *Onları içeri sokmanı izlemek çok eğlenceli olacak kraliçem. Eğer bu ritüelden sağ çıkabilirlerse...:*

Mehen isteksiz bir homurtu çıkardı: *"Pullu tavuk bugün biz kurtaramazken kraliçemizi kurtardı. Kraliçemizin en karanlık arzularına bile dayanabilir, yine de ona yaptığınızı bana da yapmanızı rica ediyorum kraliçem:*

"Ve ben," dedi Rik hariç her bir Kanım kafamın içinde hemen. Sırtımın küçük kısmına kısa bir süre dokundu, avucunun sıcaklığı gücünü hatırlattı. O benim için oradaydı. Itztli'nin içimde canlandırmayı başardığı her türlü karanlıktan bile beni koruyordu. Kendimi uçuruma atabilir ve bekleyen karanlığı kucaklayabilirdim.

Çünkü alfam benim arkamı kolluyordu ve hep kollayacaktı.

EZRA

M Kraliçe bir erkeğin üzerinde her zaman müthiş bir etki bırakırdı ama Shara Isador elinde keskin obsidyen bir kılıç tutarken Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Omurgamdan aşağı buz damladı ama hiçbir şey söylemedim.

Tanrıçanın yanıldığını söylemesini umuyordum.

Hay sikeyim. Eğer önünde diz çökmüş adama işkence etmeye başlarsa, ben de...

Göğüs kafesim ağrıyordu ve nefes alamıyordum.

Skye'ın sarayında çok fazla şey gördüm. Alfa üstüne alfaya nasıl işkence ettiğini. Itztli hiçbir şekilde Rik değildi ama başka bir sarayda olsa alfa olabilirdi. Kraliçesi tarafından serbest bırakılmayı bekleyen bir yaşa ve yeterli güce sahipti.

Biz Aima olarak kan ve seksle beslenmeyi seviyorduk. Ama acıdan beslenmeye başladığı an.

O da başka bir Keisha Skye olacaktı ve bu benim tanrıça lanet olası kalbimi kıracaktı. Skye'ı hiç sevmemiştım ama Isador'da hoş karşılanmışım. Shara ve Daire'nin ve evet, kanının geri kalanının, hatta şirret ejderhanın arasında, özlediğimi hiç bilmediğim bir aile bulmuştım. Yalnız bir ayı hayatı yaşamak için tüylü kıcımı vahşi doğaya geri sürüklenme düşüncesi neredeyse aklımı kaçırmama neden oluyordu.

Artık yalnız kalamazdım. Bu şekilde olmaz. Shara'nın sarayının bir parçası olduktan sonra olmaz. Onun lanet ailesinin.

Ama birine, özellikle de bir Kana işkence edecekse, o zaman gitmek için içimde güç bulmam gerekirdi.

Yerdeki kanı, topraktan fıskıran ve endişe verici bir hızla parlayan aya doğru yükselen bir bitkiyi filizlendirdi. Odunsu sarmaşıklar bir yılan yuvası gibi kıvranırken, çalının merkezi Shara'nın uzanmış eline degecek kadar uzadı. Bitki coşkuyla titredi, Shara'nın damlayan kanı ona bir tür uzaylı bitkisi gibi hayat veriyordu ama sarmaşıklarını kraliçemizin değil adamın etrafında kıvırdı.

Gözlerinin akı şaşkınlıkla parladı ama onu yerden sürüklese bile sarmalayan bitkiye karşı koymadı. Sonunda ağacın ne yaptığını anladığımda neredeyse kusacaktım.

Çalı yassılaşıarak bir sunağa dönüşmüştü ve Itztli onun üzerine bağdaş kurmuştu.

Biri koluma elini koydu ve şaşkınlıkla seğirmeme neden oldu. Daire kafamın içinde fısıldadı: *"Skye gibi birine asla işkence etmezdi."*

Kalbim onun haklı olduğunda ısrar ediyordu ama beynim kanayan alfaların ve bitmek bilmeyen çığlıkların görüntülerini kasmaya devam ediyordu. Skye'ın böyle çığlıklar atarken bir adamı ne kadar uzun süre hayatta tutabildiği dehşet vericiydi. Hem de alfaları.

Kendinden emin olmasına rağmen, onun bağında da ağır bir yük hissettim. Neredeyse benim şu anda hissettiğim kadar kötü hissetmesine neden olan bir anı. Omzunu alaycı bir şekilde kaldırarak bana devasa siyah bir kobranın Rik'in kemiklerini hiçbir şey yokmuş gibi kırdığı ve ardından ona zehir pompaladığı anıyı anlattı. Rik'in etinin şişip kararmasını ve kobranın onu emerek kurutmasını izledim.

Kobra. Kraliçemiz.

:*Korkunçtu.*: Daire fısıldadı, zihinsel sesi sarsılmıştı. *Ama bunu onun acısından zevk alsın diye yapmamıştı. Skye'ın böyle bir gücü olsaydı, eline geçirdiği her erkeği zehirle doldururdu. Ama Shara öyle biri değil. Korkunç olsa bile yapılması gerekeni yapar çünkü o tam bir belalı kraliçe ve ailesini güvende tutmak için her şeyi yapar. Biz. Onun kanını:*

Ona isteksizce başımı salladım ve dikkatimi tekrar sırtındaki yeni Kana verdim, bıçağın ona batmasını bekledim. Yüzü sakin ve kabullenmişti. Aslında kraliçemize rahatlama ve saygıyla bakıyordu. Bağları, bana kuduz köpekler tarafından korunuyormuş hissi veren kara delikler ve gölgelerle doluydu. Belli ki hayatı boyunca içsel bir karanlıkla savaşıyor ve ölmeyi beklediği benim için bile çok açıktı.

Kurban edilmek *istedi*.

Shara izleyen kalabalığa doğru döndü. "Bu bir kalp ağacının başlangıcı, tanrıçalarımızla güçlü, duyarlı bir bağlantı. Benim yuvamda da bir tane var ve inanıyorum ki iki yuvamızı birbirine bağlayabilecek. Benim koruluğum sizinkine güç verecek ve bu da çapa olacak. Kraliçeniz tam bir koru yetiştirmek isterse, tanrıçanızın belirttiği gibi kanını feda edebilir."

Mayte başını salladı. "Kesinlikle yapacağım. Coatlicue'den gelen çağrıyı şimdiden hissediyorum.

Burada, Zaniye'de bir koruluğumuz olacak."

Shara ciddiyetle, "Kalp ağacını tam olarak iktidara getirmek için çok fazla kan ve acı gerekir," dedi. "Ben acı çektim ve Kanımın bana yardım etmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu." Göğüslerinin arasındaki dairesel yara izine dokundu. "Kalbim büyük bir diken tarafından delindi. Ölmem gerekirdi ama İsis'in gücü beni hayatta tuttu."

Kalabalığın ağaç sunağın üzerine uzanmış adamı görebildiğinden emin olmak için yana doğru adım attı. "Senin kalp ağacın için acı çekerim. Dallarında ölür ve İsis'in gücünün beni geri getirmesine izin verirdim. Ama Itztli bu gece benim yerime kalp ağacını kurban etmeye gönüllü oldu. Senin için kurban edecek."

Ona dönerek elini kaval kemiğine koydu ve bir metre ö t e d e n bile, küçük bir dokunuşla bacağındaki kasların ince ısıltısını gördüm. Yardım edemedim ama onu dirilteceğine dair hiç söz vermediğini fark ettim. Ona asla geri döneceğine dair güvence vermedi, çünkü hepimiz tanrıçaların bazen ne kadar vefasız olabileceğini biliyorduk. Gücü Rik'i ve kendisini diriltmişti ama bir gün bizden birini ölümden geri döndürmekte başarısız olabilirdi. Bu onun kanı olarak kabul ettiğimiz bir riskti. Gücü başarısız olsa bile bizim hayatımız onunkine karşılıktı.

"Hazır mısın, Kanım?"

"Evet, kraliçem."

Gözlerini kapatarak başını geriye eğdi ve ayın ısıltısını içine çekti. Muhteşem bir profili vardı, elmacık kemiklerinin düzlemleri koyu inciler ve opallerle parlıyordu. Ay ışığı onu bir spot ışığı gibi mükemmel bir şekilde aydınlatıyordu. Yüksek ve dolgun göğüsleri, kalçalarının kabarıklığı, uyluklarının arasındaki koyu gölge bakışlarımı üzerine çekti. Tüm kanı seksine bakıyordu. Onu okşamak ve ona zevk vermek için yanıp tutuşuyordum. Tenini tenimde hissetmek için yanıp tutuşuyordum. Onun zevk iç çekişleri, ellerimi tutuşu beni daha da sertleştiriyordu.

Daire'ye sahip olmuşum ve evet, harikaydı. Onu becerirken onun zevkini tatmışım ve daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını istiyordum. Ondan. Tabii ki.

Ama en çok kraliçemi istiyordum.

Vücudunun benimkinin altında olmasını, ona verdiğim zevkle kıvranmasını *istiyordum*.

Ona dokunmak istedim. Tadına bakmak. İhtiyacını hissetmek. *Benim için*.

Yakında, diye fısıldadı kafamın içinde ve şaşkınlıkla irkilmeme neden oldu. Şehvetimi ona yansıttığımı fark etmemiştim. *:Ayımın içimde kancalanmasını istiyorum:*

Aletim o kadar sertleşti ki acı, ihtiyaç ve çaresizlik dolu homurtularımı tutamadım. Yukarıdakilerin hepsi.

Daire kıs kıs güldü ve baştan çıkarıcı vücudunu bana doğru bastırdı, ama tanrıya şükür bana dokunmadı, yoksa muhtemelen orada dökülecektim.

Şimdi büyük kötü ayı kim?

Kapa çenenini.:

Küçük pislik mırıldanmaya başladı, göğsü kolumda titreşiyordu. Aleti kalçama doğru sertleşmişti. Hızla etrafıma bakındım ve hepimizin erekte olduğunu fark ettim.

Kraliçesi için ölmeye hazırlanan adam bile.

SHARA

I bir başka kanlı seks partisine doğru gittiğimizi hissediyordum. Zerre kadar umursadığımdan değil. Ama itiraf etmeliyim ki, Kanımı teker teker becerirken yüz kadar yabancının beni izleyecek olması beni pek heyecanlandırmıyordu. Bir.

Elime tam oturana kadar obsidyen bıçağı kavrayışımı ayarladım. Bildiğim çakımdan daha uzun ve çok daha keskindi. Camsı kenarı o kadar inceydi ki, onu amaçladığımdan çok daha derinden kolayca kesebilirdim.

Rik bağına dokundu. *Onu kesecek misin? Neden onu ısırılmıyorsun?*

Dudaklarım, tüm Kan'ın bağında parıldayan ısıyla kıvrıldı. Elbette en az güvendiği Kanı ısırmamı isterdi, tıpkı ilk gece Mehen'e yaptığım gibi. *:Bir bakireyi tekrar tekrar böyle boşaltacak kadar zalim değilim...:*

Kısık bir *kahkaha* attı: *"İzlemesi çok eğlenceli olurdu.*

Mehen ekşi bir şekilde homurdandı: *"Eğer biri defalarca ısırılacaksa, o ben olayım, bakireler değil.*

Kraliçem. Itztli'nin bağı gerginlikle titreşti. *Lütfen, beni bu ıstıraptan kurtar. Bunu çabuk yap.:*

Guillaume homurdandı: *"Kraliçemizi henüz çok iyi tanımıyor, değil mi?*

Bağlanmış ve ölümünü bekleyen Itztli'ye yaklaşıırken hepsine sertçe, *"Yeter,"* dedim.

Gözlerimi üzerinde gezdirdim, vücudunun uzun ve kaslı hatlarını inceledim. Rik kadar iri yapılı değildi ama Xin ve Nevarre gibi kesinlikle daha zayıf bir kas yapısına sahip olan Tlcel'den daha tıknazdı. İzimi sürdürdüm

parmaklarımı dizinden kalçasına kadar geçirdim. Bacağı dokunuşumun altında titredi. Aleti sarsıldı, dikkatimi çekmek için yalvardı.

Kasıklarının üzerinden atladım ve parmak uçlarımı karnının üzerinde gezdirdim, ilerlerken kaslarının seğirmesinin ve titremesinin tadını çıkardım. Göğsünde hiç kıl yoktu. Meme uçlarından birine dokundum ve o da şaşkınlıkla sert bir nefes çekti.

Doğal olarak ona tekrar dokunmak zorunda kaldım, dudaklarımı titreten alçak bir hırıltı çıkarana kadar başparmağımla küçük memeyi ovuşturdum. Bana attığı kara bakışları görmezden gelerek diğer meme ucuna geçtim. Yüzümü göğsüne bastırmak için eğildim ve kokusunu içime çektim. Dumanlı çikolata kokusu. Kırmızı biber eklenmiş zengin, lezzetli bir sıcak kakao gibi. Dişlerimle diğer meme ucunu kaşıdım ve kollarını onu tutan sarmaşıklara doğru salladı.

Endişeyle, tepkisini kontrol etmek için başımı kaldırmaya başladım. Bir erkeği şehvetle kızdırmak ve ona işkence etmek için her şeyi yapardım ama eğer hoşuna gitmiyorsa...

Durmayın kraliçem. Lütfen. Kılıcımı kalbime gömmeye hazır değilsen.:

Yakınından bile geçmedi: Seni tekrar ısırırsam rahatsız olur musun?

Ya da seni halkının önünde becerirsem?

En ufak bir şey yok. İstedğin zaman ısır beni kraliçem:

Ben daha sormadan Rik yaklaştı ve beni ağacın üzerine kaldırdı. Ben Itztli'nin karnının alt kısmına yerleşirken, o da altımda kamburlaştı ve bilekleri kanamaya başlayacak kadar sert bir şekilde bağlarını zorladı.

Kanının kokusunu aldığımda daha fazla bekleyemedim. Eğildim ve dilimi göğüs ucuna götürürken dişlerimi göğüs kafesinin derinliklerine batırdım.

Kükreyerek, serbest kalarak altımda debelendi. Hâlâ içimde olmadığı için biraz suçluluk hissediyordum ve onu iki kez boşaltmışım, ama henüz aşağı doğru kıvrılarak onu içime alacak kadar suçlu değildim.

Ağacın kana ihtiyacı vardı. Çok fazla kana.

Bu düşünceyle başımı kaldırdım, kanının göğüs kafesinden aşağı akmasına ve altındaki ağaca sıçramasına izin verirken, diğer meme ucuna geçtim ve dişlerimi tekrar batırdım. Başka bir salıverme dalgası vücudunu sarstı. Kanının tadı da kokusu kadar güzeldi, boğazımdan aşağıya akan koyu tatlı çikolata gibiydi ama bir damara denk gelmediğim için akış güçlü değildi. Sadece açlığımı bastırmak için lezzetli bir meze.

Dik oturdum ve dudaklarımı yaladım. Itztli bana baktı, dudakları hafifçe ayrılmıştı ve dişlerini gösteriyordu. Burun delikleri alevlendi ve altımda kalçalarını oynattı. Sol elimin hâlâ kanadığını unutmuştum. Kanayan avucumu göğsüne sürdüm ve onu kanımla boyadım. Kanım etini kemiğine kadar yakan bir asitmiş gibi tısladı ve kıvrandı. Ağaç da bundan hoşlanmıştı, ikramımızla birlikte daha da uzadı.

Bakışlarını tutarak jilet gibi keskin bıçağı kendi boğazıma doğru kaldırdım ve bıçağın ucunu boynumdan aşağı ve her iki göğsüme doğru sürükleyerek ardında ince kırmızı bir çizgi bıraktım.

Sonra aynısını ona da yaptım, göğsünde ince, güzel çizgiler açtım. Kan onun derisinde kabardı, benimkine karıştı. Dövmeleri canlandı, sanki kayadan yontulmuşlar gibi teninde daha sağlam durdular. Yeşil, altın, kırmızı ve mavi, etinde mücevherler gibi parıldıyor, şekiller gözlerimin önünde hareket ediyor ve şişiyordu.

Daha önce İsis'in piramidinde olduğu gibi, daha önce hiç böyle glifler görmemiş olsam da işaretleri aniden okuyabiliyordum.

Derimi yüz, Yüce Kişi, ben de sonsuza dek senin sadık köpeğin olayım. Kalbim senindir.

Hay sikeyim.

Umarım derisini yüzmekten bahsetmemiştir, derisini soymak gibi.

Başını geriye doğru eğdi, boğazını bana doğru açtı, vücudu bana doğru gerildi. Bağları, kendi arzusunun daha da artmasına neden olan ağır bir ihtiyaç gümbürtüsüyle gümbürdedi. Diğer her şey kayboldu. İzleyen kalabalık. Kız kardeşi. Hâlâ onu da öldürmem için yalvardığı yerde diz çökmüş olan kardeşi. Kendi kanım. Onların her zaman farkında olmama rağmen, zihnimde durgunlaştılar ve yumuşadılar.

Bu sadece Itztli ve tanrıçalarımız içindi. Onun kanını çok istiyorlardı.

Ve benimkini.

Ve özellikle de bizim için zevktir.

SHARA

S Bileklerine sıkıca sarılana kadar sarmaşıklar sessiz bir davetle kollarını bana doğru yaklaştırdı. Daha fazla kan istiyorlardı. bağlara karşı bükülerek derisini yarmış.

Eğilebildiğim kadar eğilerek obsidyen bıçağın ucunu ön kolunun iç kısmına doğru sürükledim ve derisini göğsündeki ince çizgilerden daha derin bir şekilde yırttım. Sonra diğer koluna geçtim ve aynı şeyi yaparak her iki bileğini de dirseklerine kadar açtım. Kalın, yakut rengi kan ay ışığında parlıyordu. Ağaç, onun tepkisini yansıtarak, onu kavrarken titredi. Birden ağacın bir dahaki sefere onunla birlikte bir şekilde doruğa ulaşp ulaşmayacağını merak ettim. Tanrıçalar ağaç aracılığıyla onun -bizim- zevkimizi hissedecekler miydi?

İçimdeki yankı bu düşünceyi doğruladı. Ağaçlar kanımızla beslenirken Isis, Coatlicue ve Morrigan zevkimizi hissedeceklerdi.

Her iki koruda da kalp ağacının yetiştirilmesini istemelerine şaşmamalı.

Bacaklarına ulaşmak için döndüm. Her iki bacağını da dizlerine kadar kesmek için uzandığımda ereksiyonu karnıma ve göğüslerime değdi. Derinin altında tendonların ve kasların nerede olduğundan emin değildim, bu yüzden tanrıçaların elime rehberlik etmesini ya da en azından onu tam gücüne kavuşturmama yardım etmesini ummak zorundaydım.

Topallayarak yürümesine neden olsaydım ya da kötü iyileşmiş bir yaradan dolayı uzun süreli ağrı çekmesine neden olsaydım kendimi çok kötü hissederdim.

"*Lütfen*" diye fısıldadı, sesi titreyerek. "*Dokunuşunu bir kez olsun hissetmeme izin ver.*"

Hâlâ onu öldüreceğimi düşünüyordu. Belki de öldürürdüm. Tanrıçaların bu fedakârlığı ne kadar ileri götüreceklerinden emin değildim. Ama tamamen niyetim

mümkün olduğunca keyif aldığından emin olacağımı ve daha da önemlisi, neden olduğum hasarı iyileştirmek için elimden geleni yapacağımı söyledim.

Ama bu bakirenin ölmeden önce kraliçesinin dokunuşunu hissetmesini kesinlikle sağlayabilirim.

Kanayan avucumu aletin etrafına sardım ve onu yumruğumun içinden çektim. Kalçaları sarsıldı ve bıçağı kabzasına kadar karnına saplamışım gibi inledi.

Evet, lütfen:

Aletine daha fazla dokunmamı istediğini düşündüm. Hangi erkek istemez ki?

Onu biraz daha sert pompaladım, ama inledi ve altımda savruldu.

Bıçak. Lütfen. Beni ısırдыңın zamanki kadar sert boşalacağım:

İlk kez tereddüt ettim, midem ani bir endişe seliyle titriyordu.

Onu bıçaklamamı *istedi*. Kendi bıçağını vücuduna gömmemi.

Bunu yalvaracak kadar istiyordu; daha birkaç gece önce etkileyici alfamı devirmeye çalışmayı düşünen böylesine yaşlı ve güçlü bir Aima erkeğı için kolay olmayacak bir şeydi bu.

Ereksiyonu her zamanki gibi büyüktü. Bağları bana sonuna kadar açıktı. Kesiklerin verdiği acı şehvetini yeni boyutlara taşımıştı.

Acı. Kan. Paylaştığı anı zihnimde titreşti, kanını paylaşmaya çalıştığı kardeşinden uzaklaştırmak için onu nasıl dövmek zorunda kaldıklarını hatırladım.

Acı onu tahrik ediyordu. Ölümcül bir acı bile, içine batan bir bıçak gibi.

Onunla sert ve kanlı bir sevişmeyi paylaşmaya tamamen hazırdım ama o gerçekten onu öldürmemi ya da en azından buna yaklaşmamı istiyordu.

Tanrıça.

Onu becerirken öldürmeyi nasıl kabullenebildim?

Her seferinde mi? Kanımın geri kalanı ne düşünür?

:Ona en çok istediğı şeyi verecek kadar kraliçe olduğunu düşünüyoruz,:

Rik kafamın içinde cevap verdi. *Eğer bundan zevk alıyorsa, kimin umurunda?*

Önemsedim. :Bana ışığı hatırlatmak için karanlık olmak istemiyor.

Sevişirken onu nasıl böyle bıçaklayabilirim? Bu...:

Beynim "*Bu korkunç*" demek istiyordu ama vücudumun başka fikirleri vardı.

İnsani hassasiyetlerim için pek çok şey "korkunç "tu. Kanı tatmak. Özellikle de adet kanını, ama Rik ve Daire onlara verdiğim her fırsatta adet dönemimin tadını çıkarmışlardı. Isırmak, dişleri etin derinliklerine batırmak.

Rik'i zehirlemek ve sonunda onu öldürmek. Rik'in Mehen'in havasını sıkmasını izlerken, güçlü ejderhamı boyun eğdirmek için becerdi.

Tanrıça, o kadar ateşliydi ki, şimdi bile anısı neredeyse boşalmama yetiyordu. Beynim Itztli'nin benden ne istediğini anlamaya çalışarak bocalasa da, en ufak bir şekilde bile korkunç değildi.

O istedi.

O da kabul etti.

Vücuduna bir bıçak saplamama ihtiyacı vardı.

Neden ya da nasıl zevk aldığını tam olarak anlamasam bile. En ufak bir tereddüt ya da olumsuz bir his hissetmem için bağını tutarak onu tekrar kestim, bu sefer pazularından. Derisinde kayarak dokuyu ayıran yakıcı kesiği hissettim. Beyaz kızgın bir dağlama demiri ve ani bir ihtiyaç dalgası vücuduna yayıldı.

Zihninin bodrumundaki zindanın kapısı açıldı ve en derin, en karanlık arzuları ortaya çıktı.

Derisi yüzülmüş. Bıçaklandı. Kesilip açılmış. Görüntüler zihninde titreşiyordu. Ben onun sikine binerken ve serbest bırakılırken çılgık atıyordum. Korkuyla ürperdim, zihnim dehşetle irkildi. Ama geri çekilmedim. Kafamda onun görüntüsüyle oturdum, ona alışmaya çalıştım. Onu almıştım. Onu Kan'ım için sahiplenmişim.

Onların bana baktığı gibi, benim de onlara bakmam bir ayrıcalık ve onurdu. Beni beslediler, kan, güç ve beden, neye ihtiyacım varsa. Hiç tereddüt etmeden, benim için hayatlarını ortaya koyarlardı. Itztli'nin ihtiyacını, bu ihtiyaç kendi midesini nefret ve dehşetle çalkalayan bir şey olsa bile, nasıl geri çevirebilirdim?

Bu ihtiyaçtan nefret ediyordu. Kendisinden nefret ediyordu. Benim de aynı nefreti hissedeceğimden o kadar emindi ki, kendisinin olduğuna inandığı bu canavarlığın beni herhangi bir şekilde lekelemesine izin vermektense ölmeyi tercih ederdi.

Aletinın üzerinden geriye doğru kayacak kadar yükseldim. Yavaşça onu içime ittim, nefes alıp verişinin ve titreyişinin tadını çıkardım, elleri bükülmüştü, onu yerinde tutan sarmaşıklara rağmen bana uzanıyordu. Bana baktı, gözleri arzusun siyah alevli çukurlarıydı, yüzü ay ışığında parlıyordu.

İçimde derin bir yere oturdu, titreyen bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. Rahatladı, tüm gerginliği ve kavgası uçup gitti, yüzü yumuşadı. Sonunda bakışlarımla buluşmak için gözlerini açtığında, gözleri periliydi

pişmanlıkla. Bana bu fedakârlığı yapma kararını verdiğine pişman olduğu için değil.

Onun yerine, çünkü şimdi onu öldürmek zorundaydım. Acısına son vermek için bile olsa bana acı ya da üzüntü vermek istemedi.

Boğazımdaki sert yumruyu yutarak kaslarımı sıktım ve klitorisimi ona doğru bastırarak arzumu daha da yükselttim. Kalçalarımı daha da sertleştirerek onun üzerinde sallandım. Başımın düzensiz bir iniltiyle geriye düşmesine izin verdim. Arzu içimde daha da sıkı sarıldı. Beni serbest bırakmaya daha da yaklaşıyordu.

Altımda nefes nefese kaldı, kalçaları benimkilerle buluşmak için yükseldi, zaman kadar eski istemsiz bir sallanma hareketi:

İlk orgazm dalgası içimde yuvarlandı. Gözlerimi kapattım. *Isis, Yüce Olan, bana yol göster.*

Teşekkür ederim, Kanım...:

Gözlerimi açmadan bıçağı vücuduna sapladım.

MEHEN

W Lanet olsun. Artık bıçakladığı tek Kan ben değildim. Gerçi beni çakısıyla bıçakladığında Kan değildim.

Ejderhamın onu kurutmasını engellemek için.

Altındaki Kan güçlü bir salıverme çığlığı attı, sırtı o kadar sert bir şekilde kamburlaştı ki ikisini de ağacın dallarından yukarı itti. Onu izleyen hiç kimse bu sesi acı, inkâr ya da korku çığlığı sanmazdı. Hele de kalçaları onun altında sarsılıp kasılırken.

Onu gerçekten nereden bıçakladığından emin değildim. Ama fark etmezdi.

Tek umursadığım karaciğerini dilimleyip doğramış olmasıydı. Isis'in son kızı verdiği zararı iyileştirecekti ve Itztli bundan kesinlikle zevk almıştı.

Yine de koca ayının midesi biraz bulanmış görünüyordu. Daire Ezra'ya yaslanmış, kollarını beline dolamış, onu rahatlatıyordu. Seviştiğim mırlayan, şımarık kedinin bir başkasına sarılmasına kıskançlık ya da öfke duyup duymayacağımı anlamak için bir dakika bekledim. Şaşırtıcı bir şekilde, umursamadım. Nasıl yapabilirim ki? Kraliçemiz

Beni tekrar becerdi ya da en azından beni tekrar yatağına davet etti, Daire'nin başka kimi becerdiği umurunda değildi.

Benim olmuştu ve muhtemelen yine olacaktı, ama sadece ben onun olduğum için ve hepimiz ona ait olduğumuz için.

Kalabalıktan gelen nefes sesleri tekrar Shara'ya odaklanmamı sağladı. Bıçağı altındaki adama sapladı ve aşağı uzanarak elini adamın içinde gezdirdi. Ve evet, birden benim de midem bulandı. Kendimi Daire ve Ezra'ya daha yakın buldum, kediye aramıza sıkıştırdım.

Guillaume tiksintiyle homurdandı. "Karılar. Kraliçemiz bir dahaki sefere sizi deşmeli."

"Bunu söylemek senin için kolay, çünkü sen lanet olası başsız şövalyesin," diye karşılık verdim.

Kadim Tapınak Şövalyesi gülümsedi ve beni bir tüyle devirebilirdiniz. O gaddar adamın yüzünün bir şaka yapmadan ya da sırtımdan önce milyonlarca parçaya ayrılacağına yemin edebilirdim. "Hepimiz başsız şövalyeleriz. Şimdi o da kalpsiz."

Gerçekten de Shara kanlı elini başının üzerine kaldırdı ve kalp olabilecek bir yumruyu kavradı.

Elinde gümbürdedi ve sarsıldı, hâlâ çok canlıydı.

Sunaktan indi ve ağaç yukarı doğru yükseldi, biz izledikçe daha da uzadı. Dallar kalınlaştı ve başımızın üzerinde yayıldı, saniyeler içinde yapraklar filizlendi.

"Harikulade," diye fısıldadı diğer kraliçe, sesi hem saygı hem de hıçkırıklarla titriyordu. "Kendi dünya ağacımız, yaratılış efsanelerindeki gibi. Ama böyle bir bedel karşılığında."

Mayte hâlâ yerde diz çökmüş olan diğer kardeşine yaklaştı ve kollarını onun omuzlarına doladı.

"Onun istediği de buydu." Tlancel'in sesi cam parçaları yutmuş gibi çıkıyordu. "Onun işkencesi sona erdi."

"Evet." Shara'nın sesi güçle yankılandı, kemiklerimde hissettiğim derin, sessiz bir tını. "Onun kalbi bu ağacı senin için büyüttü. Onun kalbinin arzusu artık benim."

Ağaç tepemizde yükseliyordu, yuvasında yetiştirdiği kalp ağacından daha uzundu. Orada, bütün bir koruyu büyütmek için kanını kullanmıştı. Burada ise kanından ve Itztli'nin fedakarlığından güç alan tek bir ağaç vardı.

Çarpan kalbime baktım. Hepimiz baktık. Nefesimi tuttum, atmayı kesmesini bekledim. Ölmek zorundaydı. Kalbi yoktu.

Yine de organı avucunun içinde durmadan atmaya devam etti.

"Itztli," diye seslendi o derin tanrıça sesiyle. "Ağacımızdan in ve senin olanı al."

Diğer Blood'ı artık göremiyordum, ağaç çok yüksekti. Gövdesi o kadar büyüktü ki, etrafını tamamen sarmak için iki ya da üç kişi olmamız gerekirdi. Sanki güçlü bir esinti dalların arasından geçip gitmiş gibi, üstümüzdeki ağaç gıcırıyor ve çatırdıyordu. Gövdede karanlık bir delik açıldı, bir kapıya doğru genişlerken inliyor ve şikayet ediyordu.

Itztli sandıktan çıktı ve kraliçemizin önünde dizlerinin üzerine çöktü. Göğsündeki açık yaradan kan damlıyordu. Kemikler ay ışığında parlıyordu, kaburgalar çatlamış ve açılmıştı. Gözleri obsidyen gibi parlıyordu.

"Kraliçem."

Eğildi ve dudaklarını nazık bir öpücükle onunkilere bastırdı. Sonra elini göğsüne sokarak ona kalbini geri verdi. Adam onun kollarından tutup kendine çekti ve vücudu sarsılırken onu kavradı.

"İşte," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Tamamdır. Şimdi ödülünü al, Itztli."

Başını çevirerek ona boğazını sundu. Adam ayağa fırladı ve dişlerini kadının boynunun yan tarafına geçirdi. Topuklarının üzerinde geriye yaslanarak onu kalçalarının üzerine çekti ve sıkıca kendisine kilitledi.

Açlığı arttı, hepimizi ona yaklaştırdı. Kanı yanıyordu. Arzusu bizi ihtiyacına çağırırdı. Ama biri hepimizden daha sıcak yanıyordu.

Tlcel, kraliçemize hiç zevk vermemiş ya da en azından onun yatağına hiç girmemiş tek Kan. Hâlâ dizlerinin üzerinde bekliyordu ama gözleri kardeşinin hâlâ hayatta olmasından duyduğu sevinçle parlıyordu.

Shara omzunun üzerinden ona baktı. "Itztli kanımdaki zevki tatmayı çok ister."

Adam yaklaştı ve kadının arkasında dizlerinin üzerine çöktü. Ona dokunmak için ellerini kaldırdı ama parmakları titreyerek tereddüt etti.

Küçümseyici bir yorum yapmak istedim ama kelimeler ağzımdan çıkmadı. Beni ilk kez aldığında da muhtemelen böyle bir şaşkınlıkla titrediğimden emindim.

Sonunda avuçlarını kadının narin omurgasının her iki yanında yumuşattı ve ellerini kalçalarına yerleştirdi. Kadın adama doğru gerileyerek vücudunun süzülüşüyle onu cesaretlendirdi. İçine doğru kayarken, nefesi midemin derinliklerinde yankılanan bir iniltiye takıldı. Aletim yeterince sertleşmişti.

ve bahse girerim hepimiz dökülmenin eşiğindeydik, sadece çıkardığı muhteşem karşılama ve açlık sesinden.

Rik bile. Alfa'ya baktım, ona en yakın olanın o olduğunu görünce şaşırmadım, ereksiyonu benimki kadar acı verici derecede büyük ve zonkluyordu. Hepimizinki gibi.

Alevler aniden gecenin içine doğru yükseldi ve Zaniyah klanının soluk soluğa kalmasına ve endişeli koyunlar gibi etrafta dönmesine neden oldu. Şenlik ateşi için büyük odun yığınının daha önce fark etmişim ama tufandan sonra alev almaması gerekirdi.

Guillaume ve benim aramda beliren sessiz Kan, şövalyenin bile Xin'in bir tehdit olmadığını anlamadan önce elini en yakın kılıcına doğru savurmasına neden oldu. "Sanırım onun yeteneklerinden biri de ateş."

Daire başını salladı. "Evet, onun ilk yeteneği. Sadece ben ve Rik varken bunu usta bir köleyi yakmak için kullanmıştı."

Kalabalığın ruh hali bir anda korku ve kederden kutlamaya dönüştü. Davullar çalmaya başladı ve insanlar büyük ateşin etrafında dans etti. Birisi şarap ve tekila fiçileri getirdi ve bir tezahürat yükseldi.

Hayır, bekleyin, bu sadece Tlcel'di, serbest bırakıldığını haykırıyordu. *Sonra* tezahürat yükseldi.

İkizler onun ayağa kalkmasına yardım etti, her biri sanki onu sıkıca tutmazlarsa kanatlanıp uçacakmış gibi elini tuttu.

Gözlerim kısıldı, dişlerim çıktı.

Kime ya da ne zaman döneceğini kontrol edeceklerse cehenneme kadar yolları vardı. İhtiyacının hala yandığını hissettim, doymaktan çok uzaktı. Henüz fazla beslenmemişti bile ve o gösteriden ve Ra'nın köleleriyle olan savaştan sonra...

Oh, lanet olsun. Tabii ya.

Xin'e yaklaştı, gözleri ay ışığında sert elmaslar gibi parlıyordu. "Hâlâ hayatta mı?"

"Evet, kraliçem." Xin bir omzunu silkti. "Zar zor."

Mayte'ye döndü. "Sorgulama için yeterince özel bir yere ihtiyacım var."

"Tabii ki. Xochitl'i ilk kez gördüğün evin altındaki odayı kullanabilirsin. Size yolu göstermem için bana ya da Kanıma ihtiyacınız var mı?"

Xin'e gülümsedi ve başını salladı. "Hayır, kurdum yolu biliyor. Hainin icabına kendin bakacağına inanıyorum."

Mayte cenin pozisyonunda kıvrılmış, sürünerek kaçmaya çalışırken çamura bulanmış kadına baktı. Mayte ona her ne büyü yaptıysa çok acımasız bir büyü yapmıştı. Kadının kolları ve bacakları doğal olmayan açılarla bükülmüştü. Her kaçmaya çalıştığında bir kemiği daha kırılıyordu.

Kraliçemiz bu büyüü öğrense iyi olur. Skye Hanesi'nin peşine düştüğünde çantasındaki her numaraya ihtiyacı olacağını hissediyordum.

Yaklaştı, bakışları benimkilerle buluştu. "Skye'ın peşinden gideceğimden emin misin?"

Tereddüt etmeden başımı salladım. "Ben olsam öyle yapardım." "Neden?"

Leviathan'a dönüşmeden ona en ejderha sırtışıımı verdim. "Çünkü onun saçmalıklarından bıkmıştım."

Shara bana hain bir beklentiyle dolu, yavaş ve görkemli bir gülümseme verdi. "Kesinlikle doğru."

SHARA

L Bakışlarım etkileyici bir şekilde tahrik olmuş Kanlarımın her birinin üzerinde gezinirken, pişmanlık dolu bir iç çektim. "Her birinizin ihtiyaçlarını görmeyi çok isterdim ama içimden bir ses istenmeyen misafirimizden cevap almam gerektiğini söylüyor önce."

Rik düşürdüğüm battaniyeyi aldı ve Itztli'ye yolundan çekilmesi için sessiz bir komut vererek başını hafifçe salladı. Daha önce itiraz etmiş olabiliplerdi ama bu sefer ellerimi bıraktılar ve tartışmadan geri çekildiler.

Rik hafif ıslak battaniyeyi omuzlarıma sardı. Nemden titredim ama tamamen çıplak olmaktan daha iyiydi. Beni kendine doğru çekmedi ya da sahiplenici başka bir hareket yapmadı. Benim alfam bu tür gösterilerin üstündeydi çünkü bulunduğu yerde kendine tamamen güveniyordu.

Yine de ona yaslandım ve kollarımı beline doladım. "Xin, Nevarre, Mehen, Guillaume-tutukluyu aşağıya götürün odaya," diye emretti. "Geri kalanımız birazdan giyinip size katılacak."

"Onu buraya sakladım." Xin döndü ve geceye doğru ilerledi. "Yuva sınırının hemen dışında. Mayte'nin Kanı onu bağlamam için bana biraz ip verdi."

O uzaklaşırken, sanki bir ateş karıncası yuvasına girmişim gibi derim karıncalandı. "Dur!" diye bağırdım, kalbim küt küt atıyordu. Hemen durdu ve ağzını açarak bana doğru dönmeye başladı.

İçgüdüler devreye girdi. Kafamdaki tiz siren sesi asla görmezden geleceğim bir şey değildi. Kanımı çektim ve üzerimizde yükselen bir kalkan hayal ettim. Dev bir kubbe, milyar dolarlık bir futbol sahası gibi. Onu itebildiğim kadar uzağa ittim,

neredeyse yuva sınırının kendisine kadar, onu daha güçlü hale getirmek için zorluyor. Daha yükseğe. Bu yuvanın içindeki kimsenin zarar görmesini istemiyordum.

Mayte'nin bağı içimde şişti, *yemyeşil* gücünü benimkine akıttı, beni daha yükseğe kaldırdı. *Neyin var?*

Ona aciliyet hissi göndermekten başka bir cevap veremedim. Ne olacağını ya da nasıl olacağını bilmiyordum, sadece kötü olacağını biliyordum.

Itztli'nin fedakârlığıyla büyüttüğüm kalp ağacı beni toprakladı. Köklerine doğru uzandım ve evimdeki korunun tepki verdiğini hissettim. Kadim ağaçlarımın toprak enerjisi içime aktı ve gücümün daha da alevlenmesine izin verdim. Ateş göklere doğru yükseldi. Ay ışığı havada güzel opaller gibi parıldadı.

Sonra Nevarre Gölge armağanını, Morrigan'ın kalın karanlık örtüsünü ekledi. Ateş ve ay ışığı, yeşil orman ve gölge üstümüzde örüldü.

Otomatik olarak kanım değişmeye başladı. İçgüdüleri beni korumaktı. Leviathan çömeldi, kanatları açıldı, bir kükremeye gökyüzüne yükselmeye hazırды.

Bağın içinden onlara bağırdım. *Hayır, alçakta kalın! Uçmayın!*

Xin'in bizi götürdüğü yuvanın birkaç adım dışında bir patlama geceyi aydınlattı. Altın bir ateş topu yuvaya doğru balon gibi yükseldi, güneş enerjisi o kadar sıcaktı ki kayaları eritti ve dokunduğu her şeyi parçaladı. Altımızdaki zemin sarsıldı. Rik sallandı ve tökezledi, beni kendisine doğru tuttu. İnsanlar çığlık attı.

Altın güç dalgası yuvaya çarptı ve Mayte'nin sınırını tereyağı gibi kesti.

Çarpışmaya hazırlandım. Rik, kayam, vücuduyla beni korudu. Guillaume'un cehennem atı ve Daire'nin savaş kedisi de bana yaklaştı ve Kanımın geri kalanı, kalkanımın başarısız olması ihtimaline karşı etrafımızda bir savunma halkası oluşturdu.

Sıvı altın kalkanıma çarptı. Güç havada çatırdadı ve cızırdadı. Saçlarım parmağımı prize sokmuşum gibi dışarı fırladı. Kulaklarım çınladı ve yüzümün ince kemikleri sanki biri bana sopayla vurmuş gibi acıdı. Tekrar tekrar. Farkında olmadan gözlerimi sıkıp kapatmış olmama rağmen gözlerimden yaşlar aktı.

Kalkan sarktı, altın bombanın devasa ağırlığı altında eğildi. Ağır çekimde, sağ kolumu ağzıma doğru kaldırmaya çalıştım, bileğimi tekrar yırtabilecek kadar yaklaştırmak için mücadele ettim. Kan. Daha fazla kana ihtiyacım vardı.

Savaş kedisi bileğimi ağzına kilitledi ve deriyi kıracak kadar sert bastırdı. Daha fazla kanla, gücüm kalkanı güçlendirdi. Altın dalgayla savaşmaya çalışmadım, çünkü sadece benden güç alacağından korkuyordum. Çaba sarf ederek nefes nefese, kalkanı sağlam tutmaya odaklandım ve güneş gücünün üzerinden akmasına izin verdim. Ayaklarımı dikip başımı geriye atarak güneş tanrısının alev alev yanan gücünü zapt etmeye çalıştım.

Sonunda altın alevler gecenin içinde kayboldu.

Yüzümden ve göğsümden aşağı ter damlaları süzülüyordu. Dizlerim titriyordu. İçimin derinlikleri ağrıyordu. Stres kırıkları belki de, sanki attan düşmüşüm de hayal edilebilecek en kayalık zemine düşmüşüm gibi. Gözlerimi zorla açtım ve etrafıma bakmak için başımı kaldırdım.

En yüksek dalları biraz kavrulmuş olsa da kalp ağacı hâlâ ayaktaydı ve birkaç küçük dal yere saçılmıştı. Mayte bana bir öpücük kondurdu ve adamlarını toplayıp yaralı olup olmadığına bakmak için döndü. Gruplar etrafta dolaşmaya, evleri ve müştemilatı kontrol etmeye başladı ama her şey yolunda görünüyordu.

"İnanılmaz," diye fısıldadı Rik başını sallayarak. "İnanılmazsınız kraliçem. Böyle bir saldırıyı savuşturmak... Tutsakta bir terslik olduğundan şüphelenmene ne sebep oldu? Xin, onda bir gariplik hissettin mi?"

Xin kalçalarının üzerine oturdu ama başını öne eğdi: *"Hiç de değil. Beni affet alfa, kraliçem. Kokusunda onun saatli bir bomba olduğuna inanmamı gerektirecek hiçbir şey hissetmedim. Eğer onu yuvaya getirmiş olsaydım..."*

Evet, bu en hafif tabirle kötü olurdu. Yeterince hızlı tepki veremeseydim, birkaç kaybımız olabilirdi. Tam da Ra'nın istediği gibi.

"Sen onu korurken sana bir şey söyledi mi? Ra için bir tür Kan mıydı? Tanrıların böyle bir kanı var mı?"

Mehen kartalı öldürene kadar siyah bir köpek olarak kaldı, sonra değişti. Eğer onu serbest bırakmazsam, beni ve benimle birlikte herkesi cehenneme götüreceğini söyledi:

"Cehennem mi? Kullandığı kelime bu muydu?" Kelimelerim bulanıklaştı ve kelimeleri bir araya getirmek için konsantre olmam gerekti. "Güneş Tanrısı'nın kölesinin söylemesi için garip bir şey gibi görünüyor."

Rik beni kollarına aldı ve eve doğru yürümeye başladı. "Uzun ve sıkı beslenmeniz gerekiyor kraliçem."

"Dinlen," diye mırıldandım, gözlerimi açık tutmak için mücadele ediyordum. "Eve."

Ya çok hızlıydı ya da ben bir an için kendimden geçmişim ama bir baktım beni yatağa yatırmış alnımdan öpüyor. "Yarın. Seni eve götürüp dinlendirmek için sabırsızlanıyorum."

Alçak sesle onayladım. Kelimeleri söyleyecek enerjim yoktu ama ne düşündüğümü bildiğinden emin oldum.

Sıcak et bana bastırdı. Deri, kan ve ter. Sayılamayacak kadar çok penis.

Bir kakhaha attı ve beni kendine yaklaştırdı. "Nasıl isterseniz, kraliçem."

SHARA

I Rüyamda bir piramidin tepesinde duruyordum ama bu, Rik ve Daire'nin beni bulduğu ilk gece gördüğüm İsis piramidi değildi. Bu piramit büyük yıpranmış gri taş bloklardan yapılmıştı. Uzaklara doğru uzanan kum tepeleri yerine, Mayte'nin kanını tattığımda kokusunu aldığım yemyeşil ormanı gördüm. Çatı düzdü ve kenarlarında oyulmuş taşlardan oluşan alçak bir duvar vardı. Taşların tepesinde çeneleri açık, kıvrımlı tüylü yılanlar koşuşturuyordu.

Büyük Tüylü Yılan, Kanım Tlcel gibi.

"Sana verdiğim hediyeden memnun musun İsis'in Kızı?"

Tıpkı İsis'inki gibi müzikal, sevimli ve güçle yankılanan sese doğru döndüm.

Bu tanrıça, üzerinde iki büyük yılan şeklinde yükselen yeşim taşından oyma bir tahtta oturuyor, ağızları açık, dişleri birbirine bakıyordu. Elleri, biri siyah diğeri altın rengi iki devasa jaguarın üzerinde duruyordu. Kendilerine özgü hırıltılarıyla usulca nefes alıp veriyorlar, gözleri gecenin içinde ürkütücü bir şekilde parlıyordu.

Yüzü maviye boyanmıştı, koyu renk saçları uzun ve gürdü, çıplak göğsünün üzerinde kıvrılıyordu. Göğüsleri ağır, karnı yumuşak ve yuvarlaktı ve birkaç metre uzaktan bile çatlakları görebiliyordum. Toprak Ana'nın vücut bulmuş haliydi ve birçok kişiyi beslemişti.

Belinde kalın beyaz bir kuşak vardı ve uzun bir ucu cinsel organını örtmek için önden aşağı sarkıyordu. Etrafındaki kalın gölgelerin arasında bir şey kıpırdadı. Kuru hışırtı ve güçlü misk kokusu bana ayak bileklerine ve dizlerine sarılan şeyin ne olduğunu söyledi.

Yılanlar.

Bu gece Mayte'nin üzerinde gördüğüm aynı hayalet şekli. Ellerimi birleştirdim ve belimi eğdim ama bakışlarımı onunkilere kilitledim. Nedenini bilmiyordum. Sadece doğru hissettiriyordu. Isis'le ilk tanıştığımdaya olduğu gibi dehşete kapılmamıştım. Kesinlikle saygılıydım. Bana verdikleri her şey için minnettardım. Ama korkmamıştım.

"Tanrıların Annesi, ikizlerim için teşekkür ederim."

Gülümsedi ve yaklaşmamı işaret etti. "Sana sadık olduklarını zaten kanıtladılar ama çok daha fazlasını sunuyorlar. Onlar oğullarım Xolotl ve Quetzalcoatl'a en az senin Isis'e olduğun kadar yakınlar."

"Neden ikiz tanrıları kızınıza vermek yerine onları bana veriyorsunuz? Xochitl için korunmaya ihtiyacı var."

"Mayte bir şifacı. Bu dünyanın şifacılarına her zamankinden daha fazla ihtiyacı varken, güneşin zulmüne son vermek için seçtiğimiz savaşçı sensin. İkizlerin savaş, yıkım ve ölüm için yanıyor."

Yılanlardan biri yukarı doğru uzanarak dizinin etrafına dolandı. Küçük ve oldukça sevimliydi, ölümcül kral mercan çizgileri olmayan parlak bir kıvırmalı rengi vardı, pulları ateşli yakutlar gibi parlıyordu. Düşüncelerimden rahatsız olmuş gibiydi ve bana doğru tısladı, dili sanki beni tadabilecekmış gibi dışarı fırladı.

Kobra kraliçem kıpırdandı, pulları içimde sürünerek beni ürpertti. Şimdi gözlerim yarılsaydı şaşırırmazdım.

Coatlicue işaret parmağıyla küçük yılanın başını okşarken, "Ne çok hediye var," diye fısıldadı. "Ne kadar pahalı."

Yutkundum ve kobrayı tekrar içime ittim. "Kanımı ve Mayte'nin ailesini güvende tutmak için bu bedeli ödeyeceğim."

Coatlicue kederli bir rüzgârı andıran alçak, içli bir nefes verdi. "Çok fazla kayıp var. Kraliçeler iktidara gelemeyen yok edildiler. Tüm Haneler harap oldu. Kan istiyoruz kızım. Kraliçelerimizin korku içinde, kaçarak ya da yuvalarında kapana kısılmış bir şekilde yaşamalarına son verilmesini istiyoruz. Kızlarımızın eski günlerdeki gibi çok çocuk sahibi olmalarını istiyoruz. Çocukların yuvalarda koştuğu, bizim yöntemlerimizi öğrendiği ve seçtikleri her yerde sevgiyle yaşadıkları bir zaman."

İçimdeki kayıp küçük kız başını salladı, hiç yaşayamadığı çocukluğu için yanıp tutuşuyordu. Suçluluk, utanç ya da pişmanlık duymadan, ne olduğunu çok iyi bilerek bir yuvada büyüme şansı. Beni doğurmak için yaşayan Aima'nın hafızasından sürgün edilmemiş sevgi dolu bir anneyle.

"Size sunacak güçlü bir hediyem var, ama dikkat edin. Ben Anneyim, yani doğururum, evet, ama aynı zamanda yok ediciyim. Ben rahimim ve

Mezar. Çocuklarımı şiddetle savunurum ama benim yolumu terk ederlerse onları daha da sert bir şekilde cezalandırırım. Huitzilopochtli..." Sesi kesildi ve kanlı gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "O benim oğlumdu. Ra'nın etkisi onu kirletti, büktü ve nihayetinde onu tüketti, ondan önce birçok güneş tanrısını tükettiği gibi, sadece o kalana kadar. Oğlum artık yok."

Öne doğru eğildi ve bakışlarıyla beni kısırdı. Ensem karıncalandı ve sanki görünmez bir nefes üzerimden geçiyormuş gibi sinirlerim titredi.

"Yüce Olan seni dirilişin kraliçesi yaptı. Ben de seni ölümün ilahi kraliçesi, bir tanrının bile gücüne karşı koyamayacağı kadar büyük bir mezarın tek taşıyıcısı yapacağım. Karşılığında tek bir şey istiyorum. Ra'yı öldürmeni ve Huitzilopochtli'nin ruhunu serbest bırakmanı, böylece Aztlan'da bana dönebilecek."

Hemen cevap vermedim. Bu hediyeleri öylesine vermemişti. Düşünmeden acele etmek aptallık olurdu. İlahi bir ölüm kraliçesi. Kulağa korkunç geliyordu.

Aşk ve seksin, zevk ve kahrkahanın, umut ve hafifliğin kraliçesi olmayı tercih ederim. Kederin ve ölümün değil. Itztli'nin bana söylediği gibi, ölümün Azrail'i olmak berbat bir şeydi, sadece insanlar vefatımı hala hayatta oldukları için rahatlatarak takdir ederlerdi.

Bir sunakta Kan kurban eden ve kalbini göğsünden çıkaran türden bir kraliçe olmak istemiyordum, ki bu hediyesinden önce zaten yaptığım bir şeydi. Bu mezar hediyesi beni daha ne kadar kötü yapabilirdi? Hediyelerimle zaten öldürmüştüm. Annemi öldüren Greyson'ı ve onun kölelerini yok ettiğim için kesinlikle pişman değildim. Mehen onu çenesine takmadan önce yakalayabilseydim bugün altın kartalı kendim öldürebilirdim.

Saldırıdan sonra yakaladığımız köpeği sorguya çekerdim. Ve evet, Ra'nın Xochitl ya da benimle ilgili planları hakkında konuşmasını sağlamak için birkaç vücut parçasını kesmek zorunda kalsaydım, yapardım. Neşeyle.

Zaten yeni yetme bir canavardım ve bırakın Marne Ceresa'yı, Keisha Skye ile uğraşmak gibi korkunç bir zevki bile tatmamıştım.

"Diğer kraliçeleri öldürmeyi gerçekten gerekli görebilirsin," dedi Coatlicue yumuşak bir sesle. "Ama sana bu gücü vermemin nedeni bu değil. Benim mezarım olmadan başka bir kraliçeyi öldürmek yeterince kolay olurdu. Ama bir tanrıyı değil, hele Ra'nın kendisini hiç değil. Kendisinden önceki ve sonraki tüm diğer güneş tanrılarını emdi, güçlerini kendine aldı ve saplantısını körüklemek için sayısız kraliçenin canını kullandı. Tüm kadınları köleleştirecekti, ama özellikle bizim

kraliçeler. Aima kraliçelerinden çok azının hayatta kalmasının sebebi de bu. Tüm kraliçeler sürekli saldırı altındadır. Onları öldürmek yerine onlarla ittifak kurmanın ihtiyaçlarınıza en iyi şekilde hizmet ettiğini görebilirsiniz."

Yumuşak bir şekilde güldü ve tahtına geri oturdu, hala uyluğuna doğru kayan yılanı okşuyordu. "Yine de itiraf etmeliyim ki onları da öldürür ve karmaşık entrikalarıyla işimi bitirirdim."

Yaklaştım ve O'nun iki yanındaki jaguarlara baktım. Mırlamaya başladılar, ben de ayaklarının dibinde, aralarında diz çöktüm. İkisi de başlarını omuzlarıma sürttü ve siyah olan başını kucağıma koydu, şakacı bir şekilde yuvarlandı ve karnını kaşımam için bana yalvardı. "Bu gücün bedeli nedir?"

"Bir hayat için bir hayat." Yanağıma okşamak için uzandı, gözleri pişmanlıkla parlıyordu. "Bu senin kendi hayatın da olamaz. Kalbini biliyorum çocuğum. Bir başkasını kurtarmak için seve seve ölürsün ama bunun bedelini sen ödeyemezsin. Bedeli kimin ödeyeceğini seçme şansın yok. Eğer öldürmek için mezarımı çağırırsan, bu sana büyük bir bedel ödeterek sevdiğin başka birini alır."

Boğazım gözyaşlarıyla şişti, düşünceyle acıdan parçalandı. Kim ölecekti? Kanımdan biri mi? Bu düşünce kalbimi kanattı. Gina mı? Winston? Mayte? "Buna dayanamıyorum."

"Eğer bu hediyeği kabul edersen, bunu yapmalısın. Ama sana açıkça söyleyeyim, eğer Ra'yı öldürmezsen, o çok daha fazlasını öldürecek. Sevdiklerini kaybedeceksin. Büyük acılar içinde öleceksin ve sevdiğin herkes acı çekecek. Tek fark, birinin senin gücün yüzünden öldüğünü bilmenin sorumluluğunu taşımayacak olman."

"Eğer ölürlerse, onları diriltebilir miyim?"

Başını ciddiyle salladı. "Benim mezarım Yüce Olan'ın dirilişinin bile ötesinde. Ra'nın ölümünü garantilemek için öyle olmalı."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı süzülürken dilimi ve dudaklarımı ısırdım, dişlerimle kendi etimi parçaladım. "Bana kimi alacağını söyleyebilir misin?"

Sessizce başını tekrar salladı. Bedeli.

Çok yüksek.

Eğer Rik'i kaybedersem.

Tanrıça. Düşüncesi bile nefesimi kesiyordu.

Daire. Guillaume. Benim huysuz ejderham. Benim sessiz, hayalet kurdum. Benim zavallı, işkence görmüş köpeğim.

Hıçkırıklara boğuldum, kanım O'na sıçradı.

Titredi, gözleri aklıktan parlıyordu. "Karar ver çocuğum, böylece seni zarar görmeden geri gönderebilirim. Açlığımı uyandırdın, ki bu hiç akıllıca değil."

Karar vermek kafamın içinde yankılandı.

Hayır deseydim, muhtemelen ben de dahil olmak üzere birçok insan ölecekti. Evet deseydim, sadece bir kişinin öleceğinden emindim, ancak çok uzun Aima hayatımın geri kalanında benim yüzümden öldüklerini bilerek yaşamak zorunda kalacaktım.

Eğer onun yeteneğini kullanmasaydım, Ra'nın insanları incitmek ve öldürmek için daha fazla zamanı olacaktı. Belki de sevdiğim insanları. Belki Zaniyah'a tekrar saldıracaktı ve ben Xochitl'i obruktan çıkarmak için burada olamayacaktım. Belki de Winston'a ulaşacaktı, ben Isador'un işleri için uzaktayken çoğunlukla yuvamda yalnız kalacaktı, bu yolculukta olduğu gibi.

Sevdiklerim, kararsızlığım yüzünden dolaylı olarak benim elimden sayısız farklı şekilde ölebilirdi.

Ya da dolaylı olarak benim elimden çıkan ama tamamen benim sorumluluğumda olan bir sevdiğim.

Göğsüm sanki Itztli bu sefer yumruğunu göğüs kafesime sokup kalbimi çıkarmış gibi ağrıyordu ama başımı salladım. Mümkün olduğunca çok kişiyi korumalıyım. Kurtarabildiğim kadarını kurtarmalıyım.

İsis'in yaptığı gibi bana kan vereceğini düşünmüştüm ama onun yerine kalçasına kıvrılan yılanı avucunun içine aldı ve çekip çıkardı. Yüzünü buruşturmasına ve dudaklarından süzülen taze kana bakılırsa, bunu yaparken canı yanmıştı.

Yılan tısladı ve onun pençesinde kıvrandı. Ön koluna çarparak etinde kanlı delikler açtı ama yılanın sargılarını bırakmadı. Elini bana doğru yaklaştırdı ve yılan bana bakmak için başını çevirdi.

Çenemi yukarı kaldırdım ve gözyaşlarımın kurumasını diledim. Ben İsis'in son kraliçesiydim. Annem ve babam ben yaşayabileyim diye ölmüşlerdi. Beni yaratmak için en büyük bedeli ödemişlerdi.

Görevimden kaçmayacağım.

Tanrıların Annesi'nden koparılacak için dişlerini çıkarsa ve öfkeyle tıslasa bile.

Yakut yılan yüzüme doğru hamle yaptı ve bu sefer onu bıraktı. Dişlerini yanağıma geçirdi, küçük gövdesi boynuma dolandı. Canım yandı ama kalbimin zaten ne kadar acıdığı kadar değil. Titreyerek, yılan beni birkaç kez daha ısırırken bekledim ve sonra isteksizce boğazıma bir tasma gibi yerleşti, başı sağ göğsümün üzerindeydi.

Coatlicue öne doğru eğildi ve beni kollarının arasına aldı. "İşte, çocuğum. Tamamdır."

Ama bitmemişti. Asla bitmeyecekti. Sevdiklerimden hangisinin öleceğini öğrenene kadar korku kalbimin üzerinde asılı kalacaktı.

SHARA

I hıçkırarak uyandı.

Rik beni kendine doğru çekti ama kollarından kurtulup doğruldum. Ay ışığı balkon kapılarının arasından parlıyor, tül gibi beyaz perdeler hafif esintide hayaletler gibi dans ediyordu. Ya da kefenler.

Lanet olsun. Artık her şey bana ölümü mü hatırlatacaktı? Birinin cesedinin başında hıçkırarak ağlayacağımı hatırlamadan gülümseyebilecek ve gülebilecek miydim?

Ruh halimi hissederek beni kollarına almadı, ama yanımda oturdu, sessiz ve rahatlatıcı, en kötü fırtınada benim kayam oldu. Bu da beni daha çok ağlattı. Ya o olsaydı?

"Hiçbir yere gitmiyorum kraliçem."

Bir kez daha hıçkırıklara boğuldum. "Bunu bilmiyorsun. Seni kaybedebilirim. Herhangi birinizi kaybedebilirim."

Cevaplar için baskı yapmadı. Belki de tanrıçanın bana ne verdiğini bilecek kadar rüyamı görmüştü. Ya da belki beni zaten o kadar iyi tanıyordu ki soru sormasına gerek kalmadı. Kalbimi ve ruhumu çaba harcamadan okudu. Her zaman okudu.

Diğer Kanım yaklaştı, alfam kadar sessiz ama yaralı kalbimi yatıştırmaya aynı derecede kararlıydılar. Yatağın etrafında diz çöktüler, bana uzanmadılar ya da benden bir şey talep etmediler. Sadece hazırıldılar. Sabit. Yanımda olma ve istediğim her şeyi yapma arzusuyla sorgusuz sualsiz.

"Birinizden benim için ölmesini istesem bile mi?"

"Evet," "evet," "hiç şaşmadan," dediler teker teker.

"Bunu yapamam," diye fısıldadım, gözyaşlarımı öfkeyle bir kenara savurarak. "Bu adil değil. Sizi, herhangi birinizden ölmenizi isteyemeyecek kadar çok seviyorum."

"İstemek zorunda kalmayacaksın," diye yanıtladı Rik, kaya trolünün yumuşak, yatıştırıcı gürültüsüne rağmen sesi emin bir şekilde çınlıyordu. "Asla bir şey istemek zorunda değilsiniz kraliçem. Biz biliriz. Hizmet etmek için yaşıyoruz, bu ölmek anlamına gelse bile."

"Sizin için öleceğim kraliçem." Guillaume kolunun üzerinden bıçaklarından birini bana uzattı. "Şimdi. Tam şu anda. Kalbimi Itztli'ninki gibi sök. Seninim."

"Seni geri getiremeyeceğim. Bu mezar son olacak."

Gözünü kırpmadan bana baktı. "Fark etmez. Ben hâlâ benimim. Kalbini rahatlatacaksa öldür beni. Senin için seve seve ölürüm. Çok uzun bir hayatım oldu. Seçiminizi kolaylaştıracaksa, şimdi ayrılmak zor değil. Gücün, başsız şövalyeyi bile mezara götürecek kadar büyük."

"Bu benim seçimim değil." Sesim kırıldı, kalbim paramparça oldu. "Herhangi biriniz olabilirdi. Bunu kontrol edemem ya da seçim yapamam. Bu Tanrıça'nın ellerinde."

"Olması gereken yerde." Rik köprücük kemiğime hafifçe dokundu. "Herhangi birimiz senin için bedelini öderiz. Sorgusuz sualsiz."

Bana dokunduğu yere baktım. Parıldayan kırmızı bir yılan etime gömülmüştü. Uzaktan bakıldığında bir dövme gibi görünebilirdi ama minik yılanın boğazıma dolandığını, pullarının derime yerleştiğini ve benim bir parçam haline geldiğini hissedebiliyordum.

Ölüm. Benim bir parçam. Kaybedecek ne kadar çok şeyim olduğunu sürekli hatırlatan bir şey.

Onlara teker teker baktım. Korkusuz şövalyelerim. Ölümcül canavarlarım. Koruyucularım. Savaşçılarım. Katillerim. Aşklarım.

Gözyaşlarım göğsüme sıçradı. Kalbime saplanan acıyla nefes alamıyordum. İçgüdüsel olarak acıdan uzaklaşmaya çalıştım. Kalbimi sertleştirmeye çalıştım ki bu kadar kötü acımasın.

Itztli başını salladı ve uzanıp elimi tuttu, parmak eklemlerime bir öpücük kondurdu. "Lütfen kraliçem, benim ya da annemin yaptığı hataları yapmayın. Kendinizi herkesten soyutlamayın. Bu acıdan kaçmak için bizi kalbinizden çıkarmayın. Acınızın büyük olduğunu biliyorum. Bizi sevmenin sana neye mal olduğunu biliyorum ama bu sevgi beni kurtardı. Tlcel'i kurtardı. Xochitl'i kurtardı. Eğer sevmezsen, kimi kurtaracaksın? Neden birini kurtarasın ki?"

"Karanlık olmak istemiyorum," diye fısıldadım, jilet gibi kesilmelerine rağmen her kelimeyi zorlayarak çıkardım. "Söylediğin bu değil miydi? Bana geri kalanınızı ne kadar sevdiğimi hatırlatacak kimseyi kaybetmek istemiyorum. Bunu zaten biliyorum. Hatırlatmaya ihtiyacım yok."

"Yanılmışım. Karanlıkta kaybolmuştum ve senin ışığının bana sadece ne kadar hasarlı ve değersiz olduğumu hatırlatacağını düşünmüştüm. Ama sen benimle birlikte karanlığa geldin, tüm günahlarıma ışık tutmak için değil, benimle kalmak için. O karanlıkta bile beni sevmek için. Ne kadar iğrenç olursa olsun, içimde gördüğün şeyle yüzleşmekten korkmadın. O canavarlık hâlâ orada. Hâlâ karanlıktayım. Sen hala tanrıçalar tarafından görme şerefine nail olduğum en büyük sevgi ışığıydın. Ama artık unutulmuş ve karanlığımın içinde kaybolmuş değilim, çünkü sen hala burada benimlesin."

Tlancel yüzünü baldırıma, beni portaldan çıkarmak için ısırıldığı yere bastırdı. "Burada bizimle kal kraliçem. Acıtsa bile."

Daire yatağa doğru eğildi ve başını kucağıma koymak için etrafımda kıvrıldı. Guillaume kılıcını kınına soktu ve diğer elimi tuttu, başparmağı avucumu hafifçe okşadı. Nevarre, Daire'nin karşısındaki Ezra'nın etrafından dolandı, böylece başını diğer uyluğuma koyabildi, saçları tenimin üzerinde ipek gibi kayıyordu. Mehen ellerini sol dizime doladı. Xin ejderhamın yanına oturdu ve yanıma sokuldu.

Alfa'm hareket etmedi. Kımıldamasına gerek yoktu çünkü zaten hemen yanımdaydı. O kadar yakındı ki tek yapmam gereken başımı yana eğmekti ve ben de onun geniş göğsüne yaslanıp kalp atışlarını kulağımda duyabiliyordum.

Ay gökyüzünü geçerken yanımda kaldılar, bana dokundular, teselli ve rahatlık sundular. Ben ağlarken bana sarılmaktan başka bir şey söylemediler.

Ateş Töreni'ni tamamlamamış olsak da güneş yeniden doğdu. Şafak her zaman gelirdi. Gelmemesini dilesem bile.

RIK

I kraliçeme son nefesimi verirdim. Kanımın her damlasını. Onun güvenliğini sağlamak için hayal edilemeyecek acılar çekerdim.

Ama onu tanrıçadan aldığı imgeleminden koruyamazdım.

Solgun ve halsizdi, açlığının bağlarını kemirdiğini hissetmeme rağmen beslenmeyi reddetti. Dün gücünü acımasızca kullanmış, önce çocuğu kurtarmış, Itztli'yle ayini tamamlamış, sonra da Ra'nın saldırısını geri çevirmek için kalkanı kaldırmıştı. Başka bir gün olsa, bu yolculuğu etkileyici bir zafer olarak ilan ederdim.

Bir kardeş, iki eski, güçlü Kan, yeni bir tanrıça hamisi ve onun hediyesi, bir Isador varisi kazanmış ve elbette Ra'ya ağır bir darbe indirmişti. İki güçlü avatarı kaybetmiş ve iki kraliçe tuzaklarından kurtulmuştu.

Shara her zamankinden daha güçlüydü.

Ama kalbi ciddi bir darbe almıştı. Şafak sökerken hemen yola çıkmak için hazırlanmamızda ısrar etti ve iyileşmesi için haftalara, hatta daha uzun bir süreye ihtiyacı olabileceğinden korktum.

Tanrıçanın ona imgelemde ne gösterdiğini tam olarak bilmiyordum. Ama yüreğindeki kederi, gözlerindeki yaşları ve içimizden birinin öleceğinden duyduğu korkuyu okudum.

Ona, acısını hafifletecekse sevgili Kanlarından birini kendim öldürebileceğimi söyleyecek yüreğim yoktu.

Acı çekiyordu ama sadece bizi çok sevdiği için.

İlk kez uçağın hazır olduğundan emin olmak için Gina'yı uyandırmak zorunda kaldık ve Winston planlanandan daha erken dönmemizi bekliyordu.

Biz bavulları bekleyen arabaya taşırken Mayte üzerinde sadece bir bornozla merdivenlerden hızla indi. "Gidiyor musunuz? Bu kadar erken mi? Ne oldu?" Shara'nın gözlerinin altındaki koyu halkalara şöyle bir baktı ve kraliçemizin ellerini kendi elleriyle kavrayarak onu kendine doğru çekti. "Shara, sorun ne?"

"Dün gece Coatlicue ile konuştum." Mayte'nin ellerinden birini bıraktı ve bluzunun yakasını, boğazına sarılmış yeni yılanı ortaya çıkaracak kadar kenara çekmek için uzandı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Hayır. Özür dilerim. Sana o mu verdi?"

"Bu işareti biliyorum," dedi Mayte'nin büyükannesi Tocih, ellerini önlüğüne silerek bize katılırken. "Coatlicue dün gece seni Coatepec'e çağırdı."

"Eğer bu Büyük Tüylü Yılan'ın oyulduğu bir piramit ve devasa yılanlardan yapılmış yeşim taşından bir tahtsa, o zaman evet."

Tocih başını salladı. "Yılan Dağı. Sana maliyetini söyledi mi?"

Shara zorlukla yutkundu ve bakışlarını kaçırarak başını salladı. Yaşlı kadın kollarını ona dolayarak onu şaşırttı. Gözlerini kocaman açarak Mayte'ye sorgulayan bir bakış attı ama sonra büyükannesinin sırtını beceriksizce sıvazladı.

"Mezar hediyesini taşımak ağır bir yükür çocuğum. Annem Coatlicue'nun yılanını taşıyordu ama onu kullanamadı. Sonunda yılan onu yuttu ve öldürmesi gereken kişi halkımızı yok etmeye devam etti."

"Ne?" Mayte haykırdı. "Bana bu hikâyeyi hiç anlatmamıştın. Kimi öldürmesi gerekiyordu?"

"Hernan Cortes'in kendisi. Sonunda, bedelinden korktu. Mezarı kullanmaya cesaret edemedi ve o da bizi yok etti. Tenochtitlan düştü. Zaniyah Hanesi yok oldu. Tek bir sevdiğini kaybetmek yerine, neredeyse tüm ailemizi kaybediyordu." Başını sallayarak derin bir iç çekti. "Citla, Tocatlı Evi'nde evlatlık olarak kaldıktan sonra eve döndüğünde benim parlak, güzel kızımın bir kabuğuna dönüşmüştü, günlerce dua ettim ve oruç tuttum, Coatlicue'ya bana işareti bahşetmesi için yalvardım."

Mayte titrek bir nefes verdi. "Annem hakkında neredeyse hiç konuşmuyorsun."

"Çünkü onu hayal kırıklığına uğrattım. Onu iyi niyetle gönderdim ve onlar..." Tocih önlüğünün köşesini kaldırdı ve gözlerini sildi. "Onu kırdılar ve umursamadılar. Theresa onları cezalandıracak kadar güçlü olmadığımı biliyordu. Onlara hak ettikleri cezayı verebilmemin tek yolu Coatlicue'nun bana mezarını vermesiydi ama neden vermediğini anlıyorum. Çok az sevdiğim vardı. Eğer seni kaybetseydim, sevgili çocuğum, Zaniyah artık olmazdı. Biz de olmazdık."

Xochitl var artık. Ve eğer Citla'nın oğullarından birini kaybetseydim, kraliçemizin Kanı tamamlanmış olmayacaktı. O zamanlar nedenlerini anlayamamıştım ama sonuçta bir amacı vardı. Gerçekten de büyük bir amaç."

Tocih uzanıp Itztli'nin elini tuttu ve onu yanağını okşayacak kadar kendine çekti. "Onun yerine bana seni verdi Itztli. Ben yapamazken sen Zaniyah Hanesi için intikam talep ettin."

En az güvendiğim Kan kardeşimin gözlerimin önünde kırılmasını, sevgili büyükannesine, kız kardeşine ve ikizine karşı parçalanmasını ve sonra yavaşça kendini belindeki obsidyen kılıç kadar keskin, ince, pırıl pırıl bir kılıç olarak yeniden inşa etmesini izledim.

Kalbi, kraliçemizin sevgisinden güç alıyor.

Bunu o mümkün kıldı. Zaniyah'ı korudu. Xochitl'i annesine kavuşturdu. Ve ona çok pahalıya mal olsa da Itztli'yi yeniden bir bütün haline getirdi. Elbette, aşkıyla böyle mucizeler yaratırken çektiği acıdan pişmanlık duyamazdı.

Tocih kraliçeme baktı ve sesini sertleştirdi. "Bir süreliğine üzgün olun, evet. Bu senin hakkın. Ama tanrıçalarımızın yoluna koyduğu bu korkunç görevin seni yok etmesine izin verme, yoksa her şeyini kaybedersin. Tek bir sevdiğini değil, hepsini kaybedersin. Birini kaybetmekten korktuğun için sevmeyi başaramaz, onların senin için sakladığı ışığı ve umudu inkar edersen, bu dünyadaki en önemli şeyi çoktan kaybetmiş olursun."

Shara'nın bağındaki kargaşanın bir kısmı hafifledi ve ben de daha rahat nefes aldım. Üç kuşak Zaniyah kraliçesi dışarıda kraliçemin yanında yürüyordu.

Çocuk Xochitl, büyük büyükannesi, annesi ve Shara'nın her birinin Itztli'nin obsidyen kılıcıyla kendilerini kesmelerini ve ellerini yuvayı koruyan kan çemberinin üzerinde tutmalarını izledi. Shara'nın kan çemberine eklediği ek güçle, Itztli'nin fedakârlığıyla büyüttüğü devasa kalp ağacı tarafından topraklanan ana kayaya her zamankinden daha derin bir şekilde demir atmışlardı.

Parlak yeşil ve kırmızı kuşlardan oluşan bir sürü yeni ağacı mesken tutmuştu. Kara delik gövdede kalmıştı ve kuşlar ağacın çekirdeğine girip çıkıyordu. Umarım ağaç, kalbi hava koşullarına maruz kaldığı için çürümeye ve hastalıklara açık hale gelmez.

Mayte kardeşlerine sarıldı, yanakları gözyaşlarıyla ıslanmıştı ama yüzünde bir gülümseme vardı. Kraliçemin ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve Shara'nın her iki yanağını da öptü. "Teşekkür ederim, Majesteleri. Isador Hanesi'ne hizmet etmek bir onurdur. Zaniyah size yardımcı olabilirse, gece gündüz bizi arayın."

Shara gülümsedi. "Bianca ile anlaştın mı?"

Mayte'nin gülümsemesi keskinleştii, gözleri kötölükle parlıyordu. "Gerçekten de öyle. Kuşlar neden ağacın içine üşüşüyor sanıyorsun? Bize verdiği kalp ağacını besleyecek ve ben de aynı zamanda onun cezasını masum gözlerden saklamayı başardım."

Shara başını sallayarak kraliçesini kucakladı, yüzü Mayte'nin boynuna gömüldü. Shara'nın sırtını okşadı ve açlığının bir kademe daha arttığını hissettim.

"Evet," dedi Mayte hemen, başını yana eğerek. "Lütfen. Gitmeden önce seni son bir kez beslememe izin ver."

"Seni herkesin önünde boşaltmak istemiyorum," dedi Shara ağzının kenarını çekiştiren alaycı bir sırıtışla. "En azından ısırığımdan tam anlamıyla faydalanmayacaksak."

"Senin için ısırık hazırlayabilirim," diye önerdi Tlcel. "Birçok kez birbirimizden beslendik."

Shara'nın bağıını dinledim ama Kan'ının başka bir kadına dokunması konusunda herhangi bir kıskançlık hissetmiyordu, hele ki kardeşken. Yine de başını sallaması beni şaşırttı.

"Hayır. Itztli'nin benim için ısırmasını istiyorum."

Önemsiz bir jest gibi görünebilirdi ama kara gözlerinde parlayan ışık aksini söylüyordu. Başkalarını, hatta ailesini incitmekten korktuğu için hayatının çoğunda kendini inkâr etmişti. Shara'nın bağı içindeyken, dişlerini kız kardeşinin boğazına geçirirken hiç tereddüt etmedi ve sonra kraliçemizin beslenebilmesi için geri çekildi.

Mayte yumuşak, tembel bir memnuniyet sesi çıkarana kadar içti, elleri Shara'nın sırtından aşağı kayarak alt bedenlerini birbirine yaklaştırdı. Shara'nın açlığı hâlâ alev alev yanıyordu, aldığı küçük miktar ancak bir iştah açıcıydı ama yarasını yaladı ve başını kaldırdı. "Teşekkür ederim kraliçem."

"Majesteleri," diye mırıldandı Mayte, gözleri ağırlaşmıştı. "İyi yolculuklar. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa, beni istediğiniz zaman arayın, yardımınıza koşarım."

Shara geri çekilmeye başladı ama Mayte ellerini Shara'nın saçlarına doladı ve yumuşak, uzun süreli bir öpücük için onu aşağı çekti.

Shara isteksiz bir iç çekişle başını kaldırdı. "Gitmeliyim."

"Biliyorum. Tekrar gelecek misin? Yakında?"

Bakışlarımla buluştu, bağları hala gölgeli ve soğuktu, kederle değil, kararlılıkla. "Sanırım yakında New York'a bir ziyarette bulunacağız."

Mayte'nin nefesi kesildi. "Oh, Shara. Dikkatli ol. Gücümü ihtiyacın olduğu kadar sık kullan. Sahip olduğum her şey senindir."

Shara dans eden küçük kıza baktı, güzel bir elbisenin içinde kelebekleri kovalıyordu. "Hayır. Onu her şeyden önce korumalısın."

Xochitl sanki bu ilgiyi hissetmiş gibi gülümseyerek bize döndü ve el salladı. "Güle güle, Majesteleri!"

"Güle güle, Tekboynuzların Prensesi."

Shara arabada sessiz kaldı, ancak başını omzuma yasladı. Jetine transfer olduk ve hemen ayakkabılarını çıkarıp yanıma sokuldu. Kolumu ona doladım ve sadece sarıldım, sıcaklığımı ve güvencemi içine çekmesine izin verdim. Her şey iyi olacaktı. Öyle olmasını sağlayacaktım.

Sonunda bana baktı, gözleri karanlıktı ama o kadar da lanetli değildi.

Hiçbir şey söylemedi. Söylemesine gerek yoktu. Elimi uzattım ve Guillaume avucuma bir bıçak vurdu, böylece onun için boğazımı kesebildim.

Ağzı bir an için gerildi. İçindeki savaşı, öfke ve gözyaşı selini hissettim. İsis'in son kraliçesinin bile mezara karşı her şeye kadir olamayacağına dair umutsuz korkuyla savaşıyor hepimizi güvende tutmaya yönelik şiddetli bir kararlılık.

Bir iç çekişle göğsüme yerleşti ve ağzını kesiğe bastırdı. Açlığı arttı ve parmaklarını omuzlarıma gömdü, sanki içime girip sonsuza dek dünyadan saklanmak istiyormuş gibi beni kendine çekti.

"Asla sormak zorunda kalmayacaksınız, kraliçem. Hiçbir şey için."

Ben de bundan korkuyorum:

SHARA

Cırakta kaldıktan sonra yuvama dönmek neredeyse dini bir deneyim gibiydi. Mayte'nin yuvasını sevmiştim ve kendimi güvende hissediyordum.

Ama *benim* yuvam.

Farkında bile olmadığım gerginlik ve uyanıklık katmanları omuzlarımdan düştü. Ağaçlarım sevinçli bir selam fısıldadı, yapraklarının nazik hışırtısı sinirlerime yatıştırıcı bir merhem oldu.

Sürpriz. Senin için. Evine hoş geldin.

Fısıltılar bakışlarımı, şimdi gül ağacını çevreleyen dikenli çalıların arasına karışmış büyük kayalarla çevrili olan kalp ağacına çekti. Keşfetmek için yeni manzaraya doğru bir adım attım, ama Winston kapıyı açtı ve bana seslendi.

"Majesteleri, sizi arayacaktım ama sonra Gina yakında geleceğinize dair mesaj attı. Sizin için bir paket geldi."

Neden bu kadar endişeli görüldüğünden, sesinin sınırdan mı yoksa heyecandan mı titrediğinden emin değildim. Ta ki bugünün Yeni Yıl Günü olduğunu fark edene kadar. Bugün hiçbir posta servisi paket dağıtımını yapmayacaktı. "Kimden gelmiş?"

"Roma," diye cevap verdi, gözleri kocaman açılmıştı. "Marne Ceresa'nın ta kendisi."

Elbette. Daha eve geleli bir dakika bile olmamıştı ki tüm planlar beni tekrar tuzağa düşürmek için geri geldi. Kaşlarımı çatarak eve doğru yürüdüm.

Ağaçlarımdan benim için hazırladığı sürpriz her neyse beklemeliydi.

Winston beni garaj yolunda karşıladı ve mülkün halka açık ön girişini kapatan kapıdaki nöbetçi kulübesine götürdü.

Baş güvenlik görevlim ve kan bağımlı olan insan hizmetkarlarımdan biri olan Frank McCoy bana endişeli bir şekilde başını sallayarak hoş geldin dedi. "Özür dilerim."

Majesteleri. İlk geldiğinizde bir şey söylemem gerekip gerekmediğini bilemedim. Uyuyor olabileceğinizi düşündüm."

Seyahat ederken Rik'in üzerinde uyumak gibi sinir bozucu bir alışkanlığım vardı. Evimi ilk gördüğümde bile etrafa bakacak kadar uzun süre uyanamamıştım.

"Yaklaşık on beş dakika önce siyah bir Mercedes geldi. Arka cam açıldı ve yaşlı bir adam kutuyu uzatarak, 'Majesteleri Shara Isador için özel bir teslimat' dedi. Başka ne yapacağımı bilemedim, o yüzden aldım ama siz bir göz atana kadar yuvanıza taşınmasını isteyeceğinizi düşünmedim."

Başımı sallayarak kutuyu inceledim. Eski moda bir şapka kutusuna benziyordu, beyaz ve siyah damask kâğıt ve bebek pembesi bir fiyonkla güzelce süslenmişti. "Adama iyice bakabildin mi?"

"Onu tekrar görsem tanırım. Beyaz saçlar, keçi sakalı ve bıyık, düzgün ve kesilmiş, bir milyon dolar gibi görünen siyah takım elbise. Siyah deri eldiven de giyiyordu. Bu beni duraksattı. Pakete dokunmak için eldiven giymek zorunda kaldıysa, siz görene kadar onu kesinlikle eve götürmek istemedim."

"Gina, onun kim olabileceğini biliyor musun?"

Gözlerini kocaman açmış, sanki devasa kobram içinden çıkıp hepimizi yere serecekmiş gibi pakete bakıyordu.

"Gina?"

Kendini bir silkeledi. "Üzgünüm, evet, muhtemelen Byrnes'tı. Kendisi Marne Ceresa'nın Amerikalı konsolosu."

"Amerikalı mı, yani birden fazla Amerikalı mı var?"

"Evet, toplamda yedi consiliari'si var. Triune'un dışında çok az kişi onunla doğrudan konuşmuş, onun yerine consiliari'lerinden biriyle muhatap olmuştur."

"Bana ne göndermiş olabileceğine dair bir tahmininiz var mı?"

Gina yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Hem de hiç. Bomba, tehdit ya da buna benzer şeyler göndermesiyle tanınmıyor. Oyunu acımasız bir hassasiyetle oynuyor. Bu onun açısından kasıtlı bir hareket. Ondan gelen herhangi bir hediyein arkasında katmanlı bir anlam ve niyet olacaktır."

"Umarım kapağı çıkarır çıkarmaz bir şey beni öldürmeye çalışmaz." "Bu onun tarzı değil. Eğer seni öldürmeye karar verirse, bu büyük bir gösteri olur."

dünyaya ne kadar zeki ve akıllı olduğunu göstermek için."

Kutunun üstünde duran kartı elime aldım. Kartın ortasında güzel bir kaligrafiyle adım yazıyordu: *Marne Ceresa, Roma, İtalya*

sol üst köşede. Kırtasiye malzemesinin kendisi kalındı, muhteşem pahalıydı ve tatlı lavanta kokuyordu. Zarf eski moda siyah bir balmumu mühürle kapatılmıştı, üzerinde eski bir Roma parasına benzeyen bir şey ve kıvrıkcık bir asa vardı. Sikkenin kenarında Latince bir şeyler yazıyordu ama okuyamadım.

Balmumu mührü kırdım ve küçük kare şeklindeki ağır kart stoğunu çıkardım. Aynı zarif yazıda tek bir cümle dönüyordu. *Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyorum.*

Rik'in bakışlarıyla karşılaştım ve o da bana sessizce başını sallayarak güvence verdi. Kanım her şeye hazırды. Etrafımda dönüyorlar, her yönden saldırıya hazır bekliyorlardı.

Derin bir nefes alarak kapağı çıkardım ve Gina'ya uzattım. Birkaç kat kâğıt mendili geriye ittim ve dekoratif bir ayna buldum. Kabaca güzel, büyük bir yemek tabağı büyüklüğündeydi, ancak yaldızlı çerçevesi kıvrımlar ve yapraklarla süslü bir şekilde oyulmuştu. Dikkatlice uzanıp aldım ve ne kadar ağır olduğuna şaşırdım.

"Bir ayna," diye nefes aldı Gina. "Elbette. Roma'daki koltuğundan uzakta olmalarına rağmen consiliari'leriyle gizlice yüz yüze iletişim kurduğuna dair söylentiler duymuştum ama nasıl olduğundan emin değildim."

Bu neredeyse lanet şeyi düşürmeme neden oluyordu. "Beni aynadan görebiliyor mu?"

"Sanırım önce aktive edilmesi gerekiyor, ancak itiraf etmeliyim ki aktivasyonu onun mu yoksa sizin mi kontrol ettiğinizi bilmiyorum."

Tlancel bana bakmak için başını nöbet tuttuğu yerden çevirmedi ama "Ayna büyüsi konusunda yardımcı olabilecek birini tanıyorum. Tepeyollotl. İsimlerinden biri Sigara İçen Ayna anlamına geliyor. Halkımız aynaları kehanet ve öteki dünyayla iletişim için kullanırdı."

Mayte'nin bağına dokundum ve o anda duyularımı o kadar güçlü bir şekilde doldurdu ki çiçeklerinin tatlı baharatlı kokusunu alabildim.

Kraliçem mi?

Tepeyollotl benimle ayna büyüsi hakkında konuşmak ister mi?

Bu düşünceyi daha yeni göndermişim ki Gina'nın telefonu çaldı. "Evet?

Tabii ki." Gülümseyerek telefonu bana uzattı. Aynayı Gina'ya geri uzattım. Frank ve telefonu kabul etti. "Alo?"

Mayte, "Üzgünüm, numaranız bende yoktu ve yeni bir konsolos tutana kadar Bianca'nın telefonunu taşıyorum," diye cevap verdi. "Tepeyollotl burada olacak

Kısaca. Hemen bana katılması için çağrı gönderdim. İyi misiniz? Eve sakın bir yolculuk yaptınız mı?"

Onu aşağılamak istemedim ama Bianca'nın ihanetinden sonra işimi şansa bırakamazdım. "Güvenli bir şekilde konuşabileceğin bir yerde misin?"

"Evet." Bir kapının kapandığını duydum. "Kütüphanedeyim, yalnızım."

"Hemen döneceğim," dedim Frank ve Gina'ya, aynaya temkinli bir bakış atarak. Dışarıya, güneş ışığına çıktım ve Marne'nin hediyesini dinleme ihtimaline karşı sesimi alçalttım. "Marne Ceresa'dan beni bekleyen bir paket vardı. Antika bir ayna ve notta sadece benimle tanışmak için sabırsızlandığı yazıyor. Kullanmaya çalışmadan önce neye bulaştığımı bilmek istiyorum."

"Uzun zamandır orada mıydı?"

"Frank yaklaşık on beş dakika dedi."

Mayte iç çekti. "Muhtemelen senin inişini izleyen biri vardı, böylece paketi tam olarak ne zaman göndereceğini biliyordu."

"Gözünün üzerimde olduğunu bilmemi istiyor." "Aynen öyle."

İçimi çektim. "Bu tür gizlilik ve hançer saçmalıkları için biçilmiş kaftan olduğumu sanmıyorum. Üzülerek söylüyorum ki neredeyse Ra'nın açık saldırılarını tercih ederdim. En azından kendimi nasıl savunacağımı biliyorum. Bir düzine oyunu önceden düşünmeye alışık değilim."

"Bu tecrübe ister ama Gina bana Triune politikasına alışkın olduğu izlenimini verdi."

"Öyle, ya da en azından öyleydi, ama annem yirmi yıl önce yuvayı terk ettiğinden beri oyunun dışında. Ona güvenim sonsuz ama oyunu nasıl oynayacağımı daha iyi kavramam gerekiyor."

"Korkarım ben de umutsuzum. Zaniyah Hanesi nesiller boyunca kasıtlı olarak oyunun dışında kaldı. Peki ya sizin kanınız? İçlerinde Triune evinde yetişmiş olan var mı?"

"Sanmıyorum ama soracağım."

:Skye Hanesi'ne katılmadan önce Devana Hanesi'nde çok şey öğrendim: Daire söze girdi. :Hala gencim, ama Triune politikası benim yeteneklerimden biri...:

Daire'nin bir Aima için "genç" olduğunu düşünmek beni gülümsetti. *Tam olarak kaç yaşındasın?*

Altmış dokuz.:

Başımı sallayarak homurdandım. O zamanlar sadece bir bebektim.

"İşte Tepeyollotl." Ona dedi ki, "Ayna büyüsünü nasıl yapacağını bilmesi gerekiyor."

"Kraliçem." Sesi telefonun içinden bir kasırga gücüyle yükseldi. "Ayna büyüsü acemiler için tavsiye edilmeyen güçlü bir araçtır."

"Başka seçeneğim yok. Marne Ceresa'dan hediye olarak bir ayna aldım ve eminim onu kullanarak kendisiyle iletişime geçmemi istiyordur."

"Anlıyorum. Etkinleştirildi mi? Eğer normal bir yansıma görüyorsanız, o zaman değil demektir. Dumanlı veya bulutluysa, o zaman onu etkinleştirdi ve portal açık demektir."

"Bekle, portal mı? Cenote gibi mi? Dumanlı değil, o yüzden sanırım şu anda aktif değil."

"Etkinleştirildiğinde, bir ayna başka bir yerle bağlantı kurar. Ayna yeterince büyükse ve büyü yeterince güçlüyse, bir kişi ya da şey içinden geçebilir."

Vay anasını. Neyse ki bana bir boy aynası göndermemişti. Güvende olmak için camı kırıp yedi yıllık kötü şansa hazırlanmak istedim. İsteyeceğim son şey aynanın içinden sürünerek çıkan Marne Ceresa ile uyanmak olurdu. "Sadece bir tabak büyüklüğünde. O zaman aynayı yuvama götürmek güvenli mi? Onun evimin içine girmesini istemiyorum."

"Küçük olduğu için risk minimum düzeyde olmalı. Onun gibi bir kraliçe böyle bir olasılığa karşı duyduğunuz haklı korkuyu bilir. Ayrıca siz istemeden harekete geçmediğinden emin olmak için alabileceğiniz önlemler de var."

"Evet, lütfen."

"Aynayı bir bezle örtün. Eğer aktive olursa hiçbir şey göremez ama büyüsüne bağlı olarak duyabilir. Ayrıca onları bir sepete koyup üzerini tuz ya da kahveyle kapladıklarını da gördüm."

"Kahve mi? Çekirdek gibi mi yoksa sıvı mı?"

"Fasulye, tercihen kurutulmuş, kavrulmuş ve öğütülmüş. Bu şekilde negatif enerjiyi daha iyi emerler. Hem tuzun hem de kahvenin arındırıcı etkisi vardır ve başka birinin büyüsünün bağlantınıza karıştığından veya kirlendiğinden şüpheleniyorsanız bir aynayı temizlemek için kullanılabilir. Orijinal kodlama üzerinde, onu daha güçlü ve net hale getirmek dışında herhangi bir etkisi olmamalıdır. Suyun büyütücü bir etkisi vardır. Aynayı bir su havuzuna, örneğin mağaraya bırakıp çalıştırırsanız, tüm havuz aynaya dönüşebilir. Efsaneye göre, insanlar mağara geçitlerini bu şekilde açabiliyorlardı."

"Sikerim böyle işi," diye mırıldandı Guillaume.

Evet, şaka yapmıyorum. "Nasıl aktive edebilirim?" "Kan."

İçimi çektim. "Tabii ki."

"Aynanın yüzeyine bir damla damlatmanız yeterli. Sihir sizin ve onun niyetine göre belirleniyor elbette. Sanırım size verdiği aynayı kendi yuvasındaki bir aynayla kodlamış, böylece alıcı ya da gönderici olarak hareket edebiliyorlar. İki ayna arasındaki bağlantıyı onun büyüğü belirliyor ve tanımlıyor. Aynayı etkinleştirmek için üzerine kan damlattığınızda, bağlantı kurmak istediğinizi ona bildirecek. Sanırım o da sizi aynı şekilde uyarabilir ve sizinle konuşmak istediğinde ayna zil çalar ya da başka bir şekilde dikkatinizi ona çeker."

"Benimle konuşmak istemiyorsa, o zaman onun tarafında etkinleştiremez miyim?" "Genelde hayır, ama yeterli kan ve güçle her şey mümkün arkasında."

Bu düşünce beni ürpertti. Marne'ın kendi ayna büyülerinden birini alt etmek için ne kadar kan gerektiğini öğrenmek istemiyordum.

"Unutmamanız gereken en önemli şey: bağlantıyı kapatmak istediğinizde kanı silmeniz gerekir. Unutursanız, bağlantı canlı kalmaya devam edecek ve aynayı istediği gibi manipüle edebilecektir."

Rik, bağlarımız aracılığıyla acil bir emir gönderdi: *"Kraliçemiz aynayı kullanırken yanında bulunan herkesi, unutması ihtimaline karşı kanın silindiğini kontrol etmek ve doğrulamakla görevlendiriyorum."*

:Anlaşıldı, alfa.: Her biri cevap verdi.

"Başka sorunuz var mı kraliçem?" Tepeyollotl sordu.

"Bağlantıyı kesmek istediğime karar verirsem, böylece ayna aracılığıyla benimle hiçbir şekilde iletişime geçemez, bunu nasıl yaparım?"

"Aynayı parçalara ayırın ve parçaları gömün ya da yok edin. Dikkat edin, bağlantıyı yok ettiğinizde büyük miktarda enerji açığa çıkabilir. Aynanın kırılmasının kötü şans getireceğine dair deyiş buradan gelmektedir. Sihir yüklü bir aynanın doğru şekilde imha edildiğinden emin olmak için dikkatli olunmalıdır."

"Aynadaki görüntüsünü değiştirebilir mi? Mesela bana doğru olmayan bir şey gösterebilir mi?"

"Elbette, bunu yapmak için yeterli güce sahipse. Görünüşünü gizlemeyi veya maskeleyi seçebilir, ama siz de yapabilirsiniz."

Yine, eğer gücüm olsaydı ya da o kadar gücü artıracak kadar kan sunsaydım. "Teşekkür ederim, Tepeyollotl. Sen son derece

bilgilendirici."

"Kraliçemin kraliçesine hizmet etmek benim için bir zevktir."

Telefonu kapattım ve nöbetçi kulübesine geri döndüm. *Teşekkür ederim*

Mayte:

Yardım edebildi mi?

Çok yardımcı oldu:

Bağın içinde gülümsediğini hissettim ve sonra kayıp gitti. Telefonu Gina'ya geri verdim ve ağır aynayı isteksizce Frank'ten geri aldım. Yüzeyi yaşlılıktan kaynaklanan kirlerle hafifçe kabarmıştı ama kendimi net bir şekilde görebiliyordum. Kan olmadan... herhangi bir antika dükkanında bulabileceğiniz eski bir aynaya benziyordu.

Aynayı dikkatlice kutuya geri koydum. "Sanırım onu saklamak için bir yer seçmemiz gerekiyor. İçinizden biri bunun sorumluluğunu almak ister mi?"

Tlancel kutuyu Frank'ten aldı. "Sizin için aynaya bakmaktan onur duyarım kraliçem."

"Bir öneride bulunabilir miyim?" Winston devam etmeden önce başımı sallamamı bekledi. "Sanırım bunu yakın tutmak isteyeceksiniz, ama çok yakın değil. Ana yatak odanızın dışında, özel bir çalışma odası için mükemmel olabilecek küçük bir oda var. Penceresi olmadığı için biraz karanlık ve kasvetli, ama belki de böylesine tehlikeli olabilecek bir eşya için en iyisi budur."

Doğru. Tepeyollotl'a aynanın güneşten uzak durması gerekip gerekmediğini sormayı düşünmemiştim ama yüzeyden yansıyan ışığın acı verici olabileceğini tahmin ediyorum, özellikle de büyüsünü kullanmaya çalışıyorsam.

Bu bana başka bir şey düşündürdü. Gözlerimi kısıarak, Ra'nın Kansas City'deki yatak odamın penceresini nasıl açtığını düşündüm. Bir saldırı sırasında bizi sersemletmek için her zaman nasıl parlak ışık parlamaları kullandığını. "Ra'nın bir çeşit ayna büyüsü kullandığını mı düşünüyorsun?"

Eve geri dönerken Rik, "Bu çok mümkün," diye cevap verdi. "Kansas City'deki geçidi parçaladığınızda patlama muazzamdı. Bunun Tepeyollotl'un büyüleri bir aynayı kırarken tarif ettiği şeye çok benzediğini tahmin ediyorum."

"Ama benim tarafımda kullanabileceği bir ayna yoktu, bu şekilde değil."

"Belki de aynaya ihtiyaç duymayacak kadar güçlüdür," diye cevap verdi

Guillaume. Harika, tek kelimeyle harika.

Winston önümüzden koşarak etkileyici ön kapıyı bizim için açtı. "Size yenilenmiş odaları göstereyim, Majesteleri. Umarım çok memnun kalırsınız."

"Eminim yaparım." İçeride, yemek odası ve mutfağa açılan geniş kapı aralığına plastik bir örtü serilmişti.

"Mutfak üzerinde çalışmaya başladık, birkaç gün içinde hazır olur." Winston omzunun üstünden konuşarak bizi yukarı çıkardı. "Müteahhit beş gün diyor, ama ben on gün süreceğini tahmin ediyorum. Aletleri seçmek ister misiniz, Majesteleri?"

"Dürüst olmak gerekirse, hayır, ne seçeceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Senin kararlarına sonuna kadar güveniyorum."

Yanakları renklendi, gözleri zevkle parladı. "Elbette, teşekkür ederim Majesteleri. Büyük şömineye ufak tefek rötuşlar ve temizlik dışında dokunmadık. Tamamen işlevsel. Gömme oturma odasındaki şöminenin hâlâ bazı duvar işlerine ihtiyacı var. Hava durumuna bağlı olarak, çatıya kolayca erişebilmelerini sağlamak için birkaç hafta veya daha uzun süre beklememiz gerekebilir."

"Elbette, sorun değil."

Merdivenlerin başında durdu ve muhteşem vitray pencereleri işaret etti. "Zanaatkâr pencereleri inceledi ve çoğunlukla sağlam olduklarını söyledi, ancak birkaç bölümün yeniden kurşunlanmasını önerdi. İlkbaharda hem içlerini hem de dışlarını çok dikkatli bir şekilde temizleteceğiz."

Sahanlığa döndü. Mayte'nin evinde olduğu gibi, bir kapı ana süite açılıyor, diğer odalar ve koridorlar sağa doğru uzanıyordu. Ana süite açılan Fransız kapılarını süpürerek açtı. "Kütüphaneniz, Majesteleri. Burası çoğunlukla kozmetik bir yerdi. Biraz boya, derinlemesine temizlik ve yeni perdeler. Raflarda saklanmış bazı gerçek hazineler bulduk, bunların arasında bazı güzel ilk baskılar da var."

Canavar ona etkileyici kütüphanesini gösterdiğinde Belle gibi dönmek istedim. Benimki o kadar büyük değildi ama on iki metrelik tabandan tavana raflar kitaplarla doluydu. Bir başka şömine ve taş duvar odayı sıcak ve rahat hale getiriyordu, okumak ve uzanmak için çok sayıda rahat deri sandalye ve kanepe vardı. "İnanılmaz, Winston. Sabırsızlanıyorum..." Kendimi tuttum ve iç çektim. şimdiye kadar, Venezuela ve Meksika'ya acil seyahatler de dahil olmak üzere, bir yangından diğerine koşmaktan başka bir şey yapmamıştım.

Rik bana gözleri kapalı bir şekilde baktı, şehvetli ağzı azıcık dişlerini gösterecek kadar kıvrılmıştı. "Biraz dinlenmeye ihtiyacın var, Shara. Dinlen, rahatla ve bol bol kitap oku."

Daire yaklaştı ve sevimli gamzelerini gösterdi. "Sana sırayla kitap okumamıza izin vermelisin."

"Ona ilk ben okuyacağım." Mehen araya girdi ve raflardan birine ulaşmak için Daire'yi kenara itti. "Lanet olsun. İlk baskı bir *Les Trois Mousquetaires*! Sizin için * Silaşşrler* demek. nce size bunu okuyayım kraliçem."

"Elbette, ama Fransızca okursanız anlamam."

"Ben sana ğretirim. Okuyacağım ve tercüme edeceğim. Bitirdiğimizde Fransızca uzmanı olacaksın."

"Yoksa hepimiz sıkıntıdan ölürüz," diye mırıldandı Daire.

Mehen çok drakonik bir hoşnutsuzluk tıslaması çıkardı ve biz kütüphanenin arkasındaki özel merdivene doğru yürürken şakalaşmaya devam ettiler. Daire'nin sıradan sözleri karşısında içimi bir hüznün kaplamasına hazırlandım; maliknemin bir araya gelişini görmenin sevincinin, kimin ve ne zaman ölebileceği korkusuyla lekelenmesinden korkuyordum.

Ama yuvamda, etrafım sevdiklerimle çevriliyken zlemezdim. Onlar benimle dalga geçip gülerken ve en önemsiz ayrıntılara kadar beni memnun etmek için bu kadar uğraşırken olmazdı.

"Hâlâ tamamlanmamış birkaç şey var, yani henüz mükemmel değil Majesteleri. Ama konuk evinden daha geniş bir alana sahip olacağınız için burada olmayı tercih edeceğinizi düşündüm." Winston bir başka Fransız kapısını iterek açtı ve geri çekilerek yeni ana yatak odama girmemi bekledi.

Oh. Benim. Lanet olsun. Kocaman. Yatak. Alarm.

şimdiye kadar gördüğüm en büyük yatak odanın ortasında duruyordu ve o kadar çok yastıkla doluydu ki kabarık bir bulut gibi görünüyordu. Emin olmak için denememiz gerekiyordu, ama kesinlikle hepimize yetecek kadar büyük görünüyordu.

Nihayet. Tüm kanım yanımdayken uyuyabileceğim.

Bütün bir duvar, çok aşağıdaki nehre bakan büyük pencerelerle kaplıydı. Arkansas'ın engebeli dağları sık bir ormanla kaplı olarak uzaklara doğru uzanıyordu. Ilkbaharda yapraklar çıkmaya başladığında tüm ağaçların ne kadar muhteşem olacağını hayal edebiliyordum.

Winston ellerini ovuşturarak, "Bu son yatak değil," dedi. "Doğu Yakası'ndan gönderiliyor ve bir hafta daha burada olmayacak. Yapabildiğimin en iyisi bu. İki California kral yatağı sipariş ettim ve onları birleştirdim."

Kollarımı omuzlarına attım ve yanağından öptüm. "Kesinlikle muhteşem. Bayıldım! Teşekkür ederim, Winston."

Arkamı döndüm ve Xochitl'in tek boynuzlu atları için haykırdığı gibi zıplayıp ellerimi çırpmağa istedim. Tavanlar inanılmaz derecede yüksekti, tam olarak iki kat. Ham girişler buraya bayıldığım rustik, eski dünya görünümünü veriyordu. Bir başka devasa şömine, çıplak taş duvarı kaplıyordu. Beyaz tül perdeler pencerelerden sarkıyor ve orijinal parke zeminin kalın tahtaları üzerine dökülüyordu. Yaz aylarında pencereleri açıp esintinin ve temiz havanın odaya dolmasına izin verebiliyordum.

"Buna inanamıyorum. Gerçekten. Tam da kafamda canlandırdığım gibi."

Winston mendiliyle gözlerini sildi. "Çok memnun oldum, Majesteleri. Çok memnun oldum. Bu taraftan gelin, yeni banyonun şartnamenize uygun olup olmadığına bakayım." Beni iki kapılı bir odaya götürdü. "Gömme dolap yapmak için misafir odalarından birinden yer talep etme cüretini gösterdik."

Sol taraftaki kapıyı açtı ve ışığı yaktı. Şaşkınlık ve eğlence dolu boğuk bir ses çıkardım. Bu "dolap" Kansas City'deki kule yatak odamın tamamından daha büyüktü. Duvarlarda gömme raflar ve raflar sıralanmıştı, odanın ortasında oturup çeşitli ayakkabıları deneyebileceğim minderli bir sedir vardı.

"Bu kadar alanı dolduracak kadar kıyafetimin olması mümkün değil."

Daire homurdandı. "Bahse girmek ister misin? Bunu bir öğleden sonra doldurabilirim."

Dolabın köşesine sıkışmış bir kapı daha vardı. "Sözünü ettiğim küçük oda burası." Winston kapıyı açtı ve içeriye bakabilmem için ışığı yaktı. "Müteahhit burayı yıkıp ana banyoyu daha da büyütecekti, ama duvarlardan biri yemek odasındaki şöminenin bacasına bitişik."

Penceresiz ve karanlıktı ama ben buna alışmıştım. Eski yatak odamı bilerek seçmişim çünkü penceresi yoktu - bu da canavarların içeri girmesi için daha az yol anlamına geliyordu. Keşke en büyük canavarın zaten içimde yaşadığını bilseydim.

Bir masa, birkaç lamba ve yumuşak, kabarık bir şalla örtülü davetkâr bir şezlong hazırlamıştı. Yağmurlu bir günde sarılmak, kitap okumak ya da... korkunç bir kraliçeyle konuşmak için mükemmel.

Tlcel kutuyu masanın üzerine koydu. "Üzerini de örteyim mi kraliçem?" "Hayır, sanırım kutu şimdilik iyi olacak. Teşekkür ederim."

Tekrar dışarı çıktık ve Winston bana gösterişli banyoyu gösterdi. Daha fazla pencere, altı kişinin rahatlıkla sığabileceği kadar büyük bir küveti çerçevesiyordu.

hemen kullanabilirdik. Taze, beyaz mermer zeminler lapis, zümrüt ve yakut mozaiklerle vurgulanmıştı. Bana bir dizi banyo tuzu, mum ve kabarık, kalın havluları göstermek için küvetin yanındaki bir dolabı açtı.

"Muhteşem. Ciddiyim Winston, burası pahalı bir kaplıcaya benziyor. Bayıldım.

o."

"Çok memnun oldum, Majesteleri. İhtiyacınız olan bir şey olursa Lütfen bana haber verin, ben de müteahhide ayarlamaları yaptırayım." Elimi tuttu ve başını eğdi. "Hizmetinizdeyim, Majesteleri. Sizi yolculuğunuzdan sonra dinlenmeniz için yalnız bırakayım. Eminim çok yorulmuşsunuzdur. Yemeğe hazır olduğunuzda, Kanlılarınızdan biri mutfağa gelsin. Hazırda bir yerim var, böylece her an yemek ısıtabilirim."

"Yolculuğa çıkarken yanımıza aldığımız kıyafetler ne olacak?"

Gina omzumu sıvazladı ve Winston'ı kapıya kadar takip etti. "Merak etme, çamaşırhane ihtiyaçlarını karşılamak için bir ekip oluşturduk. Araba çoktan boşaltıldı, eşyalarınızı daha sonra getireceğiz."

Winston omzunun üzerinden, "Dolapta birkaç bornoz, pijama ve şezlong giysisi bulacaksın," diye seslendi. "Ayrıca Gina'nın Kansas City'deki evinizden getirdiği birkaç şey daha var. Dolabını kısa sürede dolduracağız."

Yatak odasına geri döndüğümde Rik ikizleri kenara çekti. "İkiniz birlikte mi nöbet tutmak istersiniz, yoksa ayrılmak mı?"

İkisi de tereddüt etmeden "Birlikte," dediler.

Başını salladı ve sonra Kanımın geri kalanına baktı. "Ezra, Daire ve Guillaume dışında herkes nöbette. Etrafı iyice kontrol edin, sonra da istediğiniz gibi duş alın ve yemek yiyin. Yakın durun."

Onlara nedenini söylemesine gerek yoktu. Hepsi açlığını hissetmişti. Uçakta Rik'ten beslenmişim ama sadece eve dönecek kadar. Muhteşem, yepyeni yatak takımını bir sürü kan lekesiyle mahvetmekten nefret ediyordum. Umarım Winston çamaşırlarımdaki tüm kanı temizlemesi için bir leke ustası tutmuştur.

Hepsi kendi aralarında şakalaşmaya ve konuşmaya devam ederek dışarı çıktılar. Gülümsemekten kendimi alamadım. Mehen hâlâ kütüphanede Dumas setini bulduğu için övünüyordu.

Sustuktan sonra yatağın kenarına oturdum ve dikkatimi Daire'ye verdim. "Aynayı şimdi kullanmalı mıyım? Yoksa biraz bekleyeyim mi? Onu aşağılamak istemiyorum ama aynı zamanda onun emirlerini yerine getirmeye çok hevesli görünmek de istemiyorum."

Daire yanımdaki yatağa uzandı ve bölgesini işaretleyen bir kedi gibi etrafımda yuvarlandı. "Seyahat ettiğini biliyor, hatta bir kardeşin olduğunu ve belki de Ra ile bazı sorunlar yaşadığını bile bildiğini tahmin ediyorum. Sen yeni bir kraliçesin, yeni bir yuvan var, bu yüzden ayna büyüyle bile olsa ziyarete hazırlanmak için biraz zamana ihtiyacın olacak. Acele etme derim. Onu tamamen görmezden gelmek kabalık olur, ama yarına kadar beklersek, bence bu tamamen kabul edilebilir."

"Katılıyorum kraliçem," diye ekledi Guillaume. "Eğer onunla daha önceden bir ilişkiniz varsa, o zaman daha hızlı bir yanıt bekleyebilir. Ya da beklentisini notta belirtmiş olabilir. Bunu açık bırakmasının bir nedeni var ve Marne Ceresa'nın yaptığı her şey için bir nedeni vardır."

Omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmı azaldı ve derin bir nefes aldım. "Tamam, güzel. Onun için yarın endişelenirim o zaman." Rik'e baktım. "Bu pencereleri korumamız ya da fazladan bir koruma ayarlamamız gerekiyor mu? Yuvanın içinde olduğunu biliyorum ama tüm bu camlar beni yine de ürkütüyor."

"Cam sorun olmayacak." Sesi derinleşerek içimde tıngırdayan alçak bir gümbürtüye dönüştü. "Yine de daha iyi dinleneceksen, pencere pervazlarını tuzlayacağız."

"Hayır, sorun değil. Endişelenmediğin sürece sorun yok."

"Zerre kadar değil. Bu yuva sağlam ve güvenli. İyi seçim yapmışsınız kraliçem."

Muhteşem Kan'ıma tek tek baktım. Onlara inanılmaz fiziklerini takdir ettiğimi gösterirken, yükselen arzumu da gizlemedim. "Evet, gerçekten de çok iyi seçim yaptım."

Rik gömleğini başından çekip bir kenara fırlattı. "Sen de benimle aynı şeyi mi düşünüyorsun?"

Retorik bir soruydu, ama bazen her zaman bağı kullanmak yerine bir şeyleri gerçekten yüksek sesle söylemek güzeldi. Bu kesinlikle daha çok tahrik ediciydi. "Ezra bana kancasını gösterirken Daire'den beslenmem gerektiğini düşünüyorsan, o zaman evet, aynı fikirdeyiz."

Ezra kabaca homurdandı. "Tam zamanında."

DAIRE

T Ezra'nın kancasının anısı, bir jet motorunun kalkışı gibi mırıldanmama neden oldu. O kancayı Shara'ya verdiği düşüncesi.

Ben onu beslerken.

Neredeyse o daha başlamadan beni boşaltıyordu.

Ezra beni hareket ettirmek için itti. "Çıkar şu lanet kotunu, D." Bu da ona yardım edebilmek için önce benim rekor sürede soyunmam gerektiği anlamına geliyordu.

Ona yaklaştığımda bluzunu çoktan kenara fırlatmıştı. Boğazının etrafındaki yılanın parlayan pulları dikkatimi çekti. Beni büyüledi ama iyi anlamda değil. Kobra kraliçesi Rik'i zehirle doldurduktan sonra değil.

Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu, birlikte geçirdiğimiz ilk geceden beri görmediğim bir utangaçlık vardı üzerinde. Rik ve ben onu birkaç mil ötede bulduğumuzda, bir elinde paslanmış çiviler olan bir tahta ve diğerinde bir çakıdan başka bir şey olmadan bir düzine köleyle savaşıyordu.

Onu kendinden emin değilmiş gibi hissettirdiğim için pişmanlıktan boğazım düğümlendi. Eğildim ve ağzım kırmızı yılanı değene kadar omzuna öpücükler bıraktım.

Ağzıma değen onun teni değil, kesinlikle pullarıydı. Hatta hafifçe hareket etti. Tüylerim diken diken oldu ama bir daha hareket etmedi.

"Beni ısırды," diye fısıldadı, parmakları yanağına dokunurken. "Onu bana verdiğinde. Bir daha ısıracağını sanmıyorum, en azından Ra'yı öldürme zamanı gelene kadar."

Dudaklarımı yanağına sürterek anıyı uzaklaştırmaya çalıştım. "Rüyadan sonra üzerinde herhangi bir iz görmedim."

Derin bir iç çekti. "İzler var ama görünmezler. Daha çok koyu lekeler gibi. Lekeler. Bunu düşünmek istemiyorum yoksa yine ağlayacağım."

Kot pantolonunun düğmelerini açtım ve çıkarmasına yardım ettim, sonra da külotunu. Yatakta geriye doğru kaykıldı ve bakışlarını Rik'i bulmak için kaldırdı. "Sen de yakın olacaksın, değil mi?"

"Elbette, eğer dileğiniz buysa."

"Ve G. Sanırım hepinizi kurutabilirim ve bu susuzluğu zar zor giderebilirim." Guillaume kıyafetlerini çıkarmıştı ama hâlâ deri koşum takımlarını ve kılıflarını çıkarması gerekiyordu. vücudunun her yerinde gizlenmişti. "Hazır olacağım ve sizi bekleyeceğim kraliçem."

Ezra ve ben şiltelerin üzerinde sürünerek ona doğru ilerlemeye başladık. Göründüğünden daha büyüktü ve ona ulaşmamız gülünç derecede uzun sürdü. Ona dokunmayı başardığımda kıs kıs gülüyordum, çünkü aptal gibi görünmeden o kadar uzun süre seksi canavar sürünmesi yapmak zordu.

"Beni yanlamasına becer." Ezra sonunda bitkinlik numarası yaparak sırt üstü uzandı. "Bu lanet olası büyük bir yatak."

Güldü ve yüzünü onun göğsüne sürtmek için eğildi. "Biliyorum. Şimdi kaçınızın benimle yatabileceğini görmek için sabırsızlanıyorum."

Uzandı ve kolunu onun omuzlarına doladı ama boğucu kahverengi gözlerini bana çevirdi. "Kraliçemizi ısıtmakla meşgul ol, D. Motorunun senin kadar yüksek sesle mırıldamasını istiyorum."

Parmaklarını kalın göğüs kıllarının arasından geçirdi ve onu şakacı bir şekilde çekiştirdi. "Sence mırılabilir miyim? Eğer yer değiştirmesem?"

Ona sürtündüm, vücudumu yumuşak bir şekilde onunkine sürterek kedisini benimkiyle oynamaya davet ettim. "İstediğin her şeyi yapabilirsin çünkü sen lanet olası Shara Isador'sun."

SHARA

I Yılan Dağı'ndaki o rüyadan beri kendimi Shara'nın lanet olası Isador'u gibi hissetmemiştim, ama iki Kanım tenimi okşarken, daha az sarsılmış ve kaybedecek ne kadar çok şeyim olduğundan daha az korkmuş hissetmeye başlamıştım.

Kendim. Kana ve sekse olan açlığının tadını çıkarmak isteyen belalı bir vampir kraliçe.

Daire memnun bir mırıltıyla, "Evet," dedi. "Benimle eğlenin kraliçem."

Rik ve Guillaume bize katıldığında her iki taraftaki şilte hafifçe alçaldı, istediğimde içeri girecek kadar yakın hareket ediyorlardı, gözleri karanlık, sikleri sert ve istekliydi. Ra'nın patlamasını Mayte'nin yuvasından kenara ittikten sonra ne istediğimi hatırlamamı sağladı.

Sayılamayacak kadar çok sik var.

Daire'yi altımda yuvarladım ve ikimizin de inlemesine neden olan derin bir hamleyle ona bindim. Onun içimde olması çok güzeldi. Altımda. Mırıldanıyordu. Kalçalarını döndürüyordu. Guillaume'un keyifli yürüyüşü gibi beni sallıyordu.

Ezra, Daire'nin kalçalarına oturdu ve sırtıma sürtünerek bana daha fazla his verdi. Tüylü göğsü ve kalçaları, katı ağırlığı. Boğazımı öptüğünde sakalının omzuma sürtünmesi.

"Sen çok iyi bir kraliçesin, Shara. Seni yiyip bitirebilirim."

"Buyur."

Aleti kalçalarımın sürtünsün diye yaklaşırken, dişlerini boğazıma geçirdi. Tenime karşı hırladı ve beni kendisine kilitledi. Ona doğru eğildim, bedenim daha fazlası için istekliydi. Ben de onun içime girmesini istiyordum.

Kanca olmaz, tatlım. O güzel kıcına değil, en azından ilk seferinde değil. Bırak D bitirsin, sonra sana istediğini vereceğim:

Diğer iki kanım Daire'nin iki yanında dizlerinin üzerinde durmuş, vücutlarını bana sunuyorlardı. İki elime birer sik aldım ve başımı Ezra'ya yaslayarak hepsini içime çektim. Kanım, adamlarım, siklerim. Dördünü de. Bana dokunuyorlardı. Beni seviyorlardı. Elimde olsa hepsini aynı anda içime alırdım.

Açlığım bir cehennem gibi içimi yaladı. Daire doğrulup boğazını sunarken iki eliyle göğüslerimi sıkıp şekillendirdi. Sertçe vurdum ve kalçaları bir salıverme çılgılığıyla sarsıldı. İçime fişkirirken titriyordu, hem meni hem de kan. Onu yuttum, beni de doruğa iterken nefes nefese kaldım.

Nefes nefese bana sokuldu, kolları hem benim hem de Ezra'nın etrafında kayarak beni diğer adama sabitledi. Gözlerimi kapattım, kas ve tendon dokularını, ereksiyonların zonklamasını içime çekerek sadece nefes aldım.

avuçlarıma karşı. Guillaume o kadar kalındı ki parmaklarımı onun etrafında kapatamıyordum ve Rik de çok geride değildi.

Ezra boğazımı yaladı ve ağzını kulağıma götürdü. "Kanca serbest bırakıldığında sikimi hissetmedin. Rik ve G'nin ikisi de içine itilmiş gibi hissedeceksin."

Boğazımdan bir inilti koptu ve ona doğru geriledim. "Kulağa hoş geliyor."

Yavaşca içime girdi ve ilk başta normal bir erkek gibi hissettirdi. Garip ya da farklı bir şey yoktu. Birkaç kez itti, içime her itişinde bana küçük bir homurtu verdi. Daha derine, daha aşağıya, her itişte daha sert. Ve evet, çok iyiydi. Muhteşemdi. İyi, sert bir sikişe bayılırdım. Kırılmayacaktım ve bazı adamlar bana dokunduklarında biraz fazla... saygılıydılar.

Bunu da seviyordum ama bazen sadece sevişmek istiyordum. Sert.

İçten dışa doğru kırılıyormuşum gibi hissetmek istedim. Sanki yeni bir şeye dnşyormuşum gibi.

Ezra, Kanımdan herhangi birinin olabileceği saygıdan en uzak kişiydi.

Elini salarımda dolaştırdı ve beni altımdaki Daire'yle birlikte aşağı itti, kaldıraç gücünü artırmak için beni daha aşağı kaydırđı. Aı omuzlarımı ağrıtmasına rağmen Rik ve G'yi bırakmayı reddederek ellerimi daha sıkı sıktım.

İyi bir ağrıydı ve leğen kemiğimde artan ısıyla mkemmел bir uyum içindeydi.

Ezra tekrar hırladı ve kulak mememi nefesimi kesecek kadar sert bir şekilde ısırdı. "Hazırlan tatlım. Aklını başından alacağım."

Tekrar dik oturdu ama bir eli salarımdaydı, başım Daire'nin göğsüne yaslanmıştı. Ezra'nın diğer eli kalçamı öyle sert kavradı ki muhtemelen tenimde parmak izleri kalacaktı. Sertçe nefes alarak daha derine itti ve kalçalarıma sürtündü.

Ve içimde bir şey patladı.

şaşkınlıkla sarsıldım, saçlarımı tuttuğu gibi çekti. Daire beni daha sıkı sıktı, ben seğirip inerken beni tuttu. "Oh lanet olsun!"

Ezra kükreyerek bana daha sert yaslandı, n kolu sırtıma saplandı. Bu hissiyattan kaçmaya çalışarak tutuşuna karşı koydum. Muhteşemdi ama aynı zamanda çok fazlaydı. Çok dolu, çok büyük, çok her şey. Hayatta kalmak için fazla iyiydi.

Acımasızca, Ezra daha da derine itti ve içimi yırtan başka bir şok dalgası gönderdi. Bu bir doruk noktası gibi bile hissettirmiyordu.

kategori yüz kasırğa. Çaresizlikten dişlerimi Daire'ye tekrar geçirdim. Muhtemelen neredeyse adamların aletlerini koparıyordum, ama hayatım boyunca onları bırakmadım.

"Canına tak ettiğinde," diye bağırdı Ezra, "o kötü dişlerini bana batır, tatlım. Bunu senin için kolaylaştıracağım bile."

Kolay derken, kalçamı bıraktı ve ön kolunu boynuma dolayarak beni Daire'nin üzerinden çekti. Zavallı savaş kedimin aklı başından gitmişti, gözleri aralıktı, nefes nefese kalmıştı, mırıldanamıyordu bile. Diş izlerim her iki göğüs kafesini de kaplamıştı; bazıları düzgün, bazıları ise hırpalandığım için sivri ve yırtıktı.

Ama henüz yeterince içmemiştim. Uzun bir atışla değil.

Kolumu çevirerek Guillaume'u aletinden tutup kendime çektim ve dişlerimi kalçasına geçirdim. Bana doğru savruldu, boşalması omzuma sıçradı. Anında özü tenime işledi, bedenim onu kanı kadar kolaylıkla yuttu.

Tatlı tatlı şarap. Onun zengin, narin kanı benim ezik ve hırpalanmış Tapınak Şövalyemle o kadar çelişiyordu ki. Dalgalanıp Daire'nin yanına yuvarlanana kadar ondan içtim.

Ezra ön kolunu ağzıma yaklaştırdı, ya işimi kolaylaştırmak için ya da daha büyük olasılıkla kilitli pozisyonumuza son vermem için beni kışkırtmak istiyordu. Hâlâ içimde inanılmaz büyüklükte hissediyordu, sanki aleti bir beyzbol sopası kadar şişmişti. Hassas duvarlarım onun çok büyük olduğunda ısrar etse de öyle değildi. Çok genişti. Çok fazla.

Bayıldım.

Üzerinden akan tere, burnuma dolan olgun boz ayı ve çam iğnesi kokusuna bayılıyordum. Kürke çok benzeyen vücut kıllarının gıdıklaması.

Rik neredeyse kalçasını yüzüme doğru itecekti, jette ondan beslenmiş olmama rağmen onu tekrar ısırمام için fazlasıyla istekliydi. Ama ben bundan daha iyisini yapardım. Ezra'nın pençesinde kıvrılarak saçlarımı çekmesine aldırmadım ve sikini ağzıma alabilmek için yüzümü Rik'e yaklaştırdım.

Elimi tutarken titredi ama çekilmedi. Çok dikkatli olmak zorundaydım. Dişlerimle aletini parçalamak istemiyordum ve dişlerim ciddi hasar verebilecek kadar büyüktü. İyileştirebilirdim elbette ama hangi erkek aletinin yaralanmasını ve kanamasını ister ki? Eğer Ezra itiyor olsaydı

ama kancası içimdeyken ikimiz de çok fazla hareket edemiyorduk. Hareket etmemize gerek yoktu.

Rik'in sikinin başını yaladım ve dilimi küçük yarığa bastırdım. Dilimle sikinin başının etrafındaki narin deri katmanlarının izini sürdüm ve dişlerimi nazikçe hassas shaftına geçirdim.

Korkusuz rock trolüm kalçalarını hafifçe döndürerek aletini ağzıma daha da soktu. Bana ne kadar güvendiğini gösteren sessiz bir jestti bu. Onu incitsem bile, bunu yapmama izin verirdi. Sonradan harap olsam bile pişmanlık duymayacaktı.

O küçük itişlere devam etti, kalçalarının nazik, yavaş sallanışı Ezra'nın kancasının içimdeki hafif okşayışıyla eşleşti. Saçlarım terden nemlenmişti. Benimkiler. Onları. Guillaume ve Daire bana baktılar, gözleri ateşle parlıyordu, dudakları bana dişlerini göstermek için ayrılmıştı. Aletleri tükenmişti ama kıpırdanmaya başlamıştı ve açlıkları kesinlikle yatışmamıştı. Asla doyurulamayacaktı.

Benimki de öyle.

Rik'in aletinin ağzımdan çıkmasına izin verecek kadar geri çekildim ve dişlerimi kalçasına geçirdim. Kükredi ve tektonik plakalar parçalanıyormuş gibi bana doğru sallandı. Kanının tanıdık güçlü tadıyla karışan boşalmasının sıcak sıçraması beni tekrar uçurumun kenarına itti.

Sonunda Ezra'ya acıdım ve Rik'i serbest bıraktım, böylece dişlerimi ayımın ön koluna geçirebildim. Böğürdü ve bana karşı sarsıldı. "Tatlı tanrıça, sonunda."

İçimde sıcak bir sel gibi hissediyordum, salgısının dalgaları dalga dalga beni dolduruyordu. Kanımdan biriyle ya da birçoğuyla ilk kez seks yaptığım için, hepimiz yatağa yuvarlandığımızda kendimi oldukça yapışkan hissettim.

Kanımla birlikte terli bir yığının içinde soluyarak gözlerimi kapattım. Bunu. Böyle anları hatırlamam gerekiyordu. Keisha Skye ya da Marne Ceresa'ya karşı dövüş ne kadar kötü giderse gitsin. Ra'ya ne kadar çabuk saldırmak ve Coatlicue'nun kırmızı ölüm yılanının bedelini göze almak zorunda kalırsam kalayım. Bu aşk her şeye değdi.

Tek dileğim, ikimizden biri ölmek zorunda kalırsa, onunla birlikte Isis'in bizim için planladığı öbür dünyaya gidebilmektir.

"Asla," diye mırıldandı Rik kulağıma, beni göğsüne çekerek. "Yaşamalısın. Isis'in soyunu devam ettirmelisin. Hayatta kalan kanını düşün kraliçem. Öbür dünyaya çekip gidersen ve onları sensiz acı çekerken bırakırsan nasıl acı çekeceklerini düşün."

"Biliyorum," diye fısıldadım, kalbim binlerce parçaya bölünmüştü. Hayır, aslında sadece birkaç parçaydı. Kanım için dokuz. Gina, Winston ve Frank. Mayte. Ve Xochitl. On dört.

Benim ailem.

Pencereler kapalı olmasına ve hiç esinti olmamasına rağmen penceredeki perdeler dalgalanıyordu. Sanki bir hayalet camın yanında oyalanıyor, sürekli beni gözetliyordu.

Bu annem olmalıydı, Esetta Isador, adı hala yaşayan herkes için yasaktı. Sık sık yanımda olduğuna dair işaretler bırakırdı. Eğer o beni izliyorsa, o zaman canavarların babası, beni doğuran tanrı Typhon'u da saymalıydım. Selena, beni bir yuvanın dışında, yalnız ve güçsüz bir şekilde, insan sevgilisi Alan Dalton'la birlikte kendi çocuğu gibi yetiştiren teyzem. Dördü de ben yaşayabileyim diye öldüler. Parçalanmış kalbimin on sekiz parçası.

Hepsi burada olabilmek içindi. Terli kaslarıma ve tüylü göğüs kıllarıma sarılmış, mırıldanan savaş kedimi dinliyordum.

"Size katılabilir miyiz kraliçem?" Nevarre sordu.

Kapıda bana katılmak için izin bekleyen Kanımın geri kalanına gülümsedim. "Lütfen. Ne kadarınız sığarsa."

Hepsi aynı anda harekete geçti, hevesli, kavgacı erkeklerden oluşan bir düğüm halinde birbirlerine kenetlendiler. Her biri bana ilk ulaşan olmak istiyordu, belki bir sonraki onu alırım umuduyla.

Mehen sonunda paketten kurtuldu ve yatağa doğru sıçradı. Ancak iki büyük şiltenin arasındaki çatlağa düşmek gibi son derece kötü bir şansa sahipti.

Odanın ortasında olduğumuz için... İki yatağı bir arada tutan hiçbir şey yoktu.

Yatakların arasına yayılan yarığa doğru kaydı. Bir çığlık atarak çırpındı ve yatağa tutunmaya çalıştı ama bunun yerine Daire'nin saçlarından bir tutam yakaladı ve onu üzerine çekti.

"Çekil üstümden," diye hırladı Mehen.

Daire o kadar çok gülüyordu ki nefes alamıyordu. "Yapamam. Yatak bizi yedi."

Itztli ve Tlcel'in Daire'yi şiltelerin arasındaki karmakarışık yataklardan çekip çıkarması gerekti. Mehen mümkün olduğunca vakur bir şekilde sürünerek boşluktan çıktı. Diğer Kan iki parçayı tekrar bir araya getirirken, o kollarını kavuşturmuş, burnu havada izledi.

"Leviathan, derinliklerin kralı, yataklar tarafından yenmez. Hayır. O yatakları yok eder. Onları çıra haline getirir."

"Hayır, o bendim," dedi Rik gülerek. "İlk kez bir kaya trolüne dönüştüğümde. Kraliçemizi memnun etme çabalarımız sırasında kaç yatağı yok ettiğimizin çetelesini tutmalıyız."

Kanım birbirine yaklaşırken Rik beni göğsüne çekti, yatağın bizi de yememesi için çatlaktan çok dikkatli bir şekilde kaçındı.

Mehen yatağın kenarında meydan okurcasına ve kibirli bir şekilde duruyordu. Dudaklarım kıvrıldı ve elimi ona uzattım.

Bana doğru hamle yaptı, beni kendine doğru çekti ve beni altına almaya çalıştı.

Yine de alfam beni bırakmayı reddetti. Mehen'in beni alfamın üstünde becermesi umurunda değildi.

Hiç de değil.

SHARA

M Ben Meksika'dayken koru son derece meşguldü. Morrigan'ın yaptıklarına hayretle baktım.

Kalp ağacının dibinde, toprak çatlamış ve derin, sıcak bir mineral kaynağı oluşturmak için düşmüştü. Pürüzsüz taşlarla kaplı bir havuz fokurduyor ve buhar çıkararak beni uzun ve sıcak bir ıslanma için suya inmeye davet ediyordu. Kalp ağacımın gül yaprakları yüzeyi kaplamış, nefis kokularını havaya salıyorlardı. Neredeyse Mayte'nin çiçekli kokusuna benziyordu ama daha yoğun ve daha az tatlıydı, tıpkı bir cabernet sauvignon ile gevrek, hafif bir moscato arasındaki fark gibi.

Gövdesinde derin bir oyuk olan ağacın kendisi hasarlı görünüyordu ama sonra içindeki parlak tüyleri fark ettim. Quetzaller. Mayte'nin yuvasındakiler gibi ağacımın içinde ve dışında uçuyorlardı.

İki kalp ağacının arasında bir geçit. Zihnim olasılıklarla dolup taşıtı ama haklı olup olmadığımı anlamak için kendi ağacıma adım atmadım. Mayte'nin kendi ağacında yok ettiği hainin başına gelenleri koklamak istemiyordum.

Yavaşça suya girerken Rik bana elini uzattı. "Zaniyah mağarasına hayran kaldığında, eve döndüğümüzde kendi sürprizinle karşılaşabileceğini hissetmiştim."

Çok sıcaktı ve çok iyiydi. Boynuma kadar içine girene kadar kademeli olarak aşağı inmek zorunda kaldım. Gözlerimi kapatarak göğsüne yaslandım. "Niyet, sanırım. Rastgele düşünceler konusunda dikkatli olmalıyım. Yanlışlıkla birine kötülük dileyip sonra pişman olmak istemiyorum. Ama böyle sürprizlere bayılıyorum."

Daire yanımızdaki bir kayanın üzerine oturdu ve ayaklarını suya sarkıttı. "Marne'nin ayna çağrısıyla nasıl başa çıkacağınızı konuşmaya hazır mısınız?"

İçimi çektim. "Evet, bir strateji üzerinde konuşmamız gerekiyor. Guillaume plansız hiçbir şey yapmadığını söyledi, bu yüzden boşa kürek çekmeyi göze alamam. Triune politikasının senin yeteneğin olduğunu söylemiştin. Güç gibi bir şey mi demek istiyorsun? Bir güç mü? Yoksa her zaman ilgilendiğin bir şey mi?"

"İkisi de." Dudaklarını bükerek gamzelerini gösterdi. "Konuşması kolay biriyim. Anlaşması kolay biriyim. Annem ve kraliçemiz her zaman çok cana yakın olduğumu söylerlerdi. Ben de bunu kendime ün yaptım. Bu benim en büyük gücüm. Üçlü oyun, diğer insanlar sizi zayıf yönlerinizle oynayacak kadar iyi tanıdığında zorlaşır. Eğer çok cana yakın olduğumu söylediysem, sizce benim zayıflığım ne olabilir?"

"Saf ve fazla güvenen biri olduğunu."

"Aynen öyle. İnsanların saf ve fazla güvenen biri olduğuma inanmalarına izin veriyorum. Bekledikleri bu ve bu benim gücümle örtüşüyor. İnsanların beni yanıltmak umuduyla ya da daha da kötüsü yalanlarını göremeyeceğim için başkalarını yanıltmamı umarak bana ne kadar çok şey söyleyeceklerini bilerseniz şaşarsınız."

Kaşlarımı çattım. "Kimseye yalan söylemeyi sevmiyorum. Marne'e bile."

İhmaller, elbette. Hayatım kimseyi ilgilendirmezdi ve onların saçma varsayımlarını düzeltmek zorunda değildim. Ama birine kasten yalan söyleme fikrinden hoşlanmıyordum, özellikle de onları adalete teslim etmek istiyorsam.

"O zaman bunu kullanırsınız. Şöhretinin, eğer Shara Isador size bir şey söylerse, bu yalan ya da abartı değildir. Ama o zaman bunu takip etmeniz gerekir. Kanınızdan birine zarar vermeye çalışanı öldüreceğinizi söylüyorsanız, biri zarar verdiğinde bunu yerine getirmeniz gerekir."

Sadece sözleri bile öfkemi tetiklemeye yetti. Kimse Kanımdan birine zarar vererek bana ulaşmaya çalışmasa iyi olur. "Bu bir sorun olmayacak."

"Marne Ceresa'nın senin hakkında bildiklerini bir düşün. Kayboldun ve bir yuvada hiç büyümedin. Çoğu kraliçe, bırakın Triune'u, saray hayatının ince ayrıntılarıyla nasıl başa çıkacağını bile bilmediğini düşünecektir. Ama sen bir kardeşe sahip çıkarak ve Skye Hanesi'nin seni özümseme girişimini geri çevirerek kendini fazlasıyla kanıtladın."

"Ra'nın saldırılarını duyduysa daha da etkilenecektir," diye ekledi Rik. "Sen yeni bir kraliçesin, Ra ve en güçlü Amerikan kraliçesiyle uğraşıyorsun. Marne senin bolca gücün olduğunu bilecek ve ya şimdiye kadar kaçabildiğin için çok şanslısın ya da gerçekten işini biliyorsun."

"Yani, aptalı oynamak için çok geç olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Daire bir kahkaha attı. "Bu zaten bir yalan olurdu ve Shara Isador yalan söylemez. Eğer Marne ile görüşmeye aptal, yeteneksiz ya da zayıf biri gibi davranarak gidersen, onu aptal yerine koyduğunu anlayacaktır. Keisha Skye'ın geasını bozan ve Zaniyah Hanesi'ni müttefik olarak kabul eden bir kraliçe aptal olamaz."

Guillaume ve Nevarre, Daire'nin yanındaki çıkıntıya tırmandılar ama ikisi de oturmadı. "Her yer temiz alfa," dedi Nevarre. "Kilometrelerce ötede hiçbir şey görmedim."

"Güzel. İkizlerin uyumu nasıl?"

Guillaume omuz silkti. "İyi, gerçi biraz mesafeliler. Birbirlerine sahipler, bu yüzden bizimle yoldaşlığa ihtiyaçları yok."

Bağlarına odaklandım ve onları Xin'le birlikte yuvamın kenarında yürürken buldum. O hayalet kurdu, Itztli ise kocaman siyah bir köpekti ama Tlcel sürüsünü yürüyüşe çıkaran bir adam gibi onlarla birlikte yürüyordu. Arkadaş gibi konuşmuyorlardı ama birlikte rahattılar. Sessiz kurdum genellikle yalnız koşardı, bu yüzden bir arkadaşı olmasından memnundum ve sessizliği onu ikizler için hoş bir ortak yapmıştı.

Kollarımı çıkıntıya dayayarak Guillaume'a doğru döndüm ve o da hemen çömeldi. "Kaç tane kraliçe tanıdın?"

"İncil'deki anlamıyla mı, yoksa tanışma amacıyla mı?"

Ona kaşlarımı kaldırdım. "İkisi de, sanırım, ama detayları istemiyorum. Kıskanç bir kraliçe olduğumu biliyorsun."

"Birçok kraliçe vardı ama Desideria sayesinde hepsi öldü. Yüzyıllar boyunca en yüksek Aima kraliçesi olarak hüküm sürdü. Diğer iki Triune kraliçesi Marne Ceresa ve Jeanne Dauphine'dir. Marne Ceresa ile üç ya da dört yüz yıl önce şahsen tanıştım ama onu hiç tanıdığımı söyleyemem. Onu kesinlikle hiç *tanımadım*."

Kaşlarını sallayarak beni kıs kıs güldürdü. "Kimsenin Jeanne'dan bahsettiğini duymadım."

"Çoğu kraliçe onu Dauphine olarak anar. En eski kraliçelerden biridir ve hem bizim hem de dünyanın saraylarında kesinlikle güçlüdür. Daha az güçlü olan soyu yüzyıllar önce Fransa'nın yönetici ailesini kurdu, ancak Fransız monarşisi önem kazandıkça Aima sarayı giderek daha gizli hale geldi. Genç kraliçelerken Desideria'nın yakın arkadaşı olduğu söylenirdi, ancak ikisi de kraliçe olduktan sonra azılı düşman oldular.

Triune'de koltuk kazandı. Desideria'nın ünü arttıkça, Dauphine geri çekildi, ancak hala bir Triune koltuğuna sahip."

"Aima kraliçeleri için aktif olarak bir şey yapmıyorsa Triune koltuğunda oturmanın ne anlamı var?"

"Güç. Büyük bir güce sahip, o kadar ki başka hiçbir sarayla etkileşime girmemeyi seçse bile kimse onu yerinden edemez. Bununla birlikte, aktif olarak hiçbir şey yapmadığını düşünme hatasına düşmezdim. Olayları kendi istekleri doğrultusunda etkilemek için kesinlikle hala harekete geçiyor, ancak o kadar büyük bir mesafeden ki, eylem yapıldığında kimse bunun Dauphine'den gelen bir fısıltı olduğunu fark etmiyor."

"Etki de öyle," diye ekledi Nevarre, Daire'nin yanına oturarak. "Yüzlerce yıldır görülmemiş olsa bile, her kraliçe onu tanıyor. Dauphine'den gelen bir fısıltı bile Marne Ceresa'nın durup yoluna devam etmek isteyip istemediğini düşünmesi için yeterli."

"Dauphine ile hiç tanıştın mı?" Guillaume'a sordum.

Başını iki yana salladı. "Desideria'nın sarayından hiç kimsenin Dauphine'in yanına yaklaşmasına izin verilmezdi. Özellikle de benim."

"Sarayı, yuvası nerede?" Omuz

silkti. "Kimse bilmiyor."

Gözlerim büyüdü. "Vay canına, gerçekten mi? İsmine bakarak Fransa'da bir yer beklerdim."

"Rosalind Valois, Dauphine'in soyundan geliyor ve Paris'i evi olarak görüyor. Ama hiçbir yerde Dauphine kadar güçlü değil."

Tüm bu isimler kafamda bulanıklaşmaya başlamıştı. "Rosalind, Keisha Skye'in kardeşi ve sevgilisi mi?"

"Evet. İkisi de Desideria'nın Üçlü Birlik koltuğuna göz dikmiş ve on yıllardır bu konuda çekişip duruyorlar. Sonunda, içlerinden birini Triune'a yerleştireceğini umarak ittifak kurdular ama yine de yeterli olmadı."

"Hangi kraliçenin o koltuğa oturacağını kim belirliyor? Dauphine ve Marne'den gelen bir oylama mı?"

"Keşke," diye homurdandı Nevarre. "Gerçi bu ikisini bile bir konuda anlaştırmak gerçekten de büyük bir başarı olurdu. Üçlü karar verir."

"Ama onlar Üçlüdür."

"Ah, kafa karışıklığınızı anlıyorum," dedi Guillaume. "Bazen aramızda yetişmediğinizi unutuyorum kraliçem. Bu küçük tarih dersi için beni bağışlayın ama sanırım yardımcı olacaktır. Triune aslında her biri üç kraliçeden oluşan üç saraydı. Triune'lerin Triune'ü, mükemmel bir sayı. Binlerce

Yıllar geçtikçe, bir sarayı tamamen kaybettik ve diğer iki saray birbirinden ayrıldı ve birbirlerine karşı daha fazla taraf oldu. Skolos genellikle daha karanlık yeteneklere sahip kraliçeler tarafından yönetilir ve diğer saray basitçe Üçlü olarak bilinir hale geldi, ancak karanlık kraliçeler bile hala Gaia'nın kurduğu orijinal Üçlü'nün bir parçasıdır. Orijinal üç sarayın her biri, güçlerini ve Gaia ile olan bağlantılarını sembolize eden Anne'den bir emanete sahipti. Üç tane oldukları ve Aima saraylarının gerçek gücünü temsil ettikleri için bu emanetlere genellikle Triune'ler de diyoruz. Bir kraliçenin Kanını çağırması gibi, her Triune de kraliçelerini yönetici koltuğuna oturmaları için çağırır."

Rik usulca homurdandı. "Bu benim bildiğimden çok daha fazla ve ben bir yuvada büyüdüm, gerçi Hyrrokkin Evi her zaman izole ve uzak olmuştur."

"Sen ve Daire hâlâ bebezsiniz," dedi Guillaume. "Ve Keisha Skye, Üçlü'de bir yer edinmek için gösterdiği tüm çabalara rağmen, bunun tam olarak ne anlama geldiğini ve nasıl başarıldığını hiçbir zaman tam olarak anlayamadı. Ev kraliçeleriniz sizi Skye Hanesi'ne kabul ederek size iyilik yapmadılar. Üçlü Birlik koltuğu kazanılacak bir şey değildir. Tanrıça'nın bir lütfudur, büyük bir lütuf. Ama büyük lütuflar hakkında ne derler bilirsiniz."

Daire, "Aynı zamanda bir lanet de olabilirler," dedi.

Bana anlattıkça bu işin bir parçası olmayı daha az istiyordum ve Marne Ceresa ile herhangi bir iş yapmaktan zaten korkuyordum. "Kaybolan tek saraya ne oldu? Diğer Triune kraliçeleri onları yok mu etti?"

"Benim zamanımdan önce kaybolmuş, bu yüzden ben bile detayları tam olarak bilmiyorum ama anladığım kadarıyla kutsal emanetlerini kaybetmişler. Ya çalındı ya da yok edildi ve sarayları yıkıldı. Sonuç olarak, kalan Triune ve Skolos emanetleri kraliçeleri tarafından onları korumak için saklandı. Desideria öldüğünden beri, Triune emaneti üçüncü koltuk için bir kraliçe çağırmadı."

"Marne'de Triune emaneti var mı?"

"Bu mümkün, ama ben daha çok Dauphine'de olduğunu ve bu yüzden tamamen ortadan kaybolduğunu düşünüyorum. Desideria'da kesinlikle yoktu."

Kafamın içinde çarklar dönmeye başladı, yavaş yavaş, sanki pekmezle kaplanmış gibi, ama kesinlikle hareket ediyorlardı. Ağaçların gölgelerini ve dağların arasındaki oyukları seçebileceğim kadar yavaşça incelemeye başlayan bir sis örtüsüne bürünmüş devasa bir haritaya baktım. "Marne bir Triune kraliçesi. Koltuğuna oturmak için nasıl çağrıldığını anlıyor. Yine de Keisha Skye'ı sanki bu ona şahsen garanti edebileceği bir şeymiş gibi kandırıyor."

Daire başını sallayarak, "Ding, ding, ding," dedi. "Bu Marne'nin oyunu. Onun açısı bu. Diğer vezirleri birbirlerine karşı oynarken, onları tahtada Dauphine'in yerine kendi tarafına çekecek şekilde manevra yapıyor."

"Ya da Skolos'un," diye ekledi Nevarre. "Üçlü Birlik'ten ayrıldıklarında, önemsiz oldukları için çoğu kraliçenin radarından düştüler."

Leviathan gökyüzünden aşağı düştü, ayaklarının üzerine inmek ve yeni mağaraya doğru son birkaç adımı yürümek için mükemmel bir anda Mehen'e dönüştü. "Bu bir hata. Gorgonlar ve Kraklar her zaman kâbusların malzemesi olmuştur. Bunu bilmeliydim."

"Benim açım ne? Beni bir kitap gibi okumasını istemiyorum."

Daire, "Bu sorulacak doğru soru değil," diye cevap verdi. "Seni bir kitap gibi okuyacak. Bizim işimiz bu. Asıl soru, onun hangi kitabı okumasını *istiyorsun*? Derinlerde, gerçekten ne istiyorsun? Tüm politikaları ve oyunları göz ardı ederek."

Onlara bakarken boğazım düğümlendi. "Bu."

Rik elimi tuttu ve parmak eklemlerimi öptü. "Bir yuva. Bir aile. Sevdiğin ve karşılığında seni seven, istediğin her şeyi memnuniyetle yapabileceğimiz bir kan."

"Evet." Sözcük niyetlendiğimden daha sertti ama bunun tek nedeni korku dolu gözyaşlarımdan kabarmasına karşı koymamdı. Boynumdaki yakut yılana dokunma isteğime direndim. "Artı, Zaniyah için güvenlik."

"Bundan daha fazlası var." Mehen başını salladı. "Genel olarak Zaniyah klanı umurunda bile değil." Bizimle birlikte havuza girdi, sıcağa rağmen tamamen suya daldı. Bir köpek gibi su sıçratarak yukarı çıktı. "Neden Keisha Skye değil de onlar?"

"Çünkü Keisha zaten bana zarar vermeye çalıştı."

Omuz silkti. "Mayte sana geas'tan bahsetmeyerek seni incitti."

"Ama-" Bunun farklı olduğunu söylemek istedim ama bunun mantıklı olmadığını ben bile biliyordum. Mayte beni incitmişti. Bana yalan söylemişti. Ben gerçeği ondan öğrenene kadar her şeyi saklamıştı.

Yine de ona kanımı verdim, kızını mirasçım yaptım ve onu yatağıma aldım.

"Başka bir şekilde söyleyeyim," dedi Guillaume, dikkatimi tekrar ona çekerek. Bıçaklarından birini parmaklarının arasında kalem gibi döndürerek dans ettirdi. "Leviathan'ı serbest bırakacak kadar güçlü başka bir kraliçe

onu kuduz bir canavar gibi yere serer ve onu kanına bulaştırma zahmetinden kurtulurdu. Ama lanet olası Shara Isador değil."

Mehen etrafımda yüzüyordu, suyun içinde zümrüt rengi pulları parlayan karanlık, kıvrak bir şekil. "Beni neden kurtardın, Shara?"

"Seni rüyamda gördüm."

Arkasını döndü ve onu görebilmek için başımı sağa sola çevirmeme neden oldu. "Yani? Kabuslar hiçbir şey ifade etmez. Yüzyıllardır kâbus görüyorum."

Sinirlenmeye başlamıştım. Tam olarak onlara değil ama bana ne anlatmaya çalıştıklarını anlayamadığım için. "Seni istedim, tamam mı? Bu yüzden seni aldım."

Bir su akıntısıyla bana doğru geldi ve beni kayaya doğru itti, göz göze gelebilmemiz için sudan yukarı kaldırdı. "Üçlü Birlik politikalarına ve kraliçe emirlerine katlanmaktansa seni lime lime edip kemiklerinden ilik kemirmeyi yeğlerken sen *beni* istedin."

Ensesini kavradım ve üst dudağının hırıltıyla kıvrılmasına neden olacak kadar sertçe sıktım. "Evet, yaptım."

"*Beni* sen
aldın." "Evet."

"Shara lanet Isador yalan söylemez ve istediğini *alır*. İstedini alır çünkü onu becermek, onun olduğunu iddia etmek ve onu sonsuza dek kendi iradesine boyun eğdirmek ister. Derinliklerin kralı Leviathan'ı bile."

"Başsız şövalye bile," diye fısıldadı Guillaume. "Desideria Modron'un uzun zamandır nefret edilen ve korkulan celladı, ellerinde binlerce Aima'nın kanı var."

"Morrigan'ın kırık Gölgesi bile, ailesi koruyu kaybeden ve bu başarısızlık yüzünden kendi kraliçesi tarafından reddedilen oğlu," diye fısıldadı Nevarre. "Kimse onu yanına almazken onu yanına alan küçük bir druid cadıyı bile kurtaramadan ölen."

Ezra, boz *ayı* formuyla çalılıkların arasından geçip gitti. *Herkesin nefret ettiği huysuz bir ayı bile çünkü hiç kimse ya da hiçbir şey için diline dikkat etme zahmetine katlanamıyor. Sen hariç, kraliçem:*

Xin ve ikizler hemen arkasındaydı. Görünmez bir katil olan sessiz kurdum. Tlancel, beni ve Xochitl'i kurtarmak için ağır iç yaralar alan güzel, zarif tüylü yılanım.

İşkence görmüş siyah köpeğim, Itztli. Onu Zaniyah'ın yeni kalp ağacında kurban ettikten sonra iyileştirmiş olsam da, göğsünde hala uzun ve acımasız bir yara izi taşıyordu

ikimize de ona yaptıklarımı hatırlatmak için. Bir şey söylemesine gerek yoktu. Tek yapması gereken, parmakları kalçasındaki obsidyen kılıca hafifçe dokunurken, kalbinin üzerinde acımasız bir yara iziyle orada durmaktı.

"Tamam," diye fısıldadım, başımı sallayarak. "Ne demek istediğini anlıyorum. Ben istediğimi alırım. Diğer kraliçeler Kan'ı bile silah olarak kullanabilir ya da diğer kraliçeler Kan'ı doğrudan öldürebilir ya da çok tehlikeli oldukları için reddedebilir." "Eğer bunu kendi açınız olarak kullanırsanız..." Daire başını ustaca savurarak dikkatimi omuzlarından aşağıya kayan saçlarına çekti.

Bel. "Algılanan zayıflığın nedir?"

Mehen'e baktım ve sııttım. "Kan alıyorum çünkü onları becermek istiyorum. Yani muhtemelen düzüşüyorum. Hem de çok. Dağınık, kanlı ve evet, tehlikeli oluyor."

Eğildi ve derin derin içine çekti, ağzı boğazımdaydı. "Canavarlara takıntılısın, değil mi kraliçem?"

Güldüm ve bir kolumu onun boynuna, diğerini de yanımdan hiç ayrılmayan Rik'in boynuna doladım. "Bu Marne Ceresa'ya satmak için kolay bir şey olacak. Çünkü bu doğru."

Mehen dişlerini boğazıma geçirdi ve beni ona doğru eğilmeye zorladı.
Çünkü lanet Shara Isador asla yalan söylemez:

SHARA

Daire haklıydı. Marne'in beni nasıl algılamasını istediğimi öğrendikten sonra, ayna büyüğü aracılığıyla ilk yüz yüze görüşmemizi ayarlamak kolay oldu.

Rik'in seksi bir gecelik ve uzun, zarif bir siyah ipek bornoz seçmesine izin verdim. Kemerini kasten gevşekçe bağladım, bornozun hareketlerimle birlikte açılmasına ve akmasına izin verdim. Bornozun altındaki dantel ipucu hiçbir şeyi açığa çıkarmadan kışkırtıcıydı. Yatağı kan lekeli çarşaflarla karmakarışık bıraktık.

Çok fazla kan var.

Nasıl ve ne kadar beslendiğimin açık bir göstergesi. Sonuç olarak ne kadar güce sahip olduğumun. Tek bir gösteri ya da açıklama yapmadan.

Son Zaniyah alayı sırasında yaptığım gibi, Rik'i koltuğum ve desteğim olarak kullandım ve göğsüne yaslandım, devasa uylukları tarafından kucaklandım. Daire savaş kedisine dönüştü ve başını kucağıma koyarak uyluklarımın üzerine uzandı. Mırıltısı gök gürültüsünü andırıyordu. Aynadan ne kadarını görebildiğinden emin değildim - camdaki yansımamızı gerçekten görmek zorunda mıydı, yoksa gücü odanın geri kalanına da yayılıyor muydu? Güvende olmak için, Triune politikasının içini ve dışını bilen en eski iki Kanım olan Gina, Guillaume ve Mehen hariç herkesi yakın çevrenin dışına gönderdim.

Guillaume siyah kot pantolon ve uzun kollu beyaz bir gömlek giyiyordu. Onu tanıyan herkes kıyafetlerinin altında bir düzine bıçak taşıdığını bilirdi.

Bugün on beş, kraliçem:

Bir gün onu yavaşça soymam ve her bir bıçağı saymam gerekecekti.

Benim için büyük bir zevk olacak kraliçem:

Ejderham yatağın etrafında yerde yatıyordu, o kadar büyüktü ki Rik için mükemmel bir sırt desteği sağlıyordu. Leviathan şimdilik başını eğdi. Umarım ben onu görmesini isteyene kadar çoğunlukla saklanmış ve gözden uzakta olur.

Tlancel önümdeki yatağa diz çöktü ve aynayı tutarak yüzümün aynaya yansımalarını kolayca görebilmemi sağladı. "Hazır mısınız kraliçem?"

Elinde kâğıt ve kalemle bekleyen Gina'ya baktım. "Ben hazırım. Söylediği her kelimeyi yazacağım."

Derin, merkezleyici bir nefes aldım ve zihnimi temizledim. "Hadi yapalım şunu." İşaret parmağımın ucunu dişime batırdım, kanın akmasını bekledim ve parmak ucumu yansımama bastırdım.

Görüntüm bulanıklaştı ve sanki bir lunapark aynasında kendime bakıyormuşum gibi uzadı. Sonra Tepeyollotl'un söylediği gibi gri ve bulanık, dumanlı bir hal aldı. Büyük kraliçe bana katıldığında çan sesi ya da uyarı gibi bir şey duymadım.

Bir an, yüzey sanki çok sıcak bir duş almışım gibi buğulandı ve sonra, çok çarpıcı bir kadının yüzüne bakıyordum. Platin sarısı saçları ustalıkla başının üzerinde muhteşem bir şekilde toplanmıştı. Yüzü klasik bir güzelliğe sahipti; yüksek elmacık kemikleri, küçük, sivri burnu, muhteşem mavi gözleri ve sanki üzerine ezilmiş inci ve elmas tozu serpilmiş gibi parıldayan mükemmel bir cildi vardı. Bin yaşından fazla olabilirdi ama otuz ya da kırk yaşlarında inanılmaz derecede zengin, güzel bir kadın gibi görünüyordu.

"Yaş güzellikten önce gelir." diye fısıldadı Guillaume kafamın içinde:

"Shara, sonunda seninle tanıştığıma çok memnun oldum."

Ses tonu benimle tanıştığına gerçekten memnun olduğunu gösteriyordu - aydınlık, hevesli ve sıcak. Ama gözlerine dokunulmamıştı, soğuk, değerlendirici ve her şeyi gören. Gözbebekleri kesik değildi ama bana kobramı hatırlatıyordu.

Evinizin adını kullanmadı. Bu yüzden onun rahatlığına uy. O sana saygı göstermiyorsa sen de ona gösterme:

"Marne, sanırım? Güzel hediyeniz için teşekkür ederim."

Başını hafifçe eğdi, ancak kibar olmaya yetecek kadar. "Yeni evinize alışabildiniz mi?"

Guillaume'un bana bunun nerede yaşadığımı ve yeni bir yuva kurduğumu bildiğine dair kasıtlı bir mesaj olduğunu söylemesine ihtiyacım yoktu. Sanki burnunu sokması beni rahatsız etmiyormuş gibi sesimi hafif tuttum. "Oh, evet. Bazı şeyler yapıyoruz

harika yenilemeler. Tüm malikane tamamlanana kadar sabırsızlanıyorum."

"Timothy Winston'ın ev işlerine baktığını duydum." Sesi kendini beğenmiş, mırıldanan bir her şeyi bilen gibiydi ve bundan nefret ediyordum. "Onun hizmetlerini kazanmak büyük bir darbe oldu."

:Üzgünüm, hizmetinize gelmeden önce onun hakkında pek bir şey bilmiyorum,: Guillaume dedi ki. :Gina'ya sormanız gerekecek.:

Winston'ın geçmişini bilmediğim için cahil görünmeme izin verdim, çünkü öyleydim. "Gerçekten mi? Hizmetlerinin bu kadar talep gördüğünü bilmiyordum, yine de personelim için harika bir eklenti olduğuna tamamen katılıyorum. Korkarım onu oldukça meşgul tutuyoruz."

Marne gülümsedi. "Biz mi? Kaç Blood'ı aramayı başardınız?"

Kibar bir ses tonuyla "idare eder" dedi, bu da tüylerimi diken diken etti ve söylediğim rakamın alay konusu olacağını ima etti. Yem olmayı reddettim. "Dokuz."

Gözleri parladı ama samimi görünmüyordu. Paketi eve tam olarak ne zaman teslim edeceğini bilseydi, havaalanında benimle birlikte kaç Blood olduğunu görürdü. Şaşırdığı şey, bunu örtbas etmeye çalışmadan doğrudan ona söylemem olmalıydı. "Bu kadar çok mu? Şimdiden mi? Çok meşgul bir kızmışsın."

"Sizin kadar çok değil, Majesteleri." İlk kez onun gücünü ve otorite konumunu kabul ettim. "Ne kadar, yüz tane mi kanınız var? En azından bana öyle söylendi."

"Oh? Kim tarafından?"

"Guillaume de Payne." Sanki bana gelmeden önce kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi adını söyledim. Sanki kraliçenin onu beslememesini emrettiğini bilmiyormuşum gibi, böylece ona gelmek zorunda kalacaktı.

Yumuşak bir şekilde güldü. "O yaşlı cehennem atı hâlâ hayatta mı? Mucizeler gerçekleşiyor."

Aramızdaki bağda Guillaume'un öfkesini hissettim ama o sessizliğini korudu ve gözden uzak kaldı.

Gülümsedim. "Evet, öyle. Ama siz bunu zaten biliyorsunuz, çünkü eminim Venezuela'daki Noel Arifesi Mucizesi'nin görüntülerini izlemiştinizdir."

Bir omzunu zarif bir omuz silkme hareketiyle kaldırdı. "Öyle diyorlar. Zaten muhtemelen sahte görüntülerdi."

Gözlerimi daha geniş açtım ve sesimi hafif ve neredeyse çocuksu tuttum. "Oh? Bu garip. Çünkü Leviathan tam burada."

Gözleri hafifçe gerildi. "Derinliklerin kralı Leviathan sende mi? Kanında mı?"

Leviathan başını kaldırdı, uzun, kıvrımlı boynunu Rik'e doladı ve ağzını uyluğuma dayadı. Bir duman bulutuyla birlikte gürleyen bir tıslama çıkardı, gözleri nefret ve kötülükle parlıyordu.

Ona bakarken yüzü boş, hareketsiz bir maskeye dönüştü, gözlerinde tek bir kırıksıklık bile yoktu. Böylesine mükemmel bir yüz ifadesi bana her şeyden çok onun gerçek tepkisini gizlediğini söylüyordu. Tamamen boş bir tepkiden başka bir şey söylemedi.

Ona Clarissant Avalon'un tadının çok güzel olduğunu söyle: Leviathan zihnimde şöyle dedi: "Beni dize getirmeyi ve kölesi yapmayı planlayan en yakın arkadaşlarından biri. Hapishanemden kurtulmaya çalışırken onu uzun süre idare ettim:

Onu gerçekten yedin mi?

Aynen öyle. Beni kurtaracak kadar güçlü değildi. Hiçbiri değildi:

Diğer kraliçelerin onu kurtarmaya çalışıp başarısız olduklarını biliyordum ama ölmeye ne kadar yaklaştığım gerçeği... Dikenli başını okşarken diğer kraliçeye hafifçe gülümsedim. "Korkarım kralım ben onu evcilleştirmeden önce çok yıkıcıydı. Clarissant Avalon'u yediğini ve ondan çok hoşlandığını söylüyor."

Marne bakışlarımı karşıladı ve mavi gözlerinde en ufak bir duygu pırıltısı titreşti, ancak ne anlama geldiğinden emin olamadan kayboldu. "Yaşayan diğer tüm Aima'lardan daha fazla Kan ve kraliçe öldürmüş başsız bir şövalye. Katil bir ejderha. Bir savaş kedisi. Alfa'nız her neyse. Hyrrokkin soyundan geldiğine göre, bir tür dev olduğunu tahmin ediyorum. Canavarlara karşı bir tutkun var, değil mi canım?"

Beni aşağılamak istedi ama ben genişçe gülümsedim ve başımı salladım. "Evet, öyle. Kendime engel olamıyorum. Onlar çok..." Kirpiklerimin gözlerimin üzerinde dalgalanmasına izin verdim ve dişlerimin büyüklüğünü ima edecek kadar dudağımı ısırdım. "Seksi."

"O zaman sen ve Keisha Skye tahmin ettiğimden çok daha iyi anlaşabilirsiniz."

Ona biraz dinlendirici kaltak yüzü ver: Rik önerdi. *Sana hakaret etti.*

Harika. Sen ve Skye arasında bir kıyaslama yok:

Marne'nin bakışlarıyla karşılaştım ve hafifçe öne eğilerek yüzümün nasıl sertleştiğini görmesini sağladım. Gözlerimdeki vaat. "Onun ne düşündüğünü

Eğer önce o bana gelmeseydi alfama yapacakları, Leviathan'a, o çığlık atarken vücudundaki her bir kemiği teker teker kırmasını emretme isteği uyandırıyor - tıpkı yıllardır alfalara işkence ettiği gibi."

"Onlarca yıl." Marne gülümsedi, narin kaşlarından biri "*sanki kimsenin umurunda değilmiş gibi*" dercesine hafifçe kalktı. "Onunla aranızdaki fark neydi?"

"Canavarlarımı zevkle beceririm. Onlara işkence edip öldürmem. Keisha Skye'a yapacağım şeye intikam deniyor. İşte size ve Triune'a adil uyarım: Keisha Skye'a adaleti sağlamaya tamamen niyetliyim."

Marne bir kahkaha tufanıyla başını geriye düşürdü. "Sence sen, dışlanmış bir kraliçenin yarı insan çocuğu, Amerika'nın en güçlü kraliçesini karşısına alıp intikam mı alacaksın?"

Daire'nin tüylerini okşayarak kahkahasının dinmesini bekledim. Daha yüksek sesle gürledi ve hafifçe yuvarlandı, kuyruğu bacaklarım boyunca ileri geri hareket etti. Leviathan geride kalmamak için daha da yaklaştı. Ön bacağını uyluğuma geçirdi ve beni çekiştirerek uyluklarımı daha geniş açmaya çalıştı.

Tüm dikkatine rağmen pençeleri derimi deldi. Ejderha ona hırlasa da Daire'nin seve seve kucakladığı kan uyluğumdan aşağı damladı.

Marne tablomuza bakarken sustu. Bir ejderha ve bir savaş kedisi kanım için kavga ediyordu ve ben de hiç umursamadan kanımı almalarına izin veriyordum. Bakışlarımla tekrar buluştuğunda gülümsedim ve Kanım beni tadarken gözlerimde yükselen ısının parlamasına izin verdim. "Babamın insan olduğunu sana düşündüren ne? Ya da annemin Selena Isador olduğunu?"

Daire'ye söyledim. *Aynayı temizle:*

Dönüp aynaya doğru hamle yaptı ve evet, ona dokunamamasına rağmen geri sıçraması beni çok eğlendirdi. Dilinin hızlı bir hareketiyle aynadaki kanım silindi ve bulanık yüzey temizlenerek yüzüm ortaya çıktı.

"Vay anasını," dedi Guillaume hafifçe, mavi gözleri eğlenceyle dans ediyordu. "Geçen yılın samanlarıyla dolu bir ahırda feneri tekmeledin."

Gözlerimi kapatarak Rik'in kollarında geriye yaslandım ve kalçalarımı açtım.

Önce geri vites: Çocuklara söyledim. "Planım buydu. Bakalım işe yarayacak mı?"

RIK

A Sonunda kraliçemize çok ihtiyaç duyduğu onarıcı dinlenmeyi sağlayabildik. Günler geçtikçe, her şeyi sessiz tuttuk, kolay ve olabildiğince gösterişsiz. Her seferinde saatlerce uyuyor, sadece uyanıyor, yatağında kim varsa onunla iyi bir sikişin ve derin bir beslenmenin tadını çıkarıyor ve Mehen Fransızca konuşup dururken hemen uykuya geri dönüyordu. Kalkmadan ziyafet çekebilmesi için akla gelebilecek her türlü yiyeceği ona getirdik. Kansas City'deyken olduğu gibi, devasa yatağında piknikler yaptık, ancak paket pizza yerine yıllanmış peynirler, dünyanın her yerinden nefis meyveler, en iyi şaraplar, taze ekmek, meze tabakları, kekler, kekler, simitler yedik...

Nevarre ona kaymaklı İskoç çöreği bile yapmıştı, o kadar çok sevmişti ki gözleri yuvalarından fırladı ve boşaldı. Gerçi Daire aynı anda onun kalçalarının arasında meşguldü.

Sonunda uykusunu alıp rezervlerini geri kazandığında, film izlemeye geçtik. Winston yatak odasına stadyum büyüklüğünde bir televizyon ekranı kurdurmuştu ve sinema koltuğu yerine bize uzanmıştı. Yatak nihayet geldi ve iki kralın bir araya gelmesinden bile daha büyüktü. Bonus, çok enerjik olduğumuzda kaymıyordu.

En önemlisi, onu güldürdük ve bir kez bile siyaset konuşmadık. Sanki yeni güçlerinin bir parçası olmak istemiyormuş gibi mirası görmek bile istemedi. Henüz istemedi.

Marne'nin aynası hiç çalmadı ya da çaldıysa da biz duymadık çünkü Shara onu hem tuza hem de öğütülmüş kahveye gömmüştü. Ayrıca aynanın etrafını

Güvende olmak için fazladan tuz çemberi. Mayte'nin bağı, yeni bir consiliarius ararken çoğunlukla sessiz kaldı. Ra bize saldırmadı. Keisha Skye uzak bir hatıraydı.

Shara'nın bağını sürekli zihnimin ön saflarında tuttum. Onun zihninde, bedeninde ve ruhundaydım. Kesinlikle iyileşmiş ve enerjisini geri kazanmış olsa da, hem zihinsel hem de ruhsal olarak savaşa hazırlanıyordu.

Kraliçem bir şeyler planlıyordu ama o kadar derinlere gömülmüş ve karmaşıktı ki ben bile neyi harekete geçirdiğini tam olarak anlayamıyordum. Saniyede binlerce metre hızla dönen Dünya gezegeninde oturuyorduk ama hiçbir şey hissetmiyorduk.

Ta ki birkaç basit kelimeyle durma noktasına gelene kadar. "New York'a gitmek istiyorum."

Gina gözünü bile kırpmadan telefonunu çıkardı. "Ne zaman, kraliçem?"

"Gelecek hafta. Broadway'e gidebilir miyiz? Hep bir tiyatro oyunu görmek istemişimdir.

canlı müzikal ya da oyun. Her şey olur."

"Şubat ayına kadar beklerseniz New York Moda Haftası'na da gidebilirsiniz. Bazı tasarımcılarla tanışmak için harika bir yol olur..."

"Hayır. Gelecek hafta gitmem gerekiyor. Pazar gününden sonra herhangi bir gün uygun olur." Gina telefonu yavaşça indirdi, yüzünde bir farkındalık belirmişti.

Pazar günü...? Kafamda takvim hesabı yapmaya çalıştım ama kafatasım pamukla doldurulmuş gibiydi.

Daire gözleri faltaşı gibi açılarak, "Lanet olsun," diye nefes aldı. "Ne?" Mehen karşılık verdi.

Sadece bakabiliyor ve dilimin bir köpeğinki gibi dönmemesini umabiliyordum. Beynim mecburiyetten kapandı. Vücudumdaki tüm kan güneye doğru akmaya başlamıştı. Daha şimdiden, onun bana olan ihtiyacının vaadine cevap olarak hormonlarımın yükseldiğini hissediyordum. Burun deliklerim alevlendi, onun kokusunu arıyor, vücut ısısındaki ya da hazır olma durumundaki en ufak bir değişikliği tespit etmeye hevesleniyordum.

Daire, "Adet dönemi," diye yutkundu. "Üreyecek."

Sekiz Blood'ın kafası bana doğru döndü.

"Benimle dalga geçiyorsun," diye cevap verdi Mehen. "Gelecek hafta mı? Ve sen de alfanın beynini sıkmek için yuvana kapanmak yerine Skye'ın bölgesine mi gideceksin?"

Yumuşak bir kahkaha attı. "Ben *her* zaman senin beynini sikip atmıyor muyum? Bunu yapmak için yuvamda kalmama da gerek yok. Ama evet, önümüzdeki hafta kanamam başlayacak ve regl dönemimin en yoğun olduğu zamanda New York'ta olmalıyım."

Gina ayağa kalktı ve aceleyle dışarı çıktı. "Hemen döneceğim. Tabletimi alayım.

Plan yapmak daha kolay olacak."

Boğazımı öyle bir temizledim ki sanki jilet yutmuşum gibi hissettim. Yine de sadece bozuk bir "Neden?" diyebildim.

Guillaume yüzünü buruşturarak, "Elbette güç," dedi. "Yine de böyle savunmasızken kendini açığa çıkarmamanı tercih ederim. Rik en iyi halinde olmayacaktır."

"Hayır," diye fısıldadı başını sallayarak. "Rik elinden gelenin en iyisini yapacak. Bana kafayı takmış olacak. Tamamen bana odaklanmış ve alfa gücüyle pompalanmış olacak. Daha güçlü olacağım ama Keisha Skye'a meydan okumak için gelecek haftaya kadar beklememin nedeni bu değil."

Daire, "Bu bir mesaj," dedi.

Üzerinde sadece benim eski yumuşak pamuklu tişörtlerimden biri ve bir çift külot olmasına rağmen, başını yukarı kaldırdı, omuzları geride ve gururluydu ve kafasındaki lanet tacı görebiliyordum. "Evet. Üreyebilirim. Çocuk sahibi olmak için kara büyüye ya da işkenceye başvurmama gerek yok. Bir varis sahibi olmayı o kadar az önemsiyorum ki yuvamda bile kalmıyorum, biraz dinlenmek için düşmanımın topraklarına gidiyorum."

Gina geri geldi ve yatağın yanına oturdu. Hızlı hızlı yazarak birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra Shara'ya baktı. Gözleri parladı, ağzı kararlılığın sert çizgisine dönüştü. Kraliçemiz savaşa giriyorsa, o da girecekti. "Acil ekibim çevrimiçi ve planlarınızı hemen uygulamaya hazır."

"Teşekkür ederim. Beni duyabiliyorlar mı?"

Gina başıyla onayladı ve tableti çevirerek Marissa ve Angela'nın kameraya yakın bir şekilde emirlerini beklediklerini gösterdi.

"New York'a gidiyoruz çünkü bir müzikal ya da oyun izlemek istiyorum. *Hamilton* harika olurdu ama bilet bulamazsak..."

Angela gözlerini kaçırdı ve hızla yazmaya başladı. "Onları bulabilirim. Sorun değil. Kaç tane?"

"On dört."

"Tamamdır. Evin en iyisi."

Gina hafifçe ısıklık çaldı ve diğer kadın ağzı bir karış açık ona baktı, *Hamilton* biletlerini bu kadar çabuk aldığı için şok olmuştu. Angela onların tepkileri karşısında kıkırdadı. "Bana borcu olan bir arkadaşım var. Hem de çok."

Gina başını sallayarak, "Ben de öyle derdim," dedi.

"Harika. *Hamilton*'ı göreceğiz ve nezaketen Keisha Skye'a haber vereceğiz, tamam mı?"

Gina başıyla onayladı. "Evet. Genelde, ziyaret etmek istediğinizde ana bölgedeki herhangi bir kraliçeye haber verirsiniz."

"Kulağa çok tuhaf ve alakasız bir soru gibi gelecek ama Winston'ın hikayesi nedir? Marne Ceresa onu benimle çalışmaya ikna etmemin büyük bir başarı olduğunu söyledi."

"Winston annen için çalışıyordu..." Gina durakladı, yüzü karardı.

Bu da bana Shara'nın gerçek annesini kastettiğini gösterdi. Onu büyüten kadın teyzesiydi ama yaşayan hiçbir Aima Shara'nın annesinin adını yüksek sesle söyleyemezdi.

"Evet," dedi Shara nazikçe, devam etmesi için onu dürterek. "Annem için çalışıyordu."

"Londra'da, sen doğmadan önce. Hepimiz oradaydık. Winston istese İngiltere Kraliçesi için çalışabilirdi. Soyu bu kadar iyi işte. Bunun yerine, Selena yuvayı terk ettiğinde bile Isador Hanesi'nde kalmayı tercih etti. Diğer kraliçeler, kraliçe kalmadığı için onu Isador'dan uzaklaştırmaya çalıştılar ama o bunu reddetti. Nedenini ona kendiniz sormalısınız, ama ben sadece Isador ya da hiç kimse için çalışmaya karar verdiğini varsayabilirim."

"Keisha onu işe almaya çalışan kraliçelerden biri miydi?"

"Her kraliçe onu işe almaya çalıştı, yani evet, aldı. Marne Ceresa'yı reddettiği kadar kibarca reddetti."

Shara gülümsedi. "O adamı birçok nedenden ötürü sevdiğimi biliyordum ama bu seferki en iyisi. Bizim için Keisha Skye'ın konsolosunu arayabilir mi?"

Gina gözlerini hızla kırıştırdı. "Senin için her şeyi yapar. Ama neden..."

Shara gülümsedi ve bu gülümseme ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. "Beni yuvasına katılmaya ikna etmek için en düşük Kan'ını gönderdi. Winston'ı çok sevdiğimi bilmiyor, bu yüzden uşağımdan New York kraliçesine şehrini ziyaret etmek istediğimi söylemesini istiyorum. Onun için çalışmayı reddettikten *sonra*."

Son Tapınak Şövalyesi genişçe gülümsedi. "Bu onu çok kızdıracak."

Shara başını salladı. "Genel fikir bu."

SHARA

Tplan bir araya gelmeye başlamıştı. Garipti, çünkü *tam olarak* ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Sadece orada, kafamın içindeydi. ona dokunmamı bekliyordu. Ben uyurken ve Kanımla sevişirken tanrıçaların kafamın içine tohumlar ekmekle meşgul olduklarını hissediyordum.

Keyifli birkaç hafta geçirmiştım ama Keisha Skye'ın icabına bakana kadar daha fazla eğlenemezdim. Onu adalete teslim etmekte geciktiğim her gün, bir Kan'ın başka bir çocuğa sahip olma konusundaki acımasız saplantısı yüzünden acı çektiği bir gün daha demekti.

Marne Ceresa da farkındalığımın sınırlarında geziniyordu. Eninde sonunda onunla bir tür anlaşma yapmam gerekecekti ama benim savaşım onunla değildi. Keisha'yla ve sonra da Ra'yla. Ama benimle ya da Kanımla uğraşmak isterse savaşı Roma'ya taşıyacaktım.

Rik'e yaslanarak Kan'ımın her bir bakışını karşıladım ve sonra yatağın kenarına bir sandalye çekmiş olan Gina'ya odaklandım.

"Bir kraliçeyi öldürmenin sonuçlarını bilmem gerekiyor. Kanına, yuvasına ve kardeşlerine ne olur? Üçlü Birlik'ten herhangi bir tepki var mı? Bu çizgide henüz düşünmediğim başka bir şey var mı?"

"Kraliçe olarak ne istersen yapabilirsin, ancak bunun her zaman bir karşılığı vardır." Gina öne doğru eğildi ve elimi avuçlarının içine aldı. "Tüm hatalarına rağmen Keisha'nın geçimlerini sağlamak için ona bağlı olan dev bir insan ağı var. Kraliçelerini kaybetmek hem ekonomik hem de sosyal açıdan büyük bir darbe olur. O hem Triune hem de insan toplumunun önde gelen bir üyesi. Alınmayın kraliçem ama siz bir bilinmezsiniz. Senin hakkında ya da işlerini, sorunlarını ve ailelerini nasıl idare edeceğin hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Bazılarının hizmet edecekleri kraliçeyi seçme şansları olmayabilir."

"Benim, Daire ve Ezra gibi insanlar," dedi Rik, büyük avuçlarını kollarımda bir aşağı bir yukarı gezdirerek. "Kraliçeleri tarafından gönderilen, ailevi sadakat ve anlaşmalarla tuzağa düşürülmüş, ondan kaçmak isteyen ama kaçamayan insanlar. Ondan kurtuldukları için heyecanlanacaklar ama ne yapacaklarını bilmeleri gerekiyor. Nereye gideceklerini."

"Eğer tüm kardeşlerinin sana yemin etmesini sağlarsan..." Guillaume yatağın yanında diz çöktü ve yaralı ellerini bana uzattı. Bir elimi onunkine attım ama

Gina'ya da tutundum. Rik beni okşarken ve onlar ellerimi tutarken kendimi yere sağlam basmış, sabit ve odaklanmış hissediyordum. "Amerika'yı sen yöneteceksin. Amerikan kraliçesi olacaksın."

"Bu değil-"

"Biliyorum," diye araya girdi Guillaume. "Bunu yapmanın nedeni bu değil. Ama belki de tanrıçanın seni bu yola sokmasının nedeni budur."

"Doğa boşluktan nefret eder," diye ekledi Gina. "Amerika'nın en büyük şehrinin büyük kraliçesini öldürmek büyük bir boşluk yaratacaktır. Yarım kalmış işleri plansız bir şekilde ortada bırakamayız, yoksa Keisha Skye'dan bile daha kötü birinin devreye girdiğini görebilirsiniz. Kaos Keisha'nın yönetiminden daha kötü olur."

Kaos. Annem dünyadaki kaosu kontrol etmem gerektiğini söylemişti. Isis bir şeyleri sarsmamı ama kontrolü de elden bırakmamamı istiyordu. Bu da benim için bir planım olması gerektiği anlamına geliyordu.

Midem korkuyla kasılsa da başımı salladım. Zaniyah Evi'ni kardeş olarak almak bir şeydi. Skye büyüklüğünde bir evi almak... Dehşet verici ve bunaltıcıydı. "Kaç kişiden bahsediyoruz?"

Daire, "Bir yılı aşkın süredir onun sarayına gitmedik," diye cevap verdi. "Ama şu anda en az bin kardeşi olduğunu tahmin ediyorum. Çok uzun bir süredir aktif olarak tabanını genişletiyor."

Xin başını salladı. "Kraliçem San Francisco'dan ayrıldığında muhtemelen yüz kardeş edinmiştir."

"Bunlar sadece kardeşler," diye ekledi Gina. "Sizin gibi, onun da dünyanın dört bir yanına dağılmış, bir şekilde evi için çalışan pek çok insanı ve zayıf Aima'sı var. Tüm büyük şehirlerde mülkleri olacak. Kime ve nasıl rapor vereceğini bilmesi gereken personeli ve ofisleri olacak. Ayrıca, tüm mali durumunun muhasebeleştirilmesi gerekecek."

Başım çatırdıyordu. Rik ellerini yukarı kaydırarak omuzlarımı yoğurdu ve boynumdaki gerginliği hafifletti. "Onun parası umurumda değil. Şu anda harcayabileceğimden çok daha fazlasına sahibim."

"Yine de senin olacak. Kraliçeyi alırsan, evini de alırsın. Evini alırsanız, mirasını da alırsınız."

"Miras servet mi yoksa miras güç mü?"

"Her ikisi de, eğer tanrıçası sizi buna layık görürse."

Rik uzaktan gelen gök gürültüsü gibi alçak bir ses çıkardı. "Hiç şüphesiz öyle olacak."

"Keisha'nın tanrıçası kimdi?"

"Scathach," diye yanıtladı Rik. "Ulster Döngüsü'nde Cu Chulainn'i eğitmesiyle tanınır. Skye Adası'nda bir eğitim tesisi vardı."

"Keisha bir savaşçı mı?"

Daire bir kahkaha attı. "Hiç de değil. Dövüşleri *izlemeyi* seviyor, ne kadar kanlı olursa o kadar iyi."

"Düellolar gibi mi? Ya da ne gibi?"

Başını salladı. "Çoğunlukla göğüs göğüse dövüşüyor. Hatta yuvasında Ultimate Fighting Championships gibi bir kafes bile var."

"Onun yuvası hakkında da mümkün olduğunca çok şey bilmem gerekiyor. Kaç tane kanı var? Keisha'yı öldürdüğümde onlara ne olacak?"

"Onlara ne olmasını istiyorsun?" Daire sordu. "Hepsinin sizin olduğunu iddia etmeyeceğinizi biliyoruz, bu yüzden muhtemelen onları öldürmek zorunda kalacağız."

İlk başta küstahlık ettiğini düşünmüştüm ama savaş kedim ilk kez gerçekten ciddiydi. "Hepsini öldürecek değilim. Yani, bizimle savaşlırlarsa ve bunun sonucunda birileri ölürse, bu bir şeydir. Ama idam mı? Sırf Skye'a hizmet ettikleri için mi? Bunu yapmayacağım."

"Kanın bir kraliçeye ihtiyacı var, yoksa dönüşecekler," dedi Rik. "Greyson'ı hatırlıyor musun? Yeni bir kraliçe çabucak bulunsa bile, bağ her zaman sürmez. Bazen hepsini temiz bir şekilde öldürmek daha nazikçe olur ve bazıları ölümü isteyebilir."

Midem titredi. Keisha'yı öldürmeye tamamen hazırdım ama Kan'ını da öldürtmek zorunda kalabileceğimi fark etmemiştim. Çok savurgan ve korkunç görünüyordu. Eğer ölürsem...

"Hepimiz de ölmüş olurduk." Rik'in sesine kayalar çarptı. "Sizin ölmenize ve kendimizin yaşamaya devam etmesine izin vermeyiz."

"Ama-"

"Hayır, Shara. Başka bir seçenek yok. Aslında, resmi bir talepte bulunacağım. Guillaume, eğer en kötüsü olur da kraliçemiz düşer ve ben hala yaşarsam, beni öldürmeni emrediyorum."

"Şerefim üzerine, ne istersen yapacağım, Alfa."

"Ve ben," dedi Kanımın geri kalanı teker teker. Mehen bile. Yine de bana kaşlarını çattı. "Ölmeseniz iyi olur kraliçem."

Beni boğmaya çalışan yumruyu yuttum. "Yakın zamanda yapmaya niyetim yok. Keisha öldükten ne kadar süre sonra ona yeni bir kraliçe bulmam gerekecek?"

Guillaume, "Çok değişkenlik gösteriyor," diye yanıtladı. "Bazıları, benim gibi, onlarca yıl, hatta bir asır ve daha uzun süredir gitmiyor. Diğerleri bir hafta bile dayanamaz. Bu, Kan'ın irade gücüne, eski bağın ne kadar güçlü olduğuna ve gelecekteki kraliçenin çağrısının ne kadar güçlü olduğuna bağlıdır. Senin çağrın o kadar güçlüydü ki seni bulmak için zaman okyanuslarını aşabilirdim."

"Biz ayrıldığımızda yirmi altı kanı vardı," dedi Rik. "Yirmisi dişi, altısı erkekti. Ezra, sen ayrıldığında sayı neydi?"

"Wes ringde öldürüldü; erkek alfa Conall zar zor hayatta kaldı; ve Kendall'ın nasıl sona erdiğini biliyorsunuz."

Rik, "Geriye yirmi iki tane kalıyor, alfanın senin iyileştirmenin ötesinde olduğunu varsayarsak," dedi. "Keisha'nın onlara yaptıklarından sonra onu iyileştirmek ister misin ya da iyileştirebilir misin?"

Ses tonu değişmedi ama gerginliğini sırtımda hissettim. Ona hâlâ Skye'ın mahkemesinde tam olarak ne gördüğünü sormamıştım. Keisha alfalara nasıl işkence ediyordu? Onu yenmek için bilmem mi gerekiyordu? Nasıl olduğunu anlamamıştım ve o eski kâbusları yeniden canlandırmak onu sadece üzecekti.

Ben de konuyu değiştirdim. "Kaç kanım olduğunu ve kim olduklarını bildiğini varsaymalı mıyım?"

Gina yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Korkarım öyle. Bianca bizi Ra'ya ihbar etti. Başka bilgiler de aktardığını varsaymak zorundayız ve biz gelmeden önce konuk listemize tam erişimi vardı. Eğer Ra size zarar verebilecek bir şey biliyorsa, bu bilgiyi diğer kraliçelerle paylaşacağını varsaymak zorundayız. Aima sarayları arasında kaos ve anlaşmazlık tohumları ekmek istiyor. Eğer size kendisi saldırmadan sizi zayıflatabilirse, bunu yapacaktır."

"Diğer kraliçeleri ve alfaları öldürmekle ünlü Kan'a sahip olduğumu bilecek."

"Yani resmi bir tören yaparsak, Xin ve Guillaume'u en iyi katilleriyle eşleştirecek," dedi Rik. "Tabii içeri girmelerine izin verirse. Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen onları yuvasına almayı reddedecektir."

İçimi çektim. "Onun yerinde olsaydım ben de öyle yapardım."

Guillaume kılını bile kıpırdatmadı ama aramızdaki bağda, onun cehennem atının yeri eşelediğini ve alevler çıkardığını hissettim. Xin'den gelen kavurucu soğuk, etrafındaki sıcaklığı Nevarre'ın titreyip kollarını ovuşturmasına yetecek kadar düşürdü.

"Yani Mehen'in de girişine muhtemelen izin verilmeyecek."

"Lanet olsun." Kendini yatağa attı ve tiksintiyle tavana baktı. "New York'ta kargaşa çıkarmayı dört gözle bekliyordum."

"Peki ya sen Ezra? Sence seni tekrar içeri alır mı?" "Kesinlikle, çünkü cezalandırıldığımdan emin olmak isteyecektir. Aynı şekilde

Rik ve Daire. Eğer bir şekilde sizi alt etmeyi başarır, örnek alınacağız."

Sert ve dayanıklı boz ayının bile midesi bulanıyordu.

Korkunç görüntüler Rik'in kafasında art arda titreşti. Yavaşça bağırsakları deşilen bir adam çılgılık atıyordu. Hadım edilmiş. Parmakları kesilmiş. Elleri. Ayaklar.

Sallanıyordum. Yüzüm çok gergin hissediyordu, sanki elmacık kemiklerimin üzerindeki deri aniden kurumuş ve büzüşmüştü. Zorlukla nefes alarak bu görüntüleri kafamdan uzaklaştırdım.

Ona doğru geri çekildim ve o da beni kollarıyla daha sıkı sardı.

Özür dilerim, diye fısıldadı. *Kanlı detayları anlatmamayı tercih ederim:*

"Çağırarak Guillaume ya da ben yokken onu nasıl öldüreceksiniz?" Xin sordu.

Ağaçlar kafamın içinde fısıldadı. Kan. Ateş. Kan. Ateş. En iyi silahlarım.

SHARA

Winston, bizimle birlikte New York'a uçtu, böylece kurum personeliyle tanışabildi. ev ve sağlamak onların hizmet oldu yukarı için onun seviye beklentilerin. Şimdi, muazzam bir zenginliğin neler yapabileceğinin her zamankinden daha çok farkındaydım. Vardığımız Isador arazisi bir zamanlar küçük ama Central Park'ın kenarında yer alan lüks Park Avenue oteli.

Kapsamlı yenilemelerden sonra bile, muhteşem mermer zeminler, yüksek tavanlar ve altın yapraklı alçı frizler eski dünya zenginliğinden söz ediyordu. Çok şık siyah bir pantolon giymiş sarışın bir kadın Winston'la birkaç dakika sessizce fısıldaştı ve sonra bana yaklaştı.

Reverans yaptı. "Majesteleri, New York'taki evinize hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim." Elimi uzattım, kibarca sıkmak niyetindeydim ama elimi tuttu ve daha da aşağı eğilerek parmaklarımı alnına bastırdı.

"Sizinle tanışmak büyük bir onur Majesteleri. Winston beni arayıp evi hazırlamamı söylediğinde, Isador kraliçemiz şehre geliyor diye sevinçten ağladım."

Keisha Skye'ın yüzyıllardır hüküm sürdüğü New York'a herhangi bir kraliçenin gelmesinin oldukça nadir bir olay olduğunu hayal ettim. "Senin adın ne?"

"Magnum, Majesteleri. Kaldığınız süre boyunca tam kadro hizmetinizde olacağız. Tüm kıyafet siparişleriniz özenle paketinden çıkarıldı ve onayınız için ana yatak odasında asılı duruyor."

Zengin olmanın en güzel yanı, bir mağazaya adım atmadan alışveriş yapabilmemdi. Gina birkaç telefon görüşmesi yaptı ve Dallas, Teksas'ta tanıştığım tasarımcı Alice Wong birkaç yeni elbiseyi önceden gönderdi. Ölçülerimiz elimizdeyken, Gina başka tasarımcıları da aramış ve hem kendim hem de Kanım için seçebileceğim geniş bir kıyafet yelpazesine sahip olduğumdan emin olmak için muhtemelen düzinelerce mağazadaki rafları boşaltmıştı.

Hepsi birkaç gün kalmak içindi, böylece bir Broadway oyununu izleyebilecektim. Ve bir vampir kraliçesini öldürebilmek için.

Pirinç kaplamalı kapıları ve düğmeleri olan eski moda bir asansöre adım attık. Rik zaten üç Blood'ımı önden keşif yapmaları için yukarı göndermişti ve şimdi bana yaklaşıp vücuduyla bana çarptı. Bir elini belime doladı ve parmaklarını karnımın mümkün olduğunca büyük bir kısmını kaplayacak şekilde açtı. Başını eğdi ve burnunu kulağımın arkasındaki çukura sürttü.

Evet, adetim dün başlamıştı ve bugün tüm gücüyle devam ediyordu. Alfa'm ellerini üzerimden çekemedi.

Itztli ve Tlcel benimle yeni kadın arasında duruyordu. İkisi de bana bakmadı ama vücutlarında kaynayan gerilimi hissedebiliyordum. Benim ve ihtiyacımın tamamen farkındaydılar.

Mehen'in yeşil gözleri her hareketimi takip ediyor, beklentiyle kısılmıştı. Eğer Rik ona bir santim bile verseydi, şu anda beni asansörün duvarına yapıştırırdı, seyirciler lanetlensin.

Asansörden inip mermer bir fuayeye çıktık ve duvarları neredeyse tamamen pencerelerden oluşan, bir tarafında Central Park'ın, diğer tarafında ise etkileyici ufuk çizgisinin muhteşem manzarasını sunan geniş bir odaya açıldık.

Sadece birkaç blok ötedeki belirli bir binaya bakmaktan kendimi alamadım. Keisha Skye'ın yuvası Manhattan'daki en büyük konut kulesindeydi. Yirmi küsur yıl önce binayı satın almadan önce tek yatak odalı süitler rahatlıkla bir milyon dolara satılıyordu. Binada çoğu iki ve üç yatak odalı yüzden fazla daire vardı. Tüm bina için ödemiş olması gereken meblağ için yeterince sıfır bile tahmin edemedim. Daireleri birleştirmek ve duvarları yıkmak için yaptığı tadilatlara harcadığı para bir yana. Rik, en üst katın tamamının dört çatı katını bir araya getirmek için yenilendiğini ve ona dudak uçuklatan manzaralar sağladığını söyledi.

Diğer katların çoğu, kardeşleriyle doldurduğu daireler olarak kaldı.

Manhattan'ın göbeğinde bir sürü vampir yaşıyor.

Asansörden henüz inmiştik ki, diğer çalışanlardan biri Magnum'a fısıldadı ve ardından üzerinde dönen bir S harfi bulunan monogramlı bir zarfla yanıma geldi.

"Majesteleri." Magnum'dan daha da alçak sesle eğildi ve kartı uzattı. "Bu kart birkaç dakika önce kuryeyle size ulaştı."

Alaycı bir şekilde gülümsedim. "Tıpkı Marne gibi. Beni izlediklerini bilmemi istiyorlar."

Bu zarfın üzerinde mumlu bir mühür yoktu. Tek yaprak kalınlığındaki kâğıdı çıkardım ve yüksek sesle okudum.

"Shara Isador, Triune yasasına resmen başvuruyor ve Skye Hanesi'nden çaldığın Kanın karşılığını talep ediyorum. Bu borcu en kısa zamanda Skye Hanesi'nin mahkemesinde şahsen ödeyebilirsiniz. Leviathan, Wu Tien Xin ve Guillaume de Payne olarak bilinen Kan'ın Skye Hanesi'ne girişine izin verilmeyecektir. Ayrıca Skye Hanesi'ne giriş için Alrik, Daire ve Ezra Skye'ın da hazır bulunması gerekecektir. Ben, Keisha Skye, tatmin edilmeyi talep ediyorum."

"Sadece altı kan." Daire tiksintiyle homurdandı. "Yine Skye diye çağrılmaktan nefret ediyorum."

"Bu bana vermesini beklediğimden daha fazla." İçimi çektim ve hepsi de öfkeli, ters ters bakan ya da Itztli ve Guillaume'un durumunda bıçaklarının keskinliğini test eden adamlarıma baktım. "Gina, hangi Triune yasasından bahsediyor?"

Konsültanım zaten telefonda personeliyle konuşuyordu ama telefonu indirerek "Kana kan ya da en azından taşıdıkları kana eşit miktarda kan" dedi.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu biraz zorlama, çünkü ayrıldıklarında onun Kanı değillerdi. Ama evindeki Kan olarak değerlerini talep ediyor. Muhtemelen Kendall için de değer talep edecek, çünkü o da Kan'dı ve onu öldürdük, ancak taşıdığı Skye kanından herhangi bir fayda elde etmediniz."

"Yani onların kanını satın almak için benimkine eşit miktarda kan mı istiyor?"

"Aslında, evet. Bir ittifakı sağlamlaştırmak için kraliçeler arasında Kan değişimini öngören bir yasa olması gerekiyordu. Sana Kendall'ı vermeye niyetliydi. Bu yasaya göre, Kendall'dan eşit miktarda kan talep edebilirdi.

karşılığında sizinkini. Bu dava bir Triune kraliçesine gitmiş olsaydı, her üç Kanınızın da şu anda taşıdığı Skye kanı miktarını tartmak zorunda kalacaktı ve eğer Kan takasını sürdürmeye istekli değilseniz, bunu aynen geri ödeyecektiniz."

"Ona kanını vermeyeceksin," diye karşılık verdi Rik, beni kendisine yaklaştırarak. "Benim için değil. Hiçbirimiz için değil."

Gina başını sallayarak, "Başka bir kraliçeyle bu makul bir şekilde halledilebilir," dedi. "Herhangi bir kraliçe istediği herhangi birinden kanını çağırabilir ve onları gücünden eser kalmadan bırakabilir. Biz buna Arınma diyoruz ve özellikle hasta kraliçelerin ölmeden önce bunu yapması çok önemli, böylece ölmeden önce kanları serbest kalıyor. Ancak hepimiz biliyoruz ki onun peşinde olduğu şey bu değil. Kanını geri istemiyor, onun yerine sizinkini istiyor. En iyi savunmayı bulmak için biraz araştırma yapmama ve emsalleri incelememe izin verin."

"Onu öldürmeye niyetli olsam da fark eder mi?"

"Evet. Triune yasasını çağırdı. Bu borç çözülmenden önce onu öldürmek Triune'un cezasını çekebilir. Marne Ceresa'nın Triune yasalarını çiğnediğiniz için idamınızı emretmesi ve ardından davayı Yüksek Mahkeme'ye taşıyamadan kraliçeyi öldürmesi isteyeceğiniz son şey, Keisha'nın amacı bu olmasa bile."

Tiksintiyle içimi çektim. "Tüm bunlar, o başka birine zarar vermeden önce benim gidip onu öldürmemi engellemek için bir oyun. Bu açıdan bakıldığında, çok akıllıca bir oyun."

"Gerçekten de öyle," dedi Gina acımasızca. "Siz doğmadan çok öncesinden beri bu oyunu oynuyor kraliçem. Genç Aima erkeklerini kayıp kraliçeleri aramaya göndermesinin tek nedeni onları kendisine çekmek ve kardeşleri olmaları için tuzığa düşürmektir. Gitmelerine izin verdiğinde kanın karşılığını talep etmeyi planlıyordu. Ben ekibimle konuşurken neden Alice'in gönderdiği elbiselere bir göz atmıyorsun?"

"Bu taraftan, Majesteleri." Magnum bizi kısa bir koridordan geçirerek on iki ayak yüksekliğinde heybetli bir ahşap kapıya götürdü. Yüzeyine ejderhalar, gryphonlar ve hatta alevler arasından yükselen bir anka kuşu da dahil olmak üzere hayali hayvanlar oyulmuştu. "Umarım burayı tatmin edici bulursunuz."

Ağır kapıyı iterek açtı ve ihtişama hazırlıklı olmama rağmen yine de çenem hayretle düştü. Tavanın büyük bir kısmı dev bir tavan penceresiydi ve evdeki özel yatağımdan sadece biraz daha küçük olan devasa bir yatağı çerçevelemek için tüm odayı yumuşak bir ışıkla aydınlatıyordu. Mermer

Zeminler büyük oniks dairelerle işlenmiş sıcak altın sarısı bal rengindeydi. Diğer odalarda olduğu gibi duvarlar çoğunlukla camdı.

Raflar dolusu kıyafet incelememiz için bizi bekliyordu, tahmin ettiğimden de fazla.

Daire bir çığlıkla içeri daldı.

Magnum başka bir kapıya doğru yürüdü. "Saunanız, jakuziniz ve ana banyonuz, Majesteleri."

"Teşekkür ederim Magnum. Süt çok güzel."

"Rica ederim, Majesteleri. Bu ev yirmi yıldan uzun bir süredir kayıp kraliçemizin dönmesini bekliyor."

Yüzüne bakmak için geri döndüm. "Sadece beş yıldır kayıptım."

Annemi düşünen herkes gibi onun da yüzü karardı ama boğazı çalıştı, her kelimeyi kalın bir şey yutmuş gibi zorla çıkardı. "Bir kadın. Güzel bir kadın. Seninki gibi koyu renk saçları vardı. Moka rengi teni ayı yutmuş gibi parlıyordu. Bu evin sahibiydi ve her tadilatı kendisi yapardı. Adını hatırlayamasam da onu iyi tanırdım. Onu tanıyor musun?"

Gözlerim yaşlarla doldu ve başımı salladım. *Esetta Isador. Annem.* "Evet."

"Bu evin kızının evden uzaktaki sığınağı, tehlike ve üzüntünün ortasında güvenli ve neşeli bir yer olacağını söyledi." Magnum boğazını temizledi, gözleri benimkiler kadar yaşlıydı. "Son geldiğinde çok hamileydi. Gittiğinde ise... değildi."

"Ben burada doğdum," diye fısıldadım, gözlerim kocaman açılmıştı. "Nerede? Bana gösterebilir misiniz?"

"Elbette." Bizi asansöre ve ikinci bir büyük kapıya götürdü, ancak bu kapı abanoz ağacından oyulmuş yılanlar ve büyük bir İsis düğümünden oluşuyordu. "Bu birimin çoğu diğerinin içine çekildi, bu oda hariç. Bu odaya en son giren oydu. Ayrılırken, kayıp kraliçe dönene kadar kimsenin buraya girmemesini emretti. O zamandan beri kapıyı kilitli tutuyorum."

Demirden yapılmış antika, büyük bir anahtar uzattı. Anahtarı alıp kilide sokarken parmaklarım titredi.

"Seni dışarıda bekleyelim mi?" Rik sordu.

Başımı salladım. "Hayır. Sen de en az benim kadar bu işin bir parçasısın. Sen olmasaydın buraya gelemezdim."

Kapı on yıllardır açılmamış olsa da kilit sorunsuz bir şekilde tıkladı ve ağır kapıyı iterek açtım. Tek bir ışık yanıp sönüyordu.

Ama oda hâlâ o kadar karanlıktı ki, altınla kaplanmış siyah mermer ve zemine yerleştirilmiş küçük bir havuzdan başka bir şey seçemiyordum.

Rik başını salladı ve Mehen, Guillaume ve Nevarre önce odaya girdiler, gerçi ben de çok geride değildim. Odanın penceresi yoktu, bu yüzden içeriye hiçbir şey giremezdi. Tıpkı benim canavarlardan saklanarak büyüdüğüm gibi.

Magnum odanın dışında bekliyordu. Ona bizimle birlikte içeri gelmesini işaret ettim. "Burada uzun süre kaldı mı?"

"Tadilat için yıllar boyunca birçok kez. Sonra genellikle Samhain civarında birkaç gün. Onu en son gördüğümde Eylül sonunda geldi ve Kasım ayının ilk gününe kadar kaldı."

Benim doğum günüm.

Kalbim o kadar ağrıyordu ki nefes alamıyordum. "Beni burada mı bıraktı? Yoksa beni yanında mı götürdü?"

"Başka bir kadın geldi, sanırım kız kardeşi, ama gizlice geldi ve gitti. Onunla hiç konuşmadım ya da adını bilmiyorum. Sadece bir gece kaldı ve bebeği alıp gitti. Onu bir daha hiç görmedim." Magnum sessizce ağladı, tombul gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. "Duydum ki..." Sesi kesildi ve yüzünü çevirerek yana döndü. "Hıçkırarak ağlıyordu. Bütün gece, kız kardeşi gittikten sonra. Ertesi sabah tek başına gitti ve onu bir daha hiç görmedim. Şaşırtıcı derecede zayıf ve solgun görünüyordu ama yardım çağırmama izin vermedi. Bir şeyler fısıldadı ve ben uyuyakaldım. Uyandığımda, hafızamın büyük bir kısmı gibi o da gitmişti."

Zavallı annem. Beni hemen kız kardeşine vermiş ve sonra da gitmişti.

Yalnız ölmek için.

Gözlerimi sıkarak kapattım. *Ah, anne. Çok üzgünüm. Keşke seni tanıyabilseydim.*

"Shara, bunu görmelisin." Guillaume'un saygılı sesi beni uzaktaki duvara doğru çekti.

Uzaktan bakınca duvar kâğıtla kaplanmış gibi görünüyordu ama yakından bakınca bunun gerçek el boyaması papirüs olduğunu fark ettim. Annem tarafından, kendi eliyle boyanmıştı.

Bana son sözleri.

"Daha fazla ışığa ihtiyacım var."

"İşte." Magnum bir düğmeye bastı ve her biri özenle papirüs ve hiyerogliflerle kaplı dört duvarı aydınlatmak için odanın dört bir yanındaki ışık sıraları yandı.

"Okuyabiliyor musun?" Guillaume sordu.

Geri çekildim ve nereden başlayacağımı bulmak için duvarları hızla taradım. Kapıyı da içine alan kısa duvarda, tepesinde hilal olan büyük bir piramit vardı, ben de oradan başladım. "İsis'in Kanı. Bu evin üzerine geleceğini inşa eder."

Bir sonraki duvara geçtim. Bu duvarda, yanlarından lav akan büyük bir yanardağ resmedilmişti. Altında, bir adamın göğsü ve vücudunun üst kısmı, büyük yılanların yuvası gibi görünen bir yerden yükseliyor, kafalar bacak ve ayakların yerine yere doğru akıyordu. "Ey Canavarların Babası, Cennet'ten aşağı bak ve ne yaptığımızı gör."

Üçüncü duvar uzun bir geçitti. "Dünyanın üzerine kaos salarsınız. Kan getiriyor. Büyü getiriyor. Adalet getirir. Pençeleriyle yürür, pullarıyla sürünür ve güçlü kanatlarıyla uçar. Alevlerle haykırır ve ölümler onun emrini yerine getirmek için dirilir. Mezar onun emrindedir."

Bu benim Coatlicue rüyama çok benziyordu. Sertçe yutkundum, hangi sevdiğimi kaybedeceğim korkusunu bir kenara ittim ve bir sonraki duvara doğru adım attım.

"Aldığı şeyi sever, sevdiği şeyi de sonsuza dek saklar. Kan, Anne'den Büyük Olan'a, oradan da Kaos Kızımıza akar. Ateşle yak. Gölgeyle öldür. Anne'den yüz çevirenleri cezalandırmak için kan akıt. Yüksel, Kızım ve zalim Güneş'i sil. Uç, ey karanlık kanatlar. Koş, ey sessiz ayaklar. Isır, ey kötü dişler ve ölümlerinin ruhlarını işaretle. Gölgeye bürünmüş yollarda yürü, her şeyi gör. Yüksel."

Mehen ekşi ekşi homurdandı. "Bu çok açık."

Bu kapı ben doğduğumda kilitliydi; yine de beni o kadar iyi tarif etmişti ki korkutucuydu. Ateşle yanıyordum. Yalnızca sevdiğim Kanı alırdım ve bir kez benim oldular mı... onları sonsuza dek elimde tutmak isterdim. İster wyvern ister Meksika'da kazandığım kanatlı jaguar olsun, kesinlikle karanlık kanatlarla uçtum. Ama ölümlerimin ruhlarını işaretlemek... Kobra kraliçesi olarak Rik'i ısırduğım gibi mi demek istedi? Ya da başka bir şey? Bunu her bir kanıma yapmak zorunda mıydım? Onları öldürmek... onları benim olarak işaretlemek için?

Sarsılmış bir halde arkamı dönüp yerdeki gömme küvete baktım. Birkaçımızın rahatça sığabileceği kadar büyüktü, tıpkı bir jakuzi gibi, ama ben

hiç jet görmedim. Elimi alçak fayanslı duvara koydum ve kulaklarım uğuldadı. Geçmişten bir görüntü zihnimi doldurdu.

Her ikisi de siyah saçlı ve siyah gözlü iki kadın suyun içinde çıplak bir şekilde diz çökmüştü. Beni büyüten kadın olan annemin elleri diğer kadının yuvarlak karnının üzerindeydi.

Annem. Onun yüzünü daha önce hiç görmemiştim. Otuz yıl sonra bir aynaya bakmak gibiydi, eğer insan olsaydık ve normal yaşlansaydık. Saçlarının şakaklarında gri çizgiler vardı. Çizgiler ağzını ve gözlerini çevreliyordu, acı ve yorgunluk gücünü tüketiyordu. Gözlerinde parlayan ya da yüzünde yazılı olan büyük bir güç görmedim, ama bu noktada göremezdim. Kanından ve gücünden çoktan vazgeçmişti.

Bana sahip olmak için.

Onu öldürüyor olmama rağmen yüzünde gördüğüm tek şey merak ve sevgiydi. Hâlâ gülümsüyordu. "Neredeyse geldi. Onu dünyamızdan uzaklara götürmelisin."

"Hayır. Sana ihtiyacı var. Annesine ihtiyacı var."

Esetta dişlerini sıktı ve öne doğru eğilerek zorladı. Kan suyun içinde dönüyordu. "Onun ihtiyacı var. Özgürlüğüne. Götürün onu. Uzaklara. Bırak ucsun."

Vücudunu yırtarcasına ilerlerken zorlanıyor ve çığlık atıyordu. Yine de rahatlayarak güldü ve ciyaklayan yeni doğmuş bebeği göğsüne bastırdı. Bana sarıldı. Emzirmeme izin verdi. Bulanık başımı öptü ve bana sırlar fısıldadı.

Başını kaldırdı ve beni bebekken kucağına almış olmasına rağmen sanki yanında ben varmışım gibi gözlerimin içine baktı. "Bir gün buraya gelecek ve doğduğun yeri göreceksin. Seni ne kadar çok sevdiğimi göreceksin."

Beni kız kardeşine verdi. "Git. Al onu. Fikrimi değiştirmeden ve hepimizi onun ateşli cehennemine lanetlemeden önce onu şimdi al. Git!"

Annem beni göğsüne bastırarak kaçtı ve beni doğuran kadın suyun içinde sarktı, çıkmaya çalışırken küvetin kenarına zar zor tutunabildi. Uyluklarından kan damlıyor ve siyah fayansın üzerinde birikiyordu. Dizlerinin üzerine çökmüştü, sırtı titriyordu. Ona dokunmak için uzandım ama elim onun görüntüsünde titredi.

"Shara," diye hıçkırdı. "Bebeğim."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı damladı, boğazım kederden kilitlendi.

Daha önce olduğu gibi, sesi kafamın içinde yankılandı. Acı verecek kadar tanıdıktı, çünkü hayatımda o olmadan büyümüş olsam da o hep benimleydi.

"Ra ve yardakçıları gücümüzü öyle çarpıttılar ki, ister Aima ister insan olsun, tüm kadınlar bedenlerimizin kontrolünü kaybetti. Gücümüz, hayatlarımız tehlikede. Bizi ahlaksız, sapkın ve sapkın olarak yargılıyorlar, oysa seks ve doğum yapma eylemleri bizim Anne ile olan bağımızı gösteriyor. Çocuk sahibi olmayı seçsek de seçmesek de o her kadının içinde yaşamaya devam ediyor. Dünyada sevgi yaratıyoruz. Bundan daha büyük bir sihir olabilir mi?"

"Bu yüzden Ra bizden nefret ediyor, ama özellikle senden nefret edecek, kızım. Karanlığa gebe kaldın ve burada, Güneş'in hiç parlamadığı yerde doğdun. En büyük sihrini her zaman tam ve mutlak karanlıkta yap. O karanlığı kucakla. Doğanı kucakla. Açlığını zevk al. Canavarlarınızı sevin. Çünkü sen bir tanrının ve seni özgür kılmak için ölen İsis kraliçesinin sevgili çocuğusun."

"Dikkatli ol," diye sanki çok uzaktan fısıldamış gibi sesi inceldi.
"Karanlıkta doğan ve gizlilik içinde tutulan tek çocuk sen değilsin."

RIK

I Onu siyah mermerli banyodan çıkarıp yatağına yatırdım. Bana sarılmış ağlıyordu ama sanki gözyaşları eski bir yarayı temizlemiş gibiydi, dırdırcı bir keder.

Daire bizimle birlikte yatağa tırmanmaya başladı ama başını salladı. "Hayır, üzgünüm. Bu sefer olmaz. Rik'le yalnız konuşmam gerek."

"Elbette kraliçem." Eğilip kraliçenin alnına bir öpücük kondurdu ve Kan'ın geri kalanıyla birlikte dışarı çıktı. Birisi panjurları kapatmıştı ve oda karanlık ve serindi.

Gözlerimi kapattım ve onun bağına gömüldüm. Kıskanç bir alfa değildim ama itiraf etmeliydim ki kraliçemin bana ait olması iyi hatırlayacağım nadir bir lükstü. Önsezi kalbimi ürpertmiş olsa bile.

Doğumunu gördükten sonra gözyaşlarına rağmen savaşa hazırды. Bana karşı kapalı değildi - beni asla kalbinden ve zihninden uzak tutmazdı. Yine de şu anda onu okumak kolay ve açık değildi. Onu neyin rahatsız ettiğini kolayca tahmin edebiliyordum.

Alfalara işkence eden eski kraliçemi öldürmek için buradaydık. Kraliçem korkusuz ve güçlü olmak üzere pek çok şeye sahipti ama aynı zamanda özellikle sevdikleri için yufka yürekli de olabiliyordu.

O daha sormadan, "Evet. Beni yem olarak kullan. İbret olsun diye bir alfa isteyecektir ve sen onu öldürmenin bir yolunu bulana kadar dayanacak kadar güçlüyüm. Bırak beni alsın."

"Hayır."

"Beni iyileştirebilirsin," diye ısrar ettim. "Sana sonuna kadar güveniyorum. Eğer beni iyileştiremezsen, diğer Kan'ının da aynı kaderi paylaşmaması için rahatlamış olacağım. Yapacaksın

onu öldüreceğim, bundan eminim."

Sarsılarak doğruldu ve bana baktı, gözyaşları yanaklarında elmas gibi parlıyordu. "Seninle bu yüzden mi konuşmak istediğimi sanıyorsun? Keisha'yı öldürmek için hayatını riske atıp atamayacağımı sormak için mi?"

"Değil mi?"

Başını sallayarak uzun bir nefes verdi. "Kalbimin içini ve dışını bilmene rağmen, daha fazla yanılamazdın. Onu öldüreceğim ve seni ya da Kanımdan herhangi birini yem olarak sunmak zorunda kalmayacağım."

Gözlerimi kısarak cevaplar için onun başını aradım. Demirhaneden çıkmış taze, sıcak çelik gibi parıltıyor, beni kıvılcım yağmuruna tutuyordu. "Nasıl?"

"Ona tam olarak istediği şeyi vererek."

Protesto etmek için yukarı doğru itmeye başladım ama Shara avucunu göğsüme yerleştirdi. Elbette onu görmezden gelebilirdim ama bedenim onun her dokunuşu ve arzusu karşısında eridi. Eğer sırtüstü yatmamı istiyorsa, öyle olsun. "Ona kanını veremezsin."

Bir kalçasını üzerime doğru salladı ve karnımın alt kısmına oturdu. Kaşlarını çatarak Mehen'in New York'ta giymesi için seçtiği zümrüt yeşili ipek takım ceketini silkti. "Oh, gerçekten mi? Yapamaz mıyım?"

"Onu öldürmek Greyson kadar kolay olmayacak. Onun yaptığı gibi körü körüne kanını almayacaktır."

Shara fildişi kabuğu başının üzerine çekti ve bir kenara fırlattı. Sütyensiz kalmıştı. Çıplak göğüslerinin görüntüsü dilimi sakinleştirdi, böylece onu daha iyi kullanabilirdim. Eğilip göğüslerini okşadım ve kokusunu içime çektim. Her zaman ilahi kokardı, kelimenin tam anlamıyla. Ama hormonları azdığında ve merkezinden kan akmaya başladığında başka bir şey düşünemiyordum. Kokusu duyularıma nüfuz ediyordu, zengin, yoğun kan beni deliliğe çağırıyordu.

"Bu sefer yeni bir şey denedim." Kollarını omuzlarıma doladı ve ellerime yaslandı, onu desteklememe izin verdi, böylece meme uçlarını okşayabildim ve teninin yumuşaklığıyla ziyafet çekebildim. "Sanırım işe yaradı. Tampon yok ama her yerim de kanamadı."

Sözlerinin beynime yerleşmesi birkaç dakika sürdü. Gözlerimi kapattım ve duyularımın onun bağından geçerek vücudunda süzülmesine izin verdim. Zihnimin bir köşesinde tüm bağları parıltıyordu, kalbinin etrafına dolanmış parlayan kırmızı akıntılar. Karnının derinliklerinde başka bir şey daha parlıyordu.

Ruhlarımızın birbirine sürtünme ve kaynaşma şeklinden zevk alarak daha da alçaldım. Onun gücü, vücudunun içine bakmamı ve

Herhangi bir hastalık ya da yaralanma ya da bu durumda, göbeğinden akan adet kanını yakalayan sıvı ay ışığı.

Kokusu hâlâ hormonlar ve ihtiyaçla olgunlaşmış bir şekilde duyularımı dolduruyordu ama kanın kendisi kıyafetlerinin üzerine sızmak yerine içeride kalmıştı. Zekice. Ama doğurganlığının görsel işaretini kaçırmadan edemedim. Aima kraliçelerinin üremesi zor olduğundan, adet kanının görüntüsüne ve kokusuna tepki vermeye şartlanmıştık. Bu, bir meth-head'in bir sonraki vuruşu yapma dürtüsünün gücüyle sınırlanan biyolojik bir zorunluluktur. O güç yüklü kanın tek bir tadı kafatasımın tepesini uçurabilirdi.

Çok fazla kan, bir yerde toplanmış.

Bekliyorum. "Sana sormak istediğim şey..."

Gözlerimi kırıştıtırıp bakışlarımı yüzüne doğru çekene kadar bekledi. "Evet, kraliçem?"

"Keisha'ya sunulduğumuzda, halkından herhangi biri sizden beslenmeye çalışacak mı? Bizi sindirmeye ya da benim üzerimdeki hâkimiyetini kanıtlamaya çalışacak mı?"

"Genelde hayır ama Skye Hanesi sınırları zorlamayı sever. Bu iki güçlü kraliçe arasındaki bir mücadele olduğu için, onun Kanı pekâlâ bize bir örnek teşkil etmeye çalışabilir. İçlerinden biri eski kardeşiniz olan alfanızdan beslenirse, bu otomatik olarak Kanınızın geri kalanına Skye damgasını vurur."

Başını salladı, ağzının bir köşesinde küçük bir gülümseme belirdi ama gözleri benimkilere kilitlenmiş, tepkimi izliyordu. "Onları Kanımdan, özellikle de alfamdan beslenmemeleri konusunda uyarmayı düşündüm, yoksa öldüklerini görürdüm."

Ben de kraliçemin keskin zekâsını takdir ederek gülümsedim. Elbette, eğer onları bir şey yapmamaları konusunda uyarırsa, Keisha büyük olasılıkla bunu inadına yapardı. "Mükemmel bir fikir."

"Yatağımın dışında kimsenin seni beslemesini umursamadığını söylemiştin ve ben de sana gereksiz bir baskı uygulamak istemiyorum. Eğer yapmazsan-"

Sırıttım ve tekrar uzandım, ona tamamen emrinde olduğumu hatırlatmak için kalçalarımın bir darbe verdim. "O şerefsizlerden birinin dişlerini içime geçirip kobra kraliçemin zehrini tatması benim için büyük bir zevk olacak."

"Seni zehirlediğimden beri senden başka kim beslendi?" Eğildi ve göğsümü okşamak için ellerini gömleğimin altından yukarı doğru itti. "Daire, değil mi? Başka kimse var mı?"

"Hayır, ama Guillaume hariç hepsini zehirlemek sadece birkaç dakika sürer, tabii ki. Başsız şövalyenin zehre ihtiyacı olmayacak,

Yine de."

"Eğer sakıncası yoksa-"

"Asla. Bana bir şey sorarsanız, kraliçem, sizindir."

Üstümde durmak için ayağa kalktı ve pantolonunun düğmelerini açtı. "O zaman senden en çok arzuladığın kanı sana vermeme izin vermeni istiyorum, bu arada Kanımın geri kalanı da seninkini tadacak."

SHARA

Tregl kanımı tatmasına izin verme düşüncesi beni hâlâ korkutuyordu ama eskisi kadar değil. Nasıl olabilirdi ki, gözleri alev alev yanarken

Açlık mı?

Ellerini ayak bileklerime kilitledi. "Emin misiniz? Sizden hiçbir şey istemiyorum ya da talep etmiyorum kraliçem. İhtiyacınız olan buysa kanınızın son damlasına kadar seve seve veririm."

"Eminim."

Elleri üzerimde kasıldı, iri gövdesini bir titreme sardı. "Sizi tedirgin etmek istemem ve biliyorum ki-"

"Rik," diye araya girdim. "Eminim. Yoksa neden gücümü kanımı kontrol altına almak için daha iyi bir yol bulmak için kullandım sanıyorsun? Eğer istersen sana verebilirim diye."

"İstiyorum." Dudaklarını yaladı, gözleri o kadar sıcaktı ki ipeğin bedenimden ayrılması gerekirdi. "Her damlasını istiyorum."

İpek pantolonun vücudumdan aşağı kaymasına izin verdim, siyah dantel külotu dizlerime kadar indirdim ve ikisini de tekmeleyerek çıkardım. Dizlerimin üzerine çökmeye başladığımda, uzanıp beni belimden yakaladı ve dizlerim omuzlarına doğru kayacak şekilde vücudunu yukarı kaldırdı. Dilini bana karşı düzleştirdi, yavaşça vücudumda aşağı doğru ilerledi. Ağzını açıklığıma kilitleyerek, kanı tutmak için kullandığım büyüü tatmak için dilini içime soktu. Bana karşı inleyerek beni daha da sıktı ve ağzını bana karşı kullandı.

İlk kanını ara ve her damlasını bana ver:

"Onu duydunuz." Bağıın içinden özellikle kimseye söylemedim.

Zevkle titreyerek büyüünün çözülmesine izin verdim. Altımda şaha kalktı, kan vücuduna ulaştığında titriyordu. Aramızdaki bağda bir güç patlaması oldu. Dilini derinlere soktu ve içimde hırladı. Açlığı içimde kükrüyordu, elleri kalçalarımın sertçe duruyordu. Onun pençesinde sarsıldım, hisler içinde boğuldum. Açlığı, zevki ve nihayetinde içimde derinlere batma ihtiyacı. Daha da yükselen zevkim beni aya fırlatmakla tehdit ediyordu.

Mehen yatakta bize katıldı. *Yaşa göre gitmeye karar verdim.*

Tabii ki, çünkü bu onun ilk gitmesine izin veriyordu. Skye'ın yuvasına girmesine bile izin verilmeyecekti ama onu da zehirli yapmaktan zarar gelmezdi. Dişlerini Rik'in pazılarına batırırken kesik ejderha gözlerini bana dikti. Bağı beni alevlerle doldurdu, sanki Rik aracılığıyla kanımın tadını alabiliyordu. Bize daha da yaklaştı ve bir kolunu kalçalarımın doladı, böylece o da bana dokunabilecekti.

Sırada Itztli vardı, gözleri obsidyen kılıcı gibi parlıyordu :*Alpha-*

Evet: Rik hemen, *"Kraliçemiz beni beslerken ben de ikinizi besleyebilirim,"* dedi. *Hepinizi besleyebilirim.:*

Kan ve büyüünün ilk etkisiyle tekniğe daha fazla odaklandı. Bu da onun pençesinde hızla inlediğim ve sarsıldığım anlamına geliyordu. Daha önce diğerlerini beslerken Kan'dan birini sıkıştırmıştım ama birbirlerinden beslendiklerini hiç görmemiştim. İki ağız, alfama kilitlenmişti. Çok ateşliydi, evet, özellikle de ikisi de bana dokunduğunda.

Ama itiraf etmeliyim ki, Rik'ten beslenmelerini izlemektense onları beslemeyi tercih ederdim.

Bu düşünce aklına gelir gelmez, Mehen dişlerini boğazıma geçirmek için ayağa fırladı. Tlancel kardeşinin yanına kaydı, Rik'in ön kolunu ısırırken kollarını ikimize de doladı.

"Ne kadar almamız gerekiyor?" Itztli sordu.

:Ne kadar istersen,: Rik bağla cevap verdi. *:Kobra kraliçemizin zehrinin bir damlası öldürmek için yeterlidir.:*

Xin ve Nevarre diğer tarafa doluştu, ikisi de Rik'in diğer kolunu ısırıldı.

İçimdeki doruk noktası hepsini inletti. Rik beni daha sert emdi, tüm yüzünü bana karşı kullandı. Nefes nefese gözlerimi açtım ve onlara baktım. Benim kanım. Ben yüzünü sürerken ve Mehen boğazımdan beslenirken, dört kafa Rik'in etrafında toplandı. Kendilerini Rik'in üzerine yerleştirmişlerdi.

Amaç, onları görebilmekti. Böylece alfamdan nasıl beslendiklerinin tadını çıkarabilirdim.

Itztli ve Tlcel hep birlikte başlarını kaldırıp bana döndüler. Onlara sağ kolumu uzattım ve tıpkı Rik'e yaptıkları gibi bileğimden ve pazılarımdan içtiler, ancak Ezra'ya yer açmak için kenara çekildiler.

Geriye sadece Guillaume ve Daire kalmıştı. Sessizce diğer kolumu uzattım ve Daire o nefis mırıltısıyla Mehen'e doğru kayarak yanıma geldi. Bileğime sarıldı ve beni ısırdı. Guillaume sırtıma bastırdı, o da Rik'e yaslanmıştı. Bir an tereddüt ettim, hepimiz onun üstünde olduğumuz için endişelendim, ama sonra beni başka bir doruğa itti ve umursamadım.

Çünkü umurunda değildi.

Kalçalarımı kavradı ve beni daha sert bir şekilde üzerine çekti. Kanımda boğuluyordu. Benim zevkimde. Hepsi öyleydi.

O kadar yükseğe uçtum ki, Kanımı ve iyice kanattığımız bu yeni yatağı gözden kaybettim. Her şeyi gözden kaybettim. Sessiz kanatlarla bir gece gökyüzünde uçtum, havayı zahmetsizce kestim. Gökyüzünde hiçbir yıldız yanıp sönmüyordu. Ay yoktu.

Zifiri karanlık.

Nasıl gebe kaldığımı. Nasıl doğduğumu.

Nefes nefese, yavaşça yatak odasını bir kez daha fark ettim. Kanımın hepsi etrafıma sarılmış, yatağın içine tıkmışlardı. Büyüktü... ama on yetişkin için o kadar da büyük değildi. Neyse ki birbirlerinin üzerine yatmak umurlarında değildi.

Yeter ki aynı anda ellerini ya da ağızlarını bana sürebilsinler.

SHARA

Hamilton on Broadway, hayatımda gördüğüm ve kanımla ilgili olmayan en muhteşem şeydi. Oscar törenine gidiyormuşuz gibi giyinmiştik ve Winston, Angela ve Marissa'yı da yanımda sürüklemiştim. Uzun siyah limuzinden inip gösteriye girmek için sabırsızlanan hayranların arasına karıştığımda kendimi bir film yıldızı gibi hissettim. Hayatımda ilk kez Hayatım boyunca saklanmadım.

Keisha Skye'in memleketinde, onun çağrısına rağmen müzikal izlemeye gitmekten başka yapacak daha iyi bir şeyim yokmuş gibi ortalık yerdeydim.

İtiraf etmeliyim ki oldukça harika hissettiriyordu.

Daha önce hiç böyle halka açık bir şey yapmamıştım. Babam parkta çok uzun süre kaldığımız için öldürüldükten sonra, liseye başladığımda tamamen evde eğitim görene kadar derslerimi giderek daha fazla evde annemle birlikte almıştım. Hava karardıktan sonra kesinlikle hiçbir yere gitmezdik. Güvenli değildi. Hiç güvenli olmamıştı.

Kaçışla geçen yalnız ve zayıf yıllar o kadar geride kalmıştı ki, ne kadar sefil olduğunu hatırlamakta güçlük çekiyordum. Terörün bana verdiği sürekli zarar, bir sonraki saldırının geleceği korkusuyla dinlenememek. Güvenecek kimse yoktu. Konuşacak kimse yoktu. Bana yardım edecek kimse yoktu.

Artık bana yardım etmeye hevesli koca bir insan ordusuna sahiptim; bu ister bir damar açmak, ister Amerika'nın en güçlü vampir kraliçesini son derece düşmanca bir şekilde ele geçirmeye hazırlanmak için mali danışmanlar ve avukatlardan oluşan bir kadroyu sessizce manevra ettirmek anlamına gelsin.

O gece uyumadım. Gerek yoktu. Gina Keisha'nın sorunlarını çözmek için alternatiflerimi gözden geçirirken aklımdan muhteşem bir müzik geçiyordu.

İddia.

"Özellikle Kan için tazminat istiyor ama Triune yasasında kana kan yazıyor. Evinden çaldığını iddia ettiği Skye kanını dengelemek için eşit miktarda senin kanın."

"Ya Skye kanını ona geri verirsem?"

Gina kaşlarını çattı ve yüzyıllardır bir rafta unutulmuş gibi toz kokan eski, kalın kitabı inceledi. "Sanırım... Ah, işte. Evet. 'Bir kraliçe Kan'ı reddedebilir' -bu durumda özellikle Kan diyor, büyük harfle- 've zımnı ittifakı geçersiz kılmak için evin teklifini iade edebilir."

"Kanımı geri göndermek istemiyorum tabii ki. Sadece onun *kanını* evimden geri göndermek istiyorum."

"Bunu yapabileceğini sanmıyorum."

"Ama eğer yapabilirsem, bu yasaları tatmin edecek mi?"

Gina pasajı tekrar okudu, ağzı hafifçe kıpırdadı. "Evet, sanırım öyle. Kan'ı Kan'a dönüştürmenin ilk örneğini o oluşturduğu için, senin de neden Kan'ı Kan'a dönüştüremeyeceğini anlamıyorum. Ama bir kraliçenin başka bir kraliçenin kanını çekip alabildiğini hiç duymadım. Onun kanı sizin iradenize yanıt vermeyecektir."

"Kraliçelerin ölmeden önce yaptıkları bir temizlik olduğunu söylemişsiniz."

"Evet, kesinlikle, ama bu *senin* kanını temizleme yeteneğin. Onun kanı için aynı şeyi yapabileceğini sanmıyorum."

"Eğer yapamazsam, o zaman en kötü ihtimalle kendi kanımı onunkine eşit olacak şekilde ona sunarım. Uygun miktar nasıl belirlenir?"

"Bu dava Triune'un önüne giderse, kraliçenin kanını sihirli bir şekilde ölçebilir ve eşit miktarda talep edebilirler."

"İkimiz de Triune olmadığımıza göre, uygun ödemeyi nasıl yapacağız?"

"Aynen öyle. Bu senin için bir tuzak, çünkü Keisha'nın memnuniyetine bağlı olmak zorundasın. İkimiz de biliyoruz ki onu tatmin edecek tek şey senin onun kardeşi olman ya da ölmen."

"Yakın zamanda ölmeyeceğim ve onun kardeşi olmayacağım kesin. Bir Aima'nın bir damla bile olsa kraliçe kanı taşıyıp taşımadığını test etmenin başka bir yolu var mı?"

"Elbette. Kanları onun büyüüne tepki vermeyecektir."

"Bedeninizi güçle yıkamak için kanı çağırdığınız zamanki gibi," diye açıkladı Rik. "Kanımız sizin emrinizdedir ve çağrınıza gelecektir. Eğer o

kanımızın bir damlasını bile ona çağırılmazsa, o zaman bizim üzerimizde hiçbir hak iddia edemez." "Alfa olarak bile kanınızı test etse, kanınız ona yanıt verir mi?"

Yüzünü buruşturdu. "Evet. Beni isteğim dışında bir şey yapmaya zorlayamaz çünkü senin bağın içimde çok güçlü. Ama dökülen kanımın kendisine gelmesini emredebilir, tabii hâlâ üzerimde bir etkisi varsa."

"Ve eğer benim kanımı aldıysa..."

"Aynı şeyi size de yapabilir. Bizim kanımızın yanı sıra sizin kanınızı da arayabilir ve sizin sırtınızdan kendini güçlendirebilir."

"Ama o zaman senin aracılığınla onun kanını mı içtim? Onun kanı zaten benim içimde mi?"

Guillaume başını salladı. "Marne Ceresa'nın durumu hariç, kraliçeden kraliçeye doğrudan olmalı. Kendisine bir kraliçe getirmek için yem olarak özel bir büyüyle kanından küçük bir miktar verme yeteneğine sahip. Kansas City'deki o insan gibi. Bildiğim kadarıyla başka hiçbir kraliçe bu yeteneğe sahip değil."

Rik, "Keisha'nın böyle bir yeteneği olsaydı, seni çoktan yuvasına götürmüş olurdu," dedi.

Guillaume'a döndüm. "Bir bıçağı ödünç alabilir miyim?"

Bileğine bir fiske vurdu ve bıçaklardan biri avucunun içine düştü. "Misafirim olun kraliçem."

Bıçağı aldım ve bakışlarımı Rik'in yüzüne çevirdim. Hiç tereddüt etmeden, ona ne yapmak istediğime dair hiçbir fikri olmamasına rağmen kolunu bileğine kadar uzattı. Bileğinin iç kısmında küçük bir kesik açtım ve elini elime aldım, kolunu çevirerek kanının masaya damlamasını sağladım.

Yavaş damlama tahrik edici ve hipnotikti. Her küçük damla kafamın içinde yankılanıyordu. Açlığım arttı. Kanının kokusu dişlerimin zonklamasına neden oldu. Ama masanın üzerinde küçük bir kan birikintisi oluşana kadar kendimi uzun dakikalar boyunca izlemeye zorladım.

Bileğini ağzıma götürdüm ve küçük kesiği yalayarak kapattım. Yanağımı kavradı, parmaklarını saçlarımın derinliklerine kaydırıp ve başımı okşayarak beni uzun uzun beslenmeye davet etti.

Açlığımı bastırdım ve biriken kana odaklandım. Daha önce beslenmişim ve tam gücümde olduğumdan emin olmak için tekrar beslenmek için kesinlikle bolca zamanım vardı. Bu daha önemliydi.

"Ne arıyorsun?" Sesi uzaktaki bir fırtına gibi hafifçe gürledi.

Gücüm olmadan, onun kanında benzersiz ya da farklı hiçbir şey hissetmedim. Belli ki ona karşı açlık duyuyordum. Kanının kokusunu alabiliyor ve neredeyse tadını alabiliyordum.

Ağzıma. Ama kanımın moleküllerini onunkilerden ayıramıyordum. Bu imkansızdı. Sadece kandı.

Bıçağın ucuyla başparmağımın alt kısmını deldim ve kanımın akmasına izin verdim. Güç içimde parıldıyor, emrimle hevesle yükseliyordu. Rik hâlâ beni tutarak başımın arkasına masaj yapıyordu. Guillaume'un hafif bir nefes alışını duydum ve Kanımın her biri bana odaklandı. Duyuları hazırdı, en ufak ihtiyacımı bekliyorlardı.

Rik'in küçük kan birikintisine odaklanarak, güçle geliştirilmiş gözlerle baktım. Kanı, gücümü çağrıştıran daha zengin, daha parlak bir tonla parıldıyordu. Kanının üzerinde, tıpkı bir gölün üzerinde dans eden sis tanecikleri gibi, usulca sihir dalları akıyordu. Bu flamlar bana doğru uzanıyordu, kullanılmak için istekliydiler. Sadece benim tarafımdan çağrılmaya hazırdı.

Onları görmezden gelerek daha derine baktım ve bana cevap vermeyen kanına odaklandım. Hâlâ aynı görünüyordu, sadece parlak, ıslak kan. Ama gücüm pasif bir şekilde kullanılmayı bekliyordu.

Niyet her şeydi.

Onun kanına konsantre oldum ve gücümü emrettim. *Skye'in kanını bana göster. Onun alfama dokunuşunu görmeme izin ver.*

Kanın yapışkan yüzeyi sanki görünmez bir el tarafından karıştırılıyormuş gibi titriyordu. Küçük topraklar yüzeyi yukarı doğru iterek birikintiyi pütürlü hale getirdi. Bu parçalar onun kanına ait değildi, çünkü *onundu*.

Parmağımı dökülen kanının üzerinde tutarak, o parçaların dışarı çıkmasını diledim. Onun kanı benimdi ama o parçalar değildi. Onların çıkmasını istedim. Şimdi.

Damlalar kanından yükselip parmağımın altında asılı kaldı. Çok fazla değildi, ancak bir yüksüğe sığacak kadar vardı. Keisha'dan hiç doğrudan beslenmemişti, bu yüzden onun kanının seyrelmiş olmasını beklerdim. Onun kanından daha ne kadar taşıdığını söyleyemezdim. Bu kesinlikle hepsi değildi. Sadece deney için döktüğüm kadardı.

Gina usulca soluk soluğa kaldı. "Tanrıya şükür, daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim."

Kanım başparmağımdan aşağı süzülürken, o noktaların alev almasını diledim. Bir nefesle havada kıvılcımlar patladı ve damlacıklar yanıp kül oldu.

"Ve bunu yapmak için sadece bir damla kanın yetti." Bana baktı, gözleri büyüdü. "Tanrıça. Güçlü olduğumu biliyordum ama..." Başını iki yana salladı. "Bu Triune seviyesinde bir saçmalık, Shara. Ciddiyim."

Tüylerim diken diken oldu.

Bir boş koltuk kalmıştı.

İşim olduğu için Marne Ceresa ve bilinmeyen Dauphine'le düzenli olarak uğraşmak zorunda kalacağım düşüncesi, az önce bana yedirdikleri o güzel kanı kusmama neden oluyordu. "Hayır. O boş koltuğu almayacağım."

Kilometrelerce ötede bile koruluğumun kıpırdadığını hissettim. Ağaçlar hışırdıyordu, sanki bir kasırga yaklaşıyormuş gibi huzursuz ve tedirgindiler.

İçimin derinliklerinde, sanki biri hafifçe bir gonga vurmuş gibi bir çan sesi yankılandı zihnimde. Rüzgâr çöl kumları üzerinde dönerek gece açan yaseminlerin kokusunu bana getirdi. Sözleri kafamın içinde yankılandı.

"Ben, İsis, olmuş, olmakta olan ve olacak olan her şeyim. Ben ne istersem, o olur."

SHARA

T İşte buydu. Son hesaplaşma. Sadece kazananın çekip gittiği ve diğer kampın cenaze töreni için hazırlandığı türden bir savaş. Gerçi Keisha Skye'dan geriye, gömmek için endişelenecekleri kadar bir şey bırakacağımı bilmiyordum. Tek bildiğim, onu gömecek birini bulacağı. ölümünden döndü.

Benim gibi biri.

House Skye'ın dev konut kulesine doğru limuzinle yolculuk etmek Mayte Zaniyah'la tanışmak için yaptığım yolculuğa hiç benzemiyordu. Başka bir kraliçeyle tanışmadan önce çok gergindim. Anlamadığım o kadar çok şey vardı ki. Sadece haftalar önceydi ama bana gülümsediğini görüp onun da en az benim kadar gergin olduğunu fark ettiğimden beri bir ömür geçmiş gibi hissediyordum.

Kabul ediyorum, benden oldukça kötü bir geas saklıyordu... Ama o da benimle tanışmaktan korkmuştu ve tüm ailesi ve yuvası tehlikedeydi.

Etrafımdaki adamlara baktım, hepsi muhteşem siyah takımlar ve ipek gömlekler giymişti. Kesinlikle bir cenazeye gidiyorduk. Gina miras mücevherler arasında altın tyet iğneleri ya da İsis düğümleri bulmayı başarmıştı. Bunlardan yirmi tane vardı, bu da bana ya annemin ya da Esetta'nın Kanının bunları takmış olabileceğini düşündürdü. Altın, siyah ceketlerine karşı inanılmaz görünüyordu.

Beyaz elbisem onların karanlığına karşı parlıyordu. Alice'ten beyaz bir elbise istediğimde, düğün benzeri bir şey bulamayacağından korkmuştum ama bu seksi, muhteşem elbise tam da aradığım şeydi. Boydan boya uzanan eteği sade bir tülден oluşuyordu ve bacaklarımı narin katmanların arasından gösterecek kadar inceydi. Aplike güller etek ucunu kaplıyor ve kasıklarımı zar zor örtüyordu. Daha önce hiç

aynı anda hem tamamen örtülmüş hem de tamamen açıkta kalmıştı. Korse, koyu renkli areolalarımı zar zor örtecek şekilde stratejik olarak konumlandırılmış aplike güllerle aynı açık tülde oluşuyordu, ancak göğsümün ve sırtımın çoğunu derin bir vee içinde açıkta bırakıyordu.

Mucizelerin mucizesi, sağ kalçama birkaç gül yerleştirerek çakımın ancak sığabileceği büyüklükteki küçük bir cebi gizlemeyi bile başarmıştı. Artık kendime ait acımasız dişlerim varken ona ihtiyacım olmamalıydı ama orada olduğunu bilmek daha iyi hissettiriyordu.

İşe koyulmanın ve Skye Evi'ni sonsuza dek bitirmenin zamanı gelmişti. Hepsi.

Xin'e odaklandım. "Eski kraliçen seni bir suikastçi olarak diğer kraliçeleri eleyin."

Bu bir soru değildi ama başını salladı.

"Yani, bir kan çemberini atlatabilirsiniz."

Ağzının bir köşesinin onaylarcasına yukarı kalkması dışında kılını bile kıpırdatmadı. Hayalet kurdu gözlerine yansıyarak onları arabanın karanlığında parlattı.

"Beni arabadan çıkarır gibi yap, Guillaume ve Mehen'le birlikte tekrar içeri gir, sonra da mümkün olduğunca bana doğru gel. Kimse sizi görmesin."

Başını eğdi. "Benim için zevktir, kraliçem."

Sırada Ezra vardı. "Her zamanki kavgacı, inatçı halini takınmanı istiyorum."

"Benim kavgacı olduğumu kim

söyledi?" "Aynen öyle," diye güldü

Daire.

"Yalan söyleme, çünkü Isador Hanesi yalan söylemez. Ama eski kardeşleriniz yuvanızda her şeyin günlük güneşlik olmadığından şüpheleniyorsa, benim için sorun yok."

"Pişirdiğiniz yemeğin kokusunu alıyorum kraliçem ve hoşuma gitti. Ana gruptan ayrılısam senin için sorun olur mu? Etrafta biraz dolaşsam? Benim yaşlı boz ayımın doğru olmayan şeylerin kokusunu almak gibi bir huyu vardır."

"Eğer alışkanlığınız buysa, o zaman buyurun."

Daire'nin yanağını avuçladım ve başparmağımı dudaklarına sürttüm. "Her zamanki sevimli, sevecen halin olmanı istiyorum ama dikkatli ol. Kimsenin seni yem olarak kullanmaya çalışmasına izin verme."

"Yoksa onları yere mi sereceksin?"

"Oldukça fazla." Alfa'ma döndüm. Gözleri ateşle kaynıyordu ve şişkinleşmişti. Her yeri. Yer değiştirmemiş olmasına rağmen. Dün gece ona verdiğim hediye onu gülünç güç seviyelerine çıkarmıştı. "Alfa'm bana doyamıyor. Kimin ne dediği ya da ne yaptığı umurumda değil, her fırsatta üzerimde olmanı istiyorum. O piçlerden biri senden beslenmeye çalışsa bile."

Daire homurdandı. "Neden en zor işi o aldı?"

"Çünkü ben alfabayı, sık kafalı." Gözlerini gözlerimden ayırmadı. "Uygunsuz halk sevgisi bile mi?"

"Elbette."

"Bu gün gittikçe daha iyi oluyor."

Sonra Itztli, Tlcel ve Nevarre'ye baktım. "Bu saraya yabancı olacaksınız. Sizden ne bekleyebileceklerini bilmeyecekler. O anda ne yapmanız gerektiğini hissediyorsanız benim için sorun yok ama unutmayın, canavarlarımı kanlı ve seksi severim."

Tlcel'in gözleri parladı. "Bizim için belirli bir yönünüz yok mu?"

Itztli kalçasındaki siyah kılıcı parmakladı. "Ne istersek yapabilir miyiz? Mantık çerçevesinde mi?"

Başımı salladım. "Daha sonra Triune ile başımı belaya sokmadığı sürece ne istersen yap. Kavga çıkarırsan, Ezra gibi kaçarsan ya da Daire gibi arkadaş edinirsen - Skye'a satmak istediğin her neyse, bunu yap ve benim tam iznimle iyi yap. Benim Kanım dışında başka biriyle yatmadığın ya da ondan beslenmediğin sürece. Senden yapmamamı istediğim tek şey bu." Nevarre hafifçe kımıldadı ve kafamın içinde tüylerin hissettirisini duydum.

"Sanki sizden başka birine dokunacakmışız gibi, kraliçem."

Daire mırıldanarak bana süttü. "Quoth the Raven, 'Nevermore.'"

Nevarre uzun saçlarını dikkatsiz ve zarif bir hareketle omzunun üzerinden geriye attı ve bakışlarımı pervane gibi alevlere çekti. "İşte şimdi yaptın, kedi. Sana meydan okuyorum. Kraliçemizin yuvasına döndüğümüzde, benimle yeşil alanda buluşmanı bekliyorum."

Doğal olarak, eteğinin açıkta bıraktığı dizlerine takıldım. Daha önce hiç seksi dizleri olan bir erkek tanımamıştım.

Daire daha yüksek sesle gürleyerek dikkatimi tekrar ona çekmeye çalıştı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Göreceksin." Nevarre bana gülümsedi, gözleri keskin ve hevesliydi. "Kıskanç bir kraliçe olduğunu kabul edebilir miyiz?"

"Elbette, çünkü öyleyim. İhmal iyidir. Birinin düzeltme yapmadan aptalca bir varsayımda bulunmasına izin vermek, tamam. Ama düpedüz yalan söyleme."

"Anlaşıldı kraliçem," dedi ikizler hep bir ağızdan.

"Ne yapmamız gerekiyor?" Başsız şövalyem ilk kez Leviathan gibi homurdandı. "Burada, lanet arabada sıkışıp kaldık."

"Kızgın olun. Eğer biri sizinle uğraşmaya kalkarsa, ortalığı birbirine katın ve olay çıkarın."

"Tanrıça, bırak gelsinler," diye homurdandı Mehen. "New York'a gökyüzünde bir ejderhanın neye benzediğini göstermek için can atıyorum. Bu arada, işler kötü giderse seni nasıl çıkaracağız? Eğer binayı tepeden tırnağa korumaya aldıysa, sana ulaşmam ve seni güvenli bir yere uçurmam mümkün olmaz."

"Yapamazsın," diye fısıldadım usulca. Dokuz Kan'ımın yoğun ve kızgın bakışları altında titredim. "Bu işin peşini bırakmayacağım. Ya biz kazanırız ve Skye ölür ya da o kazanır ve ben ölürüm."

Rik beni kendisine daha sıkı bastırdı. "O zaman hepimiz ölürüz. Anlaşıldı mı? Kraliçemiz başaramazsa kimse buradan çıkamaz."

Mehen yeşil gözlerini Guillaume'a dikti. "Sence başsız şövalye Leviathan tarafından yenmekten kurtulabilir mi?"

"Sence Leviathan'ın içi dışına çıkarılsa hayatta kalabilir mi?" Guillaume kayıtsızca cevap verdi.

Mehen usulca güldü, bir ejderhanın duman üflemesine çok benzeyen sessiz nefesler. "Sanırım bunu asla öğrenemeyeceğiz, çünkü kraliçemiz onların canına okuyacak."

Gözyaşlarını gözlerimi yaktı ama her birine gülümsedim ve saf büyüyle bağlarını okşadım. "Yüce Olan bana tüm zamanların en iyi savaşçılarını armağan etti. Nasıl kaybedebiliriz ki?"

DAIRE

W Bir yıl önce Skye Tower'dan ayrıldığımızda bir daha geri dönmemeye yemin etmiştim. Kendim için değil, Rik için. Her zaman onun bir hesaba katılması gereken bir alfabeydi, ama Shara'nın kanı damarlarında pompalandığında, Keisha'nın önceki tüm erkeklerini oyuncak ayı gibi gösteren lanet bir devdi.

Bu cehennem çukuruna geri adım atmasını izlemekten dehşete düşmedim desem yalan olur. Kraliçemiz kolundayken bile.

Aman Tanrım, Shara inanılmaz görünüyordu. Hayatımda gördüğüm en güçlü, aklını başından alan kraliçeydi ve ben etrafımda çok güçlü kadınlarla büyümüştüm. Ezra'nın müthiş annesi her erkek Aima'yı titretirdi ve kraliçemiz onu ve diğer kardeşlerini iyi kontrol altında tutmuştu. Shara hepsini gölgede bıraktı. Marne Ceresa'ya bile taş çıkartırdı ve eğer tanrıçalarımız Shara'yı Üçlü'ye koymaya niyetli olmasaydı mırıldanmayı tamamen bırakırdım.

Bu dövüşten sağ çıktığımızı varsayarsak.

Başka bir kraliçe olsaydı, Eureka Springs'e ne kadar çabuk döneceğimizi, kraliçemizin Isador Hanesi'ne kattığı yeni kanla ne kadar muzaffer olacağımızı düşünüp güler ve şakalaşırdım ama Keisha Skye hafife alınacak bir kraliçe değildi. İstikrarlı değildi, bu da onu öngörülemez yapıyordu. Onunla anlaşılamazdı. Burada kurulacak bir ittifak ya da uzlaşma yoktu.

Ya öldürecektim ya da ölecektim ve aklım Shara'nın bu kraliçeyi tek eli arkadan bağliken bile yenebileceğini bilse de endişelenmeden edemiyordum.

Keisha başının belada olduğunu biliyor olmalıydı. Shara, Skye'in Zaniyah Hanesi'ne koyduğu ve elli yıldır hiçbir kraliçenin bozamadığı yasayı bozmuştu.

Peki Keisha'nın bizim için ne gibi kötü sürprizleri vardı?

İki iri yarı adam kapıcı olarak nöbet tutuyordu, ikisi de insan ve silahlıydı. Itztli ve Tlaccel'e sert bir bakış attılar, Rik'i gördüklerinde iki kez dönüp baktılar ve ara sokakta kayıp giden Ezra'nın izini hemen kaybettiler.

"İsim?" Adamlardan biri sordu.

Elinde büyük bir deri çanta taşıyan Gina yanımıza geldi. "Shara Isador, Keisha Skye'ı görmek istiyor."

Kraliyet ailesi gibi giyinmiş olmamıza rağmen bizi kaldırımda beklettiler, diğer adam ise büyük bir şov yaparak bir panoya baktı ve birkaç sayfa çevirdi. "Ah. İşte buradasınız. Yüzüncü kata çıkın."

Shara bir kraliçe gibi başını eğdi. İkizler iki cam kapıyı da açtılar ve Shara sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdi. Ki burada işimiz bittiğinde öyle olacaktı.

Yüzünde en ufak bir şüphe ya da tereddüt yoktu, her ne kadar bize "*Kan çemberi yok mu?*" diye sorsa da:

:*Alt katlar kiralanmıştır ve halka açıktır:* Rik cevapladı.

Asansör bizi sadece dördüncü kata kadar götürecektir ve daha sonra binanın geri kalanına ulaşmak için güvenli, korumalı bir asansöre geçmemiz gerekecektir:

Asansöre adım attık ve o, kaba kapıcıların sırtına hoşnutsuzluk dolu bir kaş çattı. Birileri yarın yeni bir iş arıyor olacaktı.

"Gina, yürürlükte olan kira sözleşmelerini satın almamız gerektiğini aklına not et. Bu bina benim olduğunda, dışarıdaki kaldırıma bir daire çizeceğim. Burada istemediğim kimse giremez."

"Mükemmel fikir, kraliçem."

Asansörden büyük bir avize, beyaz mermer ve çok sayıda altın çerçeve ve vazo ile tamamlanmış büyük bir fuayeye adım attık. Halka açık alanlar sağdaki koridorun sonundaydı ve ikinci asansör fuayenin tam karşısında, altı kadının beklediği yerdeydi.

Keisha'nın Kanı ya da onun deyimiyle Öfkeleri olarak tanıdığım kadınlar. En azından sadece altı taneydiler. Kesinlikle alfasını göndermemişti ve ziyarete gelen bir kraliçeyi kendisi karşılamaya zahmet edemezdi.

Derin, sakinleştirici bir nefes aldım ve en kazanan gülümsememi takınarak öne geçtim. "Kraliçem, sizi Skye'ın Kanından altı kişi olan Ashlee, Caryl, Melissa, Aliyah, Bethany ve Lissa Skye ile tanıştırayım. Furies, bu benim kraliçem, Shara Isador."

Lissa genişçe gülümsedi. "Daire! Seni çok özledik. Evine hoş geldin."

Yüzümü buruşturmamak için tüm eğitimimi aldım. Burası hiçbir zaman benim evim olmamıştı ve Shara'yı bulduktan sonra... Skye Kulesi'ni sadece cehennemle eş tutabilirdim.

Her biri birimizin yanına yanaştı ve Lissa kolunu benimkine doladı, göğüslerini bana değdirmek için eğildi. "Öpücük yok mu?"

Hafifçe geri çekildim ve Shara'ya özür dileyen hızlı bir bakış attım. "Hayır, özür dilerim. Kraliçem başka kadınların bana dokunmasından hoşlanmıyor."

"Oh, istemiyor mu? Bu çok kötü, değil mi şekerim? Hadi seni yukarı çıkaralım. Majesteleri yeni kardeşiyle tanışacağı için heyecanlı."

Shara kaşlarını kaldırdı. "Affedersiniz? Buraya Skye'ın kardeşi olmaya gelmedim."

Lissa'nın gözleri yuvarlaklaştı ve gergin bir şekilde güldü. "Sanırım bu sizinle kraliçem arasında. Size yuvaya ve üst kattaki taht odasına kadar eşlik etmek için buradayız."

Shara başını sallayarak Rik'e yaklaştı. Rik kolunu Shara'nın beline dolayıp onu sıkıca kendine doğru çekerken, mavi-siyah saçlı, uzun boylu, ince bir kadın olan Ashlee de diğer kolunu tuttu.

Shara'nın ağzı sert, acımasız bir çizgiyle düzleşti. "Daire doğru söyledi. Kanıma başka birinin dokunmasından hoşlanmıyorum."

Kadın sanki şaka yapıyormuş gibi güldü. "Ama yuvadan geçmek için size dokunmamız gerekiyor."

"Hayır, yok. Eskiden Skye olan üç Blood'ım değil. Çek ellerini. Nevarre, Gina, Rik ve benimle. Itztli, Tlcel, Daire ile."

Minyon bir kızıl saçlı olan Caryl, "Ezra nerede? Burada olması gerekiyordu."

Shara omuz silkti. "Bir yerlerde. Halletmesi gereken bazı işleri olduğunu söyledi."

Fury'ler birbirlerine baktılar ve zihnimin arkasında bir gıdıklanma hissettim. Bağlarını konuşmak için kullanıyorlardı.

Lissa bir ya da iki kez beslenmeme izin verdiğinden beri.

Benimle aynı anda hatırladı ve bana sert, dişlek bir gülümseme verdi. "Hadi gidelim."

İkizler iki yanıma geldi ve bir ellerini omuzlarıma koyarak üçümüz aynı anda korumalı yuvaya geçtik. Hemen asansöre yaklaştılar, beklenmedik bir anda biri çıkarsa diye koruyucu bir duruş aldılar. Döndüm ve Rik'in önden gidişini izledim.

Gina, Nevarre ve Shara kan çemberinden geçtiler. Titremedi ya da büyünün derisinin üzerinde kaydığını hissettiğine dair herhangi bir işaret vermedi. Onlar geçtikten sonra asansöre bindik.

On üç yetişkin rahat bir uyum sağladı ve Furies bundan sonuna kadar yararlandı of.

"Mmmm." Ashlee, Rik'e doğru eğilerek büyük bir gösteri yaptı ve Onu kokluyordu. Dişlerini gösterip bir uyarı homurdandı ama kadın onu duymazdan geldi. "Ne kadar lezzetli bir alfa. Ama senin ne idüğü belirsiz bir evden gelen utangaç, beceriksiz bir kardeş olduğun zamanları hatırlıyorum."

"Lütfen alfamdan uzaklaşın ve nazikçe ellerinizi onun üzerinden ekin." Shara'nın düz, soğuk sesi içimi bir bıçak gibi kesti. Lissa bana yaklaştı, korunmak için mi yoksa Shara'nın dikkatini arkadaşından uzaklaştırmak için mi, emin değildim.

"O bizden biri," diye ısrar etti Ashlee. "emberin içinden geçti. Skye yasalarına göre, istersem ondan beslenebilirim. Ben Kan'ım ve Skye'ın Kulesi'nde herkes oyundur."

"Yerinde olsam bunu yapmazdım."

Ashlee ona sümüklü bir bakış attıktan sonra diğer Fury'lerin bakışlarıyla karşılaştı. "Majesteleri bir açıklama yapmamızı söyledi. Bence biraz Isador kanı almak onlara kimin evinde olduklarını gösterecektir. Sizce de öyle değil mi?"

Kadınların hepsi başını salladı.

Shara gülümsedi, gözleri parlıyordu. "Kanımla beslenmeye çalışan herkes ölecek ve bunu başarmak için parmağımı bile kıpırdatmama gerek kalmayacak."

Ashlee gözlerini kıstı, çenesi sertleşti. "Sanırım kraliçemin bu konuda söyleyecek bir şeyleri var. fkeliler, beslenin."

Giydiği takım elbiseyi görmezden gelerek dişlerini Rik'in pazılarına geçirdi. Uzun boyluydu ama alfamızın boğazına ulaşacak kadar değil. Lissa bir an tereddüt etti, bakışlarımla karşılaştı. Başımı salladım, onu uyarmaya çalışıyordum. Bana karşı yeterince nazikti. Skye'ın tüm insanların ölmesi gerekmiyordu.

Omuz silkerek, yakamın üstünden boğazıma sokulmak için eğildi. Çenemi sıktım ve tepkimi kontrol etmek için savaştım. Daha önce kimseyi beslemekte sorun yaşamamıştım ama ondaki bir şey irkilmeme neden oldu. Nevarre ve Tlcel, Itztli'ye doğru geri çekilerek onu kendisiyle eşleşen kadından korudular.

"İstersen benden beslen," dedi Tlcel. "Ama kardeşimi bağışlayın. Başka birinin dokunuşuna tahammül edemez."

"Oh?" Melissa çizdi. "Kraliçen sana çok kötü davranıyor demek?"

Itztli gömleğinin önünü açarak göğüs kafesinin üzerindeki uzun yara izini ortaya çıkardı. "Kalbimi çıkarıp tekrar yerine koyana kadar pas geçeceğim."

Omuz silkti ve dişlerini Tlcel'e geçirdi. Kendimi Lissa'nın ısırığına hazırlayarak gözlerimi kapattım ve nefesime konsantre oldum. Vücudumdaki her hücre onu reddediyordu. Dokunuşu, kokusu, dişlerinin tenimde ne kadar keskin olacağı. Eğer Shara beni ısırılmış olsaydı, onun için deli olurum. Ama bu...

Bu bir ihlal olacaktır.

Lissa dişlerini gösterdi, beni ısırmaya hazırdı ama garip bir sesle duraksadı.

Ashlee sıçradı ve gömleğinden aşağı kan damladı. Gözleri şişerek Rik'ten bir adım uzaklaştı ve asansörün duvarına çarptı.

Lissa başını kaldırdı. "Ash? Neyin var?"

Boğazını yırtarak kendini kana buladı. Nefes nefese kalan ve kan kusan diğer Fury'ler de geri çekildi.

Lissa üzerimde dönerek kolumu tuttu. "Ne oldu? Onlara ne yaptı?"

"Hiçbir şey," dedi Shara sakince. "Seni uyarmıştım. Kanımla beslenmek bir yana, kimsenin Kanıma dokunmasını bile hoş karşılamam. Bunu yapan herkesin öleceğini söylemiştim."

Asansörün kapıları açıldığında, Furie'lerden beşi yere yığılmış, boğazları şişip karardığı için gurulduyor ve boğuluyorlardı. Vega, Skye'ın dişi alfası, ellerini kalçalarında yumruk yaptı ve hepimize ters ters baktı. "Ne oldu lan burada?"

Shara yerdeki kan ve siyah sıvılara bakıp yüzünü buruşturunca Rik onu kollarının arasına aldı ve Ashlee'nin şişmiş bedeninin üzerinden geçti. "Onları Kanımla beslenmemeleri konusunda uyardım ama dinlemeyi reddettiler. Bedelini ödediler. Bana inanmıyorsanız Kanıma bakın. Her biri diş izleri taşıyor."

Vega Lissa'ya sert bir bakış fırlattı. "Bu doğru mu? Yoksa Isador sürtüğü bir şey mi denedi?"

Boğazlarımızdan kısır sesler yükseldi. Rik'in sesi deprem gibiydi. Itztli kuduz bir köpek gibi hırladı. Dişlerim sızladı ve göğsüm uyarı tıslamasıyla sarsıldı. Nevarre'nin gözleri parladı, kafası birinin gözlerini oymaya hazır bir kuzgun gibi eğildi. Yumuşak huylu Tlcel bile saldırmaya hazırdı, saçları başının tepesinde dikenli bir sırt gibi kabarmıştı.

Lissa kolumu sıkı, tırnakları derime batıyordu. "Bu doğru. Bize söyledi. Ama biz dinlemedik."

Vega onu bir aŖađı bir yukarı süzdü, dudağı tiksintiyle kıvrılmıştı. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ hayattasın ve tekmeliyorsun, Lissa. Kendi evin yerine başka bir evi mi tercih ediyorsun?"

"Hayır, hayır," diye mırıldandı. "Seni ısırmaya başladım, değil mi Daire? Isırdım. Ama Ashlee boğulmaya başladı. Ona yardım etmeye çalışıyordum."

Bir homurtu daha çıkardı ve Shara'ya ters ters bakmaya başladı. "Kraliçeme ne diyeceğim ben?"

Asansörden çıkınca Rik onu tekrar ayaklarının üzerine yatırdı, ama kadın ona yaslandı, beyaz eteği skandal yaratacak kadar inceydi. Kalçalarının koyu renkli yarıklarını rahatlıkla seçebiliyordum. Uyluklarının uzun kıvrımlarını. Kanını tutmak için bulduğu sihirli numaraya rağmen sıcaklığının ve ihtiyacının kokusunu alabiliyordum. Rik onu ereksiyonuna doğru sıkıştırdı, iri bedenini koruyucu bir Ŗekilde onun etrafına sardı.

"Ona tam olarak ne dediğimi söyle." Shara diğer kadına bakmadı bile. Havada kanımızın kokusu varken, sesi açlıktan boğuklaşmıştı. Rik'in asla görmezden gelemeyeceği bir Ŗey. Boğazına ulaşabilmesi için onu kaldırdı. "Onlara kibarca sordum. Onları ölecekleri konusunda uyardım. Beni görmezden geldiler."

Dişlerini Rik'in boğazına geçirdi. Derin derin inledi, boşalmakta olduğu gerçeğini saklamaya çalışmıyordu. Kalçaları sarsıldı, iri avuç içleri kadının kalçalarını yoğurarak onu kendine doğru daha sert çekti. Gözleri ateşle parladı ve diğer alfaya dik dik baktı. O kadar büyüktü ki, pompalanmıştı, hormonları kraliçemizi koruma dürtüsüyle alev alev yanıyordu. Serbest bırakıldığında savunmasız olsa bile, onu savunmak için öldürmeye hazırды.

Skye'ın belalı alfa sürtüğu onun bakışlarını tutamadı.

Vega'nın yüzü kızardı, dudakları gerildi ve çenesi gerildi. Başını Lissa'ya doğru salladı. "Buraya bir temizlik ekibi gönderin. Kimseye tek kelime etme. Beni duyuyor musun?"

Lissa başıyla onayladı ve asansör kapılarını kapatmak için bir düğmeye bastı. Gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde bakışlarımla karşılaştı ve aklından geçenleri okuyabilmem için o eski kan bağına dokunmasına gerek kalmadı.

Lanet olsun.

Skye Tower'a gireli beş dakika olmuştu ve yerde beş ceset vardı bile. Destansı bir yolculuk olacaktı.

SHARA

S Büyük çift kapının önünde dururken, Zaniyah Evi'ne ilk kez takdim edildiğim anı hatırladım. O ilk gece, resepsiyonumuz halkından oldukça soğuk davranmıştı. Nasıl bir kraliçe olacağım hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Onlardan ne kadar çok şey alacağımı. Mayte'nin yuvasında beni uyarmadığı geas dışında, onları yerle bir etmek için herhangi bir nedenim yoktu.

Bu insanlar.

Şimdiden beni çok kızdırdılar.

Daire'nin tedirginliğini ve Itztli'nin paniğini hissedene kadar iyiydim, ta ki iki kadın kendilerine gönüllü olarak sunulmayan şeyi almak için harekete geçene kadar. Bu binada kaç kez birileri kan vermeye zorlanmıştı? İstemedikleri dişler tarafından delinmiş, kendi bedenlerinin bir parçasını ve güçlerini bir başkasına vermeye zorlanmışlardı?

Adamlarıma kanları için tecavüz etmişler, onları iradeleri dışında kullanmışlar ve bunu hayatlarıyla ödemişlerdi. Bana kalsa, bu binada yaşayan ve birinden rızası dışında bir şey almış olan herkes aynı kaderi paylaşacaktı.

Bunu kesinlikle yapabilirsin: Rik bağa fısıldadı, sesi yatıştırıcı, derin bir gümbürtü gibiydi: Ama önce Keisha'nın icabına bakalım. Onun etkisi olmadan, Skye'in çoğunun kurallarınızı kabul etmekten daha fazlasını bulacağınızı düşünüyorum ...:

"Kimsenin bir başkasından rızası dışında bir şey alamayacağına dair lanet bir kural koymam gerekmemeli." Itztli tereddütlü bir adım attı, omuzları gergindi, elleri iki yanında yumruk olmuştu. Elimi uzattım ve hemen bana doğru geldi, Rik'e doğru bastırdı. Korunmak için. Tanrıça, bu kalbimi kırdı. Çok üzgünüm Itztli. Arabaya git. Sensiz de iyi olacağız:

Sizi asla bu engereklere bırakmazdım kraliçem, ama teşekkür ederim. Onlardan korkmuyorum, sadece ayağımın kaymasından ve en karanlık arzularımı serbest bırakmaktan korkuyorum. Ziyafet çekmek için göğüslerinden kalplerini sökmeye başladığımda planlarınızı tamamen mahvetmek istemiyorum...:

Gina çantayı yere bıraktı ve İsis'in tacını saygıyla kaldırmak için eğildi. Koyu kırmızı güneş diskini tutan kemerli boynuzları olan altın tacın görüntüsü beni merkeze aldı. Öfkemi bir kenara ittim. Keisha Skye'a beni herhangi bir şekilde, biçimde ya da formda sarsma tatminini yaşatmayacaktım. Amacımdan sapmayacaktım.

Onun işkence ve korku saltanatını sonsuza dek sona erdirmek için buradaydım.

Gina tacı başıma yerleştirdi ve saçlarımın yüzümün etrafında kıvrılacak şekilde ayarlanmasına yardım etti.

:Sunum odası, binanın tüm uzunluğu boyunca uzanan uzun ve dar bir koridor: Rik şöyle dedi: "Tahtı en sonda, tavandan tabana cam pencerelerin karşısında olacak. Kardeşleri yürüyüş yolunda omuz omuza dizilecek ve muhtemelen hepsini içeri almak için birkaç kişi olacak...:

"Sizi rakamlarıyla etkilemek isteyecektir. Daire ekledi. Bu yüzden sardalye gibi tıksız tıksız olacaklar:

Bu kardeşler diğer küçük kraliçeleri de içerecek mi, yoksa sadece zayıf Aima'yı mı?

İkisi de. Ülkenin dört bir yanından gelen kanları ve kardeşleriyle asimile olmuş küçük kraliçeler...:

Mayte'nin bağına dokundum ve o da beni sıcaklıkla doldurdu. Kolları bana dolandı ve dudaklarımda gül yapraklarının yumuşaklığını hissettim.

Shara, dikkatli ol:

:Always.: Xochitl'in bağına odaklandım ve sanki bir parıltı topu patlamış gibi kafamı parıltılar doldurdu. Bu beni hafifçe güldürdü. Tek boynuzlu atları ortaya çıktı mı?

Henüz değil, ama her gece rüyasında onları gördüğünde ısrar ediyor:

Güzel. Umarım ona doğru yola çıkmışlardır:

Yavaşça geri çekildim ve Kan bağlarıma odaklandım. Xin görünmeden bir dizi merdivenden yukarı süzüldü. Birazdan burada olur. Ezra kendini daha uzakta, hatta belki de yeraltında hissediyordu. Karanlık, boş koridorlarda yavaşça ve dikkatlice ilerledi, duyuları en ufak bir fısıltı ya da yaşam belirtisi için tetikteydi.

Guillaume başını arabanın deri koltuğuna yaslamış, uyuyormuş gibi yapıyordu, vücudu tamamen gevşemişti. Vücudundaki her bir bıçağı zihinsel bir egzersiz gibi düşünürken, yaralı elleri hafifçe kalçalarına dayanmıştı. Mehen can sıkıntısından limuzinden dışarı çıkmış ve krallığını inceleyen ihmalkâr bir lord gibi uzun arabanın kaputuna yaslanmıştı.

Gözlerimi açmadan önce, dönem kanını vücudumun içinde tutmak için kullandığım büyü cebine odaklandım. Biraz açtım, böylece kan

serbest kalmaya başlayacaktı.

Hayatımın gösterisini yapma zamanı.

Gözlerimi açtım ve kolumu Rik'in kolunun arasından geçirdim. Diğer elini benim kolumun üzerine sardı ve eteklerim bacağının üzerine düşecek kadar bana yaklaştı. "Ben hazırım."

Tabii ki bu o kadar kolay olmayacaktı. Kafamın içine girmeye ve sınırlarımı bozmaya çalışan Keisha belli ki bizi bekletmeye karar vermişti. Sonsuza kadar. O kadar uzun süre ki, gülünç yüksek topuklu ayakkabılar içindeki ayaklarım ağrımaya başlamıştı. Rik'in yüzünden ter damlıyordu, vücudu bana karşı o kadar sıcaktı ki benim kalçam ve yan tarafım da terlemişti. Ama ikimiz de kılımızı bile kıpırdatmadık. Kıpırdamadım, ağırlığımı değiştirmedim ya da kapıyı koruyan kadına bakmadım.

Sabırsızlığın yüzümü germesine izin vermedim.

Bir ömür gibi gelen bir sürenin ardından Vega döndü ve kapıları iterek açtı.

Duyularım gürültüyle doldu. Binlerce ya da daha fazla sesin yaygarası, aynı zamanda gözyaşlarına boğulmuş ve kendi aralarında konuşuyorlardı. Bardak şingirtıları, ordövr tepsileri sunan insanların arasından geçen personelin mırıltısı.

Sonra, Keisha Skye'ın bizi ne kadar aşağılamaya çalıştığını tam olarak anladığımdan emin olmak için Vega isimlerimizi anons etmedi ya da koridorda bize eşlik etmedi.

Daire öne çıktı, askeri bir düzendeymiş gibi keskin bir dönüş yaptı ve "Isador Hanesi geldi!" diye bağırdı.

Kapıya en yakın olanlar yanlarındakilere fısıldayarak, bizi kapıda göremeseler bile, insan kalabalığı arasında gelişimizi haber verdiler. Kalabalık yavaş yavaş sessizleşti. Birçoğu Daire'yi tanıyordu ve iyi bir gösterinin başlamak üzere olduğunu anlamıştı.

"Her birinizin yer değiştirmesi kabalık sayılır mı? Bağlarımız aracılığıyla sordum.

:*Son derece kaba.*: Daire'nin bağı neşeyle kıkırdadı. :*Kraliçemizi duydun.*:

"Majestelerinin Kanı, Nevarre Morrigan Isador."

Nevarre parlak siyah kuzguna dönuştü, eteğini ve takım elbise ceketini yerde bıraktı. Gürültülü bir çığlık attı ve koridorda uçu, insanlara pike bombardımanı yaptı ve olabildiğince sinir bozucu olmak için saçları ve kıyafetleri yırttı. Tanrıçanın birinin üzerine sıçmasını umuyordum. Umarım Keisha'nın kendisine.

Daire eteği aldı ve saklaması için Gina'ya verdi. "Majestelerinin Kanı, Itztli Zaniyah Isador."

Itztli devasa siyah köpeğine geçti ve Vahşı Av'ı başlatmak için bir cehennem tazısı gibi havladı. Dili dolanarak kalçalarının üzerine oturdu ve kardeşini beklemeye başladı. Tlcel obsidyen kılıcı aldı ve bir çırpıda Gina'ya uzattı.

"Majestelerinin Kanı, Tlcel Zaniyah Isador."

Tlcel havaya sıçradı ve o kadar hızlı bir şekilde Büyük Tüylü Yılan'a dönüştü ki, bize en yakın olan bazı insanlar şaşkınlıktan nefes nefese kaldı. Parlak yeşil ve deniz mavisi tüyleri kırmızıyla bezenmiş, uçan bir yılan benzeyen kuyruğunun kıvrımlı hareketleriyle havayı yararak ilerliyordu. İkizi onun altında tırıs gidiyordu. İnsanlar yanlarından geçerken böylesine nadir bir kanı gördüklerinde hayranlıkla bakakaldılar.

"Majesteleri, Shara Isador, Yüce Olan'ın son kızı, Isis, olmuş, olan ve olacak her şeyin kendisi, consiliarius'u Gina Isador ve Majestelerinin alfa Kanı Alrik Hyrrokkin Isador ile birlikte. Majestelerinin Kanı Guillaume de Payne Isador, Leviathan Gorgon Isador, Wu Tien Xin Isador ve Ezra Ursula Isador burada bulunmuyor."

"Vites değiştirmemi ister misin? Rik sordu.

Hayır. Bu şekilde daha eğlenceli bir etkileşim kuracağımızı düşünüyorum ve henüz ne olduğunu bilmemelerini tercih ederim...:

Rik ve ben Daire'nin yanına yaklaştık ve Rik gür sesiyle "Majestelerinin Kanı, Daire Devana Isador" diye anons etti.

Daire savaş kedisine dönüştü ve Gina ile birlikte arkamızdan geldi.

Başım dik, uzun odaya adım attım. Hiçbir şeye ya da kimseye bakmadım ve adımlarımı yavaş ve bilinçli bir şekilde attım. Yürürken kalçalarıma bulaşan kanı hissedebiliyordum. Bacaklarıma değdikçe tül eteğime yayılıyordu.

İlk şok kalabalığın içinde dalgalandı. Keskin nefesler. Nefesler. Regl olduğu için gözle görülür şekilde kanaması olan bir kadın, herkesin içinde, umursamadan. Açgözlü vampirlerle dolu büyük bir odaya girmek. Daha da fazlası.

Üremekteydim, bu o kadar nadir görülen bir şeydi ki kendi kraliçeleri yeniden yaratmak için işkenceye başvurmuştu.

İnsanlar kanımın kokusu ve gücümün vaadiyle bize yaklaşmaya başladı. Daire kükredi ve onları geri püskürtmek için bağırdı. Itztli durakladı, derin göğsünü sarsan hırçın bir hırıltıyla kabardı. Tlcel

Nevarre ise keskin pençeleri ve gagalarıyla daha da alçaldı ve içlerindeki kan çılgınlığına katkıda bulundu.

Rik beni daha sıkı kavradı. *Bu iş çirkinleşebilir:*

Buna güveniyorum:

SHARA

I Eğer insan olmadığımı hatırlatacak bir şeye ihtiyacım olursa, bu sahneyi tekrar aklıma getirirdim.

Payetli elbiseler ve şık takımlar içindeki insanlar birbirlerini itip kakıyorlardı. Bana yaklaşmak için. Kanımı tatmak için.

Adet kanım.

Beyaz mermer zemine damlamıştı.

Daire her damlaya saldırdı ve onu yalayıp yuttu, ondan önce davranan herkese hırladı. Odada yükselen enerji, bu gökdeleni parçalayıp enkaza çevirecek bir güç vaadiyle çatırdıyordu. Başımı çevirmeden Daire'ye *sordum*: *Vega bize mi bakıyor yoksa bizi mi takip ediyor?*

Evet. Birkaç adım arkamda. Önce kalabalığı geride tutmaya çalıştı ama şimdi...: Bir an durup hırladı ve savaş kedime rahat edemeyecek kadar yaklaşmış olan bir kadının yüzüne pençe attı. Kadın geriye düştü ve yerde kıvranmaya başladı, sanki yer değiştirecekmiş gibi... :Senden başka tarafa bakamıyor. Bir itişte devrilir:

Bu kardeşlerden kaçının kraliçe ya da Kan olduğundan emin değildim ama bu, kalabalığa kaos tohumları saçmanın ve Skye'ın onlar üzerindeki etkisini kırmanın kesin bir yolu olabilirdi.

Bir kurt kadının parçalanmış elbisesinden sıyrıldı ve bana baktı. Ben de sabit bir şekilde baktım. Gücümü kullanmadım. Buna gerek yoktu. Gücümün benden koku dalgaları halinde akacağı vaadiyle iradem yeterliydi. *Teslim ol. Ben senin kraliçenim. Beni takip edeceksin.*

Kurt kişneyerek yere düştü ve karnının üzerinde bana doğru ilerlemeye başladı.

Odağımı Vega'ya kaydırdım. Ona bakmak için dönmedim ama niyetimin odayı yalayan ham gücün üzerinde dalgalanmasına izin verdim. Rik'in bakışlarını tutamamıştı. Ona karşı çoktan kaybetmişti. O artık bana aitti. Çok zorlamama gerek kalmayacaktı. Ve eğer Skye'ın alfasını savaşmadan bana boyun eğdirirsem, tek bir damla kan bile değiş tokuş edilmeden Kanın geri kalanı benim olacaktı.

Canavarına boyun eğ. Ben senin kraliçenim. Beni takip edeceksin.

Güçlü bir kükreme bana onun yer değiştirdiğini söyledi ve bu kükreme kalabalıktaki diğer insanların da yer değiştirmesine neden oldu.

:Canavarları gibi kontrolden çıkacaklar,: Keşke Leviathan'ı buraya getirip akşam yemeği için birkaç Skye kedisi ve kurdu kızartabilseydik:

Kendinizi hazırlayın, dedim onlara, gözlerimi kapatarak. Vücudumdan damlayan kana dokundum ve içime dolan anlık güç dalgasıyla titredim. Skye gözcülerini bizden uzağa yuvarlayan bir şok dalgasıyla gücün içimden fışkırmasına izin verdim. Çok daha fazlası yer değiştirdi ve kükremeler, ulumalar ve çığlıklar dudaklarımın kıvrılmasına neden olan sağır edici bir kakofoniye dönüştü.

Kontrollü kaos. Canavarların kızı. Ben bunun için doğmuşum.

Tekrar yürümeye başladık. Gücümün kalabalığın üzerinde dolaşmasına izin verdim, bana yanıt veren her türlü Aima kanını harekete geçirdim. Sağımda genç, güçlü bir kraliçe kardeş ve onun üç kanı vardı. Yer değiştirdiler ve Vega'yı takip etmeye başladılar. Beş Kanı olan yaşlı bir kraliçe. Bir başkası.

Skye'ın yüzyıllar boyunca New York'a hükmetmesine şaşmamalı. Amerika'daki tüm kraliçeleri kendine çekmiş olmalı.

Leonie Delafosse, Mayte Zaniyah ve sen hariç: Rik söyledi.

Ya da gittiler: Xin, hayalet kurdu olarak beni tahtın yakınında bekledi.

Eski kraliçem gibi. Skye'a boğaz vermeyi reddetti.:

"Ne oluyor lan?" Önümüzde bir yerde bir kadın bağırdı. "Skye Tower'daki kuralları biliyorsunuz. Yer değiştirmek yok!"

Oops. Daha geniş gülümsedim. İnsanlar tahta giden son birkaç basamağı kapatmıştı. Öğleden sonra güneşi tavandan tabana pencerelerden içeri giriyor, görmeyi zorlaştırıyordu. İlerideki platformda büyük bir taht parlak güneş ışığına karşı karanlık bir şekilde yükseliyordu ama Keisha'nın gerçekten orada oturup oturmadığını göremiyordum. Gözlerim sulanmaya başladı ve şüphelerim filizlendi.

Belki de Keisha Skye'ın Ra ile düşündüğünden daha fazla ilgisi vardı. Kesinlikle onun cezalandırıcı ışığından faydalanıyordu. Tepedeki ışıltılı avize odaya yayılan parlaklığa katkıda bulunuyordu. Kristallerden ziyade bakır, gümüş ve altın parçaları çınlıyor, benden yayılan güç girdabı tarafından karıştırılıyor, dönüyor ve ışığı yansıtıyordu.

Nevarre, Gölgen parıltıyı azaltabilir mi? Böylece neyin peşinde olduğunu görebilirim:

Kuzgun doğruca pencerelere doğru uçu:

Yolumuzu kesen insanlara odaklandım.

"Yerinizde kalın," dedi kadın yine gür bir sesle. Keisha olmalıydı ama sesinin nereden geldiğini tam olarak anlayamadım.

Tlcel gölgeli kürsünün üzerine çullandı: *"Benim gözlerimden bakın kraliçem.*

Onun bağına odaklandım. Rik'in Daire'nin gözlerinin içinden baktığı böyle bir şey yapabileceğini biliyordum.

O senin: Rik'in gümbürtüsü aramızdaki bağı yuvarladı. *Onun kanı senin. Onun kalbi senin. Şimdi gözlerini senin yap:*

Bağın içinden Tlcel'e doğru uzandım ve zihnimi onunkine yaklaştırdım. Aramızdaki bağ Rik'le aramdakinden daha yeni olduğu için yol dardı. İkizlerle o kadar çok kan paylaşmamıştım ama yine de onun içine girebildim. Kalbinin atışını hissedebiliyordum, bir kanadını indirip kürsünün üzerinde daireler çizerken tüylerinin üzerinden geçen havayı hissedebiliyordum. Onun gözlerinden, arkası Kelt rünleriyle boyanmış oval bir kalkan gibi kıvrılmış büyük bir ahşap taht gördüm. Mızraklar tahtın çerçevesini ve kollarını oluşturunuyordu. Görüşü o kadar keskindi ki, bin yıldan uzun bir süre önce çakmaktaşıdan özenle oyulmuş taş mızrak başlarındaki hassas katmanları görebiliyordum.

Ama taht boştu.

Tahta çıkmamı engelleyen insan grubunun arasında keskin bir daire çizdi. İşte oradaydı. Arkada bir kadın duruyordu, kollarını iki yana açmış, dudakları kıpırdıyordu. Büyük altın bir taç, koyu renk buklelerinin arasında parlıyordu.

Ona ve Nevarre'ye söyledim. *Yapabilerseniz bana yapın. O grev yapacak.:*

Hemen pencerelerden uzaklaştılar ve bir kanat ve tüy telaşıyla bana doğru dalışa geçtiler.

Gücümü bize doğru geri çektim, bizi enerji katmanlarıyla sardım. Görünür bir kalkan istemedim. Korkmuş ya da savunmacı görünmek istemedim,

Çünkü değildik. Ama bize göndereceği her şeyi karşılamaya hazırdım. Kasırgaların ve fırtınaların gücüne sahipti. Kendi insanlarına zarar vermeden binanın içinde bir kasırga yaratamayacağı kesin ama yıldırım... Evet. Bizi patlatmayı deneyebilir. Yakın mesafelerde fırtına gücüm olsaydı ben de öyle yapardım.

Bacağımla Rik'in bacağı arasında kıvrılan Daire, ayağımın üstünden bir damla kan yaladı. Onu azarlamadığımda, başını eteğimin altına soktu ve dilini ayak bileğimin etrafında ve baldırımında döndürdü. Dışarıda kalmak istemeyen Itztli sol tarafımda ona katıldı. Elimi omuzlarına attım ve parmaklarımı siyah kürkünün derinliklerine soktum.

Topraklanmış. Hazır. Hazır.

Işıltılı avizeden şimşekler çakmadan bir an önce ozon kokusunu aldım. Rik içgüdüsel olarak beni kendine çekti ve iri bedenini etrafıma sardı. Tlancel ve Nevarre kanatlarını siyah ve yeşil-altın tüylerden oluşan bir kalkan gibi üzerimize attılar.

Zaman yavaşlıyor gibiydi. Kanatlı Kan'ımdan yayılan druid büyüsü ve olgun orman kokusunu takdir edecek zamanım vardı. Daire'nin kaba zımpara dilinin dizime vuruşunu. Itztli baldırımını dişleriyle hafifçe kavradı, gerekirse beni yere çekmeye hazırdı. Nevarre'nin soğuk gölgesi tahtı sardı ve kürsüyü yavaşça örterek bir mürekkep birikintisi gibi bize doğru sızdı.

Bir milyon volt gücüne dokundu. Her şey dondu, sanki dünya nefesini tutmuştu. Isis kafamın içinde usulca güldü ve parmağının şimşeğin ucuna dokunduğunu neredeyse görebiliyordum. Koyu renk saçları güç dalgalarıyla dalgalanıyordu. Yaseminler ayaklarının etrafında çiçek açıyordu.

Evet.

Geri ittim. Elektriğin tersine dönmesini istedim. Kıvılcımlandı. Yaylandı. Ve yaratıcısına doğru geri fırladı.

Bir gümbürtü binayı sarstı ve zaman tüm hızıyla geri döndü. İnsanlar çılgılık attı. Yanmış et kokan dumanlar yükseldi. Yolumu kesen bir grup insan dağıldı ve geri tepmenin en ağır darbesini alan, muhtemelen Kan olan birkaç kişinin kömürleşmiş kalıntılarından oluşan bir yığından uzaklaştı.

Keisha Skye bana baktı, hafifçe yanmış ve yıpranmıştı ama bunun dışında zarar görmemişti. Simsiyah teni güneş ışığında parlıyordu. Yüzü muhteşemdi, keskin elmacık kemikleri ve yüksek alnı, altın sarısı gözleri tacı kadar parlaktı. Üzerine binlerce ateş böceği inmiş gibi parıldayan payetli bir elbise giymişti.

Tüm o altın. Parlaklık ve ışık, gücünün ve niyetinin daha karanlık dürtülere dönüşmesi. Acı ve yıkım için bir açlık. Ra'nın etkisiyle kirlenmiş olmalıydı.

O da beni içine çekti, yer değiştiren kanımı fark edince ağzı sert, acımasız bir kaşla düzleşti. Üzerime üşüşmeleri, savaş kedisi ve kara köpeğin her ikisinin de bacaklarımı ve ayak bileklerimi yalaması. Kan.

Bunun ne anlama geldiğini anladığı anı görebiliyordum. Gözleri kocaman açılmıştı. Teninin taze ışıltısı kayboldu. Elbisesinin ışıltılı parlaklığı bile soldu, gerçi bunun nedeni kısmen Nevarre'nin pencerelere yavaşça yayılan Gölgesi'ydi.

Sanki başı ağrıyormuş ya da tacını ayarlaması gerekiyormuş gibi bir elini başına götürdü. Parmakları titredi. Dudakları soldu ve sanki kusacakmış gibi sertçe yutkundu.

Empati duygusu içimde kabardı. Bir çocuğunu kaybetmişti. Bunun ne kadar yıkıcı olduğunu anlamaya başlayamazdım. Ne kadar korkunç. Xochitl'i korumak için ne kadar ileri gidebilirdim? Kendi bedenimden bile olmamasına rağmen mi? Eğer Ra onu geçitten geçirseydi... Saçları parmaklarımın arasından kayıp gitseydi ve ben onun o korkunç boş yaratıkların bekleyen kollarına düşüşünü izleseydim...

Titredim, kalbim ağrıyordu. Gözlerim yaşlarla bulanıklaştı.

Keisha hıçkırmaya başladı. En azından ben öyle düşünmüştüm, ta ki tekrar yüzüne odaklanıp dudaklarını büken alaycı ifadeyi görene kadar. Güldü. Kahrolasica güldü.

"Vay, vay, vay. Annen her zaman canavarları becermeyi severdi. Sanırım senin de onun gibi olmana şaşırmamalıyım."

SHARA

KEisha annemin gerçek adını söylemedi. Söleyemezdi. Yaşayan hiçbir Aima Esetta Isador diyemez.

Ama Selen'a'nın annem olmadığını biliyordu.

"Ah, evet." Hâlâ kıkırdayan Keisha, Kan'ının bir kısmının yanmış kalıntıların üzerinden ikinci bir bakış atmadan geçti ve zarif bir şekilde tahtına oturdu. "Çok iyi dostum ve Triune kraliçesi Marne Ceresa, ilk düşündüğümüz gibi biri olmadığını konusunda beni uyarma nezaketini gösterdi. Eminim sizi görür görmez gerçeği anlayacaktım ama bu küçük bilgiyi bana aktardığı için ona minnettarım. Artık kılıçlarımızı çekip birbirimizin gücünü sınıdığımızı göre, izin ver de aramızdaki gerçeği açıklayayım.

"*Annen*," dedi her kelimeyi lanet okur gibi, çünkü adını söyleyemiyordu, "bir zamanlar en yakın arkadaşım ve müttefikimdi. Ta ki beni sırtımdan bıçaklayana ve seni doğurmak için cehennemin derinliklerine sürünene kadar."

Derin bir nefes aldım ama gözümü kırpmaya ya da hareket etmeye cesaret edemedim. Şaşkınlığımı belli etmek istemedim. Esetta ve Keisha Skye arkadaştlar. Bu...

Bu hiç mantıklı değil.

Sadece 22 yaşındaydım. Keisha'nın kızı bundan onlarca yıl önce ölmüştü. İnsanlara işkence ediyor olabilirdi. Annem onu tanırken. Arkadaş oldukları zaman.

Keisha neredeyse elli yıl önce Zaniyah'ın yuvasına geas koymuştu.

Annem de bunu biliyor muydu? Ve hiçbir şey yapmamış mıydı?

Ya da daha büyük olasılıkla, annemin kendini Aima'nın hafızasından silmek gibi sert bir adım atmasının tüm nedenleri bunlardı. Böylece bana sahip olabilirdi-

ve kimse bilmeyecekti. İmgelemde beni kız kardeşine verdiğini ve "bırak uçuşun" dediğini görmüştüm.

Özgürce uçmama izin ver. Aima'nın sarayından uzakta, onun arkadaşı gibi çarpıtılıp yozlaştırılabileceğim bir yerde.

Metal sesleri dikkatimi sağımdaki karanlık köşeye çekti. Zincirler şakırdadı. Gölgelelerin arasından bir şey yükseldi. Mermerin üzerinde zincirlerini sürükleyerek bana doğru gelen büyük bir şey.

Rik önümden kaymaya başladı ama başımı hızlıca sallayarak onu durdurdum. Bunun ne... kim... olduğunu görmem gerekiyordu. Gücüm ani bir yoğunlukla titreşerek etrafımızda sıkıştı. Bizi birbirimize çekiyordu.

Onu daha hızlı kendime çekiyorum.

Gölgelelerin arasından sendeleyerek çıktı, geniş omuzlu dev gibi bir adamdı, Rik'ten bile uzun olmasına rağmen vücuduna dolanmış devasa zincirlerin ağırlığıyla eğilmişti. Başına deri bir kukuleta geçirilmişti. Göremiyordu ve zar zor hareket edebiliyordu ama gelmeye devam etti.

Benim için.

Başını eğdi, kuşa benziyordu ve birden bana kapüşonlu, bağlı bir yırtıcı kuşu hatırlattı.

"Isador?" Fısıldadı, o kadar derin nefes alıyordu ki tüm yüzünü kaplayan kapüşona rağmen duyabiliyordum. "Evet, öyle. Kraliçem. Benim için gelmişsiniz."

Önümde diz çöktü, öne doğru eğildi ve deri başlığı ayaklarıma dokundurdu.

"Ah, ne kadar tatlı." Keisha'nın sesi sözlerine rağmen keskinleşti. "Seni tanıyor."

Parmaklarımı sırtına koydum ve doğruldu. "Kimsin sen?" Elimin altında titredi. "Llewellyn. Isador."

"Llewellyn *Skye*," dedi Keisha hain bir gülümsemeye. "Görüyorsun ya, sevgili annen seni doğurmak için her şeyi terk etmeye karar verdiğinde, Kan'ını geride bıraktı. Onlara acıdım ve yanıma çağırdım. Çoğu ölürken anneni takip etmeyi seçti ama Llewellyn bunca yıl dayandı. Sanırım bu yüzden alfa oldu."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü. Annemin alfası mı? Zincirlenmiş, kapüşon takılmış ve tüm hayatım boyunca Keisha'nın kontrolüne mi hapsolmuştum? Tokaları el yordamıyla açtım, kayışları gevşettim ve kukuletayı başından çektim.

Nefesim kesildi, ağzımı dehşetle kapattım. Gözlerini. Gözlerini almıştı. Geriye sadece pembe, buruşuk çukurlar kalmıştı. Seni soluk ve yara izliydi, ancak koyu kıvrıkcık sakalı ve saçları iyi kesilmişti. Birisi

en azından ara sıra onunla ilgileniyorlardı. Ama onu zaten kör etmişlerse neden bu başlığı takmışlardı ki? Ne anlamı vardı ki?

:*Ona yerini hatırlatmak için.*: Rik dedi ki. :*Şahin avcılarının başlık ve jesses kullanmasıyla aynı sebepten. Yırtıcı kuşu kontrol etmek ve ellerini kırmak için.*:

Llewellyn başını öne eğdi ve derin bir nefes aldı. "Kraliçemin kanını bilmek için gözlere ihtiyacım yok."

Etrafımda dönen güçle ona odaklandım. Zihnimin dokusunda parlıyordu, tıpkı Kanım gibi, sadece lav akıntıları yerine alev gibi. Hâlâ Isador kanı taşıyordu. Onun içinde dolandığını hissedebiliyordum. Uzaktan bir ağlama sesi duydum. Ağaçların arasından uğuldayan bir kış rüzgârı gibi yumuşak ve kederliydi.

Esetta. Bir an için onu görebildim; ay ışığı ve gölgeden oluşan ince, narin bir ruh, solgun ellerini Llewellyn'in yanaklarına koymuş, alnına bir öpücük konduruyordu. "*Çok üzgünüm Lew. Çok üzgünüm. Affet beni.*"

Bana baktı, formu dağılırken bile siyah gözleri aniden parladı. "*İyileştir onu kızım. Ona kalbini geri verdiğin gibi gözlerini de geri ver.*"

Bileğimi ağzına bastırdım ve dişlerini bana o kadar hızlı geçirdi ki Keisha bizi durduramadı. Tahtından kalkmaya başladı, gözleri öfkeyle parlıyordu ama artık çok geçti. Beni susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi emdi. Aslında, muhtemelen yirmi yıldır beslenmemişti. Keisha ona iradesini kendi iradesine bağlayacak kadar kan vermiş ve sonra da onu hapsetmişti.

Onun bağına gömüldüğümde gözyaşlarımı tutamadım. Bu adam. Böyle bir onur. Guillaume bile etkilenirdi.

Annemi yüzyıllarca korumuştı. Onu hayatın kendisinden daha çok sevmişti. Alfa gücüne rağmen ondan bir çocuk sahibi olamadığında, kalbinin arzusunu yerine getirmek için ne gerekiyorsa yapmaya yemin etmişti. Rik'in söz verdiği gibi, çocuk sahibi olabilmem için bir tanrı bile bulacaktı.

Sadece Llewellyn, kraliçesinin en büyük düşmanının onu kendi oğlu olarak sahiplenmesine izin vermeye yemin edecek kadar ileri gitmişti. Bu yüzden Isador'un Skye Hanesi'nde her zaman gözleri ve kulakları olacak, genç Isador kraliçesinin kraliçelerinin yaptığı karanlığa ve işkenceye bir son vermek için geleceği günü bekleyecekti.

Keisha'ya gelmişti. Onun alfalara işkence ettiğini bildiği halde. Isador'dan nefret ettiğini bile bile. Kendini onun ellerine bıraktı. İsteyerek. Memnuniyetle.

Çünkü annem ona sormuştu.

Böylece bir gün ona ihtiyacım olduğunda, burada ve yanımda olmaya hazır olacaktı.

Öfke ve acı içimde kabardı. Bu adamın benim uğruma acı çekmiş olmasından nefret ediyordum. Keisha'nın onlarca yıldır erkeklere işkence ettiğini bilsem de, Llewellyn'in nasıl acı çektiğini görmek bunu daha iyi bir perspektife oturtuyordu. Daha da kötüsü, onu çocuk sahibi olmaya çalışmak için kullanmamıştı. O hâlâ hayattaydı.

Şimdiye kadar kaç kişiyi öldürmüştü?

Onu hayatta tutmuştu, böylece kaybettiği her şeyle ona işkence edebilecekti. Gözlerini. Kraliçesini. Ona veremediği kızını.

Uçucu güç içimde çatırdadı. Onu güçle doldurdum. Gözlerine odaklandım, Esetta'nın onunla ilgili anılarından yararlandım. Onunki gibi koyu renk gözleri vardı. Binlerce kayan yıldızla parlıyordu.

Zincirlere karşı gerildi, kasları şişti, kanımla pompalandı. Zincirlerin yıllar boyunca bileklerine ve ayak bileklerine derinlemesine saplandığı yerde etinin yırtıldığını hissettim. Öfkemi o zincirlere yönelttim ve onları örümcek ağı gibi yırtıp attım.

Canavarı serbest kaldı. Aslan pençeleri mermeri gıcırdattı ama devasa kırmızı altın kanatları onu havaya kaldırdı. Gagası açıldı ve feryadı pencerelerde çatlaklar oluşturdu, ancak tamamen kırılmadılar.

Gryphon. Keisha'nın onu zincirli ve kapüşonlu tutmasına şaşmamalı.

Geri döndü ve pençeleriyle birini yakaladı, onu havada parçaladı ve aşağıdaki kalabalığın üzerine kan ve bağırsak sıçrattı. Henüz bana kanını vermemişti ama benim kanım onda akarken, onu neden öldürdüğünü tam olarak biliyordum.

Onunla "ilgilenen" oydu. Onun koruyucusuydu. Onun gözlerini alan kişi.

Önümüze indi ve pençeleriyle cesedi parçalamak için yerleşti, et parçalarını geri fırlattı.

Yavaş ve yüksek sesli bir alkış dikkatimi tekrar Keisha'ya çekti. Sanki yirmi yıldan uzun süredir hapiste tuttuğu bir adamı az önce serbest bırakmamışım gibi tahtına yaslanmıştı.

"Şimdi bana o leziz Isador kanından daha fazlasını borçlusun. Kraliçenize gereken saygıyı gösterebilmeniz için işlemlere devam edelim mi?"

Başımı arkaya attım ve güldüm. "Asla *benim* kraliçem olamayacaksın."

RIK

L Eski kraliçeme bakmak vücudumdaki her siniri alarma geçirdi. Sahip olduğum her alfa içgüdüğü yer değiştirmem için bana bağıırıyordu, Keisha'yı boğazından yakaladı ve ölene kadar kendi tahtına karşı kanlı bir posa haline getirdi.

Böylece kraliçem güvende olacaktı.

Çünkü Shara'ya bir şey olursa, benim kaderim Llewellyn Isador'unkinden çok daha kötü olacaktı.

Keisha bana baktı ve sanki vücudumdaki tüm deriyi yüzmüş gibi hissettim. "Genç kardeşimi iyi bir alfa örneğine dönüştürmeyi başardın. Bak ne diyeceğim. Onu bana verirsen, diğer kardeşlerimi de özgür ve temiz tutabilirsin. Triune'a olan kan borcumu ödeyeceğim. Hatta Vega'yı da vereceğim. Senin alfanın yerini alabilir." Sesi keskinleştı, dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Belli ki zaten senin gücünle sarhoş olmuş. Artık işime yaramaz."

Dişı aslan formundaki Vega bana daha da yaklaştı, ancak Tlcel çok yaklaştığı için derisinden bir parça ısırđı. Shara'nın gücüne boyun eğmiş olabilirdi ama kesinlikle Kan değildi. Bizden biri değildi.

Shara'nın beni sorgusuz sualsiz sevdiğini biliyordum. Ama Keisha'nın teklifini kabul edebileceğı korkusunun zihnimi kemirmesine engel olamıyordum. Eğer bu Shara'nın yaşayacağı anlamına geliyorsa ve başka bir alternatifimiz yoksa, bunu yapardım. Sorgusuz sualsiz.

Hayır. Asla. Onun eline düşmene izin vermeden önce hepimizi öldüreceğim:

"Bilmiyorum," dedi Shara yüksek sesle, ses tonu Keisha'nın teklifini kabul edebileceğini gösteriyordu. "Duyduğuma göre alfalar seninle pek iyi geçinemiyormuş.

mahkeme."

"Doğru. Ama hiçbir Alrik'in görüldüğü kadar dayanıklı değil. İçinde dev kanı var. Bence gayet iyi dayanacaktır."

"Onu neden istiyorsun?"

"Bir çocuk sahibi olmak için," diye hızlıca cevap verdi Keisha, ama sözleri doğru değildi. İlk kez gergin görünüyordu. Uzanıp bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü ve güldü, ama sesi zorlama ve ağır geliyordu. "Her zaman istediğim şey."

"Ama sen zaten nasıl çocuk sahibi olunacağını biliyorsun," dedi Shara. "Annemin beni nasıl doğurduğunu biliyorsun."

Keisha nazikçe ürperdi. "Sanki bir canavarla yatacaktım gibi. Çocuk sahibi olmak için bile."

"Ama çok daha kötü bir canavara mı dönüşeceksin? Bu hiç mantıklı değil."

Keisha irkilerek doğruldu ve yüzüne sinsi bir gülümseme yayıldı. İyi değildi. Hem de hiç iyi değil.

"Ezra Skye nerede bu arada?" Kayıtsızca söyledi. "Onu getirmedi mi?"

"O burada." Shara omuz silkti ama dudaklarının sinirlenerek gerilmesine izin verdi. "Her zaman kendi başına dolaşıyor."

Keisha başını salladı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. Ayağa kalktı ve halkına sesini yükseltti. "Hepiniz dağlabilirsiniz. Kan bedeli üzerinde anlaştığımızda, resmi bir sunum için sizi geri çağıracağım."

Kürsüden indi ve Shara'ya yaklaştı. Ben durduramadan göğsümden bir hırıltı yükseldi.

Ne yazık ki Keisha bu sesi çok seviyor gibiydi. Bakışlarını üzerimde gezdirdi ve tiksintiyle ürpermek için elimden gelen her şeyi yaptım. "Benimle gelsen iyi olur, Shara. Sana göstermem gereken bir şey var. Görünüşe göre senin gezgin Kanın başını biraz belaya sokmuş."

Dehşet midemde çalkalandı. Shara'ya o kadar odaklanmışım ki Ezra'nın bağına hiç dikkat etmemiştim. Ona uzandım.

Ama hiçbir şey hissetmedi. Huysuz ayısının olması gereken yerde sadece boş bir nokta vardı.

Keisha'nın peşinden giderken Shara'nın çenesi sıkıldı ama tek kelime etmedi. Onun da Keisha'ya uzandığını, onun için endişelendiğini hissettim. Acı çekiyorsa bile bunu hissedemiyorduk. Yakalansaydı mutlaka bağırır ya da yardım için bizi uyarırdı.

"Bu benim consiliarius'um, Madeline Skye. Anlaşmamızın şartlarından memnun olduğuma dair Triune'a karşı şahidim olacak."

"Konsülüm, Gina Isador." Shara bir an tereddüt etti ve sonra sordu, "Kanından kimseyi getirmiyor musun? Seni öldürmeye çalışacağımızdan ve ikinci bir bakış atmadan buradan çıkıp gideceğimizden korkmuyor musun?"

"Gina eskiden... onun için çalışıyordu." Keisha'nın sesi sertleşti, sanki Shara'nın annesinin adını söylemeye çalışıyor ama söyleyemiyordu, bu da onu kızdırıyordu. "Eminim sana bu borcu çözmeden önce bana bir şey olursa Triune'un hiç hoşnut olmayacağını söylemiştir. Beni kendi yuvamda, etrafım binden fazla kardeşle çevriliyken öldürmeye çalışacak kadar aptal olsan bile, bir Triune ölüm cezasından kaçamayacaksın. Kim bilir. Marne'nin çarpık bir mizah anlayışı var. Guillaume de Payne'e bu işi kendisinin yapmasını emretmesi hiç de şaşırtıcı olmaz."

Tanımadığım bir koridorda yürüdük. Skye Hanesi'nde hiçbir zaman kraliçenin özel alanlarını görmemi gerektirecek kadar önemli biri olmamıştım. Daire ve ben sonunda beşinci katta bir daireyi paylaşmıştık. Halka açık kiralık alanlardan bir basamak yukarıda. Skye Hanesi'nde ne kadar düşük seviyede olduğumuzun gerçek bir göstergesiydi.

Başka bir asansöre geldiğimizde, bu küçük bir servis asansörüydü ve tek seferde birkaç kişiden fazlasını alamazdı, Shara tereddüt etti. "Nereye gidiyoruz?"

"Bodruma. Kanınızı burada bırakmalısınız ya da en azından geri kaydırmalısınız." Keisha asansöre adımını attı ve omuz silkerek bize doğru döndü. "Ezra artık senin Kan'ın. Eğer benimle gelmezseniz, o ölecek. Bu kadar basit. Eğer umurunuzda değilse burada bekleyebilirsiniz, ben kısa süre içinde döneceğim. Ama sizi temin ederim, size göstereceğim bir şey var ve bu sizin ilgi alanlarınızla çok alakalı."

Bundan hoşlanmadım: Bağımızda hırladım.

Shara içini çekti, ama dışarıya karşı ses çıkarmadı: *Biliyorum.*

Ama başka ne seçeneğimiz var ki? Onu bulmak zorundayım:

Yer değiştiren Kan'larının her birini başlarından öptü. "Beni burada bekleyin."

Daire onun etrafında dolanarak, onunla birlikte kalmak için gösterdiği öfkeli kararlılıkla neredeyse onu üzerine deviriyordu.

"Hayır, Daire. Burada kalmanı istiyorum. Birkaç dakika içinde döneceğim."

Kendini kurtardı ve elimi tuttu. Gina ve Madeline asansöre bindiler, sonra Shara ve ben de onlara katıldık, gerçi benim cüssemle

sıkı bir uyumdu. Keisha'nın Üçlü'ye resmi bir talepte bulunmuş olmasını umuyordum. Eğer bu konuda yalan söylüyorsa.

O zaman doğruca bir tuzağa doğru gidiyorduk ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

EZRA

I Uykuya daldığımı hatırlayamadığım bir başlangıçla uyandım. Nerede olduğuma dair hiçbir şey hatırlamıyordum. Ne yaptığımı. Kim olduğumu bile.

Kan tadı aldım. Benimkini değil. Kanda dilimi koluma sürtmeme neden olan bir pislik vardı. Kokuşmuş bir şey ağızıma girmiş ve ölmüştü. Bu çok iğrenç bir şeydi.

Ne oldu lan?

Doğrudum ve gözlerimi ovuşturarak görmeye çalıştım. Zifiri karanlıktı ve hiçbir şey göremiyordum. Başım sanki dev bir buz kıracağı şakağını deliyormuş gibi zonkluyordu. O kadar çok acıyordu ki elimi uzatıp bir yara olup olmadığını kontrol ettim ama hiç kan yoktu. Yavaşça etrafımda dönerken başımı tuttum ve bir şeyler hissetmeye çalıştım. Bir çıkış yolu. Bir ışık. Bir nefes rüzgâr.

Karanlıkta bir şey parıldıyordu. Tam olarak parlak değildi ama hareket ediyordu ve karanlıkta bir gölgeyi zar zor seçebiliyordum.

"Alo?"

"Merhaba," diye fısıldadı bir şey.

İnsan olmayan bir şey. Gerçi ben de insan değildim. Tam olarak ne olduğumu hatırlamıyordum ama o keskin, metalik çığlık bir ses değildi.

"Oynamak ister misin?"

Geriye doğru çekildim, sessizce hareket etmeye çalıştım ama parıldayan karanlık daha da yaklaştı.

"Benimle oyna, ayı."

Beynim buradan siktir olup gitmem için çığlık atarken bile, sesteki bir şey gerçek olarak kaydedildi. Ben bir ayıydım. Bir boz ayıydım,

Aslında. Ve tüylü kırım buradan siktir olup gidiyordu.

Ayağa fırladım ve koşmaya başladım, ancak görünmez bir duvara çarptım. Bir çığlıkla düştüm, bileğim zonkluyordu. Başım patlamaya çalıştı. Yine kan tadı aldım ama bu sefer kendi kanımdı. Nefes nefese uzandım ve hiçbir şey hissetmedim. Ama elimi de itemedim.

Bir çeşit kan çemberi. Öyle olmalıydı. Sadece bir şeyleri dışarıda tutmak yerine.

Beni içeride tutuyordu.

Üzerimden ter akıyor, korkunun kokusuyla olgunlaşıyordum. Oynamak isteyen, sesi sac üzerinde kayan bir bıçak gibi olan bir şeyle kapana kısılmıştım.

Uzaktan sesler yankılandı ve hafızam bana çarptı. O sesi tanıdım. Shara. Benim kraliçem. Ben onun kraliçesiydim. Beni buradan çıkaracaktı.

"Shara!"

"Ezra? Neyin var? Neredesin?"

"Çıkarın beni buradan! Burada bir şey var. Doğru olmayan bir şey."

Işıklar yanıp söndü ama sarı yerine mavi tonundaydılar. Kraliçem ve alfamın bana doğru geldiğini gördüm ve beni yana yatırdılar, neredeyse bir bebek gibi hüngür hüngür ağlamaya başlayacaktım. Neden bu kadar korktuğumu bilmiyordum. Vücudumdaki her kıl alarmla titreyerek kalktı ve ben lanet bir ayıydım. Çok fazla kılım vardı.

Arkamı dönüp benimle konuşan şeyi görmek istemedim.

Ama bu ölümcül bir araba kazasını izlemek gibiydi.

Arkamı dönmeden edemedim.

Sonra gülmek istedim, çünkü o sadece bir kızdı. Genç bir kız, belki on ya da on iki yaşlarında. Saçları parlak pembe kurdelelerle örülmüştü ve ona uygun fırfırlı bir elbise giymişti. Cildi biraz hastalıklı görünüyordu. Neredeyse yeşil görünüyordu, gerçi bu muhtemelen mavi ışığın cildini tuhaf bir renge dönüştürmesindendi. Kucağında peluş bir oyuncak vardı ama şeklini seçemiyordum.

"Anne!"

Shara'ya doğru baktım ve ağzım açık kaldı. Keisha Skye onunlaydı.

Boku yemiştik. Hem de çok. Ne kadar çok şekilde sikildiğimizi anlatmaya başlayamam bile.

"Merhaba, bebeğim," diye yanıtladı Keisha. "Bugün uslu bir kız mı oluyorsun?"

"Dur," diye bağırdım. "Burada bir çeşit kan çemberi var. Beni tuzağa düşürdü. Dışarı çıkamıyorum."

Shara sarsılarak durdu. Bölgeyi taradı ve gücünü tuzağı araştırmak için kullandığını hissettim ama bunu hissedemedim. Aslında, onun bağıını hiç hissedemiyordum. Uzun zamandır ilk kez kafamın içinde yalnızdım. Daire'yi de hissedemiyordum.

Evet. Boku yedik. Asilce.

SHARA

S Daire'nin kanımı emmesi için yanımda olmadığından, adet kanımı tekrar yakalamak için sihrimi kullanmıştım. Kanla ilgili hiçbir şey yapamazdım. zaten kalçalarımnda ve elbisemde. Damlatmadığım sürece...

:İzleyeceğim,: Rik bana güvence verdi. :Vücudundan tek bir damla düşerse, sana söyleyeceğim, böylece onu sana çağırabilirsin.:

Kollarımı ovuşturdum, odanın sıcaklığıyla hiçbir ilgisi olmayan ve her şeyin ortaya çıkan sahneyle ilgisi olan tüylerimden kurtulmaya çalıştım.

Kanım Ezra, o kadar sinsice gizlenmiş bir kan çemberinin içinde sıkışıp kalmıştı ki hâlâ hissedemiyordum. Tuzak neredeyse bizi de yakalayacaktı ve Keisha Skye tek kelime etmeden tuzağa düşmemize izin verecekti. İçimden bir ses, consiliari'lerimizi buraya getirmemize rağmen, amacının başından beri bu olduğunu söylüyordu.

Keisha gülümseyerek küçük kıza doğru gitti. "Shara, seni kızım Tanza ile tanıştırayım."

Gina'ya hızlıca bir bakış attım, o kadar solgundu ve gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı ki elini tuttum ve kolunu benimkinin içine soktum. "Mümkün değil," diye fısıldadı. "Tanza 1938'de öldü."

"Hayır, ölmedi," diye yanıtladı Keisha. "Herkese öldüğünü söyledim ve gerçeği bilenlerin üzerine bir büyü koydum."

"Ya da onları öldürdü," diye mırıldandı Madeline.

Konsülünün Keisha'nın davranışlarından pek hoşnut olmadığını bilmek beni sevindirir de, onu bir müttefik olarak sayamazdım, hatta gücümü onun için kullanamazdım.

Vega'ya yaptığım gibi onu da sallayacaktım. Madeline de Gina gibi çoğunlukla insandı ve benim uyandırabileceğim şekil değiştiren içgüdülerine karşı bağışıklığı vardı.

"Gözleri," diye fısıldadı Gina nefes nefese.

Tanza'nın gözlerine baktım ve tanrıçanın uyarısı içimde tısladı. Bu bir çocuk değildi, insan ya da Aima, hatta bir karışım bile değildi. Gözleri simsiyahtı ve bir böceğin gözleri gibiydi.

İlk aklıma gelen Itztli'nin bana bahsettiği örümcek tanrıça oldu ama çocuğun gözlerinin ardında bir örümcek hissetmedim. Hayır, bu daha soğuk, daha karanlık ve daha önce gördüğüm her şeyden o kadar uzak bir şeydi ki onu tanıyamadım. Ve bir insanı ölümüne korkutacak tanrıçalar da dahil olmak üzere bazı garip şeylerle yüz yüze gelmiştim.

"Acıktım anne." Çocuk oyncağını bir kenara fırlattı ve kollarını Keisha'nın boynuna doladı. "Besle beni, anne."

Ezra öyle bir ses çıkardı ki Rik'e doğru sıçradım. "Lanet olsun."

Bakışlarını takip ettim. Çocuğun fırlattığı oyuncak bir kafaydı. Bir adamın yüzü bana bakıyordu, ağzı acıdan iki büklüm olmuştu.

"Conall," diye fısıldadı Rik. "Onun son alfası."

"Şşşt, sevgili kalbim," dedi Keisha. "Seni rahatlatmak için kanımı alabilirsin."

"Hayır!" Tanza karşılık verdi ve annesinin boğazını pençeledi. "Neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun."

Keisha tökezleyerek geri çekildi, elbisesinin yırtık korsajını tutuyordu. "Yakında," diye nefes nefese bize yaklaştı. "Oynayacak yeni bir erkeğin var. Ondan beslen."

Tanza alt dudağını dışarı çıkararak Ezra'dan uzaklaştı. "O alfa değil. Bir dakikadan fazla dayanamaz. Ben açım. *Daha fazlasına* ihtiyacım var." Rik'e baktı ve yüzü aydınlandı. "Acıktım. Ver şunu bana."

Rik'in önüne geçtim, kımıldamasa da onu ittim. "Hayır. Onu alamazsın."

Keisha kızına bakarak usulca, "Bir varis sahibi olmak için yanıp tutuşuyordum," dedi. "Gebe kalmak için alfalarımızdan daha fazlasına ihtiyacımız olduğunu söylediğinde *ona* inanacak kadar çaresizdim. En eski kültürlerin hepsinde araştırma yapmış ve soyumuzu gençleştirmek için taze Aima kanına ihtiyacımız olduğu konusunda ısrar etmişti. Ana'dan ya da ona mümkün olduğunca yakın bir kana. O canavar tanrısına gitti. Ben başka bir yere gittim."

"Ra'ya gittin," dedim usulca.

"Evet. Gebe kalmak için ciddi bir şey yapmamız gerektiğini kabul etti ama ışık tanrısını becermek yeterli değildi, yine de ben istediğim sürece kullanılmaya çok hevesliydi. Bana gebe kalmamın tek yolunun bir hayata karşılık bir hayat olduğunu söyledi."

Tüylerim diken diken oldu. Coatlicue bana kırmızı yılanın bedelinin tam olarak bu olacağını söylemişti. Ra'yı öldürmem için sevdiklerimden birinin ölmesi gerekecekti. Belli ki Keisha'ya da çok benzer bir şey söylemişti.

"O zamanki alfam istekliydi. Erkekler çok aptal, Shara. Eminim bunu şimdiye kadar anlamışsındır. Zavallı Llewellyn'e bak, bunca yıl gelip onu kurtarmanı bekledi. Annene verdiği saçma bir söz yüzünden ölmeyi reddetti. Silas da aynıydı. Bana kalbimin arzusunu vermek için onu öldürmeme izin verdi. Tanza doğdu ve ben çok mutlu oldum. Çok mutluydum. Ama onun varlığının bedeli Silas'ın ölümüyle bitmedi. Ergenliğe yaklaştıkça, kan arzusu kalmamıştı. Tek istediği acıydı, hem de çok fazla. Kanla değil, acıyla besleniyor ve ihtiyacı büyük."

Midem çalkalandı. Her şey korkunç bir şekilde mantıklıydı. "Bu yüzden alfalara işkence ediyorsunuz. Başka bir çocuğa gebe kalmak için değil, onu beslemek için."

"Evet. Genelde en sonuna kadar doğrudan oynamasına izin vermiyorum, çünkü çok çabuk öldürüyor. Yavaş işkence onun için daha iyi. Bu onu mutlu ediyor ve onları mümkün olduğunca uzun süre nasıl tutacağımı öğrendim. İşte burada sen devreye giriyorsun Shara. Ra'ya geri döndüm, hayatta kalmak için başkalarının sürekli acısına ihtiyaç duyacağını bana söylemediği için öfkeliydim. Bu aşamada sıkışıp kaldı, acı için çaresiz, kendi açlığıyla eziyet çekiyor. Siz onu iyileştirene kadar daha fazla gelişemez."

"Ben mi? Benim bununla ne alakam var?"

"Ra bana annenin de benzer bir pazarlık yapacağını söyledi. Bir hayata karşılık bir hayat. Sen Tanza'nın acısını çözecek anahtarla doğacak ve onun acılarına sonsuza dek son verecektin. Gücün onu iyileştirecek kadar büyük olacaktı. Ama sonra ortadan kayboldu ve kimse onun varlığını bile hatırlayamadı. Bunu bilerek yaptığını biliyordum. Seni benden korumak için seninle birlikte gitmişti. İlk doğan çocuğumu iyileştirmeni engellemek için. Yıllarca ondan bir iz aradım ve kimse senin nerede olduğunu ya da Selen'a yuvasını terk ettikten sonra ne olduğunu bilmesede, kimsenin Isador mirasını devralmaktan bahsetmediğini fark ettim. Triune'a geçmek yerine hala Isador kanına kilitliydi. Yani, dışarıda bir yerlerde olmalıydın. Bir yerlerde."

Gözlerimi kapattım, çok hızlı ve sık nefes alıyordum. "Beni bulmaları için onları sen gönderdin. Rik. Daire. Benim bulunmamı istedin."

"Evet," diye cevap verdi omuz silkerek. "Onlar benim yemimdi. Triune'a yaptığım şikâyet seni buraya, karşıma getirmek için yaptığım bir numaraydı ama ben asla Kan için Kan istemedim Shara. Ben seni istiyorum."

SHARA

I düşünemiyordum. Bir çıkış yolu göremiyordum. Zihnim, yüzüncü kattan aşağı düşmüş narin, elle üflenmiş bir vazo gibi hissediyordu. aşağıdaki asfaltta toza dönüşüyor.

"Kan çemberi onun," diye devam etti Keisha. "Onu senin için çıkaramam. Bu güce sadece sen sahipsin. Kendini onunla değiştirebilir ve onu iyileştirebilirsin."

"Hayır," diye karşılık verdi Rik, beni kendi tarafına kilitleyerek. "O çemberin içine bir adım bile atmana imkân yok."

Kırabilir miyim?

Cevabın ne olduğunu biliyordum. Zaniyah'ın yuvasına gittiğimizde de bana aynı şeyi söylemişlerdi. Bir kan çemberi, içinden kırılmadığı sürece kırılmazdı.

İçeriden.

Hayır.:

Onun kararlı cevabına rağmen aklımın bir köşesinde bir fikir kıpırdanmaya başladı. Ezra'nın bağınyı tekrar hissettim, kalp atışlarım kafatasımı dövene kadar gücümü çektim. Olması gereken yerde bir ipliğı zar zor hissedebiliyordum. Oradaydı ama son derece uzaktı, sanki biri onu Plüton'a giden bir roketle vurmuş gibiydi. Aramızdaki bağı çekmeye çalıştım ama küçük iplik çözüldü.

Denemek istediğim şey için yeterince kanıma sahip değildi. Rik'in bağı zihnimde devasa bir kaya gibi ağırdı. *Söyle bana:*

Ona söylemek istemedim çünkü cevabının ne olacağını biliyordum. Böyle bir şey hakkında zaten konuşmuştuk ve onun hayatını riske atmayı reddettim.

Keisha bir konuda haklıydı. Erkekler aşk ve onur adına yapabilecekleri şeyler konusunda kesinlikle gülünç olabilirlerdi. Başka bir yol düşünmeye çalıştım. Keisha'nın işini nasıl bitirmek istediğimi çok iyi biliyordum. Skye kanını Kanımdan nasıl çekip alacağımı ve ona nasıl geri vereceğimi kafamda çoktan canlandırmıştım. Çok kolay. Çok temiz. Triune peşimden gelemeyecekti ve ona olan borcumu ödemiş olacaktım.

O zaman onu öldürürdüm.

Ama bir iblisin parıldayan obsidyen gözleriyle bana bakan kızını kurtarmazsam asla tatmin olmayacaktı.

Ra ışık tanrısı olabilirdi, ama Tanza'ya bu dünyadan ya da tanrıçalarımızın egemenliğindeki herhangi bir alemden olmayan bir şey yaratmayı başarmıştı.

:*Sara. Söyle bana.:*

Aramızdaki bağ Ezra'yla olanımdan daha güçlü. Kan çemberinden ona ulaşamıyorum:

Ama bana ulaşabilirsin:

Sertçe yutkundum, midem endişeyle çırpınıyordu. *Çember içeriden kırılmalı. Eğer çemberin içinden sana ulaşabilirsem, o zaman onu kırabilirim:*

Takası yaparız. Onun yerini alıyorum. Borcun yerine getirildiğini alenen kabul etmesini sağla. Sonra çemberi kırmak için aramızdaki bağı kullanacaksın ve hepsini öldüreceğiz:

Kalbim beni boğmaya çalışıyordu. Sesi çok sakindi. Kendinden çok emindi. Onu kurtarabileceğime dair en ufak bir şüphe duymuyordu. Hepimizi kurtaracağımdan.

Ona satmak zorunda kalacaksın, yoksa bir şeyler planladığından şüphelenecek. Öfkeli ol. Üzgün olun. Ama onu yenmenin bir yolunu biliyormuşuz gibi davranma:

Sonra bir adım öne çıktı ve beni arkasına itti. "Onun yerine beni al."

Keisha bir kaşını kaldırdı. "Öyle mi? Gönüllü mü oluyorsun?"

"Hayır, Rik!" Kolunu tuttum, işe yaramaz bir şekilde çekiştirdim. Alfa'm istemediği zaman asla hareket ettirilemezdi. "Lütfen, bunu yapma!"

"Kraliçem biraz araştırma yapıp Ra'nın kızınızın üzerine koyduğu laneti bozmanın bir yolunu bulana kadar o lanet çembere girmesine izin vermeyeceğim. Ezra'yı bırak, ben onun yerini alacağım. Biz en iyi planı bulana kadar Tanza benden beslenebilir."

"Hayır!" Ağlıyordum. Çok kızmıştım. Rol yapmıyordum. Ama planımızı satmamıza kesinlikle yardımcı oldu. "Rik, bunu yapmana izin vermeyeceğim. Başka bir yolu olmalı."

"Yapacağım," diye karşılık verdi beni görmezden gelerek. "Ama şimdi burada, consiliari'nin huzurunda, tüm kardeşlerinin önünde Isador Hanesi'nin borcunun ödendiğini derhal ilan edeceğine dair şahit olarak yemin etmelisin. Shara'nın Kanının geri kalanı gitmekte özgür. Beni burada bırakmayacak kadar çok seviyor, o yüzden istediğinizi alacaksınız. Ama önce evinin güvende ve emniyette olduğundan emin olmak istiyorum."

Keisha bana baktı ve havada devasa bir statik elektrik yükü gibi gücünü hissettim. Hıçkırıklarımı tutmaya çalışmadım. Rik'in herhangi bir şekilde zarar görebileceği düşüncesi kalbimi parçalamış ve lime lime etmişti. Tanza ona ne kadar çabuk zarar vermeye başlayacaktı? Rik'in anlaşmasını kabul edeceğini varsaysak bile Keisha'nın sözünü tutmasını sağlamamız ne kadar sürerdi?

Gözlerimi sıkarak kapattım. *Tanrıça, Isis, lütfen bana bunun doğru şey olduğunu söyle. Eğer Rik'e bir şey olursa.*

Bir hıçkırık daha yuttum. Lanet olası kırmızı yılanı kullanırdım. Kullanırdım. Onu kurtarmak için her şeyi yapardım. Başka biri ölmek zorunda kalsa bile. Rik olmadan yaşayamazdım.

"Anlaştık," dedi Keisha sonunda. "Ben, Scathach Kraliçesi Keisha Skye, Isador Hanesi'ne olan kan borcunun ödendiğini kamuoyuna açıklamayı kabul ediyorum."

"Derhal." Rik'in sesi şiddetle titriyordu. "Yukarı çıkar çıkmaz. Duyuruyu sen yapacaksın."

"Evet. Şimdi Shara'nın Tanza'yı iyileştirmek için buraya döneceğine dair yeminini duymak istiyorum."

Her kelime boğazımdan yırtıldı. "Ben, Shara Isador, Yüce Olan'ın son kızı, kan borcu ödenir ödenmez alfama geri döneceğim."

"Yeterince iyi değil," diye karşılık verdi Keisha.

"Nasıl yapacağımı öğrenir öğrenmez Tanza'yı çektiği acılardan kurtaracağım." Keisha başını salladı. "Evet. Anlaştık."

Madeline, "Not edildi," dedi. "Gina, bu şartların açıklığından memnun musun?"

Gina da ağlıyordu ama yanaklarından süzülen gözyaşlarına rağmen omuzlarını dikleştirdi. "Kraliçemi yüzde yüz destekliyorum."

Keisha kızına baktı. "Tamam, bebeğim, bir takas yapalım. Sen ayıyı bırak, bu alfayla oynayabilirsin."

Tanza ellerini ırptı ve başını salladı. "Benim alfam. Açım."

Keisha, "Onun son olmasını sağla," dedi. "Biraz sihir yapacağız ve hepinizi iyileştireceğiz, tamam mı?"

"Tamam anne." Tanza Ezra'ya doğru uzandı. Ezra irkilerek uzaklaştı ama Tanza kolundan tutup onu bize doğru itti. Tökezledi ve dizlerinin üzerinde çemberin dışına düştü. Nefes nefese, başı eğik, bana doğru yaklaştı, benim kadar ağlıyordu. "Gel oyna, alfa."

Rik'in koluna yapıştım ama o beni nazikçe silkeledi. Hiç tereddüt etmeden iblisle birlikte kan çemberinin içine girdi.

Tıpkı bir alfa olduğu gibi.

SHARA

Iağlamadan duramıyordu. Bu da anlaşmanın Keisha'ya daha iyi satılmasına yardımcı oldu sanırım. Gina ve Ezra kollarını bana dolamış, beni destekliyorlardı.

tekrar yüzüncü kata çıkarken.

Kapılar açıldı ve Kanım beni görünce hemen rahat bir nefes aldı.

Ta ki Rik'in bizimle olmadığını anlayana kadar. Gözyaşlarımı görene kadar.

Daire ayağa fırladı ve patilerini omuzlarıma atarak yüzümü çılgınca yalamaya *başladı. Ne oldu? Onu hissedemiyorum:*

Yüzümü kürküne gömdüm ve bir anlığına ona sarıldım. Söylemek istedim, *Onu hissedemediğin için mutlu ol.*

Çünkü biz odadan çıkar çıkmaz ağrıları başlamıştı.

En azından onun bağıni hâlâ hissedebiliyordum, gerilmiş ve kırılğan olsa da. O kadar çok kan paylaşmıştık ki Tanza'nın kan çemberi bile beni alfamdan tamamen uzak tutamamıştı. Ama bu, ona ne yaptığını tam olarak bildiğim anlamına geliyordu.

Kanaması yoktu. Henüz.

Ama o kadar yüksek ve tiz bir çığlık attı ki kulak zarları neredeyse patlayacaktı ve kafatasını tutarak yere düştü.

Daire ve diğer Blood ne kadar az şey bilirse, planımızı o kadar iyi gizleyebilirdik. Ama Rik'in hayatını kendiminkiyle takas edeceğime inanmalarına izin vermek kalbimi kırıyordu. Başımı iki yana salladım ve Daire'ye cevap vermeyi reddettim. Etrafımda çılgınca volta atıyor, kuyruğu bacaklarıma çarpıyordu ama hareketlerimde bir amaç seziyordu. Bir planım olduğu konusunda bana güveniyordu. Bir şeyler yapacağıma.

Keisha'nın tahtının önünde durup kardeşlerinin içeri girmesini beklerken bile.

Rik'in gözleri, burnu ve kulakları kanıyordu ve Tanza henüz ona dokunmamıştı bile. Sırt üstü yatmış, tavana bakıyor ve kıkırdıyordu.

Alfa'm seğirir, kanar ve acıyla inerken.

Panik içimde kabardı ama onu yendim. Paniğin kararlarımı ya da kontrolümü etkilemesine izin veremezdim. Bir planımız vardı. İşe yarayacaktı. Sadece bunu dağılmadan atlatmam gerekiyordu.

Leviathan kafamın içinde böğürdü. Biz bodrumdayken gece çökmüştü ve onun çatlak pencerelerin yanından uçarak geçtiğini gördüm. Keisha onları büyüyle korumaya almıştı, bu yüzden camlar çatlamış olsa da, büyük bir deneme gösterisi yapsa da onları kırıp açamadı. Çatıya indi ve bana ulaşmak için taşı ve betonu tırmaladığını hissettim.

Çenemi sıktım ve Gina'nın elini kendi elime aldım, eklemlerimiz gerginlikten bembeyaz olmuştu. O da planın tamamını bilmiyordu. Umarım beni, kendi postumu kurtarmak için alfamı asla satmayacağımı bilecek kadar iyi tanıyor.

Sonunda Keisha ayağa kalktı ve sesini yükseltti. "Isador Hanesi ve Skye Hanesi bir anlaşmaya vardı. Kan borcu ödendi. Shara Isador bizden ayrıldığında Skye Kulesi'ndeki tüm kanını almakta özgürdür. Triune'dan dilekçemi resmen geri çekiyorum."

Madeline küçük bir dizüstü bilgisayarda hararetle yazarken, "Not edildi," dedi. "Anlaşmanızı Triune'a iletiyorum. Birkaç dakika sürecek..."

Rik'ten gelen bir başka acı dalgasıyla savaşıyor sallandım. Gerçekte ne kadar kötü olduğunu ancak hayal edebiliyordum. Karartılmış bağıın içinden bile acı mide bulandırıcıydı.

Gözyaşlarımı kırıştıtarak Keisha'ya odaklandım. Tahtının önünde durmuş, herkese gülümsüyordu. Bana bile. İstedliğini elde etmişti. Tanza'yı iyileştirdiğimde hayatlarının istediği gibi devam edebileceğine inanıyordu. Kızını hayatta tutmak için ölen tüm o alfalar birer metaydı. Kızını hayatta tutmak için verdiği savaşta üzücü bir kayıptı. Tanza yaşayabilseydi, gerekirse bu odadaki her bir yaşamı söndürürdü, kanlarını sadece tek bir sebep için ona yemin etmiş olsalar bile.

Skye Kraliçesi olarak onun koruması.

Arkasında bir şey titredi.

Xin. Sessizce ona yaklaştı, artık kurt formunda değildi ama hâlâ görünmezdi.

Suikastçım Blood, kurdunun üzerinde bıçak taşıyamazdı.

Bakışlarıyla karşılaştım, gözleri hayalet gibi gümüş renginde parlıyordu. Gözyaşlarımı yutarak Gina'nın elini bıraktım ve Keisha'ya yaklaştım.

Bana odaklandı, yüzüne yayılan bir kaş çatmaydı. Bir anlık şüphe. Gözleri kısıldı. Konsülüne doğru dönmeye başladı ama Madeline parlak bir gülümsemeyle başını kaldırdı. "Marne Ceresa cevap verdi. Üçlü kan borcunu kabul ediyor ve geçersiz kılıyor."

Keisha'ya gülümsedim. Xin cisimlendi ve onu yakaladı, bir kolu beline, diğeri boğazına dolandı. Gücünü çekti ve şimşekler çıtırdayarak etrafına yayıldı ama Xin onu bırakmayı reddetti. İleri atıldım ve dişlerimi boğazına geçirdim.

Onu içtim. Onun gücünü. Kanını. Onu halkının önünde sahiplendim. Bir an debelendi, rüzgâr beni yırttı, saçlarımı ve elbisemi öfkeli, umutsuz bir kasırgayla savurdu, ama suikastçım Blood onu kollarında sıkıca kilitledi.

Derisini yırttı, yüzünü pençelemek için uzandı ama başka bir Kan yardımımıza geldi. Gryphon onun kolunu ısırды ve çığlık atarken onu sabit tuttu.

Zihni bana açıldı ve bu görmek istemediğim bir korku hikayesiydi.

Kızını ne kadar sevdiği umurumda değildi.

Tek görebildiğim, Tanza'yı hayatta tutmak için ölen alfaların sayısız kırık, kanlı bedenleriydi. Yerde yuvarlanan kafalar. Çemberin kenarında durup kızının onların acılarından beslenmesini izlerken attığı çığlıklar ve acı dolu feryatlar. Kızının karanlık ve şeytani bir şey tarafından ele geçirildiğini biliyordu. Ra onu en başından beri bozmuştu.

Yine de kızının işkencesine son vermeyi reddetti.

Onun gücü beni doldurdu. Bir kasırganın ölümcül gücü. Milyonlarca voltluk yıldırım. Destek ve koruma için ona bakan binlerce hayat. Hiçliğin ortasındaki son parlak lamba direğinin etrafında dönen çılgın güveler gibi bilincime kanat çırpıyorlar. Onlar artık benimdi.

Hiçbiri umurumda değildi.

Mezarın soğuk ürpertisi içimi doldurdu. İsis'in piramidine ilk kez gittiğimi, bana gücünü verdiği zamanı hatırladım. Tüm güçlerini, çünkü ben onun son kızıydım. Keisha'nın zihni bir mum gibi titriyordu.

neredeyse snmt. Fitili yanarak yok oldu. Seçimi hissettim. Onu serbest bırakabilirdim. Yaşamasına izin verebilirdim. Daha nce Rik için yaptığım gibi onu mezardan çıkarabilirdim.

Ama ben ölümü seçtim. İntikamı seçtim.

Tanrıçanın soğuk ve sert gülümsemesi seçimimi kabul ettiğini doğruladı.

SHARA

I karanlık koridordan Tanza'nın alfamı tuttuğu odaya doğru koştum. Hâlâ hayattaydı ama vücudu sanki Tanza onu ateşe atmış gibi yanıyordu. kaynayan asit havuzu. Ağzında kızın kanının tadını alabiliyordum.

Kanını ona zorla bulaştırmıştı. Onu kirletmiş. Aynı Ezra gibi.

Rik'in zayıflamış, gerilmiş bağını zihnimde kavradım ve çok geç kalmamış olmak için dua ettim.

Zorlukla nefes alarak durdum ve kan çemberinin kenarını bulduğumdan emin oldum. Artık neye bakacağımı bildiğime göre, çemberinin kenarını belirleyen boşluğu, sıcaklık ve yaşam yokluğunu hissedebiliyordum. Eğer Ra her şeye hayat veren ışık tanrısıysa, o bunun tam tersiydi. Yaşam karşıtı. Tam ve mutlak karanlık.

Bazı açılardan birbirimize çok benziyorduk. Ben mutlak bir karanlığa gebe kalmış ve doğmuştum. Ama sevginin ışığı hâlâ içimde parlıyordu.

Acıya olan açlığından başka bir şey bilmiyordu.

Yerde yatıyordu, başı çocuğun kucağındaydı. Çocuk acı içinde kıvrılırken Keisha gülmeseydi, bu tatlı ve masum bir şey olabilirdi; tatlı, tiz bir ses, midemi bulandıracak kadar şeytani bir zevkti. Neredeyse Keisha'nın tüm kanını yere kusacaktım.

Başını çevirdi ve bakışlarımla buluştu. Dudaklarından siyah kan damlıyordu ama yine de gülümsemeyi başardı. *Başardın. Kraliçem benim. Çok gururluyum:*

Sesi milyonlarca kilometre öteden geliyordu ama yine de onu duyabiliyordum.

Gözlerimi kapatarak aramızdaki bağa gömüldüm. Bizi birbirimize bağlayan kırılğan bağa irademi çok hızlı ve sert bir şekilde bastırmaya cesaret edemedim.

hiçbir şeye dönüştü. Acısı üzerime çöktü. Daha güçlü. İçimden akıp gitmesine izin vererek nefes aldım. Gözyaşlarım yüzümden aşağı süzüldü. Çığlık atma ihtiyacıyla savaşıarak dudaklarımı parçaladım. O çığlık atmadı, ben de atmıyacaktım.

Ona daha da gömüldüm. Benim kayam, sarsılmaz. Bir depremin alçak gümbürtüsü. Aşırı kibarlığı, mutlak sadakati ve özverili sevgisi. Alfa'm benim için canını gözünü kırpmadan feda ederdi.

Ve onu yanımda tutmak için ölümün kapısından geri çekdim.

Tüm gücüne ve alfa iradesine rağmen bana teslim oldu. Onunla tanıştığım ilk andan beri öyleydi. Alnını benimkine nazikçe bastırışını hatırladım. Büyük elleri beni tutarken çok dikkatliydi. Onun cüssesinde ve gücünde bir adam bir kadından istediği her şeyi alabilirdi ama o asla böyle bir şey yapmazdı. Tanıştığımız ilk andan itibaren benim zevk almam ve eğlenmem onun bir numaralı önceliği olmuştu.

Eğer bu, sırt üstü yatıp onunla kötü bir şekilde oynamama izin vermesi anlamına geliyorsa, bütün gece ve bütün gün, her gün bunun için orada olacaktı.

Hiç tereddüt etmeden beni içeri alması çok kolay oldu. Hiçbir şeyi saklamadı. Kalbini, zihnini ve bedenini bana açtı. Ruhu benimkine değdi. Onun içindeydim. Ben o oldum. Onun gözlerinden baktım ve kendimi gördüm.

Yavaşça başımı arkaya çevirip Tanza'nın yüzüne baktım. Gözleri siyah aynalar gibi parlıyordu. Kanı vücuduma zehir gibi sızıyordu. Kaynağına kadar izini sürebildiğim karanlık bir bağ. Kan çemberi, evrenin tüm ışığını emen bir kara delik gibi etrafımızdan akıyordu.

Rik'in göz kapakları çırpındı. Vücudu çökmeye başladı. Ama artık görmek için gözlerine ihtiyacım yoktu. İrademi topladım ve Tanza'nın bağının onun içinde kök salmasına odaklandım. Kanıma dokundum, hem adet kanıma hem de çenemden akan kana. Onu bir lazer ışını gibi odakladım ve bağının içinden yakıcı bir alev geçirdim.

Tanza'nın içine yandım. Tüm gücümle, dünyanın erimiş çekirdeğinin sıcaklığıyla ona doğru patladım. Gözleri alev alev parlıyordu. Benim alevlerim onun içinde yanıyordu. Ağzını açtı ve çığlık attı, sağır etmeye ve sakatlamaya yönelik bir ses. Rik kucığında sarsıldı ve kasıldı, ben Keisha'nın işini bitirirken vücudu zaten bu sesle cezalandırılmıştı. Acının ve çırpınmanın yankısını bedenimde hissettim, ama bu uzaktı, Rik'ten uzaktaydı. Rik'in içindeydim. Onunla birlikte çemberin içindeydim. Ve o ölüyordu.

Daha sert iterek içindeki alevleri körükledim. Kan çemberi dalgalanıyor, içinden ona pompaladığım gücün altında geriliyordu. Çok fazla güç. Dünyayı toza çevirmeye yetecek kadar. Evreni parçalara ayırmaya.

Ya da bir kara deliği patlatmak.

Kan çemberi patladı ve zemin altımızdan kaymaya başladı. Vücuduma geri döndüm. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde. Kanlar içinde. Rik'e doğru süründüm. Tanza sırt üstü yatmış, alevlerim içinde kaynarken çırpınıyor ve çığlık atıyordu. Ama ölmeyecekti.

Kanım önümde hızla akıyordu. Daire, Rik'in kolunu çenesiyle kavradı ve onu Tanza'dan uzaklaştırdı. Itztli ve Tlcel bacaklarından tutarak vücudunun alt kısmını sıkıştırdılar. Nevarre ve Xin kollarından yakaladı.

Daha yüksek sesle feryat etti ve kanımda kanlı izler açıldı. Xin'in yüzünde bir kesik. Kara köpeğimin böğründe derin, kanayan çizikler. Görünmez kırbaçlar etlerini parçaladı. Ama onu kısırmış, benim onlara ulaşmamı bekliyorlardı.

Ne yapacağımdan emin değildim. Bir iblis nasıl öldürülürdü?

"İçinde yaşadığı kabuğu öldürür ve bedeni boşaltmaya zorlarsın," dedi Guillaume zihnimde. İki elinde bıçaklarla bana doğru koştu. Leviathan sonunda binanın çatısını yırtmıştı ve peşimden gelmeyi düşünen herkese ateş püskürüyordu.

Alevlerim onun içinde yanıyor, bedenini kavuruyordu ama o hâlâ yaşıyordu. Dişlerimi ona batırmak dışında başka ne yapabileceğimden emin değildim. Ama yapmak istediğim son şey, iblisin zihnimi ve bedenimi de ele geçirmesi riskini almaktı.

Sonra hatırladım. Bıçağımı. Alice'in narin eteğin içine diktiği küçük cebi yokladım ve eski bıçağımı buldum. Fiskeyle açtım ve Tanza'nın çırpınan bedenine yaklaştım.

"Yardım edin," diye inledi çocuk sesiyle. "Yardım e d i n . Kurtarın beni. Lütfen."

Aklım durdu. Bir çocuğa zarar veremezdim. Annem bir çocuğu kurtarmak için ölmüştü.

Xochitl'in bu şekilde yaralı ve korkmuş yattığını düşündüm ve bıçağımı ona saplama fikri midemi bulandırdı.

Tereddüt ettiğimi hisseden iblis, etimi parçalayan tiz metalik bir kahkaha atarak içinde çıtırdadı. Tanza'nın eli siyah bir pençeye dönüşerek Xin'e doğru uzandı ve karnına derin bir kesik attı, neredeyse

Karnını deşiyordu. Acıdan iki büküm olmuş bir halde pençeye tutunmak için mücadele etti ve beni acımasız silahtan korumak için kendi vücudunu kullandı.

Dişlerimi sıkarak bıçağı iki elimle kavradım. Tanza'nın olduğu çocuğu kurtarmanın tek yolu, iblisin onun bedenindeki hâkimiyetine son vermektir. *Beni affet*, diye düşündüm evrenin geneline bakarak ve bıçağı Tanza'nın kalbine sapladım.

Guillaume yanımdan geçip bıçaklarını hızlı bir kavisle savurdu ve kadının kafasını yana doğru yuvarladı.

İçinden siyah kan sızdı. İnsan değil. Aima değil.

Rik'e doğru süründüm ve bileğimi ağzına bastırdım. Gözleri kapalı, dişlerini bana geçirdi. Nevarre Xin'in kalkmasına yardım etti ve onu bana getirdi. Ona diğer bileğimi uzattım. İkisinin de içine daldım ve gücümün bedenlerinden akmasına izin verdim. Yarası çirkin olsa da Xin'in iyileşmesi kolay oldu.

Rik'in görünürde çok fazla yarası yoktu ama içten yaralanmıştı, sanki iblis tüm organlarına ve sinirlerine peynir rendesi sürmüş, onları tepeden tırnağa parçalamıştı. Keisha'yı birkaç dakika önce kurutmuş olmama rağmen ona doğru sarkmamı sağlayacak kadar uzun süre beslendi.

Guillaume yaklaştı ve bana kanayan bileğini uzattı. Nevarre sırtıma yaslandı, ben beslenirken bana destek oldu.

Guillaume, "Her ikisindeki kirliliği de yaktığınızdan emin olun," dedi. "Aksi takdirde iblis yıllar sonra bile ikisinin de izini bulabilir ve kötülüğünü yavaş yavaş onlara bulaştırabilir."

Duyularımı Rik'in vücudunda gezdirerek Tanza'dan almaya zorlandığı kana dair herhangi bir iz aradım. Küçük damlalar siyah bir kanser gibi vücuduna yayılmıştı. Acele etmedim, tüm izler silinene kadar her birine gücümle dokunduğumdan emin oldum. Doğrulup kollarını bana doladı ama bileğimi henüz bırakmamıştı. Göğsüne yaslandım, dumanı tüten sıcak kaya kokusunu içime çektim ve gömleğini ıslatan rahatlama gözyaşlarına aldırmadım.

Sonunda ağzını kaldırdığında, pişmanlıkla iç çektim.

"Belki de evinize döndüğümüzde buna devam edebiliriz kraliçem."

Başımı salladım, hâlâ bulanık hissediyordum, sanki kafam uçup gidecekmiş gibi. Yine de bir şeyler doğru değildi. Tamamlanmış değildim. Kanımın etrafına bakındım ve sonunda bakışlarımı Ezra'nın üzerinde topladım.

Kanımın kenarında diz çöktü, utançtan başı öne eğikti.

"Ezra." İrkildi ama başını kaldırdı. Elimi ona uzattım ve yüzünü bana gömmek için yavaşça yaklaştı. "Shhhh. Artık hepimiz güvendeyiz."

"Çok üzgünüm kraliçem. Onların lanet tuzağına düştüm."

Bir kolumu tüylü kafasına doladım ve onu göğsüme bastırdım. "Bu tuzak ben doğmadan önce bana kurulmuş. Sen olmasaydın, içimizden biri bu tuzağı bozacaktı. Artık bir önemi yok. Biz kazandık. Her şey bitti."

Başını kaldırdı, gözleri periliydi. "Öyle mi? Onu hâlâ içimde hissediyorum."

İçten içe yanan bedenine baktım. Elindeki parmaklar seğirdi. Kanayan bileğimi Ezra'nın ağzına bastırarak bedenine doğru battım, kanının o siyah hücrelerini arıyordum. Rik'te olduğu gibi, Ezra'nın iyi beslendiğinden ve taşıyabileceği tek bir kirlilik damlasını bile gözden kaçırmadığımdan emin olmak için acele etmedim.

Koridorda bir şey hışırdadı. Rik beni kucağına aldı. Daire bacaklarımızın üzerine çömeldi. Guillaume elinde bir ayak uzunluğunda kanlı bir bıçakla döndü.

Vega aceleyle, "Benim," dedi ve ellerini havaya kaldırarak mavi renkli ışığa çıktı. "Sadece seni kontrol ediyordum. Askerler huzursuzlanmaya başladı. Kaçmalılar mı yoksa Isador'a yemin mi etmeliler bilemiyorlar."

İçimi çektim. Bu en başından beri korktuğum kısımdı. Skye kadar büyük bir evi devralma işi son derece sıkıcı olacaktı. Ellerimi uzattım ve Nevarre birini, Itztli de diğerini tutarak ayağa kalkmama yardım etti. "Gitmeden önce bu bedenin tamamen yok edildiğinden emin olalım."

"İyi fikir." Guillaume botunu kullanarak kesik başı cesede yaklaştırdı. "Onu kanınızla ıslatmanız ve bu şekilde ateşe vermeniz gerekebilir kraliçem."

Başımı salladım ve elimi ona uzattım. Avucumu avucunun içine aldı ve bileğimdeki yarığı dikkatlice genişleterek kanımın düzenli bir şekilde akmasını sağladı. Dizlerim titreyene ve tekrar başım dönene kadar küçük bedeni kanla kapladım.

"Kim... ya da ne... bu?" Vega tereddütle sordu.

Ona ne kadarını söyleyeceğimi tartıştım. Keisha ölmüştü. Kurtarmak için o kadar takıntılı olduğu çocuk da ölmüştü. Tanza gerçekten uzun zaman önce ölmüştü, çünkü bunca yıldır alfalara işkence eden iblis masum bir çocuk değildi.

Bir an konsantre olarak kanımı ateşe verdim. Alevler kükreyerek yükseldi ve vücudu hızla tüketti. Et çatladı, karardı ve küle dönüştü.

Arkamı dönerek, "O bir iblisti. Eski kraliçenizi alfalarına işkence etmesi için saptırdı."

Vega başını salladı ve yüzündeki sert çizgiler rahatladı. "O her zaman böyle değildi. *Biz de* her zaman böyle *değildik*."

Bakışlarını indirip kenara çekilene kadar ona baktım. "Umalım da öyle olmasın, çünkü artık işler kesinlikle farklı olacak. Burası benim evim ve Isador Hanesi'nde kimse bir başkasının kaprisi yüzünden acı çekemez."

SHARA

I Sonunda Keisha'nın tahtını kürsüden indirttim ve bodruma saklattım. Mehen, Tanza'nın cesedinin küllerini neşeyle İblisin kabuğunu tamamen yok ettiğimizden emin olmak için. Yine de patlattığı çatıyı onarmak için küçük bir servet harcamam gerekecekti.

Skye Hanesi'nin bir araya gelen üyelerinin sayısı oldukça azalmıştı. Gina ve Madeline, kalanların isimlerini, eski ev bağlarını ve Skye'ın bir parçası olmaya nasıl geldiklerini içeren bir liste hazırlamak için birlikte çalışıyorlardı. İçimden bir ses Leviathan ve Llewellyn'in her ikisinin de sıralamada kendilerine yer bulduklarını söylüyordu. Diğerleri kaçmıştı. Keisha'nın hükümdarlığından sonra hiçbirine özgürlük şansını çok görmezdim.

Altı yüz sekiz kardeş önümde duruyordu. Bana bakıyorlardı. Benim bir duyuru yapmamı ya da en azından onlara ne yapacaklarını söylememi bekliyorlar.

Ama önce Rik'in kalçalarının arasına oturdum ve kolları bana dolandığında iç çektim. Birisi ikimizin de oturabileceği büyüklükte rahat bir sandalye bulmuştu. Çok yorulmuştum. Kan içindeydim. Bir elbise daha tamir edilemeyecek şekilde mahvolmuştu. Ayaklarım ağrıyor ve karnıma berbat kramplar giriyordu.

Mehen bana Fransızca kitap okurken ve kanım etrafımı sararken yatağımın ortasında bir fincan sıcak çay ile bir topun içinde kıvrılmak istedim.

Bunun yerine, oturup yabancı yüzlerden oluşan bir denize bakarak kendimi neyin içine soktuğumu merak ettim.

Neyse ki, her şeyi en küçük ayrıntısına kadar memnuniyetle ve ustalıkla üstlenen mükemmel bir konsültanım vardı.

Gina herkesin duyabilmesi için sesini yükseltti. "Isador Hanesi artık Skye Kulesi de dâhil olmak üzere tüm Skye topraklarını elinde tutuyor. Eğer Skye Hanesi'ne yemin etmeye zorlandıysanız, yeni kraliçeniz sizi yemininizden azat ediyor. Daha sonra cezalandırılma korkusu olmadan ailelerinize ve yuvalarınıza dönmekte özgürsünüz. Eğer Isador Hanesi'ne bağlılık yemini edip burada kalmak istiyorsanız, Shara Isador sadakat yemininizi şimdi edecek."

Bir an durdu ve insanların ne yapmak istediklerini düşünmelerine izin verdi. Birkaç kişi sessizce kapılara yöneldi. Gitmelerine izin verdim. Memnuniyetle.

Hâlâ bana bakan, hayatları üzerine yemin etmeye hevesli çok fazla insan vardı.

Gina omzunun üzerinden bana gülümsedi. "Kraliçemiz yorgun, bu yüzden bunu çabuk halledeceğiz. Teker teker sadakat yemini etmek yerine, bunu toplu olarak yapacağız. Bazılarınız ileriki bir tarihte tam kardeş olmak için de seçilebilir. Şimdilik, yemininizi kabul edecek. Lütfen benden sonra tekrar edin.

"Eski kraliçem Keisha Skye öldü. Onun bağı hükümsüz ve geçersizdir. Şimdi kanımı ve canımı İsis'in son kızı, Yüce Olan, var olan ve var olacak olan Shara Isador'a adıyorum."

Sesleri odanın içinde gürledi. Bu insanlar yeni bir kraliçeleri olduğu için *çok mutluydular*. Bir saat önce bile Keisha'yı öldürdüğümü görmüş olmalarına rağmen benden nefret etmiyorlardı. Bodrumda ne yaptığımı bilselerdi.

Ayaklarını ve üzerinde yürüdüğü toprağı öperler: Rik kafamın içinde kollarını etrafımda sıkarak şöyle dedi: "*Çok yaşa lanet kraliçe. Benim kraliçem. Seni seviyorum.*"

Daire bacaklarıma süründü ve dilini dizimin biraz daha yukarısında gezdirerek cildimi boyayan kanı hevesle temizledi: *Çok yaşa Shara lanet Isador...*

Son

C Shara'nın destansı macerasına [QUEEN TAKES CHECKMATE](#) ile devam edin ya da tüm [HOUSE ISADOR BOXED SET](#)'i uygun fiyata [alın](#).

VEZİR ŞAH MATI ALIR ALINTI

Cesedi görmek istedim.

Keisha Skye'in çok kolay öldüğünden korkmaktan kendimi alamıyordum. Rik'e ulaşmak ve onu iblis çocuktan kurtarmak için acele ederken, belki de bir şeyi gözden kaçırmıştım. Belki Keisha ölü numarası yapıyordu ya da daha önce hiç görmediğimiz gizli bir gücü vardı. Ben öldüm ve geri geldim. Belki o da dönebilirdi.

Harap olmuş elbisemi bile değiştirmemiştım ama cesedi kontrol etmeden kendi evimde dinlenemezdım. Emin olmak zorundaydım.

Servis asansörünün gelmesini beklerken, gücümü ve Isis'in mirasını öğrenmeden önceki genç kadın halimi hatırlamaya çalıştım. Kaçak hayatı zor ve yorucuydu. Bir yerde bir ya da iki haftadan fazla kalamıyordum. Bırakın güvenmeyi, konuşacak kimsem bile yoktu. O yalnız ve kasvetli hayata geri dönmek istemiyordum.

Yine de Shara hiç kimseyi öldürmemiştı.

Keisha Skye'ı kendi ellerimle öldürmüştüm. Kanım, çırpınışlarına rağmen onu benim için sabitlemişti. Ağzımı boğazına kilitledim ve yaşam gücünü emerek geride kabuk gibi bir beden bıraktım. Onu bağışlayabilirdim ama öldürmeyi *seçtim*.

Eylemlerim yüzünden daha fazla insan ölebilirdi. Hayatım boyunca beni avlayan canavarlar gibi birer köleye dönüşmeden önce Keisha'nın Kanı hakkında ne yapacağımı bulmalıydım. Keisha'nın ölümünü takip eden kargaşada ejderhamın ve gryphonumun kaç kişiyi öldürdüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bodrumda, Rik'i kurtarmak için bir iblisin kan çemberini kırmaya çalışıyordum.

Skye kayıtlarında birkaç yüz kişi kayıptı. Tanrıçaya sadece kaçtıklarını ve yeni bir kraliçe ile yeni bir hayat bulabileceklerini umuyordum.

Güvenli bir yere.

Asansörün kapıları nihayet açıldı. Xin ve Llewellyn içeri girdiler, Xin kapıları açık tutmak için düğmeye bastı. Nevarre, Itztli ve Tlancel arkamızı koruyordu. Guillaume ve Mehen çoktan asansöre binip bodruma inmiş ve bizim onlara katılmamızı bekliyorlardı. Daire ve Ezra, Gina ve Madeline ile birlikte kalmak isteyenleri organize etmek için daha önceki Skye bağlantılarını kullanıyorlardı.

Dürüst olmak gerekirse, bu işi çoğunlukla Daire yapıyordu, ancak Ezra yardım etmeye istekliydi ve sert, saçmalamayan tavrı aslında insanların Keisha ile aynı türden bir kraliçe olmadığımı anlamalarına yardımcı oluyordu.

Skye'in eski consiliarius'una güvenip güvenemeyeceğimden emin değildim ama Gina'ya güvenim tamdı ve o da bu kadınla çalışmak istiyordu. Bir noktaya kadar kabul ettim. Madeline Skye, Skye'in mirasının iç yüzünü biliyordu. Daha iyi bir yönetim için mülkleri, anlaşmaları ve fonları nasıl dilimleyip doğrayacağımızı belirlememize yardımcı olabilirdi.

Rik yanıma yapışmış halde asansöre adımımı attım. Aslında, o çileli olaydan beri bana dokunmayı bırakmamıştı. Bundan şikayetçi değildim, hatta çok uzaktaydım. Meraklı gözlerden uzaklaşıp ona sarılmak için sabırsızlanıyordum.

Ve evet, muhtemelen bebek gibi ağlardım. Onu kaybetmeye çok yaklaştım.

Asansör acı verecek kadar yavaştı ve çok fazla kanla doluydu. Yine, bana doğru bastırılmalarından şikâyetçi olduğumdan değil. Onları yakınımda istiyordum, onlara ihtiyacım vardı. Her zaman.

Sabırsızlıkla çıplak ayak parmaklarıma vurdum. O aptal topukluları saatler önce atmıştım.

Rik kolunu belime dolayarak beni vücudunun koruyucu sıcaklığına daha da yaklaştırdı. "Gerçekten ölmemiş olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Başımı salladım. "Bilmiyorum. O New York'un kraliçesiydi. Gerçekten öldürülmesi bu kadar kolay olabilir mi?"

"Kolay ölmedi," dedi Xin. "Onu kuruttun. Çoğu kraliçe, bir kraliçeyi tek bir beslenmede tüketecek kadar kapasiteye sahip değildir. Tek başına bu bile güçlü bir kraliçeyi öldürmek için olağanüstü bir yoldu."

"Mayte'yi düşün," diye ekledi Rik. "Senin kanından bir kerede sadece küçük bir miktar alabilirdi, çünkü gücü kaldıramazdı. Senin kapasiten çok daha büyük. Keisha'yı kolayca emdin."

O kadar kolay ki midem korkuyla titredi. Onu *ölene* kadar kurutmuştum. Daha da kötüsü, Kanımla kolayca emekli olabilir ve hepsinden tekrar beslenebilirdim. Aslında, yakında tam olarak bunu yapmam gerekecekti. Açlığım asla tatmin olmadı, New York'un eski kraliçesindeki tüm kanlar tarafından bile.

"Sunum sırasında sana da saldırdı," dedi Xin. "Sana yaptığı büyü hiç de küçük değildi. Muhtemelen birçok ziyaretçi kraliçeyi bu şekilde harap etmiştir ya da en azından hepsi öldürülmeden önce teslim olmaları için korkutmuştur."

"Artı çocuğu," diye fısıldadı Rik. Benim asıl, belalı alfam benim hizmetimdeyken katlandığı şeylerden dolayı titremedi ya da ürkmedi ama Tanza Skye hepimizin ödünü koparmıştı.

Dışarıda iz bırakmayan türden bir işkenceyle canını yakarken Rik de onunla birlikte lanet çemberin içindeydi. Onu iyileştirdikten ve besledikten sonra bile, derinlerinde daha fazla ilgiye ihtiyaç duyacak hassas noktaları vardı. Biz Aima'lar çabuk iyileşirdik ama Tanza'nın ona açtığı yaraların, ona mümkün olduğunca sık kanımı vermeye devam etmediğim sürece asla iyileşmeyeceğinden korkuyordum.

"Onun bağı içimdeydi," diye devam etti Rik. "Onun içimde solucanlar gibi yayıldığını hissettim ve gücü... Eziciydi. O güç seviyesine en yakın hissettiğim kişi sizsiniz kraliçem. Bence Keisha sahip olduğu her şeyi Tanza'ya pompalıyordu, Tanza da alfaların acı ve işkencesinden beslendiği kadar ondan besleniyordu. Keisha'nın muhtemelen seni savuşturacak fazla bir şeyi kalmamıştı."

Bu beni biraz daha iyi hissettirdi, ta ki Rik beni yere bırakana ve onun vücudunu görene kadar.

Xin onu kızının öldüğü yere getirmişti. Tanza'nın bedenini çoktan kül yığınınna çevirmiştim. Keisha sadece birkaç saat önce ölmüştü ama sanki bir haftadır ölüymüş gibi görünüyor ve kokuyordu.

Vücudu şişmiş ve çürümüştü. Gözleri çoktan gitmişti. Derisinin altında bir şey kıpırdandı ve bir böceğin sert kabuğuna ait olabilecek bir görüntü yakaladım.

Geri çekildim, midemi tuttum. Safra çalkalandı. Kusmamak için kendimi zor tuttum.

Ondan beslendim. Onun kanını içmiştim. Şimdi o yozlaşma içimde miydi? Tanza'nın lekeli kanını Rik ve Ezra'dan temizlemek için çok dikkatli davranmışım ama kendimi kontrol etmeyi hiç düşünmemiştim. Kalbim o kadar sert çarpıyordu ki sallanıyordum, görüşüm dalgalanıyordu.

Rik ellerini kollarımın üst kısmına doladı ve sıkarak paniğimin bir kısmını kırdı. Onun bağı dev bir projektör gibi içimde dalgalanıyor, içimdeki her kuytuda parlıyordu.

"Hiçbir şey yok." Beni kollarında yukarı çekti. "Bir şeyin yok. Sana bir şey bulaştırmadı."

"Emin misin?"

Sesimdeki titremeden, yanaklarımdaki gözyaşlarından ve midemdeki asit yanmasından nefret ediyordum. Korkmaktan nefret ediyordum.

"Eminim. Onun sorunu her neyse senin içinde değil."

Derin nefes aldım, paniğimi hafifletmek için kokusunu bedenime çektim. Sıcak kaya ve duman, demir ve çelik kokusu. Kaya trolü derisinin hemen altında geziniyor, dışarı çıkmaya ve beni ölümüne savunmaya hazır bekliyordu.

Yanağımı göğsünde tutarak başımı çevirdim ve cesede tekrar baktım. "Bütün Aima'lar bu kadar çabuk mu çürüyor?"

Guillaume cesedin yanına çömeldi, kokudan ya da sürüngelelerden hiç etkilenmemişti. "Thrall'lar hâlâ hayattayken bu şekilde çürüyebilirler ama bırakın bir kraliçeyi, bir Aima'nın bile bunu yaptığını daha önce hiç görmemişim."

Mehen iğrenmiş bir tıslama çıkardı ve burnunu çekti. "Bu lanet şeyi daha önce de görmüştüm. Bu şeytani bir leke değil. Ra'nın dokunuşunun bir Aima kraliçesine kancayı taktığında yaptığı şey bu."

Annem gibi o da bir tanrıdan çocuk sahibi olmak için Ra'ya gitmişti. Ama ıssık tanrısı onu nasıl böyle çürütebilirdi?

"Bu eski vampir efsanelerinin bir sapkınlığı," dedi Mehen. "Eğer güneş ışığında ölseydi, alevler içinde kalıp toz ve küle dönüşürdü ama burada güneş ışığı yok. İsterseniz yer değiştirip onu ateşle patlatabilirim kraliçem."

"Hayır, teşekkür ederim, Mehen. Ben hallederim."

Rik'in göğsü kulağıma doğru gürledi. "Ona yaklaşmana ya da bunu kendi başına yapmana gerek yok. Bizler mümkün olan her şekilde hizmet etmek için yaşıyoruz ve senin de kendini maruz bırakman gereken bir tazminat ya da ceza yok. Sen beni kurtardın. Hepimizi kurtardın."

Ayaklarımı cesede doğru hareket etmeye zorladım. Hayır, Guillaume'a doğru. Rik benimle birlikte o kadar yumuşak hareket ediyordu ki başımı bile oynatmama gerek kalmıyordu. Elimi Guillaume'a uzattım ve gümüşün parıltısı bana beni kestiğini söyledi. Bıçağının acısını hissetmedim. "Onu ben öldürdüm. Ona iyi bakıldığından emin olmalıyım."

Oldukça büyük bir kesik açmış olmalıydı, çünkü vücudunun tamamını kanatmam uzun sürmedi. Onu kanla kaplarken kendimi izlemeye zorladım. Mavi-siyah böcekler derisinin altında hareket ediyor, onu içten dışa doğru yiyip bitiriyordu. Sertçe yutkundum. "Bunlar bok böcekleri mi?"

"Öyle görünüyor," diye onayladı Guillaume. "Senin ve onun mirasını bildiğimden, bu mantıklı geliyor."

"Ona bir şekilde rapor verebilirler mi? Ya da yuvanın geri kalanına sızabilirler mi?"

Birbirlerine baktılar ve omuz silktiler. "Üzgünüm kraliçem ama her şey mümkün," dedi Rik sonunda. "Keisha daha önce karıncaları kullanabiliyordu. Belki bu böcekler de aynı büyüü taşıyorlardır. Belki de başından beri Ra'nın gücü buydu."

Hay sikeyim. Güvende olmak için hepsini patlattığımdan emin olmalıydım. İsteyeceğim son şey bir böcek sürüsünün bizi gözetlemesi idi.

Dilim pamuk gibi olana ve dizlerim titreyene kadar Keisha'nın vücudunu kanattım. Onu ve bu böcekleri tamamen yok etsem bile, bu binada uyuyabilecek kadar güvende hissedip hissetmeyeceğimi bilmiyordum. Gerçi şu anda uyku kulağa cennet gibi geliyordu. Rezervlerimin sonuna yaklaşmış olmalıyım. Kendimi tekrar haftalarca yok etmek istemiyordum.

Mehen'in daha önce söylediği bir şey aklımın bir köşesini gıdıkladı. "Burada güneş ışığı yok."

Guillaume'un kaşları endişeyle çatıldı ve Rik beni kucağına alarak dikkatle kollarına aldı. "Yeter kraliçem. Dinlenmeniz gerekiyor."

"Hayır, henüz değil. Bu önemli bir konu."

Asansöre doğru dönüşünün ortasında durakladı. "Yapmanız gerekeni yapın kraliçem, ama sonra sizi Isador'un evine geri götüreceğim."

"Burası karanlık. Tamamen karanlık. Annem en büyük sihrimi daima karanlıkta yapmam gerektiğini söylerdi. Biri ışıkları kapatabilir mi lütfen?"

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes alarak kollarının arasında tamamen gevşedim. Alfa'm bana sahipti. Kanım buradaydı. Sevdiklerim güvende ve yanımdaydı. Karanlıkta bana zarar verebilecek hiçbir şey yoktu.

Geceleri nadiren dışarı çıkardım. Sürekli peşimde olan köleler yüzünden güvenli değildi. Kansas City'deki evimde yatak odam bu şekilde zifiri karanlıktı, çünkü pencereci bir odada uyuyamazdım. Camlar canavarları dışarıda tutmak için yeterli değildi.

Zihnimin bir anlığına sürüklenmesine izin verdim, o karanlıkta dinlendim. Ra bana dokunamazdı. Burada hiçbir gücü yoktu.

Bu güç sizindir.

Annemin sesi kafamın içinde fısıldıyordu, doğumumdan kısa bir süre sonra ölmüş olmasına rağmen o kadar tanıdık ki. Beni Triune'un politik oyunlarından ve beni etkileyebilecek herhangi bir yuva ya da kraliçeden uzakta yetiştirmesi için kız kardeşine vermişti. Beni dünyaya bilerek salmıştı.

Kontrollü kaos. Değişimi yaymak, kandan zevk almak ve şimdi de karanlığın güçlerinden yararlanmak.

Burada güç *vardı*. Eureka Springs'teki evimin korusundaki kadim toprak enerjisi gibi değildi ama karanlığa rağmen canlı bir enerji vardı. Gözlerim kapalıyken zihnimin iç dokusuna odaklandım. Sanki çivit rengi bir nehre atlamışım gibi etrafımda koyu mor bir renk akıyordu. Her iki yanımda güç şeritleri dalgalanıyordu; bazıları daha yumuşak lavanta rengine, diğerleri ise gölgeli bir çürük kadar karanlıktı. Akıntılar nereye gidiyordu? Nereden geliyorlardı?

Biraz araştırma yapmadan emin olamazdım. Burada, bodrum katında, belki de şehrin altındaki metro güzergâhları gibi diğer yeraltı tünellerine ve erişim noktalarına bağlanan bir güç akıyordu. Bu gücün her yerde mi yoksa sadece New York'ta mı olduğundan emin değildim. Daha önce hiç tamamen karanlıkta kaldığımı ve goblene bu şekilde baktığımı hatırlamıyordum.

Tüm karanlıklar senindir. Daha önce hiç duymadığım bir erkek sesi kafamın içinde tıslıyordu, her kelime sanki çok uzaklardan geliyormuş gibi uzuyordu. *Kızım.*

Oh. Lanet olsun.

Typhon. Canavarların babası. *Benim* babam.

Zihnimin derinliklerinde bir şey hışırdadı, sanki bir bodrum kapısını açıp içeri bakmışım gibi.

Sana Yüce Olan'ın mirasını verdi. Sana karanlığın tüm yaratıkları üzerinde hakimiyet veriyorum. Gece rüzgarının nefesi. Ağaçların arasından sessizce süzülen en karanlık gölge. Günün cezalandırıcı ışığından soğurken topraktan yükselen sessiz müzik. Hayata götüren ölüm yolları. Yollar sana açık kızım.

Hışırtı sesi yaklaştı ve sonunda bu sesin beton üzerinde hışırdayan pullar olduğunu anladım. Bir an için onu gördüm, en azından zihnimde. Etrafımdaki boşluğu dolduruyordu, başı bana doğru eğilmişti. Omuzları neredeyse tavana kadar yükseliyordu. Uzun siyah yılanlar etrafımda akıyordu.

Kolları ve çıplak, kaslı bir göğsü vardı ama bacakları yoktu. Sadece, her biri Rik'in devasa kalçalarından biri kadar kalın olan yılanlar vardı.

Typhon'un gözleri dünyanın çekirdeğindeki erimiş magma gibi parlıyordu. Sıvı kaya, hayal edilemez sıcaklık. Yanağımı avuçladı ve avucu Rik'in kaya trolünden bile daha büyüktü.

Gün ışığından saklanan hiçbir yaratıktan korkmayın, çünkü Ra acımasızdır ve çağlar boyunca türümüzü avlamıştır.

"İblis çocuk, Tanza. O karanlıktan değil miydi?"

Karanlık şeytanlarımız var. Susuzluklarımız, acıya, kana ve zevke olan ihtiyaçlarımız var. Bizler canavarlarız ve bu ihtiyaçtan zevk alırız. Ama Tanza karanlığın çocuğu değildi. O tamamen Ra'nın çocuğuydu - Ra'nın kendi yarattığı aşağılık, şeytani bir yaratık. En kötüsü değildi ve kesinlikle en kötüsü de değildi.

Harika. Sadece harika. Tanza'dan daha kötü bir şey beni mi bekliyordu?

Canavarlarını çağır, kızım. Sev onları. En karanlık açlıklarınızı kucaklayın, çünkü sevginiz karanlığı Ra'nın cezalandırıcı ışığından koruyacak olan ışıktır.

Sisin içinde kaybolmaya başladı ama avuç içini hâlâ yanağımda hissedebiliyordum. Yüzümü onun okşayışına daha da soktum. Gerçek babamın bana dokunduğu tek andı bu. "Ateşim karanlığın yaratıklarına zarar verir mi?"

Gözleri alev alev parladı ve karanlığa karışırken kıkırdadı. *Vezüv Dağı her zaman benim alanım olmuştur. Dünyanın en sıcak cehennemleri bizim türümüze dokunamaz. Gerçek karanlığı ateşinizi, kanınızı ya da her ikisini birden nasıl kucakladığından tanıyın ve günün parlak ışığından sakının.*

"Teşekkür ederim, Peder."

Boğazımdaki düğümü yuttum ve parmaklarımı etrafımda akan kadifemsi koyu morda gezdirmek için uzandım. Kanımın hızlandığı gibi o da bana tepki verdi. Onu nasıl kullanacağımdan henüz emin değildim ama şimdiden çok önemli bir ders almıştım.

Şimdiye kadar bana verilen her hediye hayatta kalmamızda bir fark yaratmıştı. Zamanı geldiğinde bizi nasıl kurtaracağımı iyice anlayana kadar onun uyarılarına kulak verecek ve hediyelerini kucaklayacaktım.

Şimdilik kanımın Keisha'nın bedenini hayal edebileceğim en sıcak alevlerle aydınlatmasını diledim. Mor akıntılar etrafını aşılmaz bir ağ gibi sararak böceklerin kaçmasını engelledi. Kanımın ve ateşimin Keisha Skye'ı küle çevirişini izledim.

siyah top. Onu toz haline getirdim ve karanlığın gelgitlerinin onu dört rüzgara dağıtmasına izin verdim.

"Tamam," diye fısıldadım, kollarımı Rik'in boynuna dolamak için uzandım. "Burada işim bitti."

Çok yorgundum ve daha yapacak çok işim vardı. O asansöre yönelirken gözlerimi göğsüne yaslayıp dinlendim ama zihnim hızla çalışıyordu.

Skye Kulesi'ne göz kulak olması için buraya birkaç muhafız göndermemiz gerekiyor mu?

Çoktan halledildi kraliçem: Rik beni temin etti. Her zaman iki Kan'ımız olacak. Daire ve Ezra, siz kendi kan çemberinizi oluşturana kadar kimlerin ek koruma olarak kullanmak için iyi adaylar olabileceğini görmek için tüm eski kardeşlerimizi değerlendiriyor...:

İki kanımı geride bırakma düşüncesi kalbimi yerinden oynattı. *Peki ya eve, yuvaya döndüğümüzde? Arkamda kimseyi bırakamam. Bırakmam:*

Zamanı geldiğinde bir şeyler buluruz:

:Bir kardeş en iyi seçeneğiniz olacaktır,: Guillaume bağda şöyle dedi: *"Onlar senin olacak ve bölgeyi senin yerine tutacaklar.*

Keisha'yla buluşma törenimiz sırasında birkaç kraliçe hissetmiştim. Birçoğu beni takip etmiş ve gücüme karşılık vermişti ama New York'u benim için tutacak kadar güçlü olup olmadıklarını bilmiyordum. Consiliarius'umun bağına dokundum: *"Şehri benim için elinde tutabilecek potansiyel kraliçe kardeşlerin kısa bir listesini hazırlayabilir misin?"*

Kanını tatmadığım için bana bağlılıkla cevap veremezdi ama hemen kabul ettiğini hissettim. Gina'yı tanıyorsam, çoktan listeyi hazırlamaya başlamıştır. İşinde o kadar iyiydi.

Gözlerim kapalı, Rik beni koridorda servis asansörüne doğru taşırken zihnimin sürüklenmesine izin verdim. Gözlerim açık olsaydı ya da dik durup yürüyor olsaydım, muhtemelen girdaplı mor güçteki hafif çekimi fark etmezdim.

"Dur," diye fısıldadım.

Durakladı ve duyularının dışı doğru uzandığını, yanlış bir şey aradığını hissettim. Xin'in kurdu hemen yanımdan geçip gitti, tüyleri sessiz bir hırıltıyla kabarmıştı.

Bir şey hissediyor musun? Rik bağdaki Xin'e sordu.

Hiçbir şey. Eğer burada başka biri varsa, kokusu iyi maskelenmiştir.:

Siyah köpeğine dönüşen Itztli önümüzde ilerleyerek beton zemini ve hava akımlarını kokladı. *Kokusu yok, Ra'nın kölesi gibi bile değil.*

Meksika'da bize saldıran.:

Ama bir şeyler hissettim. Gözlerimi kapalı tutarak bodrumun karanlık akışının etrafımdan geçmesine izin verdim. Serin gölgeler, güvenli karanlık, ama steril. Burada tanrıçaların hiçbir dokunuşunu hissetmedim. Ne toprak büyüğü ne de yaşam kıvılcımı. Sadece karanlık. Babamın alanı.

Bir şey hafifçe dikkatimi çekti. Sanki ormanda yürüyormuşum da atkım görünmez bir dala takılmış gibi küçük bir takılma. Aramaya çalıştığım anda kopup yok oldu.

Rik birkaç yavaş adım attı ve durakladı. "Sağda ve solda koridorlar var. Bir yön hissediyor musun?"

Sol taraftan hafif bir çekiştirme geldi, yanağımı gıcıklayan küçük bir örümcek ağı gibi. Gözlerimi açmadan koridorun aşağısını işaret ettim. Xin ve Itztli o yöne doğru süzülürken, Rik ana koridorda kaldı. Alfa'm beni bilinmeyen bir tehdidin içine sokmayacaktı.

:Bunlar hapishane hücrelerine benziyor,: Xin dedi ki. *:Pencere yok, demir kapılar, bir sürü tuz.:*

"Tuz mu? Burada köleleri var mı? Kim köle besler ki?"

Rik başını acımasızca salladı. "Keisha bile köleleri yuvasında tutmazdı. Başka bir şey olmalı."

"Ama tuz başka nelere karşı işe yarar? Tanza'yı etkileyip etkilemeyeceğini merak ediyorum."

:Biri hariç tüm hücreler boş,: Xin dedi ki. *"Bunu görmelisin kraliçem.*

Rik koridora doğru ilerledi. Tlcel ve Nevarre önümüzde Itztli'nin siyah köpeğine katıldılar. Guillaume, Llewellyn ve Mehen arkamızı korudu.

Gözlerimi açtım ama Rik'ten beni yere bırakmasını istemedim. "Kuleyi iyice aramalıyız, özellikle de bu bodrumu. Tanza'nın saklandığı yer ve şimdi de bu hücreler, Keisha'nın burada başka neler saklamış olabileceği konusunda endişeliyim."

"Katılıyorum," diye yanıtladı Rik. "İsteyeceğimiz son şey, içinde kötü bir şey olan bir kan çemberi düşürmenizdir."

Kanım koridorun sonundaki paslı metal kapının önünde bir yay oluşturdu. Havada yoğun bir toz vardı ve zemini kaplamıştı. Ayak izlerimiz dışında, yıllardır buraya kimse inmemiş gibi görünüyordu. Yine de kapının girişinde kalın bir tuz çizgisi vardı ve kapıyı ağır bir kilit ve zincir kapatıyordu.

Guillaume eski moda kilide dokundu. "Gümüş. İçinde her ne varsa, yerinde durduğundan emin olmak için her türlü önlemi almışlar. Bahse girerim kapıyı kutsal suyla da kutsamışlardır."

Xin ve Itztli kalçalarının üzerine oturmuş, tetikte ama hırlamıyorlardı. "İçeride canlı bir şey hissedebiliyor musun?"

:Hiçbir şey, ama bu korumalar olabilir,: Xin cevap verdi.

Bir nefes verdim. "Sanırım onu açıp Keisha'nın neden bu kadar korktuğunu görmemiz gerekiyor. Beni yere bırak da daha yakından bakabileyim."

Rik ilk defa bana itaat etmedi. Hatta beni daha sıkı kavradı ve kendine daha da yaklaştırdı.

Şaşırmış bir halde yüzüne baktım. Gözlerinde parlayan sıcaklığı hissetmek için ışığa ihtiyacım yoktu.

"Yapacağım, kraliçem. Siz beslendikten sonra."

QUEEN CHECKMATE'İ ALİYOR'un devamını okuyun.

YAZAR HAKKINDA

Kitap ürünleri için [alışveriş yapın](#), Joely'nin haber [bültenine](#) kaydolun ve Joely'nin en son kitap haberleri, eğlenceli çekilişler ve gelecek projeleri için [Triune](#)'a katılın!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.